

Noctuidae-1

Teksti: Harri Jalava (Perhoswiki 2015-05-02)

Kuvat: Kuvapankki (<http://insects.fi/insectimages/browser>)

Havainnot: Hyönteistietokanta (<http://insects.fi/hyonteistietokanta/index.html>)

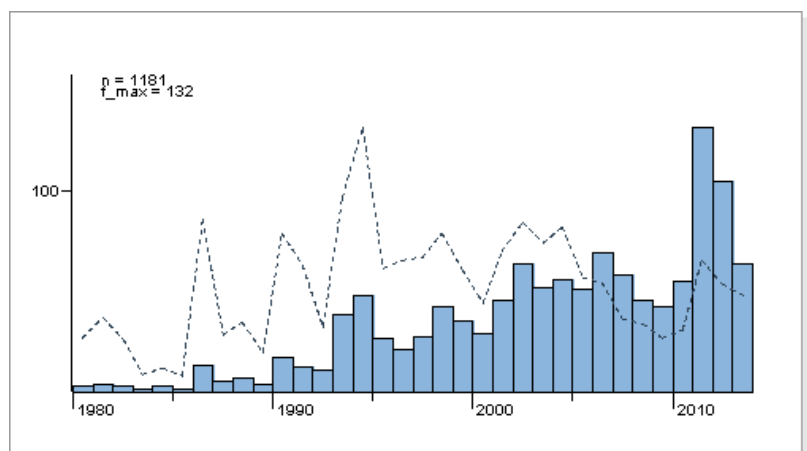
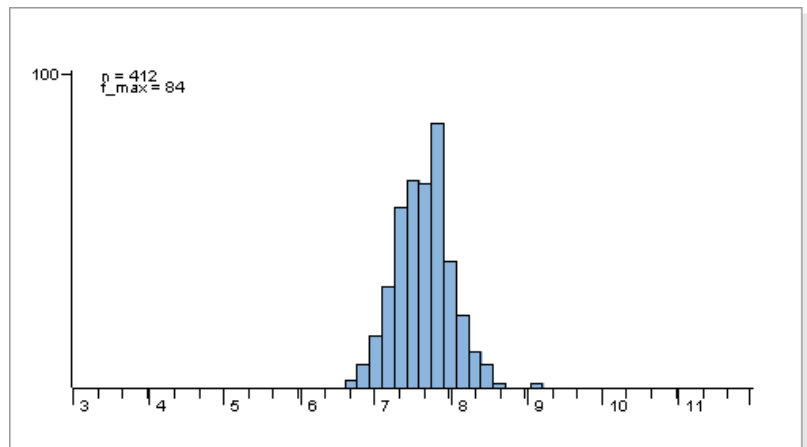
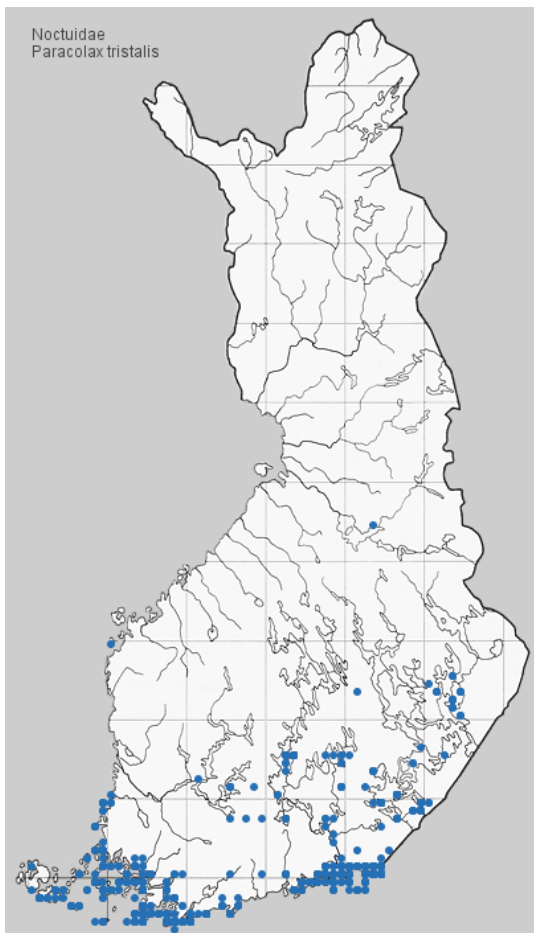
Ohjelmisto: iText (<http://itextpdf.com/>)

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24-29 mm. Pienehkö, hento. Etusiivet okrat, ruskeakehnäiset. Poikkiviirut tummanruskeat, kaarevat; ulompi taipuu etureunassa sisäänpäin. Diskaalitäplä tummanruskea. Aaltoviiru häipyvä tai puuttuu. Takasiivet samanväriset kuin etusiivet; kaarijuova melko suora. Koiraan tuntosarvet ripsiset, niissä ei paksunnosta.

Elintavat. Kulttuuribiotoopeilla, harvakseltaan lehtipuita kasvavilla lämpimillä kentillä ja rinteillä. Tulee hyvin valolle, kohtalaisesti syötille.

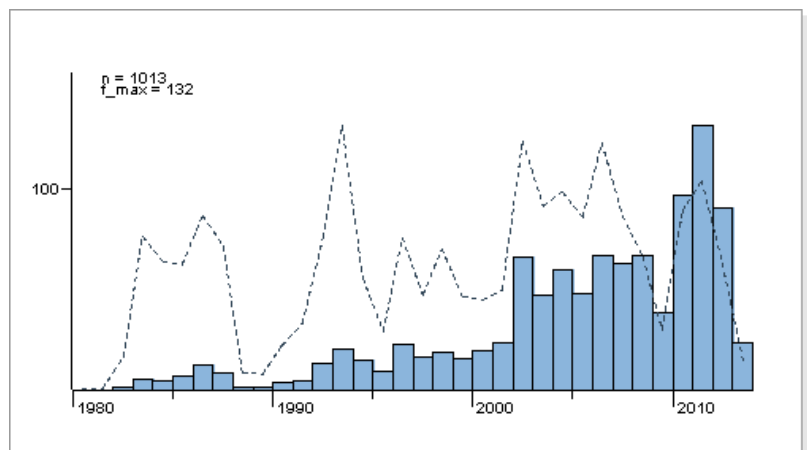
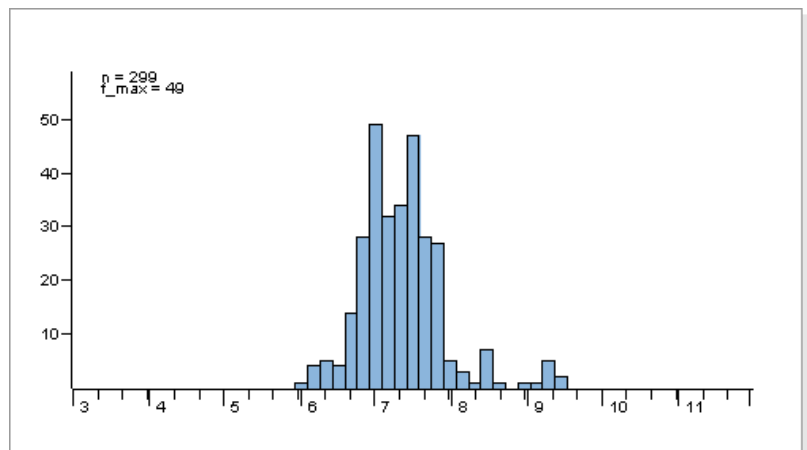
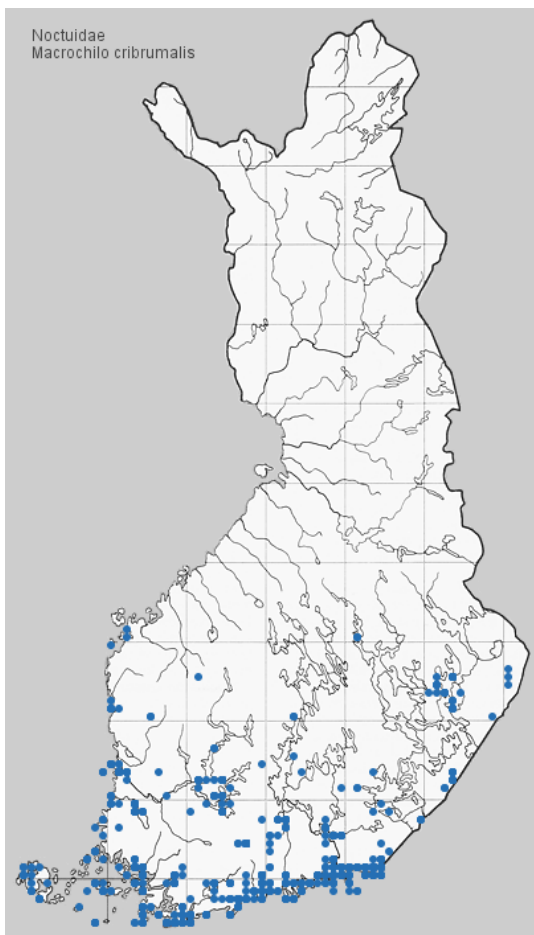
Toukka tumman kellertävänruskea, edestä kapea. Pää ja niskakilpi tummanruskeat, jälkimmäinen valkoreunainen, keskeltä valkean juovan jakama. Peräkilpi vartalon värinen, tylpästi kolmikulmainen. Selän ja kyljen nystyrät mustat, niissä sirotellusti vaaleita pilkkuja. Elää tammen (*Quercus robur*); myös lepän (*Alnus*), pajujen (*Salix*) ja vadelman (*Rubus idaeus*) pudonneilla lehdistä; talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu yhteenkehrättyjen lehtien väliin maahan.

Kuva: H.Tanner

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 23-28 mm. Etusiivet kalpean kellertävät, reunasta tummempikehnaiset, harmahtavasävyiset; ulko-osan suonet vaaleat. Viisto ulompi poikkiviiru ja ulkoreunan suuntainen aaltoviiru tummat, hajonneet täpliksi. Munuaistäplä musta, pilkkumainen. Takasiivet etusiipien väriset, kärjestä ruskehtavasävyiset; keskitäplä harmaa.

Elintavat. Kosteilla rantaniityillä, ruokkojen laiteilla. Koiras tulee hyvin valolle, naaras harvoin; naaraita tapaa parhaiten iltaisin lennosta.

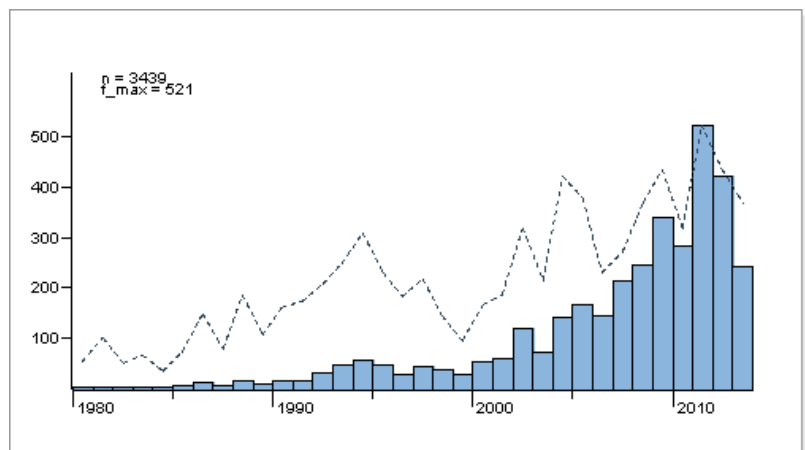
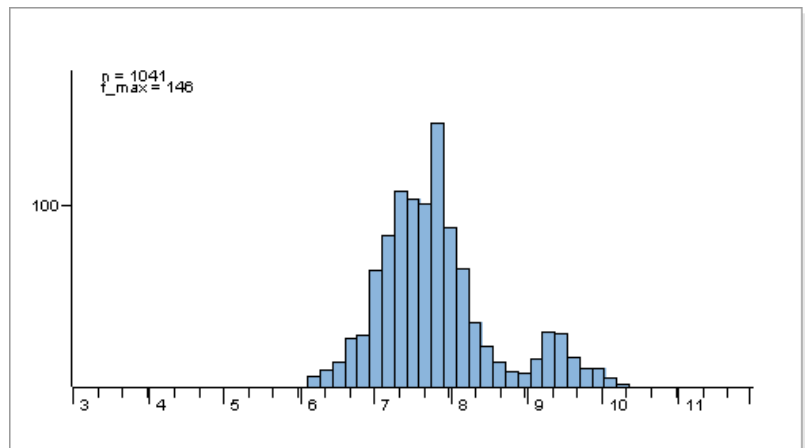
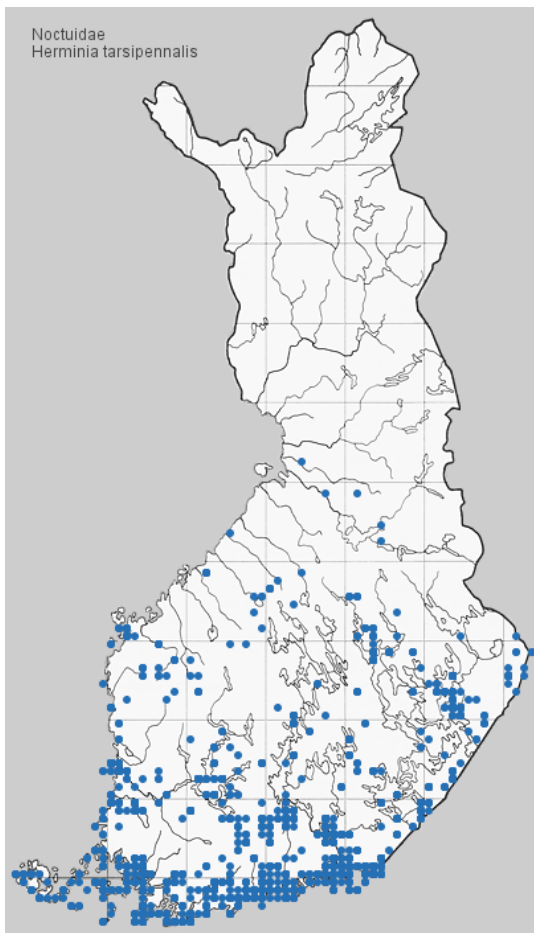
Toukka vaalean harmahtavanruskea, keltätäpläinen; selkäjuova tummempi, vaaleareunainen; sivuselkä- ja kylkijuova vaaleat. Nystyrät mustat, vaaleareunaiset. Pää ruskehtava. Elää syys-toukokuussa saroilla (*Carex*); talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu yhteenkehrättyjen sammalien väliin.

Kuva: H.Tanner

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 26-33 mm. Etusiivet tasaisen mullankellertävän harmaanruskeat, melko tummat. Poikkiviirut tumman harmaanruskeat; sisempi heikosti taipunut; ulompi tekee vahvan mutkan ulospäin munuaistäplän kohdalla. Munuaistäplä tumma, puolikuun muotoinen. Aaltoviiru suora, terävä, vaaleareunuksinen, päättyy etureunaan. Keskivarjo puuttuu. Takasiivet harmahtavat, takanurkasta lähtee mustahko, heikkenevä vaaleareunuksinen juova; ripsien tyvijuova alapinnalla katkeileva. Koiraan tuntosarvet ripsiset, niiden puolivälissä paksunnos. Etusäärissä suuret tupsut, nilkkajaokkeet selvästi havaittavat.

Elintavat. Valoisissa lehti- ja sekametsissä, pensaikkoisilla niityillä. Tulee valolle ja syötille.

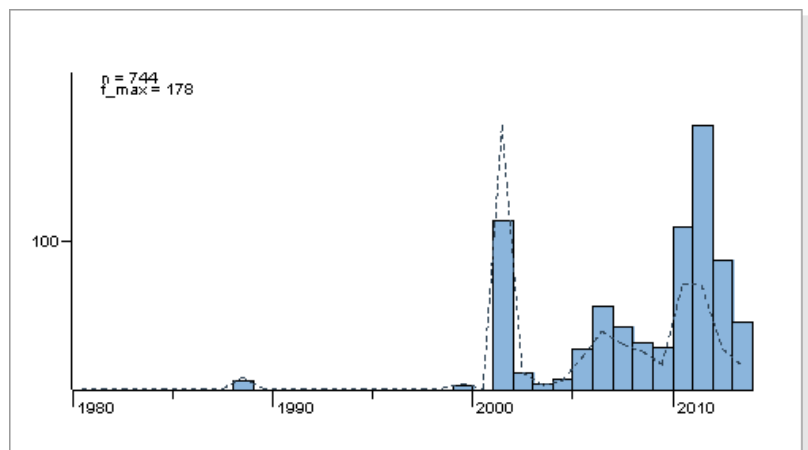
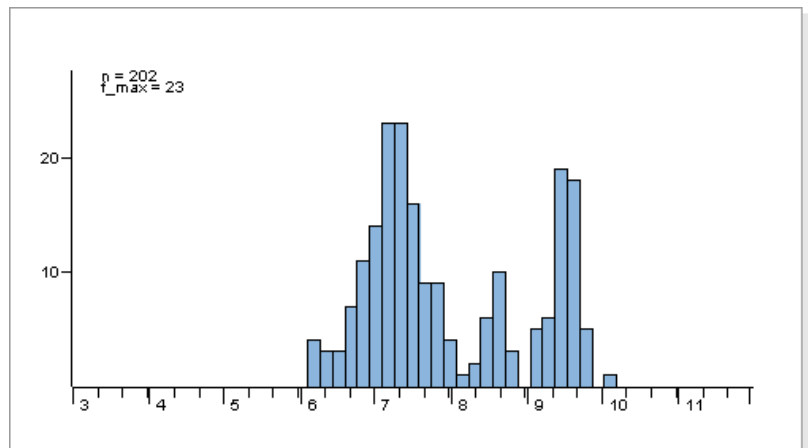
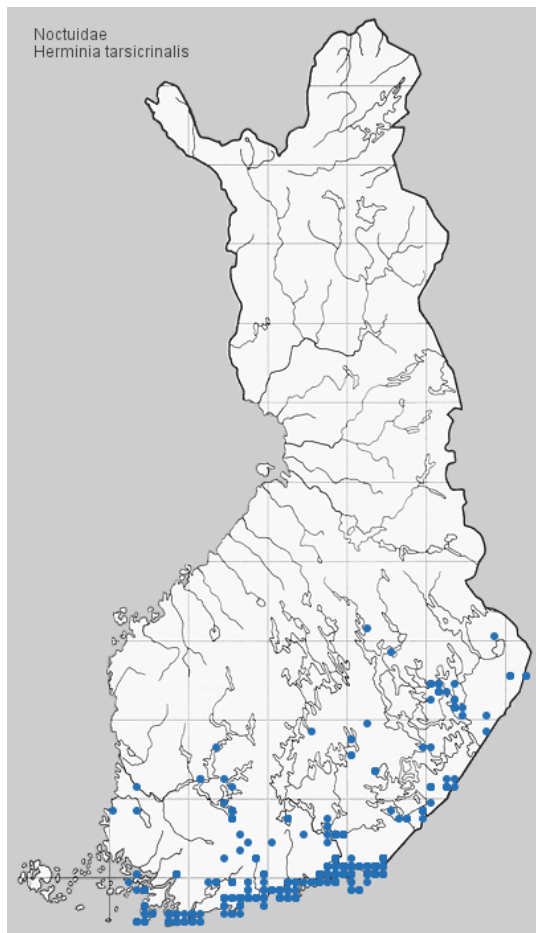
Toukka sameanharmaa; selkäjuova harmahtavanmusta; sivuselkäjuovat vaaleamat. Nystyrät mustat, kellertävänvihreäreunaiset. Hengitysaukot mustat. Niskakilpi tumma, keskeltä vaalea. Pää mustanruskea. Elää monenlaisten kasvien kuihtuneilla lehdistä; talvehtii keskenkasvuina. Koteloituu ohueen kudokseen kuihtuneiden lehtien väliin.

Kuva: H.Tanner

Kuva: H.Tanner

Tuntomerkit. Siipiväli 25-34 mm. Etusiivet vaaleahkon ruskeanharmaat. Poikkiviirut ruskeat; sisempi taittuu etureunan lähellä sisäänpäin; ulompi taittuu suonen M1 kohdalla viistosti sisäänpäin kohti etureunaa, tekee loivan mutkan sisäänpäin keskikohdan takana. Aaltoviiru päättyy etureunaan; keskivarjo enemmän tai vähemmän selvä. Takasiivet harmahtavat; takareunasta lähtee tumma, heikkenevä vaaleareunuksinen juova; ripsien tyviuova alapinnalla yhtenäinen. Koiraan tuntosarvet ripsiset, ilman paksunnosta. Isotupsuisissa eturaajoissa ei nilkkajaokkeita.

Elintavat. Valoisissa lehtimetsissä ja niiden reunoilla, pensaikoiissa. Tulee valolle, myös syötille; lentää päivälläkin.

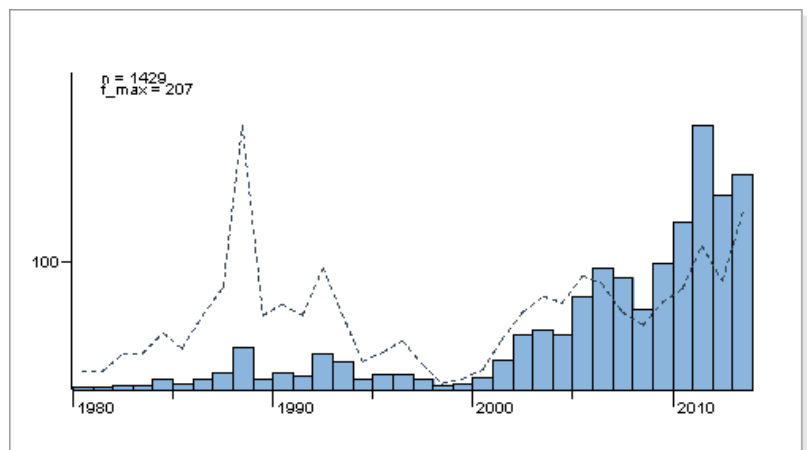
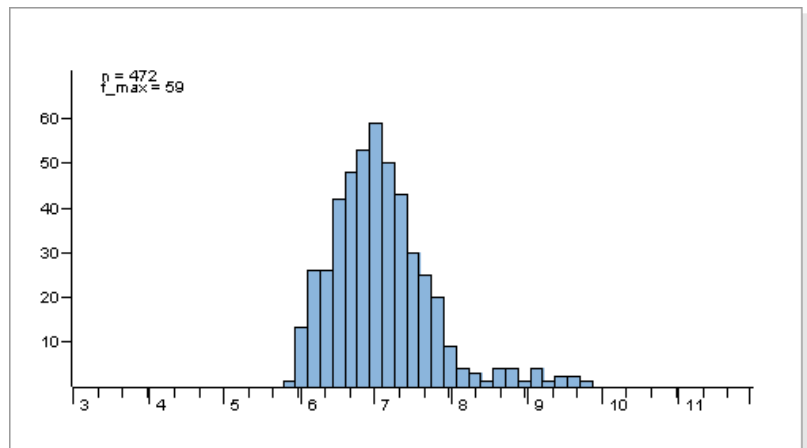
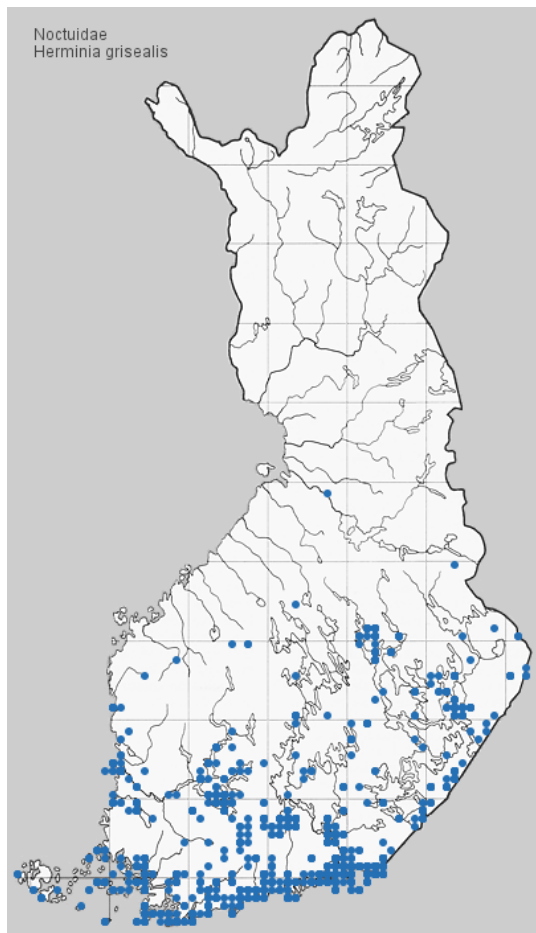
Toukka elää vatukoiden (*Rubus*) ym. kuihtuneilla lehdeillä; talvehtii lähes täysikasvuisena lehtikarikkeessa ravintokasvin alla. Koteloituu kuihtuneiden lehtien väliin maahan.

Kuva: H.Tanner

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-29 mm. Etusiivet vaalean kellertävän harmaanruskeat. Poikkiviirut mustanruskeat; sisempi suora; ulompi tekee munuaistäplän kohdalla vahvan mutkan ulospäin. Munuaistäplä mustanruskea, kuutava. Aaltoviiru mustanruskea, voimakas, siiven kärkeen kaareutuva. Takasiivet melko vaaleat, takanurkassa juovan pätkä. Koiraan tuntosarvet ripsiset, ilman paksunnosta; eturaajoista puuttuvat nilkkajaokeet.

Elintavat. Valoisissa lehdissä, pensaikkoisilla niityillä, puistoissa. Tulee hyvin valolle, yksitellen syötillä.

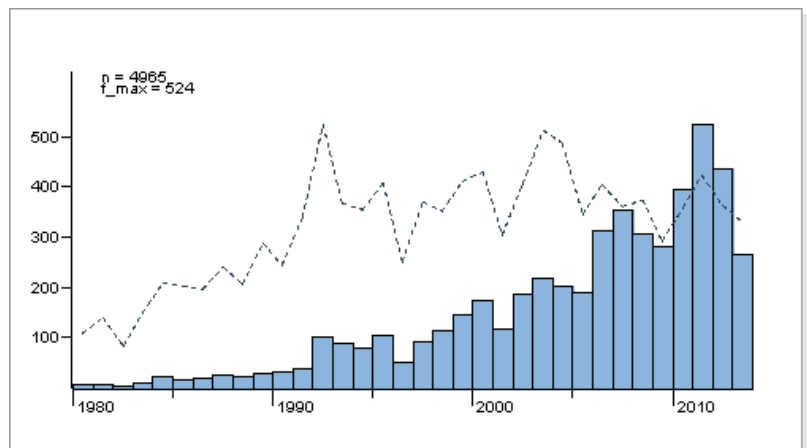
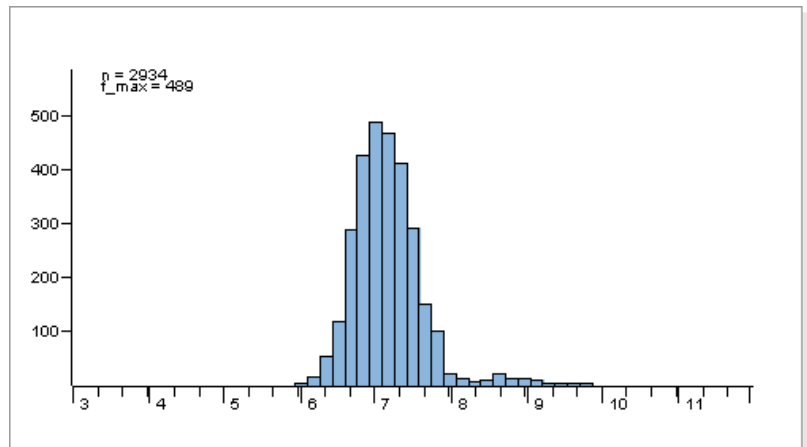
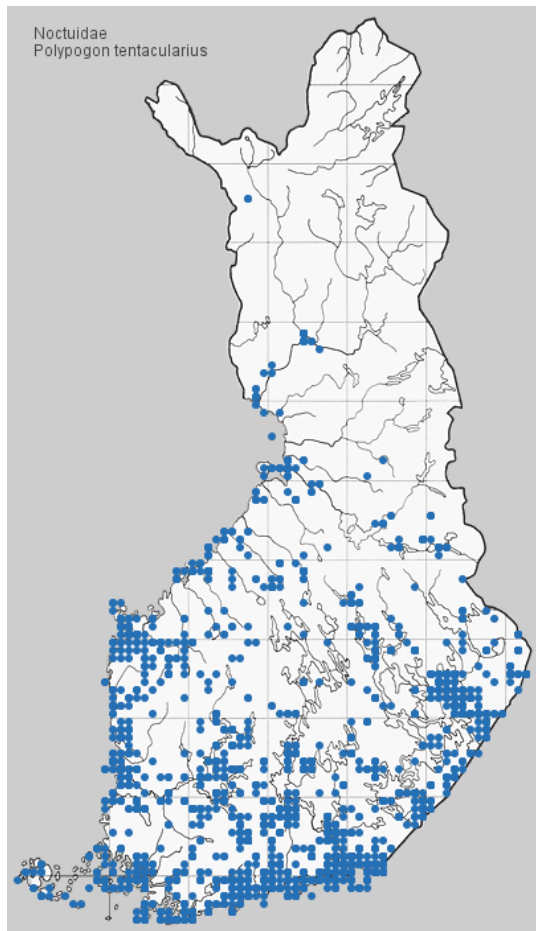
Toukka mustanharmaa; selkäjuova suklaanruskea; sivuselkäjuova tummahko, aaltoileva. Nystyrät hienot, mustat. Pää tummanruskea, keltatäpläinen; niskakilpi tummanruskea, keskeltä vaalea. Elää lehtipuiden ja pensaiden kuten tammen (*Quercus robur*) ja vadelman (*Rubus idaeus*) kuihtuneilla lehdistä. Koteloituu yhteenkehrättyjen lehtien väliin. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-29 mm. Etusiivet kellanvalkeahkot, kellanruskeakehnäiset. Poikkiviirut ruskeat; sisempi taipuu keskisaran kohdalla; ulompi tekee munuaistäplän kohdalla mutkan ulospäin. Munuaistäplä tumma, kuutava. Aaltoviiru heikempi kuin ulompi poikkiviiru, ei selvästi vaaleareunainen. Takasiivet jokseenkin samanväriset kuin etusiivet; takanurkasta lähtee ruskea, heikkenevä, vaaleareunainen juova. Naaras pienempi, kapeasiipisempi ja voimakaskuvioisempi kuin koiras. Koiraan tuntosarvet pitkästi kampahampaiset, niissä ei paksunnosta.

Elintavat. Niityillä, kedoilla, hakkuuaukoilla, pensaikkoisilla mäillä ja kentillä. Tulee hyvin valolle, vilkkaimmillaan varhain aamulla; naaraista löytää parhaiten hätyyttämällä päivisin lentoon.

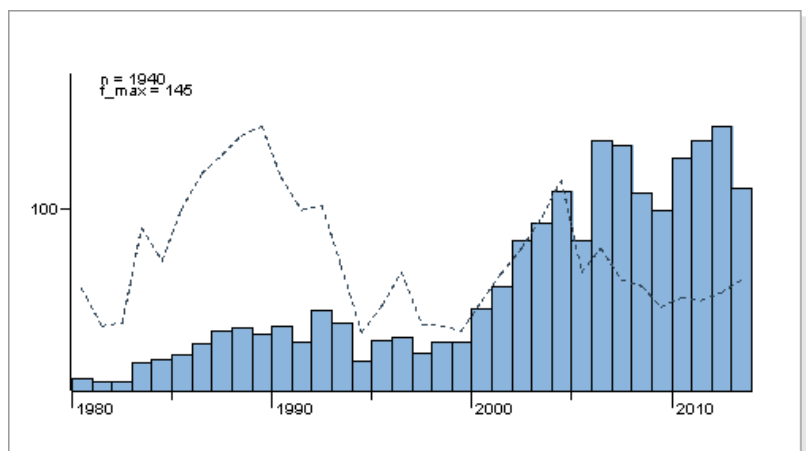
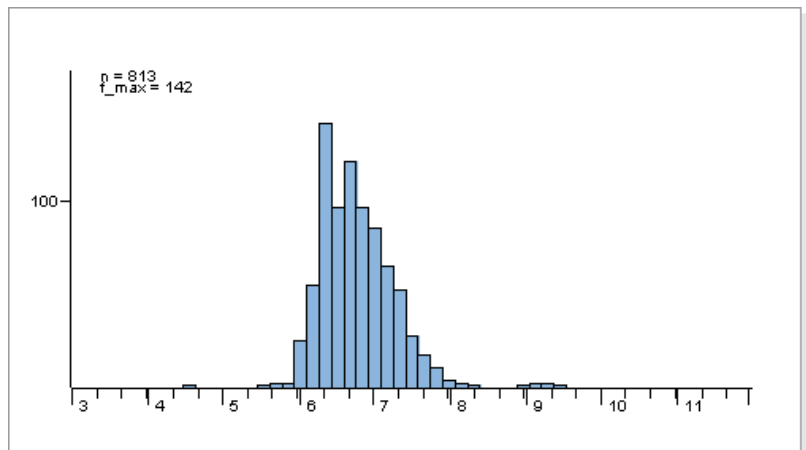
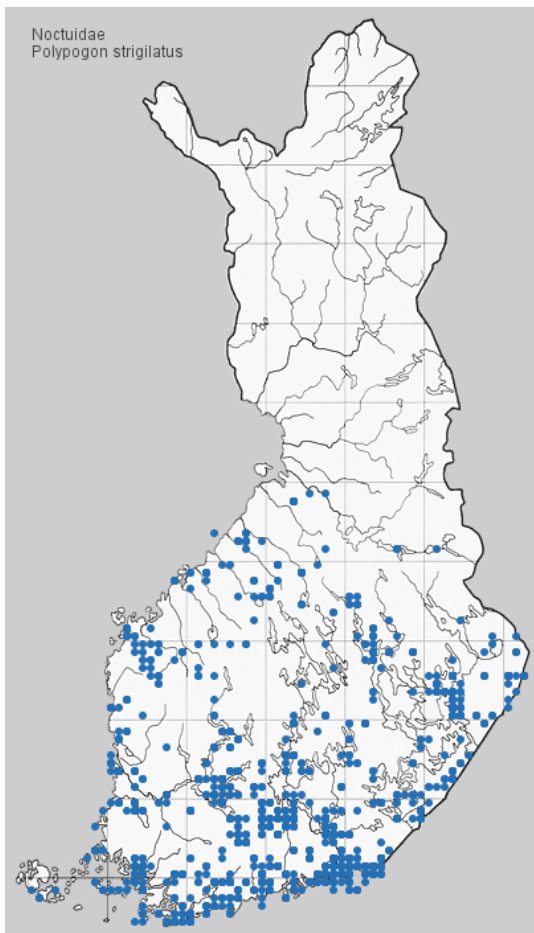
Toukka vaalean ruskehtavanharmaa, valkotäpläinen; selkäjuova tumma. Pää pyöreä, tummanruskea. Elää voikukkien (*Taraxacum*), kultapiiskun (*Solidago virgaurea*), keltanoiden (*Hieracium*) ym. kuihtuneilla lehdillä; talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu lehtien väliin maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24-31 mm. Etusiivet puhtaan harmaat, ruskeakehnäiset. Poikkiviirut heikohkot, tumman kellertävänruskeat, hiukan mutkittelevat, taipuneet etureunan lähellä. Munuaistäplä heikko, tummahko. Aaltoviiru heikompi kuin ulompi poikkiviiru, tummanruskea. Takasiivet etureunan puolelta vaaleat, takaosassa varjostusta ja tumma, vaaleareunainen juova. Koiraan tuntosarvet lyhyesti kampahampaiset, niissä ei paksunnosta. Eturaajoissa suuret tupsut.

Elintavat. Valoisissa lehti- ja sekametsissä, pensaikkoisilla rinteillä, puistoissa. Tulee valolle, joskus syötille; lähtee häirittyinä herkästi lentoon päivälläkin.

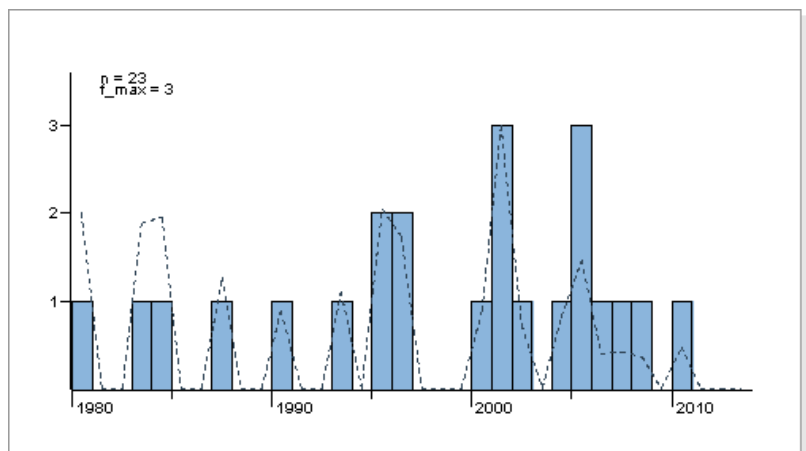
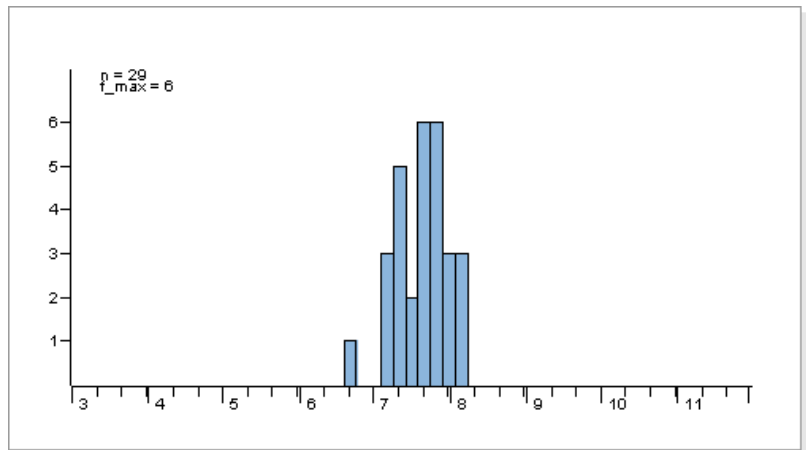
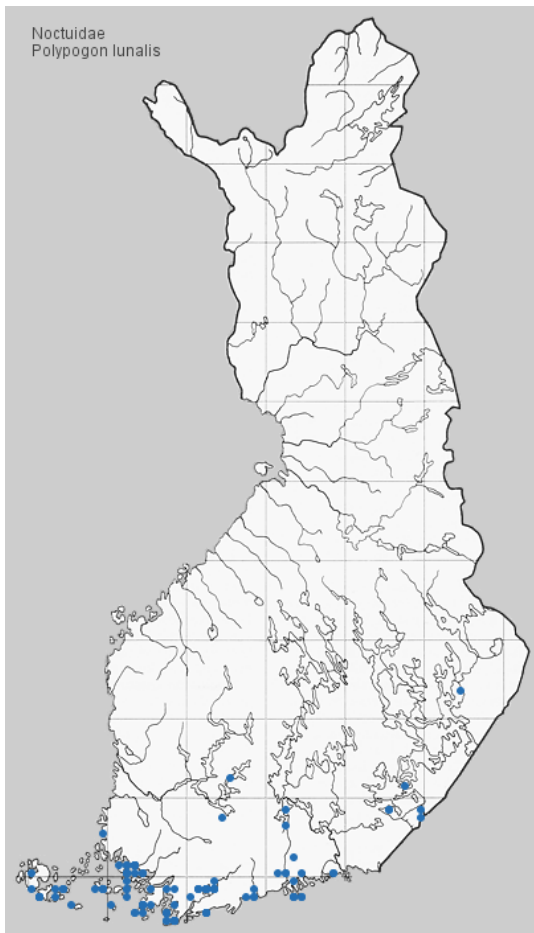
Toukka samean punertavanokra; selkäjuova tumma; nystyrät tummat. Kyljissä joskus tummatäpläiset timanttikuviot. Pää pieni, pyöreä, tummanruskea. Elää tammen (*Quercus robur*), koivujen (*Betula*), pajujen (*Salix*) ym. lehtipuiden kuivilla lehdillä; on syksyllä löydettävissä lehtikääröistä; talvehtii täysikasvuksena. Koteloituu ohueen kudokseen lehtien väliin tai kaarnanrakoon.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-32 mm. Etusiivet harmaanruskeat, hiukan purppuransävyiset; ulko-osa selvästi tummempi. Poikkiviirut tummanruskeat, kapeat, hiukan häipyvät; sisempi saharhampainen, taiteuu keskisaran kohdalla sisäänpäin; ulompi tekee munuaistäplän kohdalla laajan mutkan ulospäin, epäsäännöllisesti pienihampainen. Aaltoviiru melko sulautuva. Munuaistäplä ruskea, puolikuumainen. Takasiivet ulko-osasta tummat, kaarijuova heikko. Koiraan tuntosarvet ripsiset, niissä selvä paksunnos puolivälin lähellä; etusäärissä isot tupsut, nilkkajaokkeet selvästi näkyvissä.

Elintavat. Lehtimetsissä, pensaikoissa. Tulee hyvin valolle, huonommin syötille.

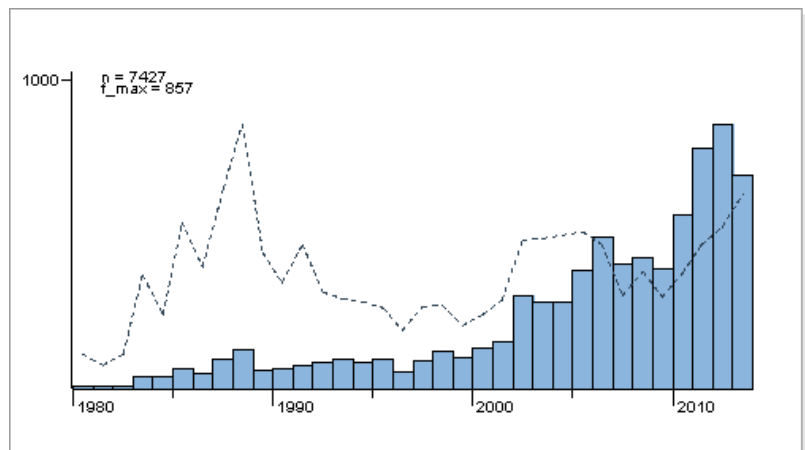
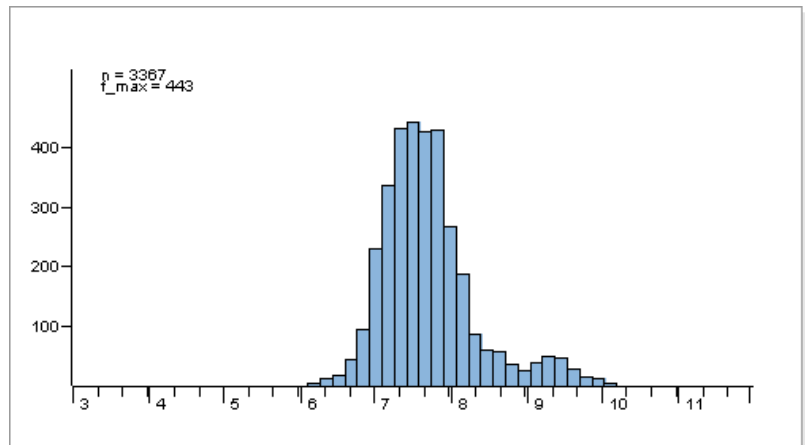
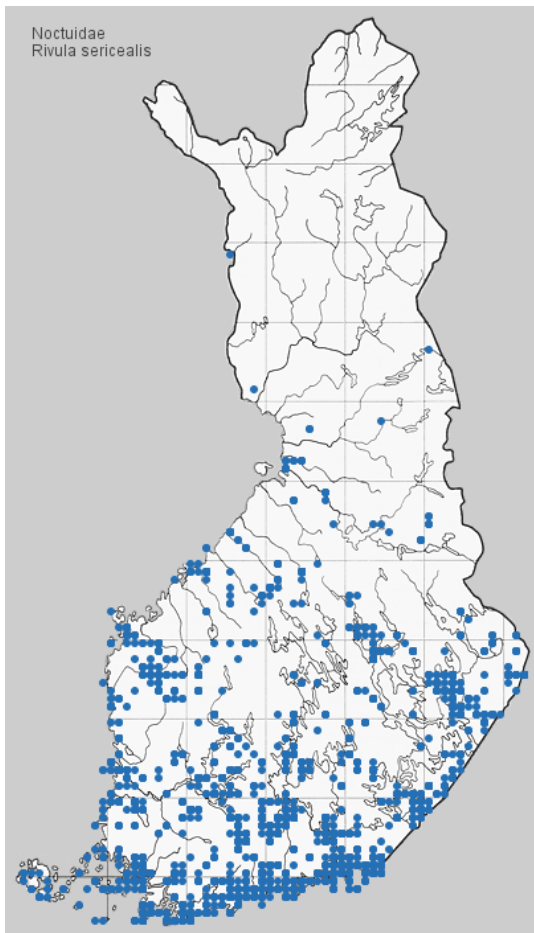
Toukka punertavankeltainen; jaokkeiden välit vaaleammat; selkäjuova punaruskea; sivuselkä-, lisäsiivu- ja kylkijuovat epäsäännöllisesti mutkittelevat tai täpliksi hajonneet, kapeat, punertavat; mustien hengitysaukkojen alapuolella kaksinkertainen, epäsäännöllisesti mutkitteleva juova. Elää lehtipuiden ym. kuihtuneilla lehdillä; talvehtii. Koteloituu kuihtuneiden lehtien väliin maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-23 mm. Pieni. Etusiivet oljenkeltaiset, ulkoreunassa tummaa varjostusta. Poikkiviirut ruskehtavat, epäselvät; ulompi saharampainen, kaartuu keskisaran ympäri. Munuaistäplä siniharmaa, siinä kaksi mustaa täplää; sen takaosasta lähtee tumma, viisto varjo. Takasiivet kellertävänsävyisen harmaat, ulko-osasta tummemmat. Pää valkoinen.

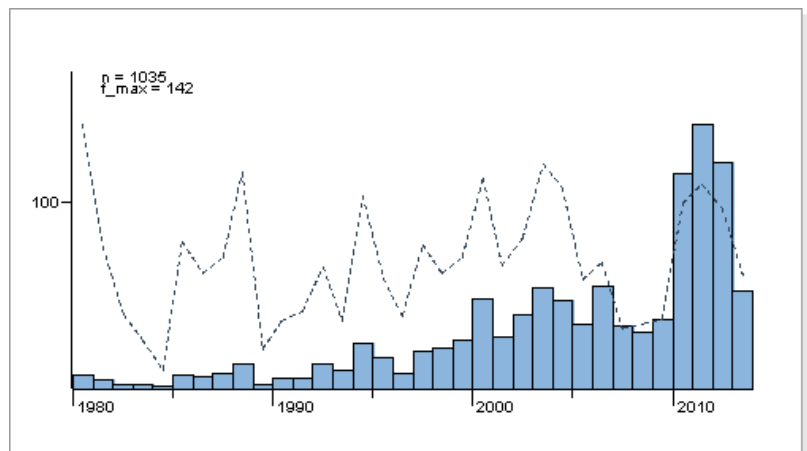
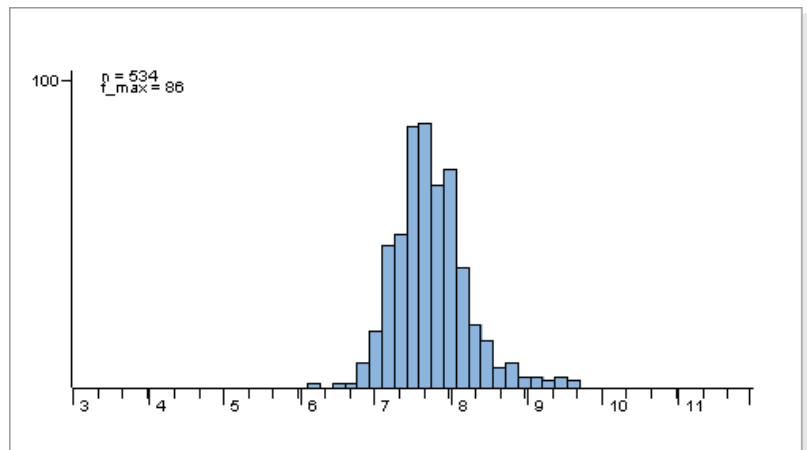
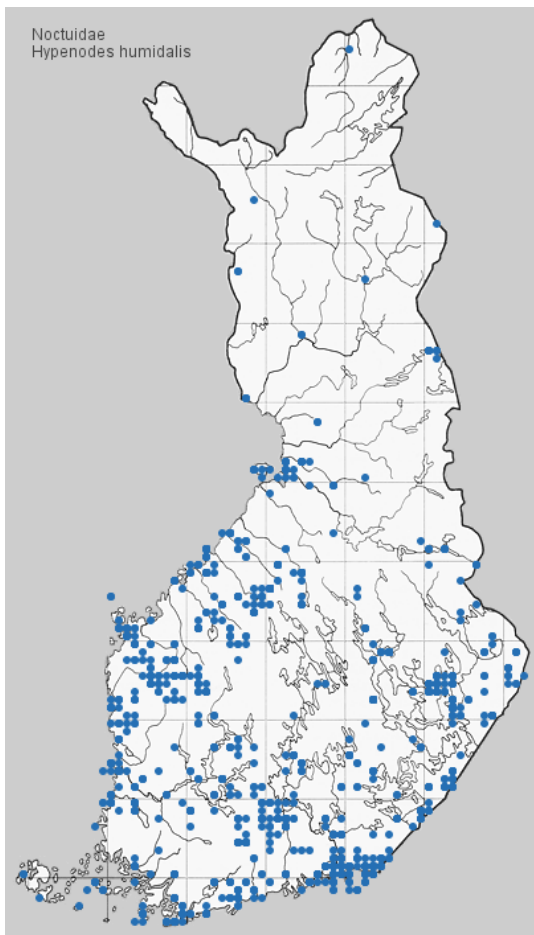
Elintavat. Kosteilla ranta- ja suoniityillä, pensaikkoisilla rinteillä. Tulee hyvin valolle, yksittäin syötillä; lentää myös päivällä. Toukka vihreä; selkäjuova tummempi; sivuselkäjuovat melko leveät, valkeat. Pää vaaleanruskea. Elää juolavehnällä (*Elytrigia repens*) ym. heinäkasveilla (Poaceae); talvehtii pienenä. Kotoituu yhteentaitellun ja -kehrätyn heinälehden väliin.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 13-15 mm. Hyvin pieni. Etusiivet kellertävänharmaat, ruskehtavakehnäiset. Poikkiviirut tummat; sisempi hyvin epäselvä; ulompi viisto, ulkopuolelta valkeahkoreunainen. Munuaistäplä mustanruskea pilkku. Aaltoviiru viisto, valkeahko, sisäpuolelta tummavarjainen. Ulkoreunassa rivi mustia täpliä. Takasiivet harmaat.

Koiraan sivulämssä yksinkertainen, kapea.

Elintavat. Rämeillä, suoniityillä. Parveilee illansuussa pari tuntia ennen auringonlaskua ja sen jälkeenkin, mikäli lämpötila on yli +10°C; tulee valolle ja syötille.

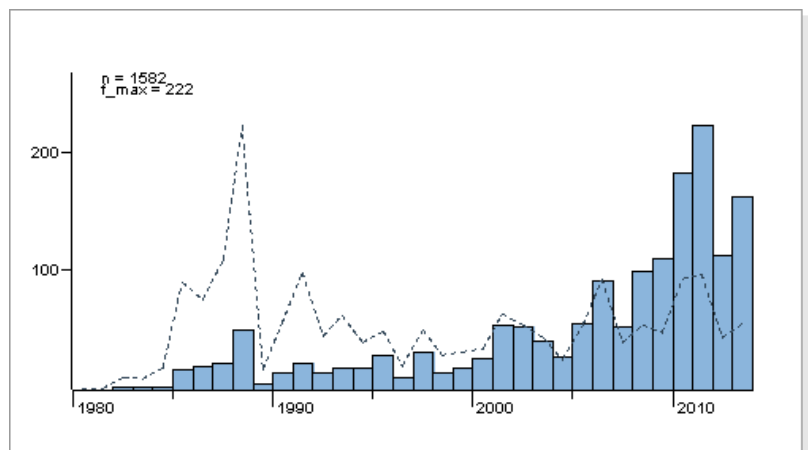
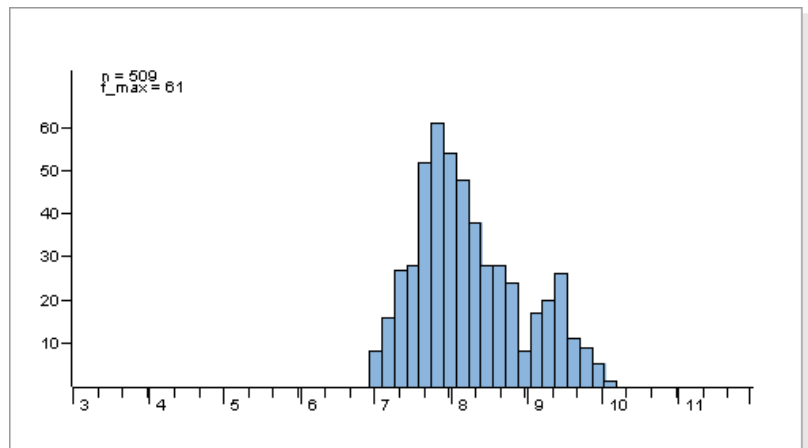
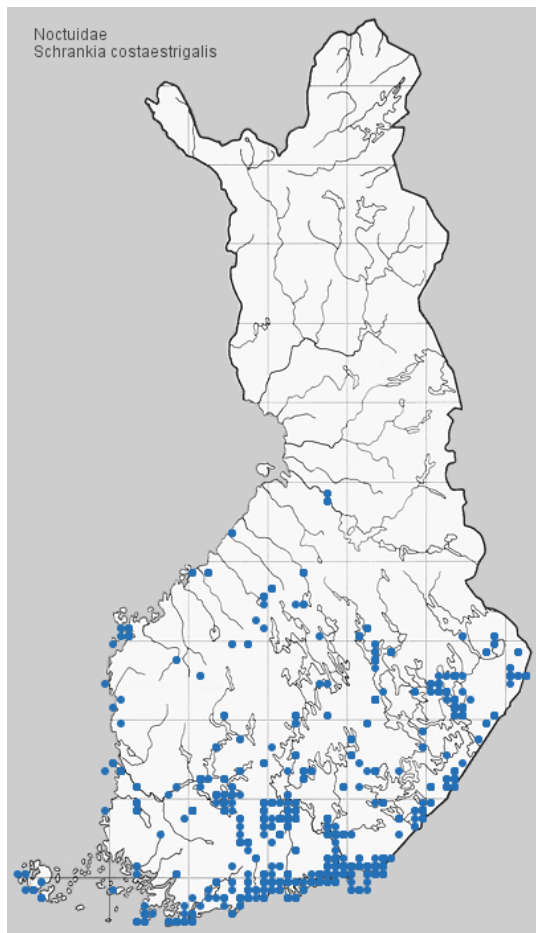
Toukka syönyt kasvatuksessa rahkasammalta (*Sphagnum*) ja kurjenjalan (*Potentilla palustris*) lehtiä; talvehtii pienenä.

Kuva: H.Tanner

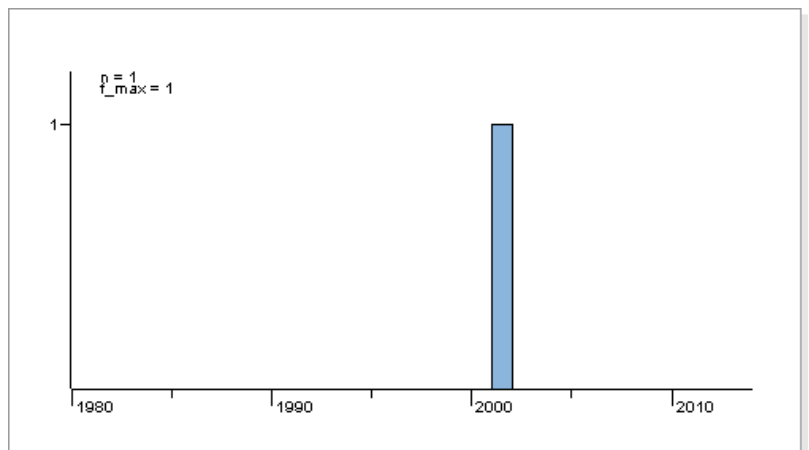
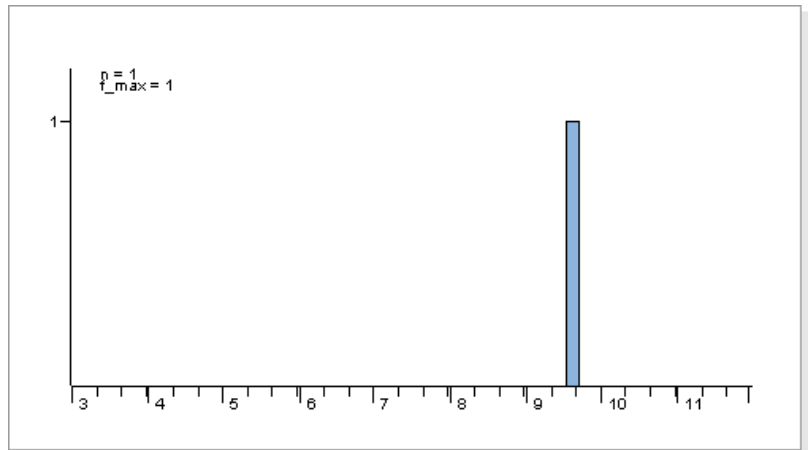
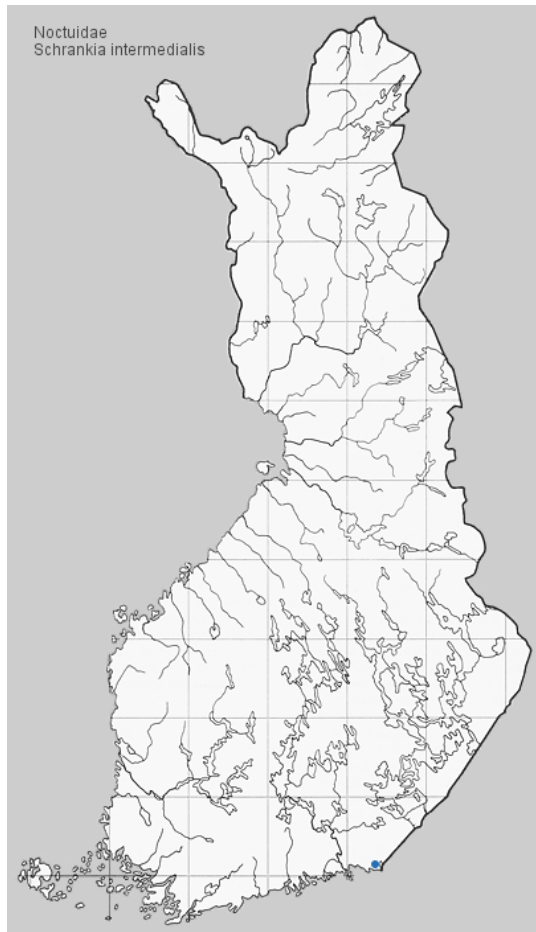
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-21 mm. Pieni. Etusiivet kellanruskeat, ulkoreunasta tummemmat; etureunassa suuri kolmiomainen tumma varjo. Poikkiviirut tummat; sisempi saharampainen, epäselvä; ulompi mutkittaleva, ulkopuolelta vaaleareunainen, päättyy siiven etureunaan kärjen sisäpuolelle. Munuaistäplästä sisäänpäin musta juomu. Takasiivet vaalean ruskeanharmaat.

Elintavat. Valoisissa mänty- ja sekametsissä, pensaikkoisilla niityillä. Tulee hyvin valolle, yksittäin syötille.

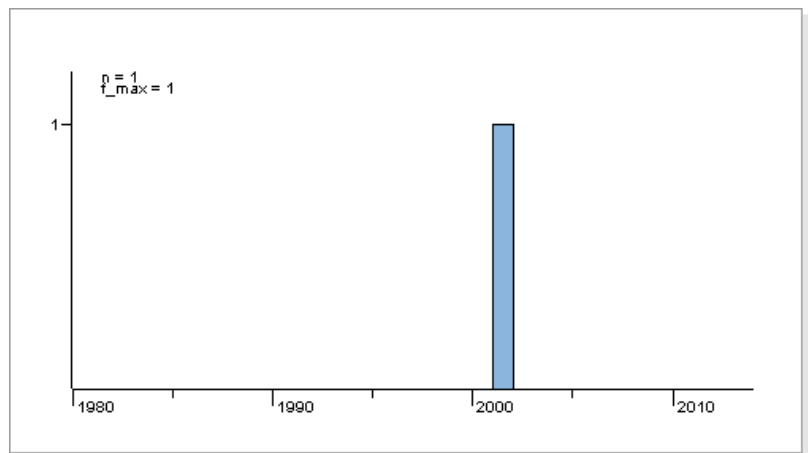
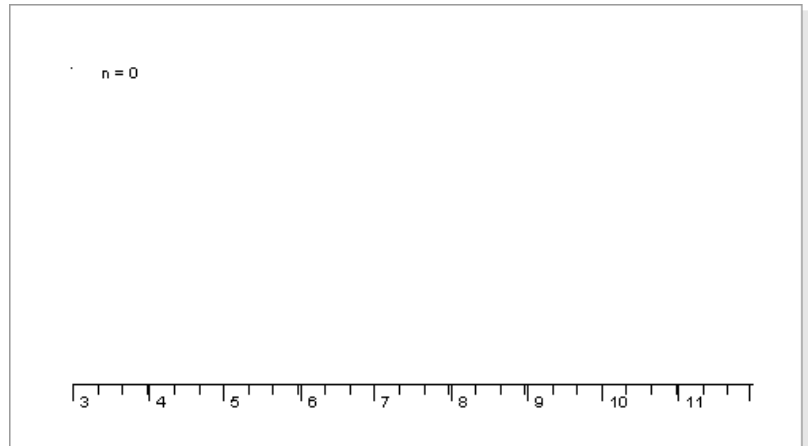
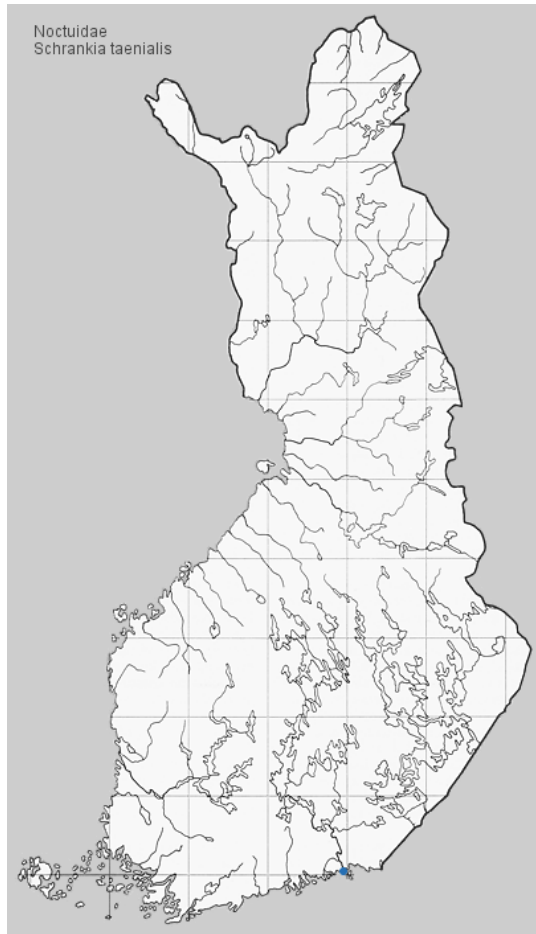
Toukka tumman purppuranruskea, selkäjuova vaaleampi, sivuselkäjuovat vaaleanruskeat, alta mustahkoreunaiset. Kyljet okransävyiset. Pää mustahko. Elää kanervalla (*Calluna vulgaris*) ja maitikoilla (*Melampyrum*); talvehtinee pienenä. Koteloituu yhteenkehrättyjen lehtien väliin.

Tuntomerkit. Siipiväli 18-22 mm. Lienee lajien *S. costaestrigalis* ja *S. taenialis* risteytymä, ulkonäkö näiden väliltä.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-21 mm. Pieni. Etusiivet ruskeat. Etureunan lähellä siiven tyvellä ohut, musta viiru. Sisempi poikkiviiru saharampainen, mustahko; ulompi mustahko, ulkopuolelta valkeahkoreunainen, etureunan lähellä epäselvä, takaosasta suora ja selvä. Munuaistäplä tumma, epäselvä, ulkopuolelta vaaleareunainen. Aaltoviiru vaalea, epäselvä. Takasiivet vaaleanharmaat.

Elintavat. Tammimetsissä. Tulee syötille, huonommin valolle.

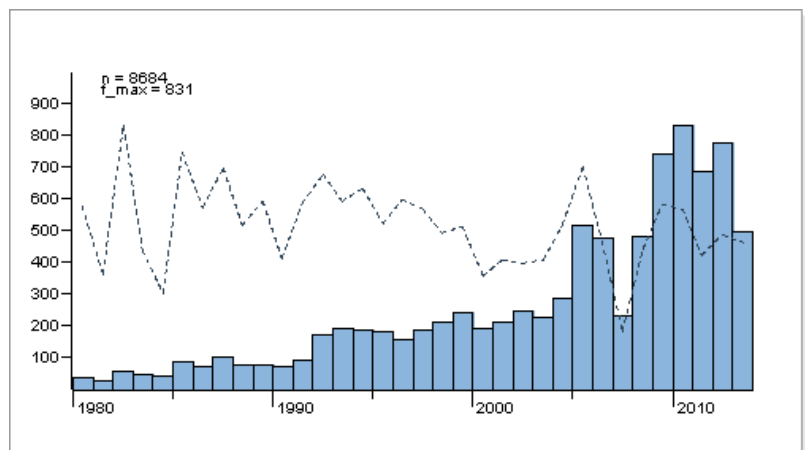
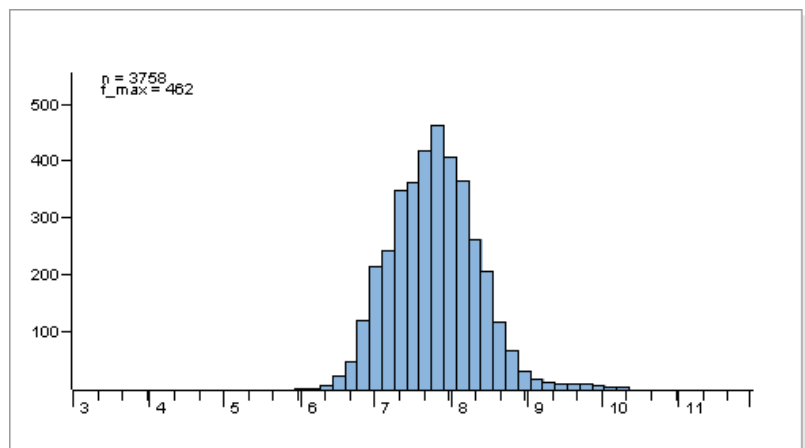
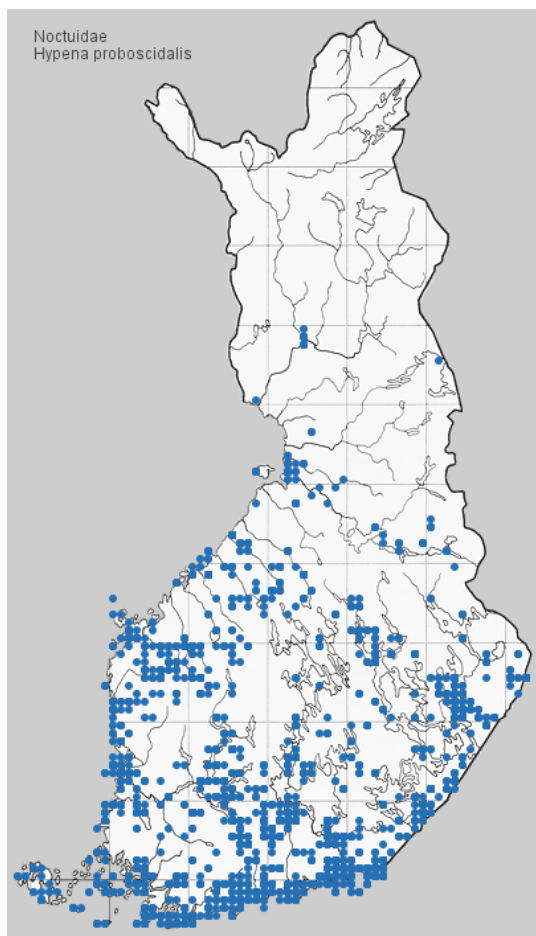
Toukan elintavat luonnossa tuntemattomat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: E. Hujanen

Tuntomerkit. Siipiväli 30-37 mm. Keskipokoinen, hento; etusiivet suipot, takasiivet leveät. Etusiivet harmaanruskeat, tummariipusteiset. Poikkiviirut ruosteenruskeat; ulompi lähes suora. Aaltoviiru koostuu tummista, ulkopuolelta valkoreunaisista täplistä. Ulkoreuna tummavarjainen. Takasiivet ruskeanharmat, ulkoreunasta hieman tummemmat; koiraan yleensä tummemmat kuin naaraan.

Elintavat. Tienvarsilla, joutomailla, lehdoissa, pihoilla, metsänreunoilla. Tulee valolle, heikosti syötille; lähtee päivällä häirittyinä herkästi lentoon.

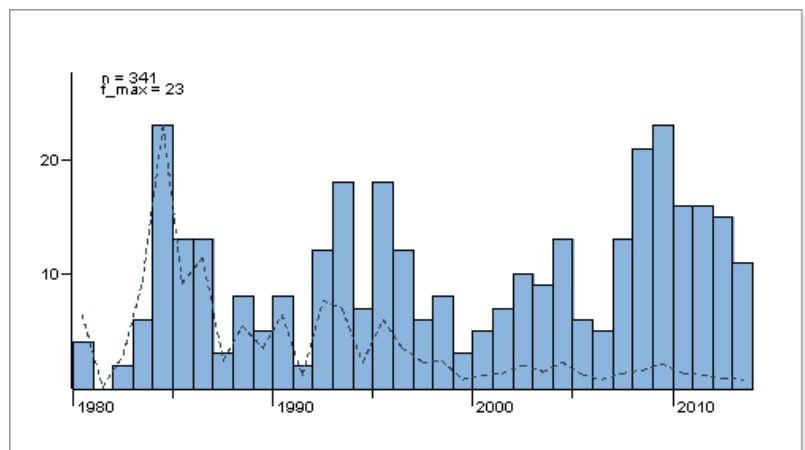
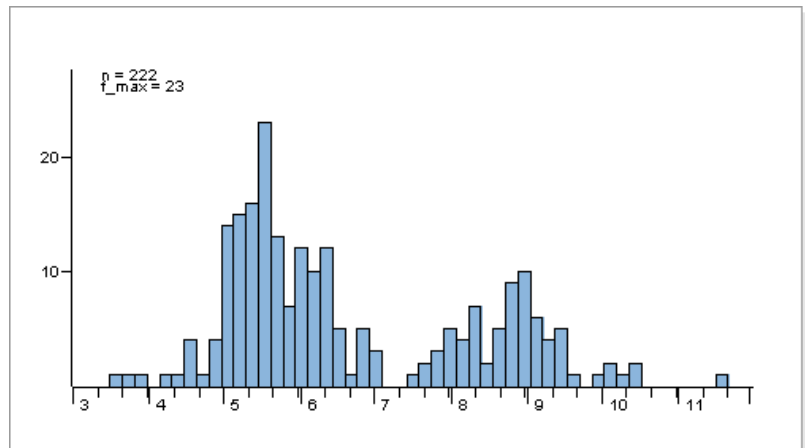
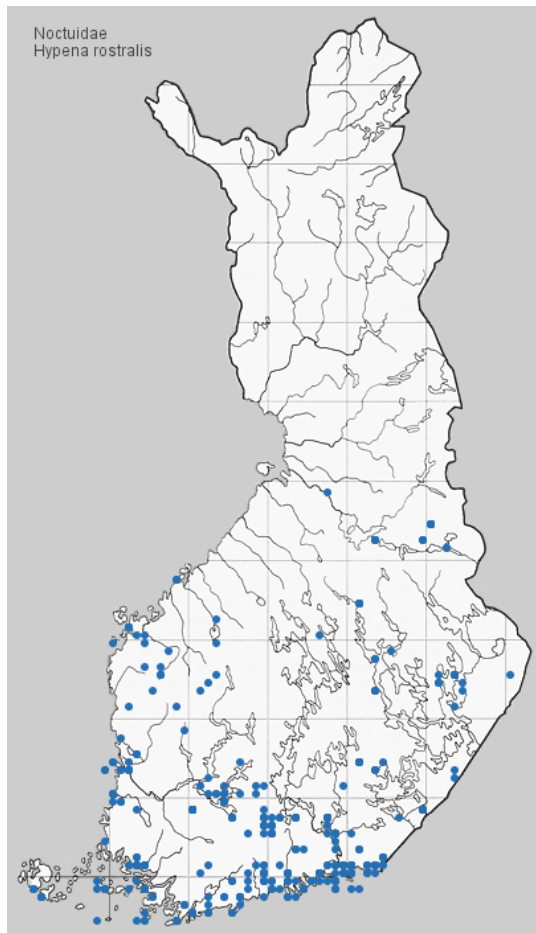
Toukka vihreä, selkäjuova tummempi, sivuselkä- ja kylkijuovat vaaleat. Nystyrät kellertävät. Pää vihreä, tummatäpläinen. Elää nokkosella (*Urtica dioica*); talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu ravintokasvin yhteenkehrättyjen lehtien väliin.

Kuva: Jyrki Lehto

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24-30 mm. Pienehkö. Etusiivet kapeat, takasiivet leveät. Etusiivet punertavan ruskeanharmaat; ulkosarake vaaleampi, naaraalla usein valkeahkokehänäinen. Kärjessä terävä, musta juomu; aaltoviiru heikko, tummavarjainen. Poikkiviirut tummat; sisempi epäsäännöllinen; ulompi lähes suora. Munuaistäplä pieni, vaaleatäyteinen; siitä rengastäplään musta juova. Takasiivet molemmilla sukupuolilla tumman ruskeanharmaat.

Elintavat. Kulttuuribiotoopeilla kuten puutarhoissa. Tulee kohtalaisesti valolle, jonkin verran syötille; tavataan parhaiten lennossa illalla.

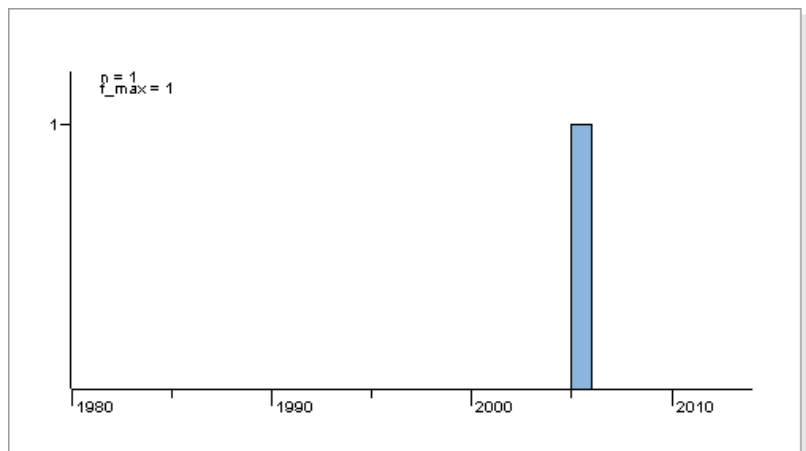
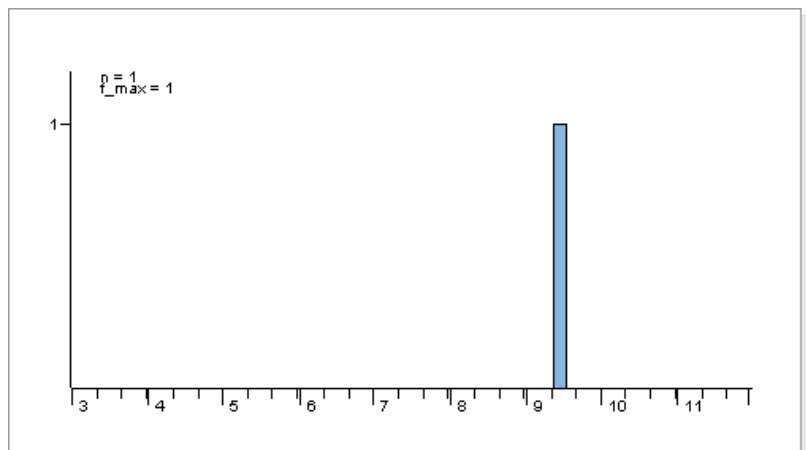
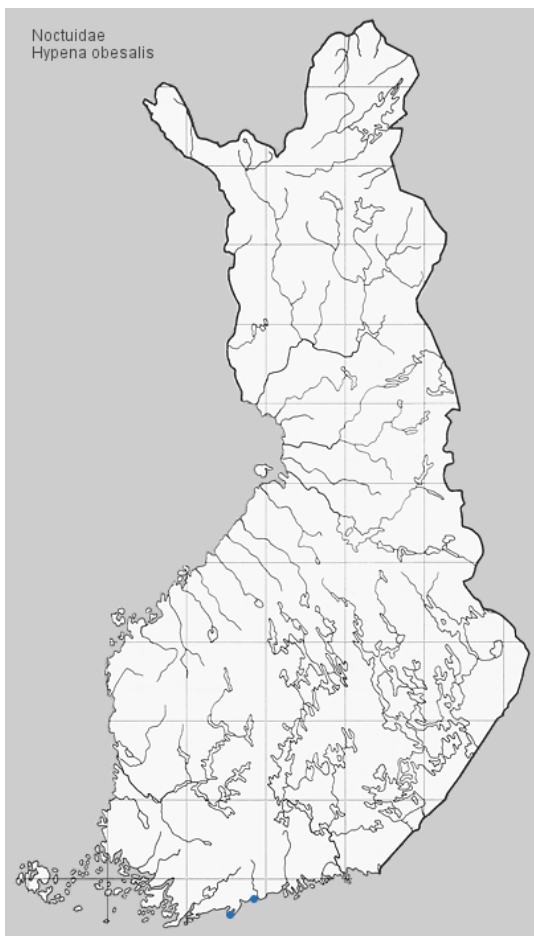
Toukka vihreä; selkäjuova tummempi; sivuselkäjuovat valkeat; kylkijuovat valkeat, epäyhtenäiset, vähemmän selvät. Nystyrät mustat. Pää kellertävänvihreä, mustatäpläinen. Elää touko-kesäkuussa humalalla (*Humulus lupulus*) löyhästi yhteenkehrättyjen lehtien välissä tai lehden alapinnalla. Koteloituu ravintokasvin yhteenkehrättyjen lehtien väliin. Imago talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 35-38 mm. Keskikokoinen. Etusiivet kapeat, melko suipot, takasiivet leveät. Etusiivet kellahtavan harmaanruskeat, etuosassa mustanruskea varjo; kärjessä terävä juomu. Poikkiviirut mustat; sisempi takaosastaan häipyvä; ulompi muodostaa kulman ulospäin munuaistäplän kohdalla sekä taempaan kaksi pienempää. Aaltoviiru muodostuu mustista, ulkopuolelta valkeahkoreunaisista täplistä. Munuais-, rengas- ja keilätäplissä harmaita ja mustia suomutupsuja. Takasiivet ruskeanharmat.

Elintavat. Tuore- ja kosteapohjaisissa maastoissa; harhailija. Tulee valolle ja syötille.

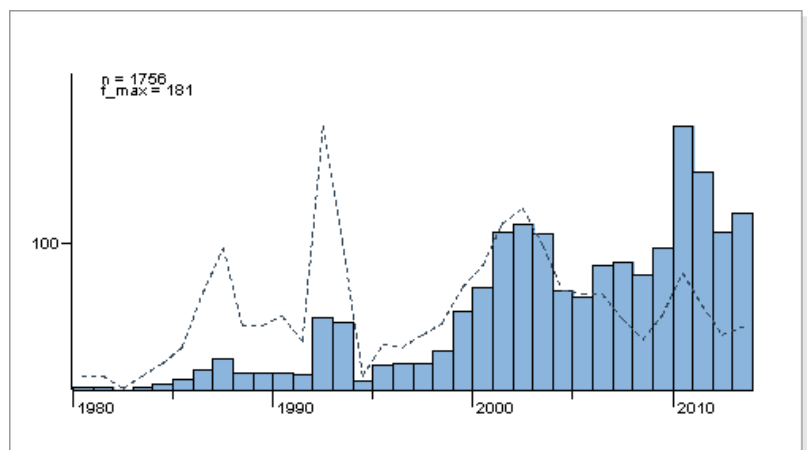
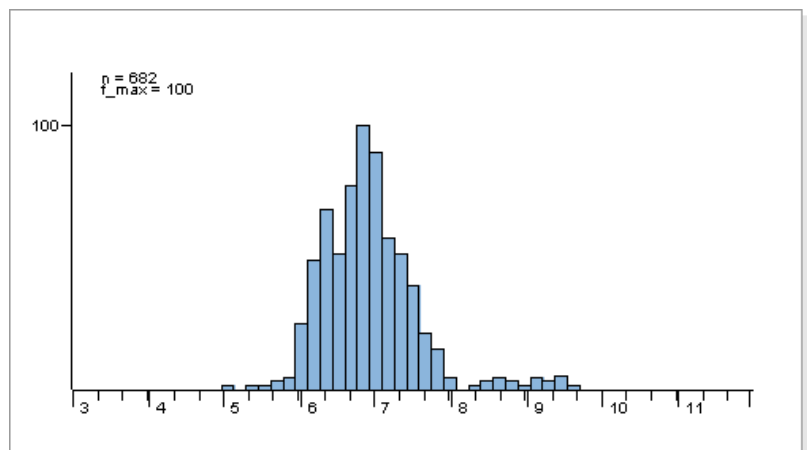
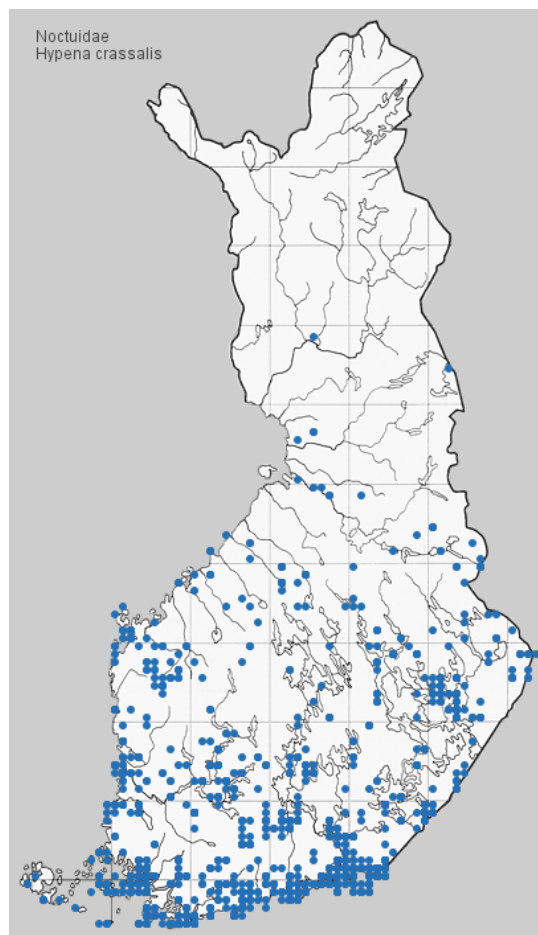
Toukka ruohonvihreä; jaokkeiden välit keltaiset; selkä harmaa; kylkijuovat kapeat, valkeat; hengitysaukot oranssit. Elää nokkosella (*Urtica dioica*). Imago talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24-32 mm. Etusiipien tyvi- ja keskisarake tumman suklaanruskeat rajoittuen vaaleaan ulompaan poikkiviiruun, joka on viisto ja kovera etureunasta suonen M2 kohdalle, muodostaa siinä vahvan kulman, mutkittelee sisäänpäin kohti takareunaa keskikohdan ulkopuolelle, kohtaa suonen A1 kohdalla viiston juovan siiven tyveltä; alue sen takana koiraalla vaalea, ruskeakehnläinen, naaraalla liidunvalkea, tummempikehnläinen. Ulkosarake koiraalla harmaa; naaraalla liidunvalkea. Aaltoviiru muodostuu koiraalla tummista, kuutavista, valkokärkisistä täplistä, joiden sisäpuolella ruskeaa kehnlää; naaraalla rivistä tummia täpliä. Siiven kärjessä viisto, leveä, ruskea juova. Ulkoreunassa rivi mustia, kolmikulmaisia täpliä. Munuaistäplä tumma, kuutava; rengastäplä tumma, pyöreä. Koiraan takasiivet tumman ruskeanharmaat, naaraan vaalean harmaanruskeat.

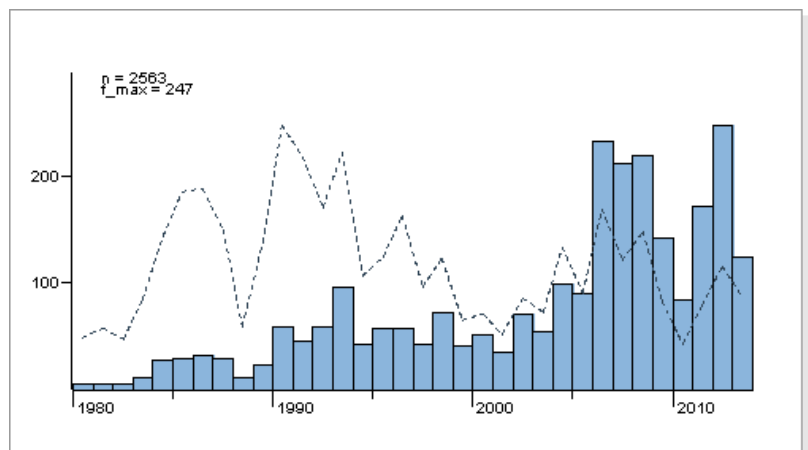
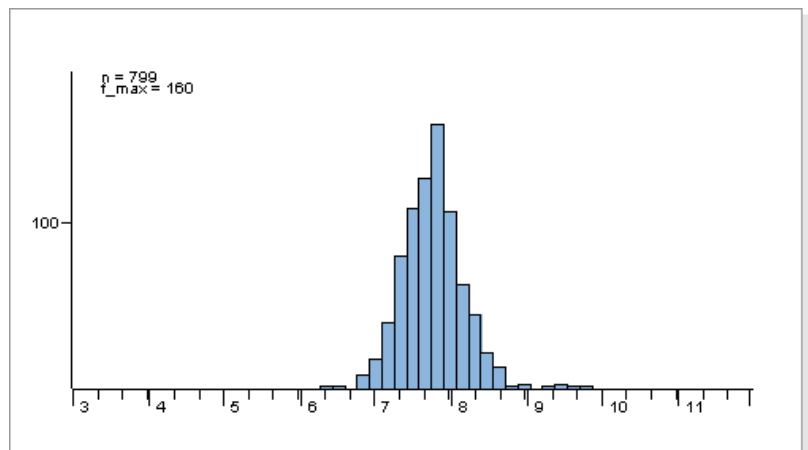
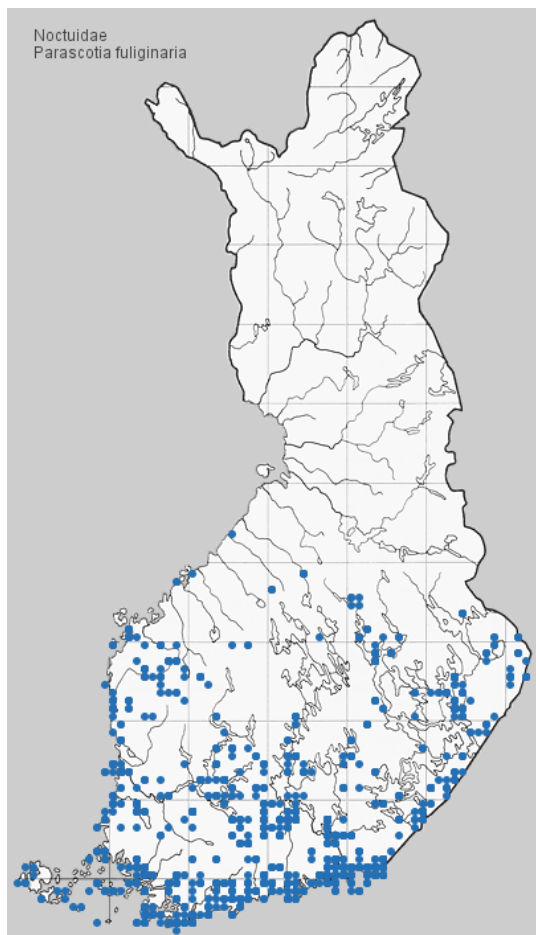
Elintavat. Valoisissa kuusi- ja sekametsissä. Lentää iltahämärissä, hätyytettynä myös päivällä; tulee yöllä valolle, heikosti syötille. Toukka vihreä; selkä- ja sivuselkäjuovat tummemmat. Nystyrät mustahkot, hienokarvaiset. Pää ruskea, mustatäpläinen. Elää mustikalla (*Vaccinium myrtillus*), myös juolukalla (*V. uliginosum*). Koteloituu ohueen kudokseen maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: E. Hujanen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 15-28 mm. Pieni, hento. Siivet mustanharmaat; keskitäplät mustat. Ulomman poikkiviirun takaosan ulkopuolella ja aaltoviirussa kellertävää kehnää. Siipiripset kellertävät, mustatäpläiset.

Elintavat. Lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee valolle ja syötille.

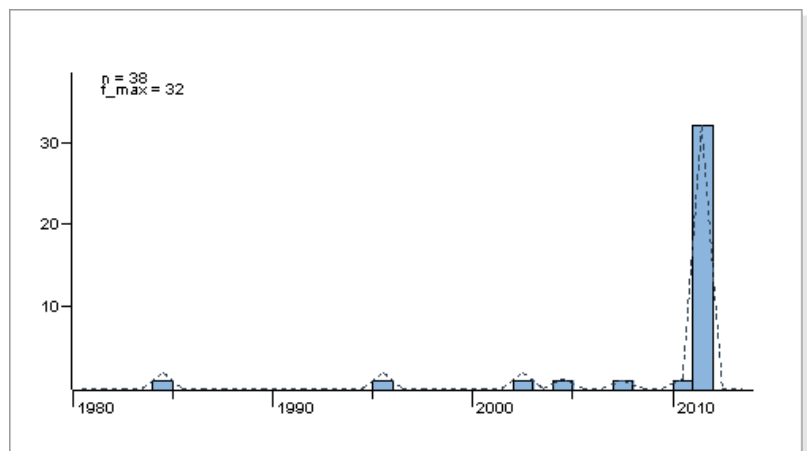
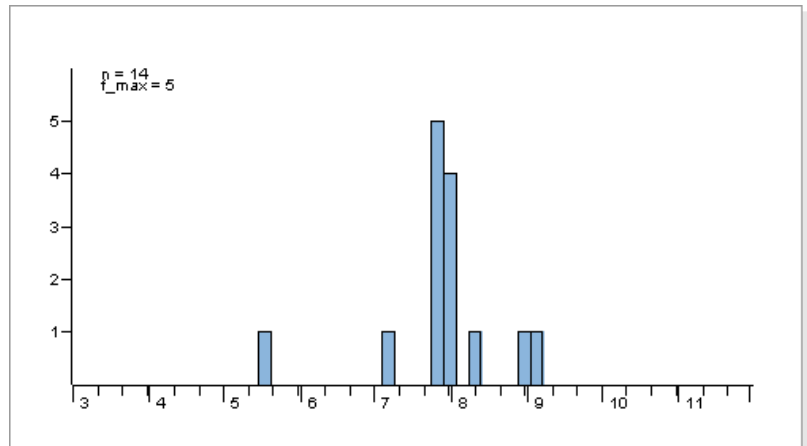
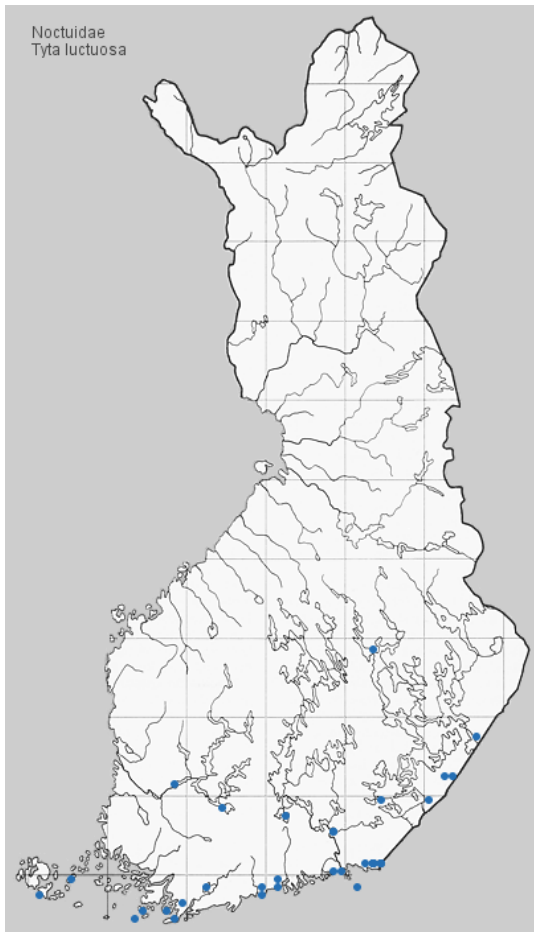
Toukka sinimusta; pitkittäisjuovat valkeahkot, epäselvät; nystyrät oranssinkeltaiset. Pää musta, keltakuviainen. Elää runko- ja oksajäkälillä (*Parmelia*) sekä käävillä (mm. *Polyporus*), myös laholla puulla; talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu kotelokoppaan kaarnanrakoon tai maahan.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

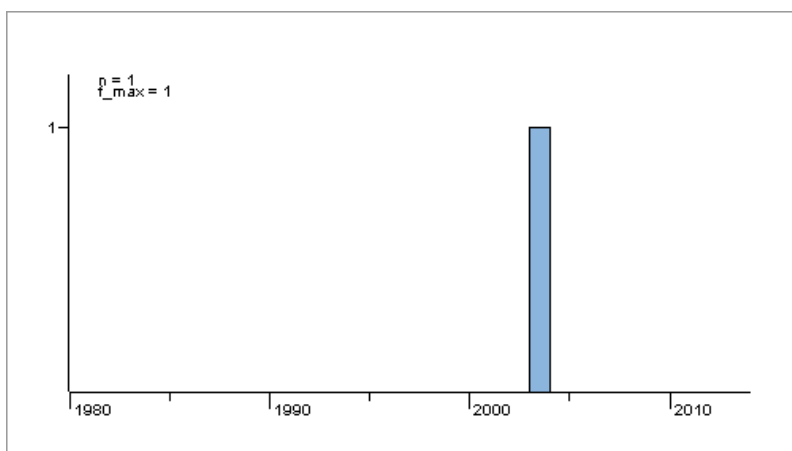
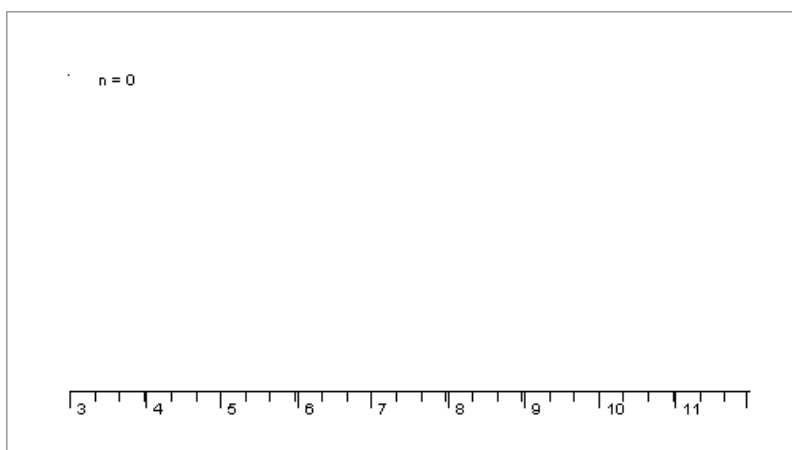
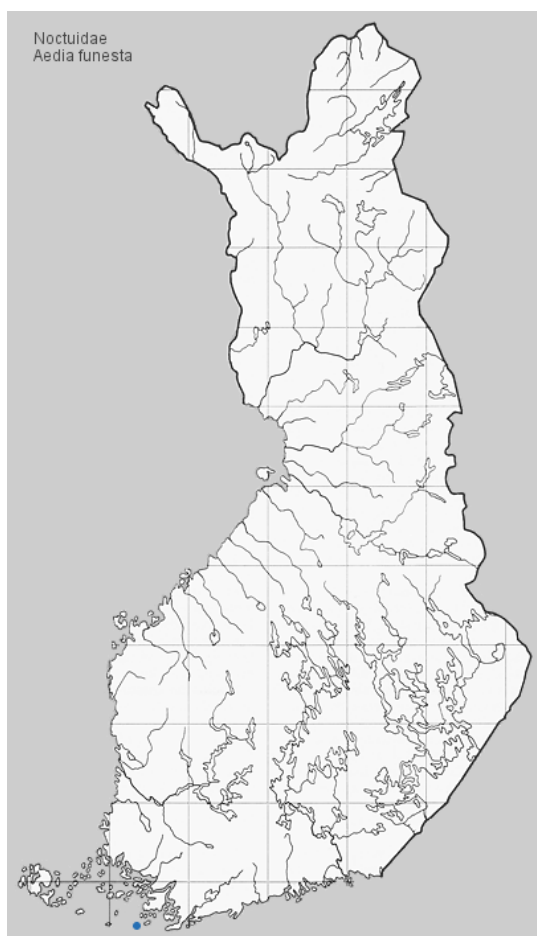
Tuntomerkit. Siipiväli 23-26 mm. Pienehkö, hennonpuoleinen. Etusiivet ruskeat, tummakehnaiset; ulkoreunassa sinertävää. Poikkiviirut mustahkot. Etureunassa suuri, okranvalkea laikku, joka ulottuu siiven keskikohtaan. Aaltoviiru osittain okranvalkeahko. Siipiripsien ulompi puolisko valkea, keskellä ruskea täplä. Takasiivet valkeat; leveä reunavyö ja tyvi mustahkot.

Elintavat. Ruohokentillä, niityillä, nummilla, kedoilla. Lentää päivisin; tulee yöllä valolle.

Toukan 2 etummaista käsnäjalkaparia lyhyet; okranharmaa, joskus puertavansävyinen, kyljistä tummempi; selkä- ja sivuselkäjuovat vaaleat, katkeilevasti tummareunaiset; lisäsivujuova tummareunainen; kylkijuova tummanruskea, alapuolelta vaaleareunainen; tyvijuova punertavanruskea. Pää vaalean okranharmaa, siinä tummat täpläriivit. Elää peltokierrolla (*Convolvulus arvensis*), lähinnä kukissa. Koteloituu ohueen kudokseen maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

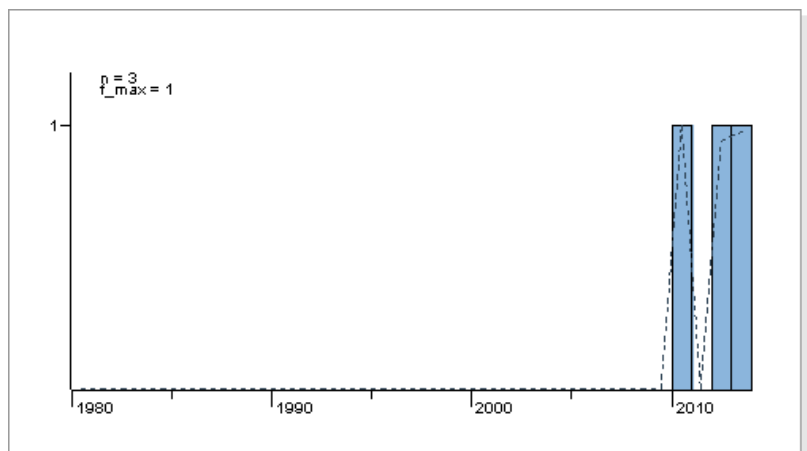
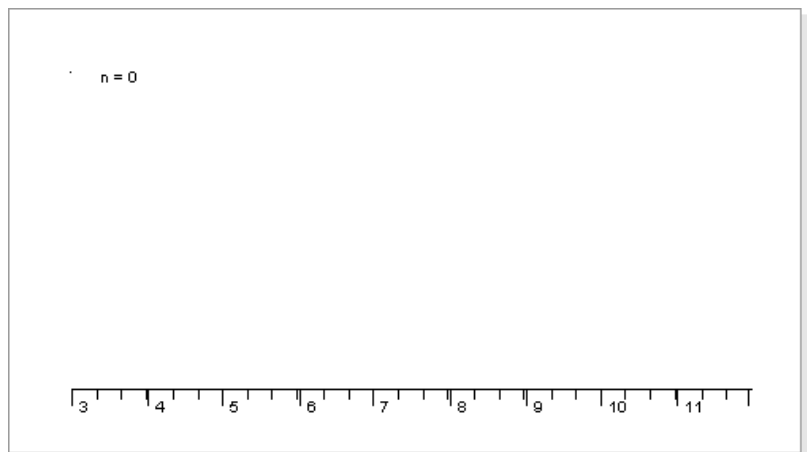
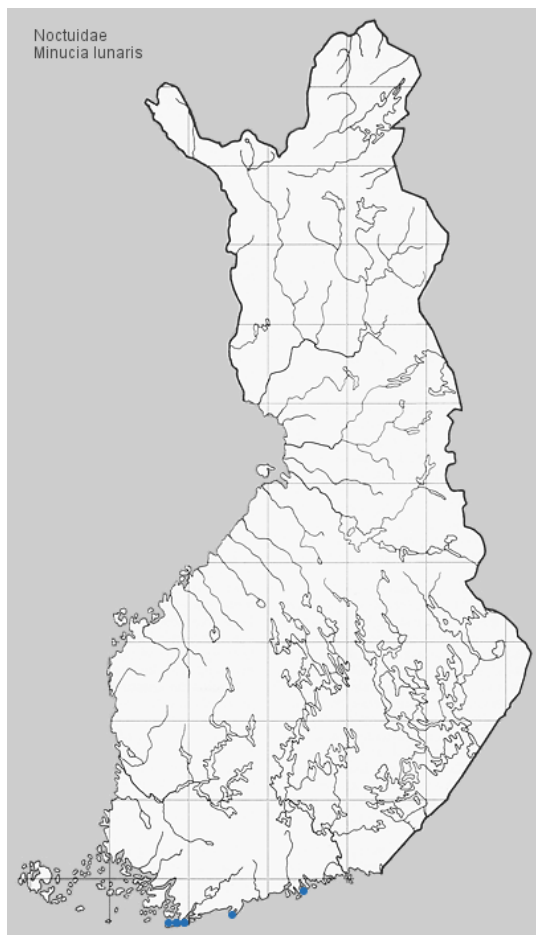
Tuntomerkit. Siipiväli 30-34 mm. Etusiivet purppuranmustat; poikkiviirut ja yökköstäplien reunat syvänmustat. Etureunassa ulomman poikkiviirun ja munuaistäplän välissä suuri, kuutava, kalpeankeltainen laikku. Aaltoviiru katkeileva, punertava, sen sisäreunassa mustia täpliä. Takasiivet mustat; siiven tyvellä pyöreä, valkea laikku, joka ei ulotu etu- eikä takareunaan; ripset siiven kärjessä ja takakulmassa valkeat.

Elintavat. Metsästepeillä; vaeltaja. Tulee valolle.

Toukka ruskehtavanharmaa; siinä hienoja, oranssinkeltaisia täpliä; selän kuviot leijanuotoiset; sivujuova vaalea. Elää syksyllä karhunköynnöksellä (*Calystegia sepium*) ja peltokierrolla (*Convolvulus arvensis*); yöaktiivinen. Talvehtii maassa kehossa, johon keväällä kotoituu.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 51-62 mm. Helposti tunnistettava. Etusiivet vaalean harmahtavanokrat - ruskeat, tumman harmaanruskeakehnäiset. Poikkiviirut vaalean kellertävät; sisempi sisäpuolelta tummareunainen; ulompi aaltoileva, ulkopuolelta leveästi tummavarjainen. Munuaistäplä ja pilkkumainen rengastäplä tumman harmaanruskeat. Aaltoviiru ruskea, epäsäännöllinen. Ulkoreunassa rivi tumman harmaanruskeita täpliä. Takasiivet vaaleanruskehtavat; reunavyö leveä, melko tumman harmaanruskea.

Elintavat. Valoisissa tammimetsissä ja -pensaikoissa. Tulee hyvin syötille, myös valolle.

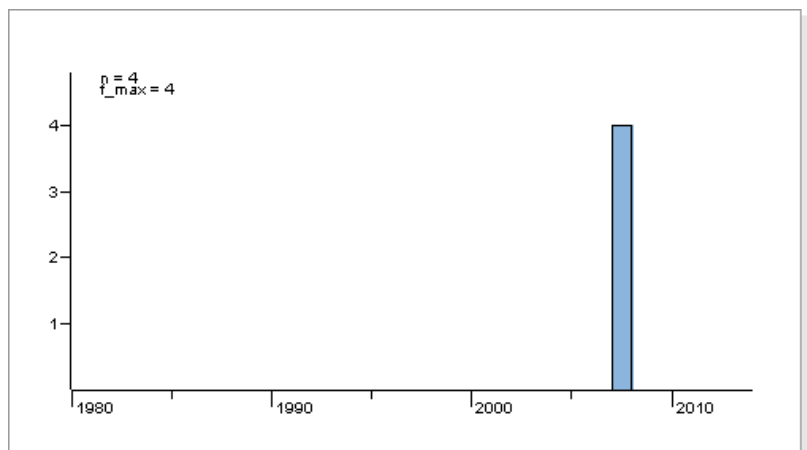
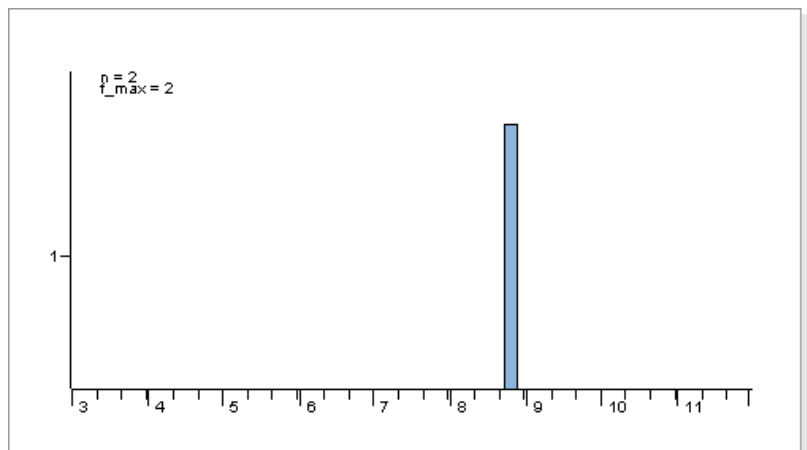
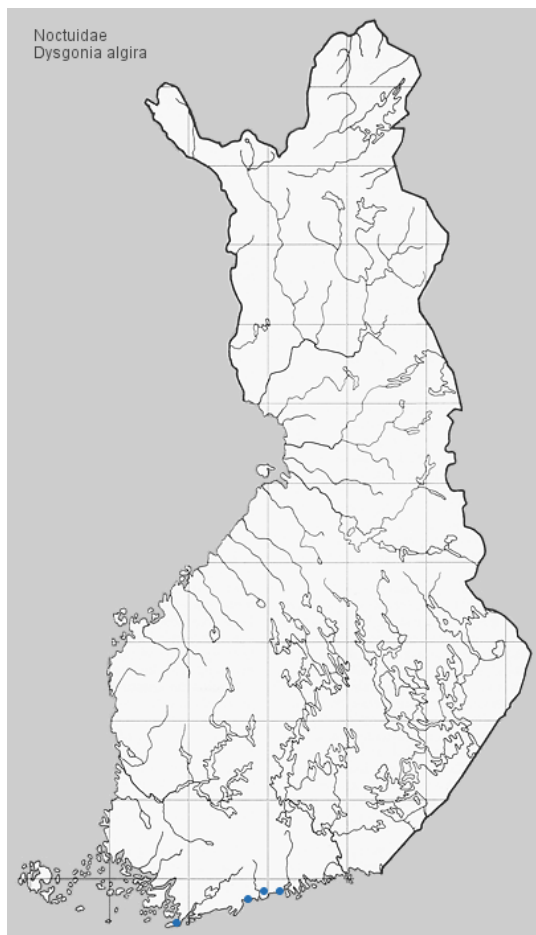
Toukka ruskea; selkäjuova helminauhmainen; sivuselkäjuovat leveät, tummat, sulkevat sisäänsä vaaleita täpliä; niiden alla kolme kapeaa, tummaa juovaa; sivujuova vaalea, joskus kellertävä. Takaruumiin I jaokkeessa kaksi uloketta; kahdessa viimeisessä jaokkeessa parit selkäpilkkuja. Pää ruskea. Elää kesä-elokuussa tammella (*Quercus*). Koteloituu yhteenkehrätyistä maa-aineksesta ja kuihtuneista lehdistä valmistettuun kotelokoppaan. Kotelo talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 34-48 mm. Etusiivet harmahtavanruskeat, tuoreena purppuransävyiset. Keskellä siipeä valkeahko, tummakehnäinen, keskeltä kapeampi vyö, joka rajoittuu sisäpuolelta hiukan ulospäin taipuneeseen sisempään poikkiviiruun; ulkopuolelta sisäänpäin taipuneeseen keskivarjoon; ulompi poikkiviiru muodostaa terävän kulman ulospäin suonen M1 kohdalla ja taittuu tylpästi suonien M3 ja CuA1 välissä, jatkuu aaltoilevana takareunaan lähelle keskivarjoa. Siiven kärjessä kahdesta mustasta täplästä muodostunut juova. Ulkosarake violetinharmaa. Takasiivet harmaanruskeat; keskellä häipyvärajainen, valkeahko vyö; ulkoreunan keskellä harmaa alue. Ripset harmaat, kärjen takaa valkeahkot.

Elintavat. Ruderaateilla ym.; vaeltaja. Tulee valolle ja syötille.

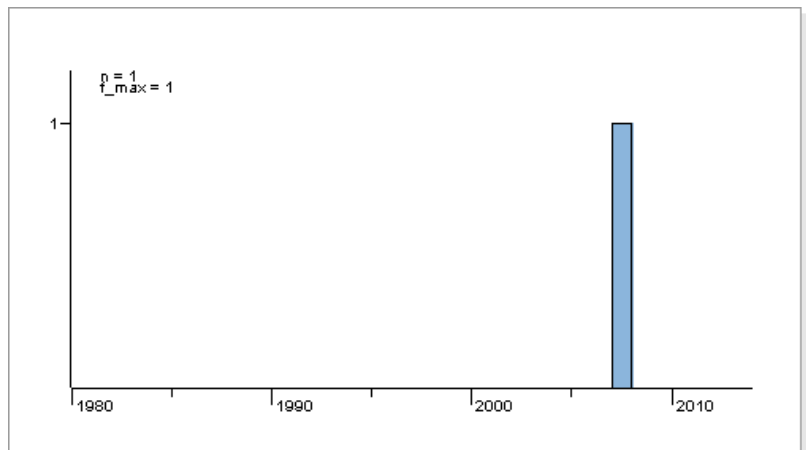
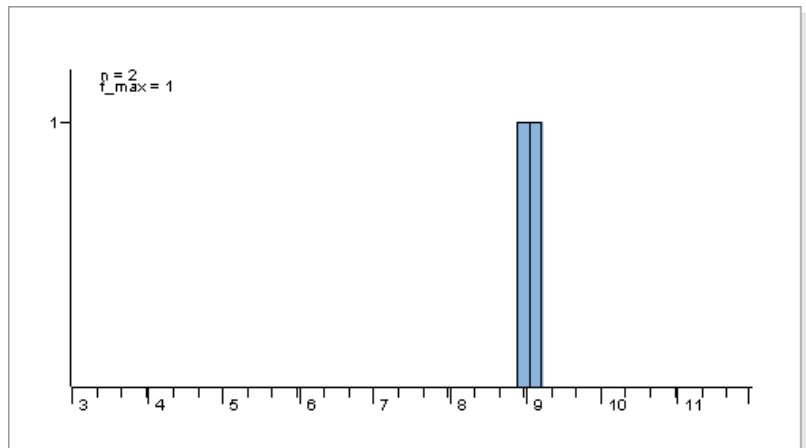
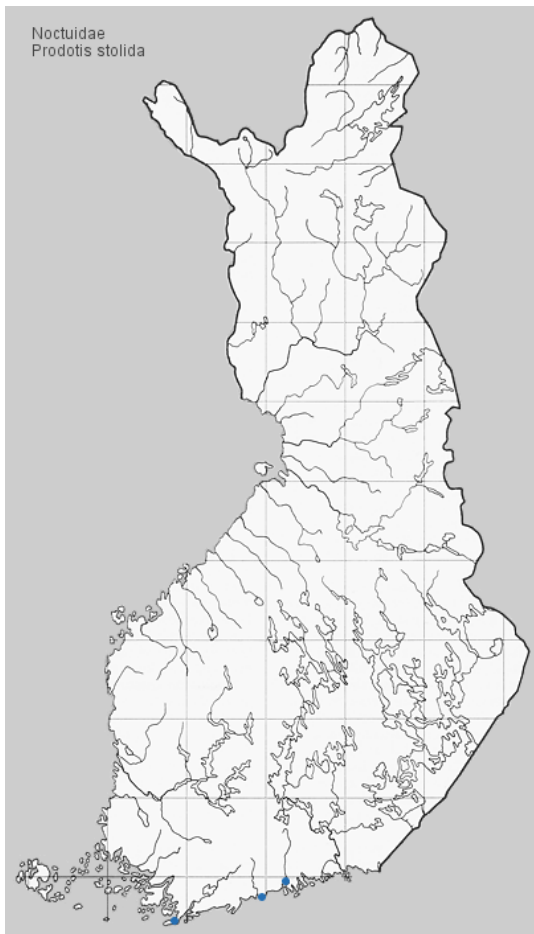
Toukka kellertävänharmaa, selkä tummempi; siinä hienoja, mustia pitkittäisjuovia. Vatsa ja raajat vaaleanharmaat. Hengitysaukot mustat. Pää kellertävänharmaa. Elää mm. vatukoilla (*Rubus*) ja pajuilla (*Salix*). Kotelo talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 33-42 mm. Etusiivet mustanruskeat; siiven tyvi, etureuna, munuaistäplä ja aaltoviirun ulkopuoli harmaat. Sisempi poikkivyö vaaleanokra, leveimmillään takareunassa. Ulompi poikkivyö muodostuu 2 peräkkäisestä, okraasta, ulkopuolelta leveästi ruskeasta kaaresta. Aaltoviiru vaalea, muodostaa kulman ulospäin suonen M1 kohdalla. Siiven kärjessä lyhyt, musta juova. Ripset harmaat, tyvestä valkeat, siiven kärjessä valkeahkot. Takasiivet oliivinharmaat, ulkoreunasta mustahkot; etureunasta 1/3 kohdalta takakulmaan kulkee valkea vyö; ulkoreunan lähellä keskikohdan takana pyöreä, valkoinen täplä. Ripset kirkkaanvalkeat, suonien CuA2 ja M3 välillä harmaat.

Elintavat. Valoisissa lehtimetsissä; vaeltaja. Tulee valolle ja syötille.

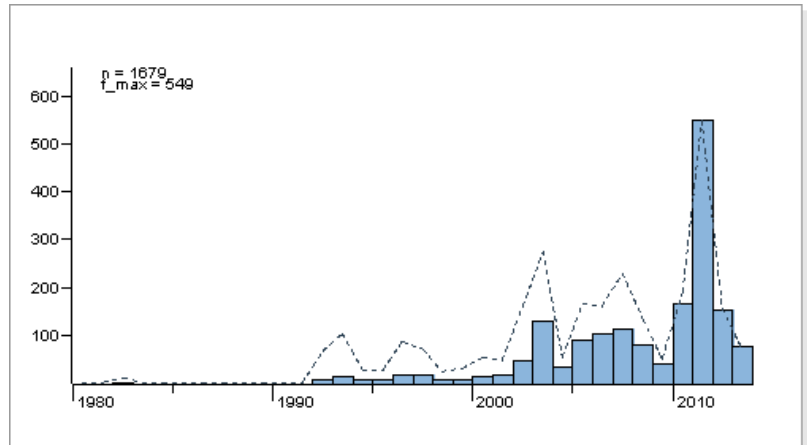
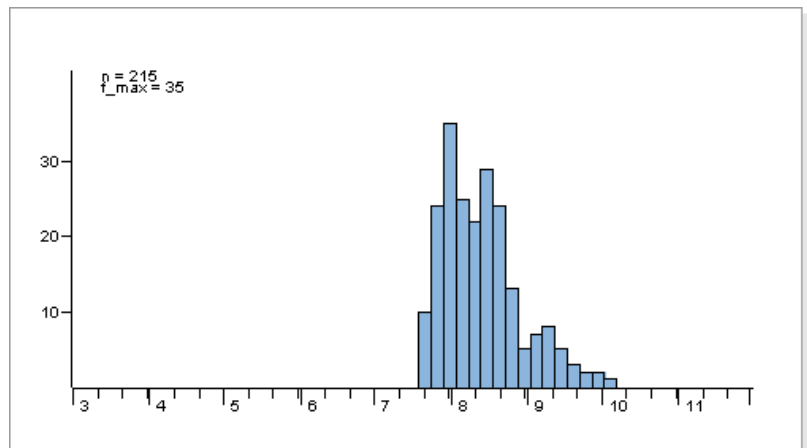
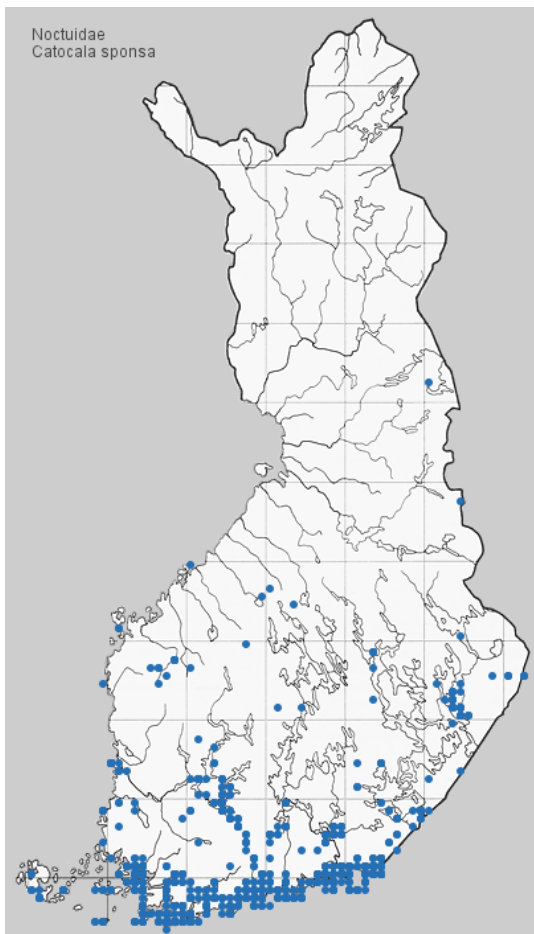
Toukka punertavankeltainen, selästä ja hengitysaukkojen ympäriltä vaaleampi, siinä hienoja, mustia pitkittäisjuovia; selkä- ja sivuselkäjuovat tummanharmaat, selkäjuova levenee takaruumiin I jaokkeen takana; sivujuova hieno, kaksinkertainen. Selän nystyrät suuret, valkeat, mustareunaiset. Elää ulkomailla mm. tammella (*Quercus*) ja vatukoilla (*Rubus*).

Kuva: J. Tyllinen

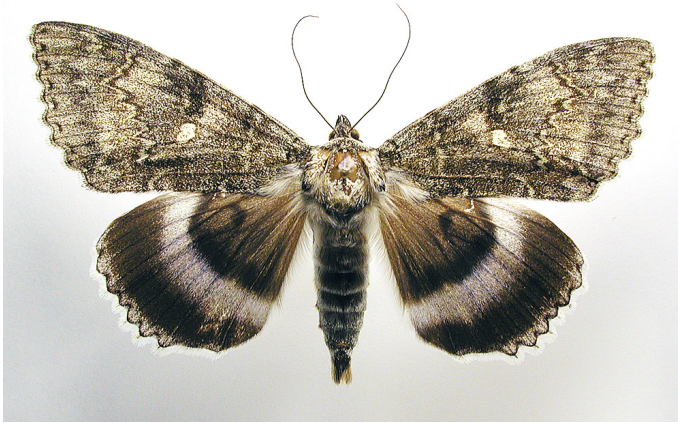
Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 56-71 mm. Keskikokoinen ritariyökkönen. Etusiivet oliivinvahteisen ruskeanharmaat - mustahkonruskeat. Poikkiviirut mustat, eivät kovin terävähampaiset; aaltoviiru vaaleanharmaa, ulkopuolelta tummareunainen. Munuaistäplän takana valkeahko, mustan viirun rajaama täplä; munuaistäplän sisäpuolella vaaleaa kehnää. Takasiivet voimakkaan, melko tumman karmiinpunaiset; sisemmässä mustassa vyössä ja ulkovyön sisäreunassa kaksi selvää mutkaa, joista etummainen suunnilleen suorakulmainen. Siipiripset mustatäpläiset.

Elintavat. Tammimetsissä, puistoissa. Tulee hyvin syötille, valolle heikommin.

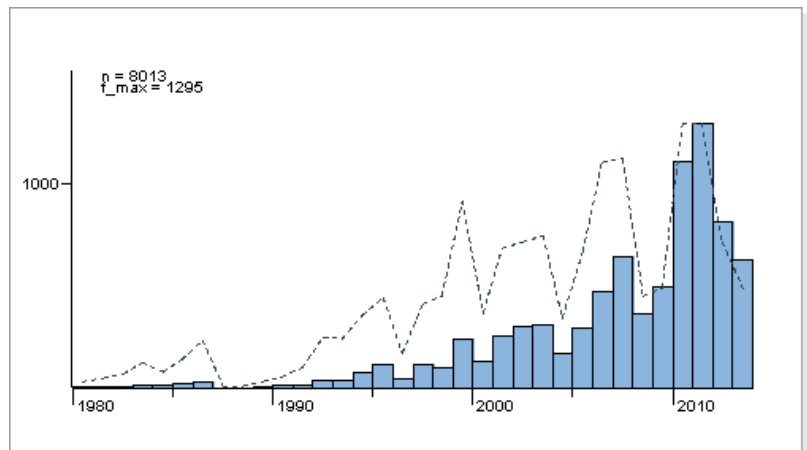
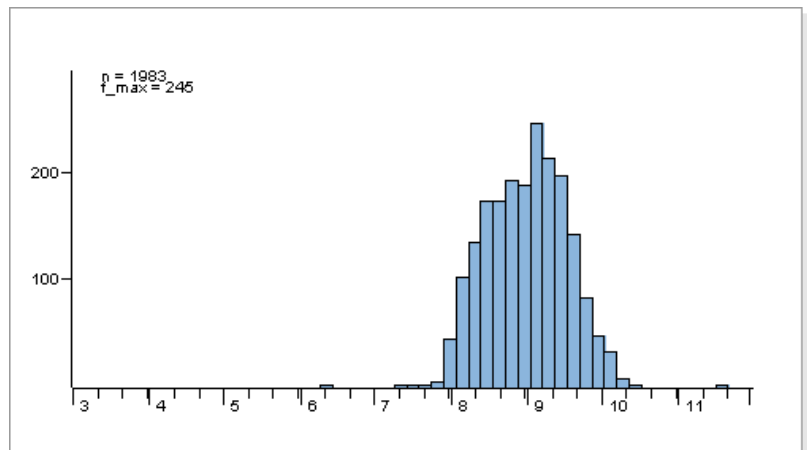
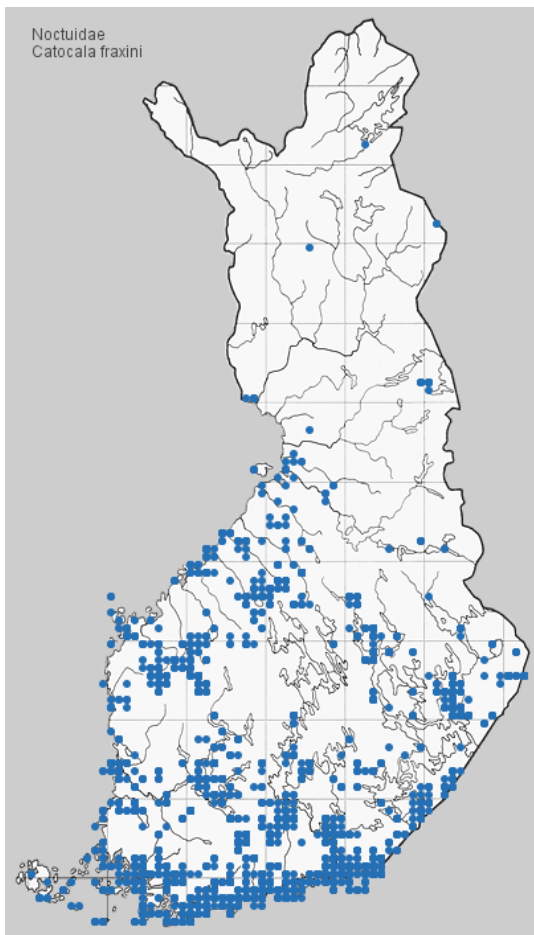
Toukka harmaanruskea tai punaruskea, hienosti tummatäpläinen; selän nystyrät punertavat. Takaruumiin I jaokkeen selkäpuolella vaaleanokra täplä; V jaokkeen kyttyrä selvä, siinä soikea, keltainen, mustareunainen täplä; VIII jaokkeen kyttyrä myös vahva, sen kaksi nystyrää kartiomaiset. Pää harmaa, mustajuovainen. Elää tammella (*Quercus robur*). Koteloituu yhteenkehrättyjen lehtien väliin tai rungolle. Muna talvehtii.

Kuva: M. Virtala

Kuva: Markku Ruuskanen

Tuntomerkit. Siipiväli 82-96 mm. Suurin ritariyökkönen. Etusiivet oliivinvahteisen vaalean ruskeanharmaat, ruskeakehnäiset, seassa vaaleampaa. Poikkiviirut kaksinkertaiset, terävähampaiset, mustanruskeat. Tumman munuaistäplän takana valkea, neliskulmainen, tummareunainen täplä. Etusiivet voivat olla myös yksivärisen tumman oliivinharmaat. Takasiivet mustahkot, niissä vaaleansininen poikkivyö, ripset valkeat.

Elintavat. Lehdoissa, sekametsissä, puistoissa. Tulee hyvin syötille, melko hyvin myös valolle.

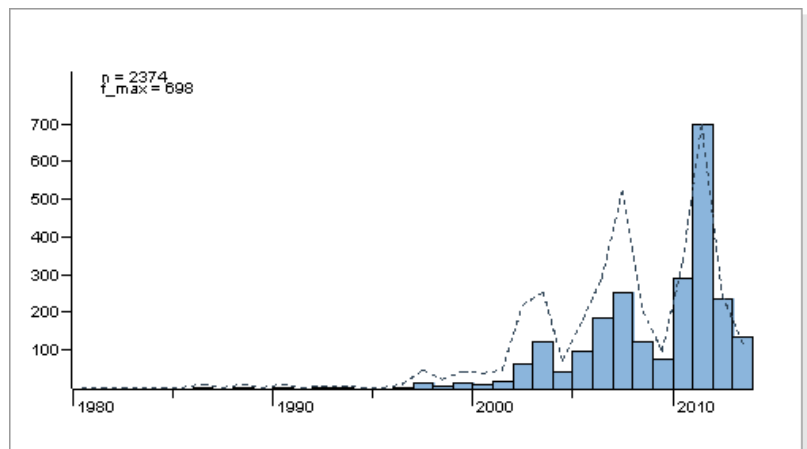
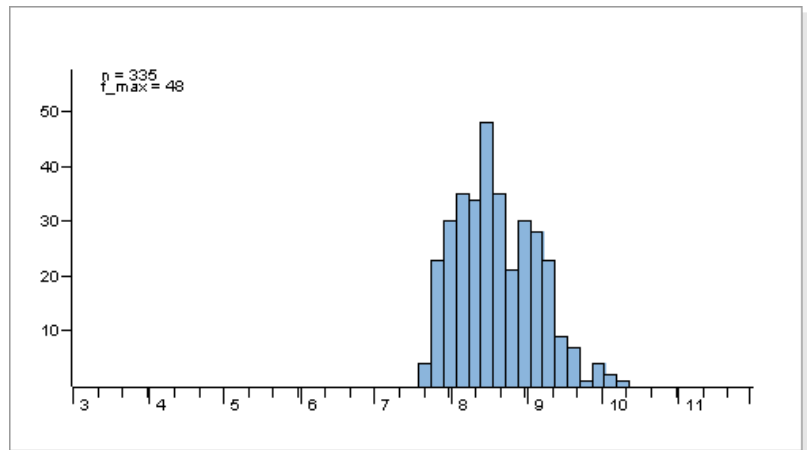
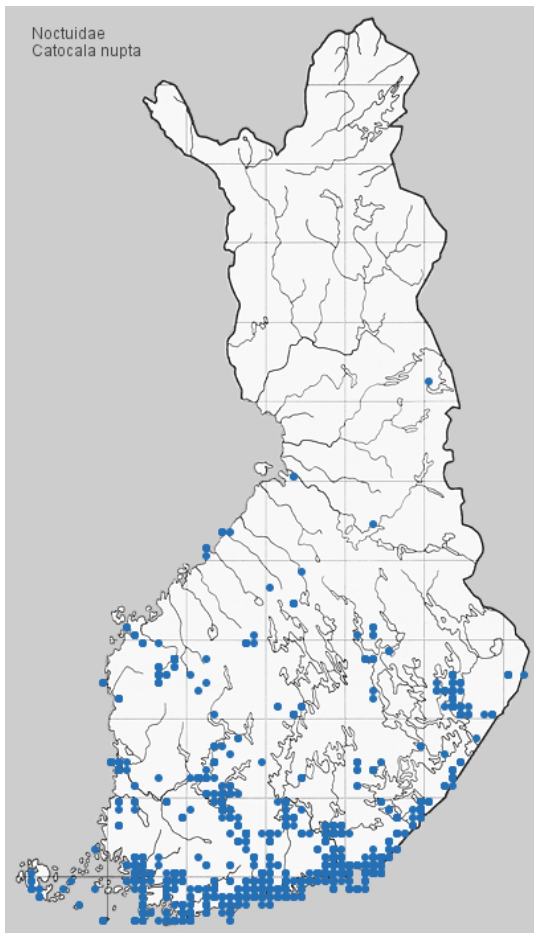
Toukka harmaa, hienosti mustatäpläinen; selkäjuova epäselvä, vaalea. Takaruumiin V jaokkeen poikkikyttärä vahva, VIII jaokkeen kyttärä takaa mustareunainen. Pää suuri, mustakuvioinen. Elää haavalla (*Populus tremula*), joskus koivuilla (*Betula*) tai saarnella (*Fraxinus excelsior*). Koteloituu löyhään kudokseen sammaleeseen tai ravintokasvin lehtien väliin. Muna talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

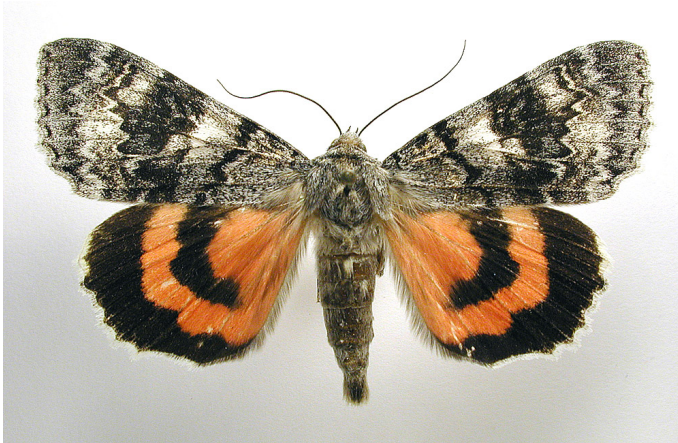
Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 65-75 mm. Suunnilleen samankokoinen ja -näköinen kuin *C. adultera*. Etusiivet oliivinruskehtavan harmaat, tumman harmaanruskeakehnäiset. Poikkiviirut kaksinkertaiset, terävähampaiset, tumman harmaanruskeat. Munuaistäplä tumman harmaanruskeakeskinen ja -reunainen; sen takana pyöreä, vaaleanruskea täplä. Takasiivet punaiset; sisemmän mustan kaaren etuosassa selvä kuroutuma, ulompi vyö varsinkin etuosastaan huomattavan leveä; ripset valkeat.

Elintavat. Avoimissa rehevissä lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee syötillä, huonommin valolle.

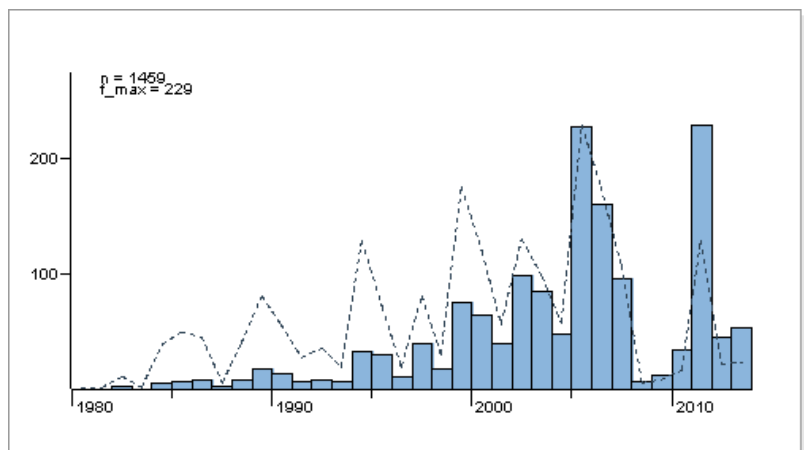
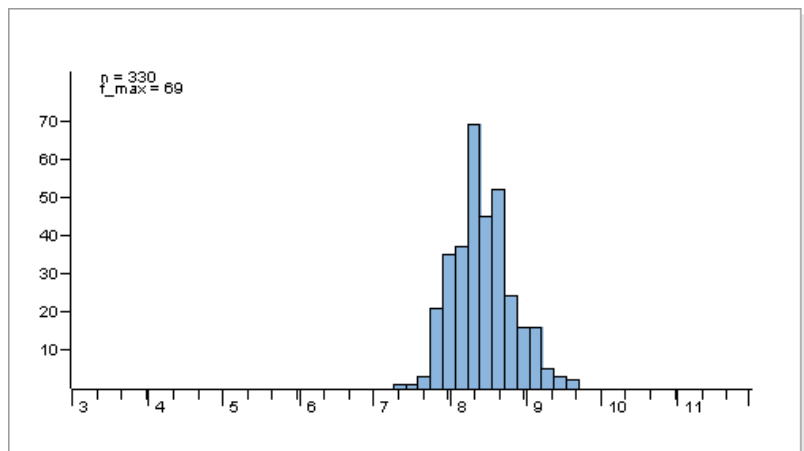
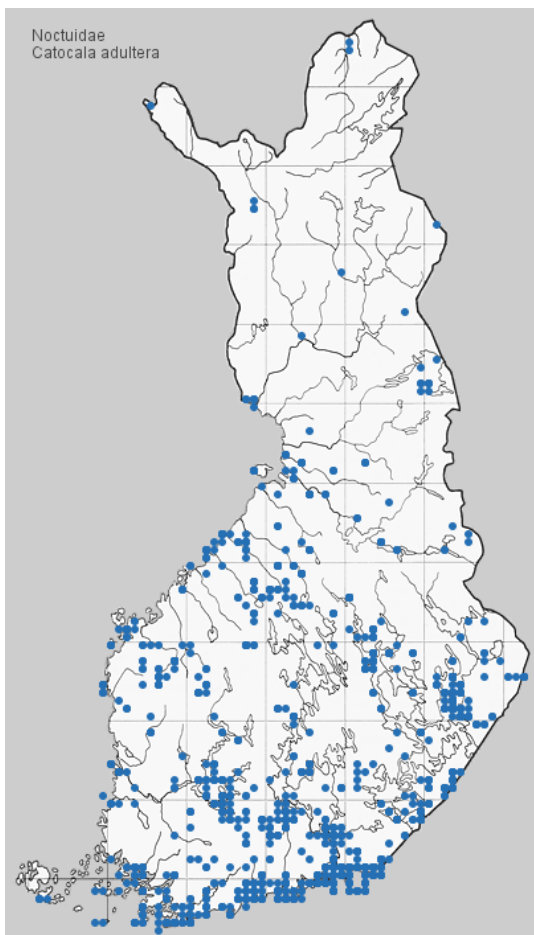
Toukka harmaa, ruskeavarjainen, mustahkojuovainen. Selän nystyrät ruskehtavat tai kellertävät; etummainen kyttyrä vaalea, usein tummareunainen. Vatsa vaalea, tummatäpläinen. Elää pajuilla (*Salix*), harvemmin haavalla (*Populus tremula*). Koteloituu ravintokasvin yhteenkehrättyjen lehtien väliin tai kaarnanrakkoon. Muna talvehtii.

Kuva: M. Virtala

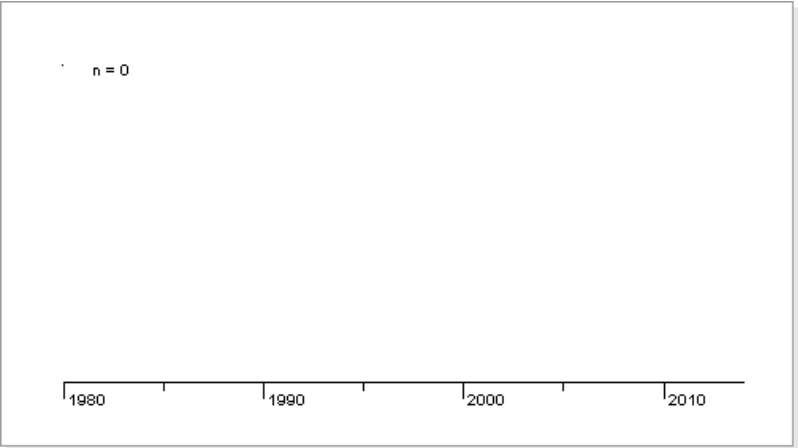
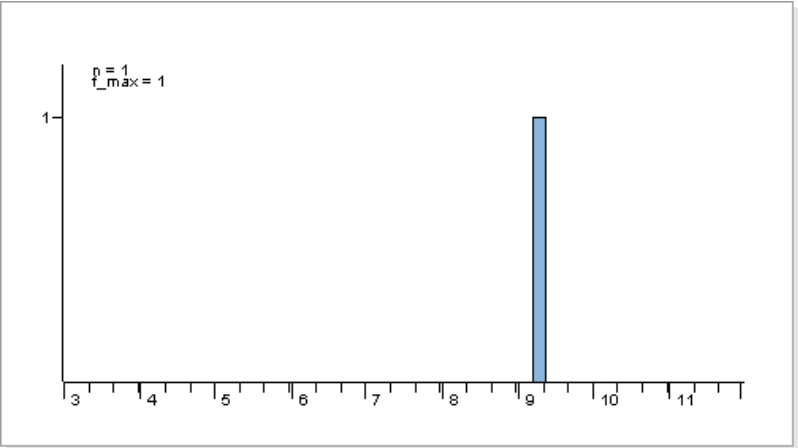
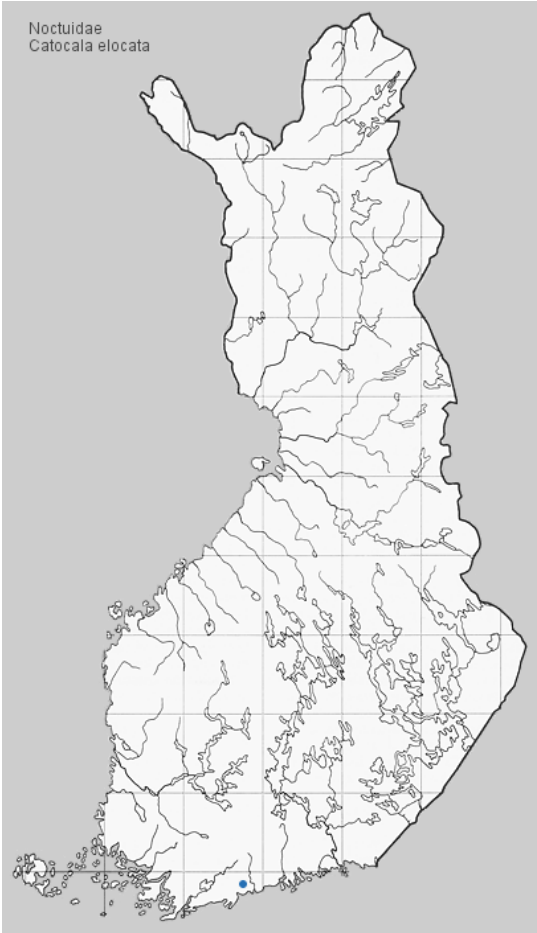
Kuva: Teppo Mutanen

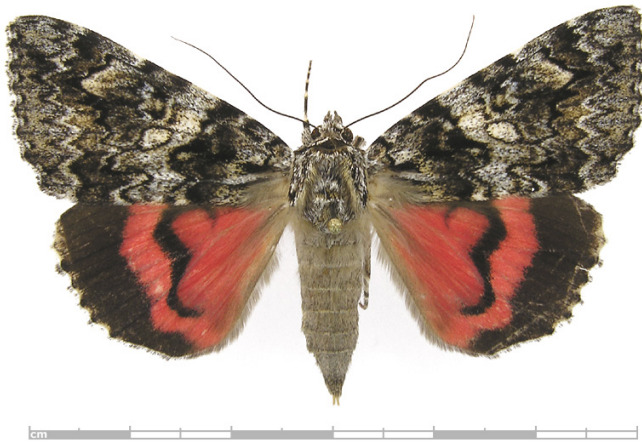

Tuntomerkit. Siipiväli 58-74 mm. Keskikokoinen ritariyökkönen. Etusiivet vaalean sinertävän harmaat; keskisarakeen etuosa laajalti valkeahko; poikkiviirut vahvat. Takasiivet oranssinvivahteisen punaiset, sisempi musta kaari melko tasalevyinen, etuosassa heikko kurouma, ulkovoim melko kapea.

Elintavat. Valoisissa lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee hyvin syötillle, heikommin valolle.

Toukka elää haavalla (*Populus tremula*). Koteloituu yhteenkehrättyjen lehtien väliin. Muna talvehtii.

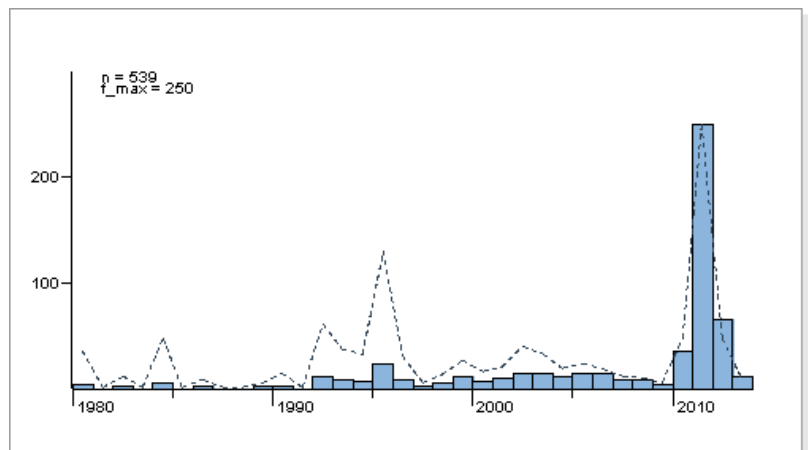
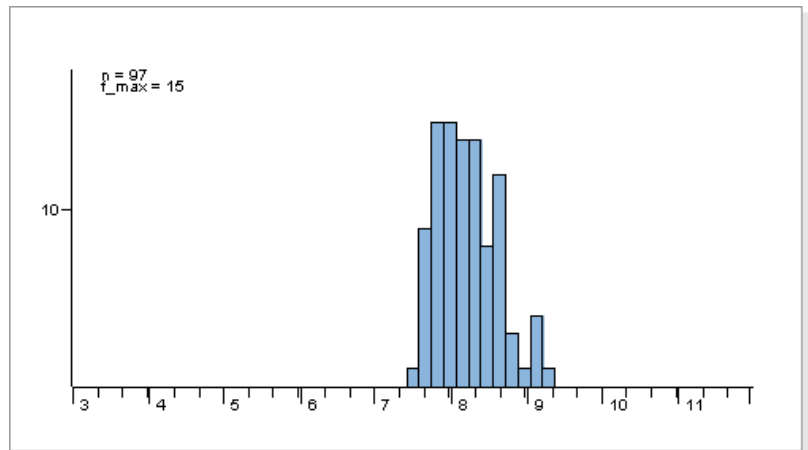
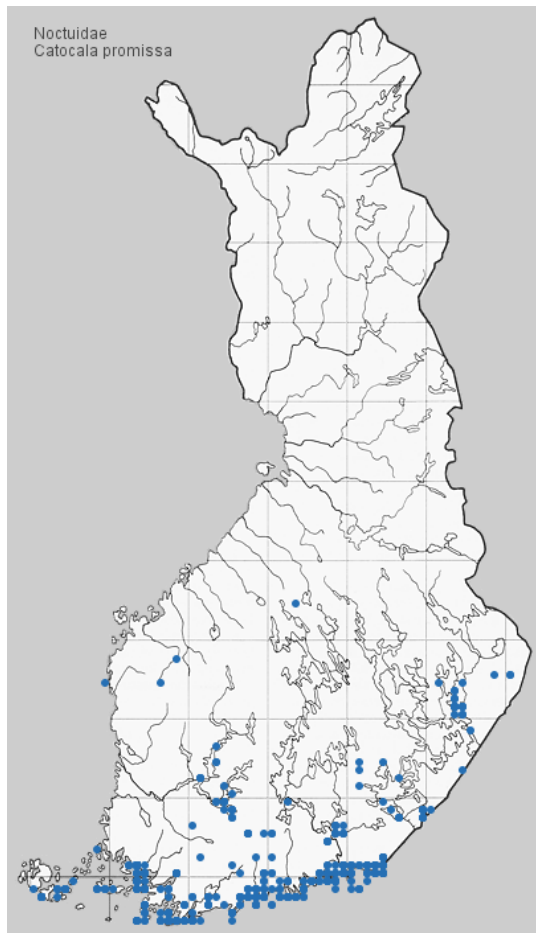

Kuva: Tomi Salin

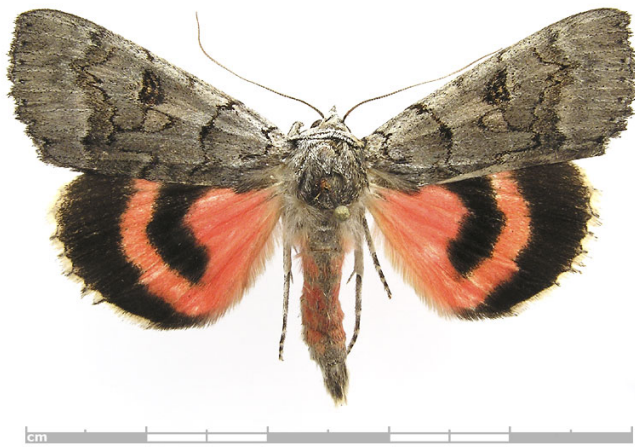
Kuva: M. Virtala

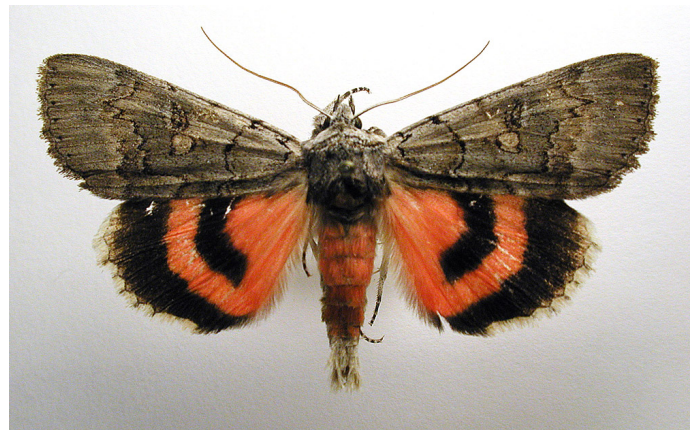
Tuntomerkit. Siipiväli 52-65 mm. Keskikokoista pienempi ritariyökkönen. Etusiivet ruskeanharmaat; kuviot jyrkät. Poikkiviirut terävähampaiset; sisempi vahvasti tumman harmaanruskeareunainen; ulompi sisäpuolelta tumman harmaanruskea-, ulkopuolelta ruskeareunainen. Aaltoviiru terävähampainen, valkeahko, tumman harmaanruskeareunainen. Keskisarakkeen etuosa jyrkästi vaalea sisäpuolella olevaa varjoa vasten. Keskisiiven täplä harmahtava, vain vähän muuta siipeä vaaleampi. Takasiivet karmiininpunaiset; ulkoreunan musta vyö leveä; sisäkaaressa kaksi loivaa mutkaa. Ripset vaaleat, mustatäpläiset.

Elintavat. Valoisissa tammi- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee hyvin syötille, huonommin valolle.

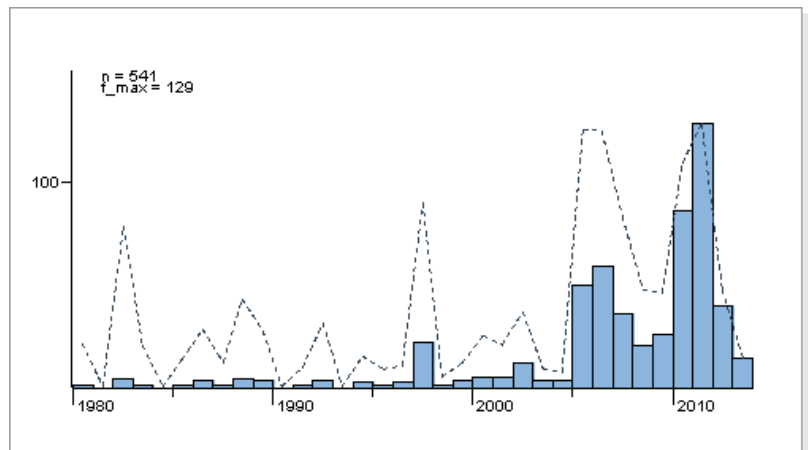
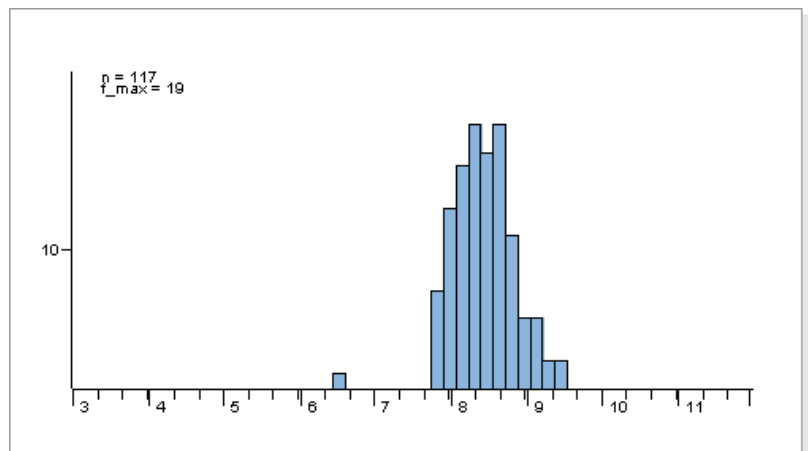
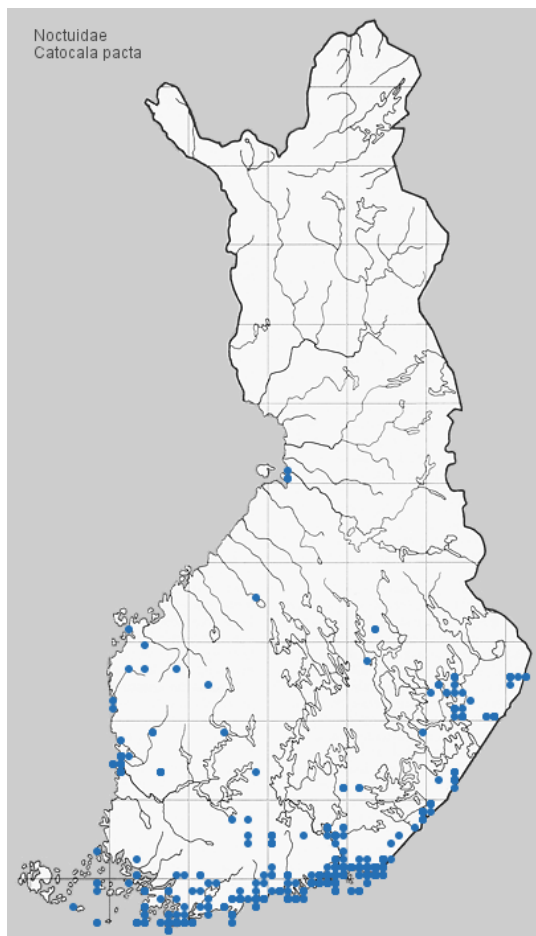
Toukka vihreä tai vihertävänharmaa; selässä ja kyljissä epäsäännölliset, vaihtelevankokoiset mustat kuviot. Takaruumiin I, V ja VI jaokkeiden selkäpuolella okransävyiset laikut. V jaokkeessa kyttyrä; VIII jaokkeessa matala kyttyrä. Vatsassa rivi mustia täpliä. Pää keltainen, mustakuviainen. Elää tammella (*Quercus robur*). Koteloituu ravintokasvin yhteenkehrättyjen lehtien väliin tai jäkälien sekaan rungolle. Muna talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: M. Virtala

Tuntomerkit. Siipiväli 47-56 mm. Pieni ritariyökkönen, suhteellisen hento ja kapeasiipinen. Etusiivet tasaisen harmaat, ruskeampivarjosteiset. Poikkiviirut mustat; sisempi kaareva, takareunan lähellä mutka sisäänpäin; ulompi sahapainainen. Aaltoviiru epäselvä. Munuaistäplä mustareunainen. Takasiivet vaalean karminpunaiset, sisempi mustahko kaari tasainen. Takaruumis päältä punainen.

Elintavat. Pajukkoisilla ranta- ja suoniityillä. Tulee hyvin syötille, heikommin valolle.

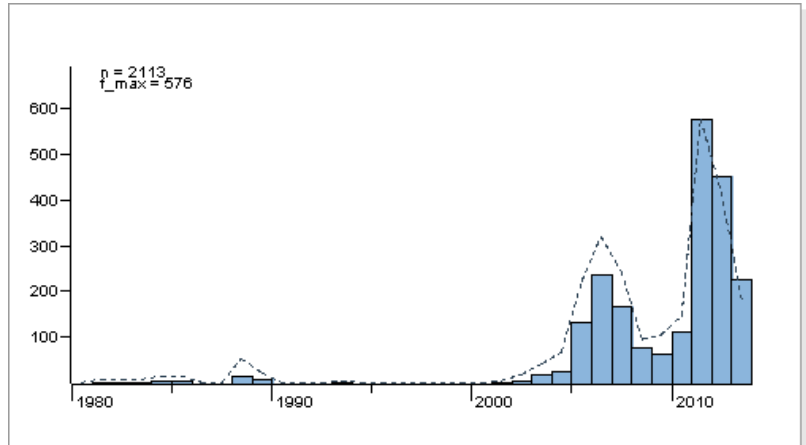
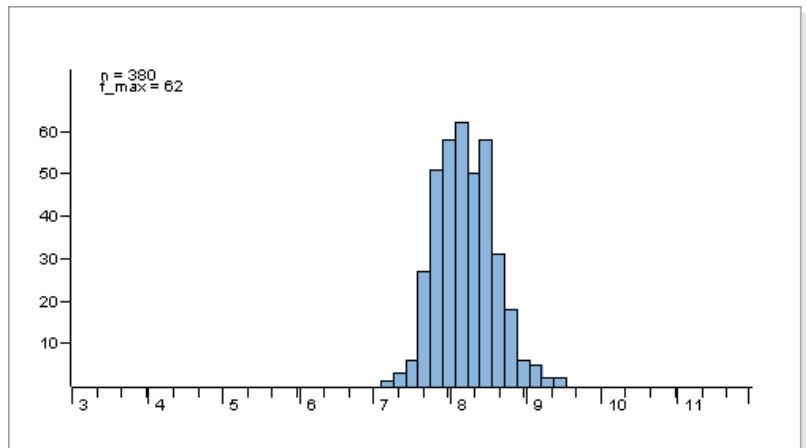
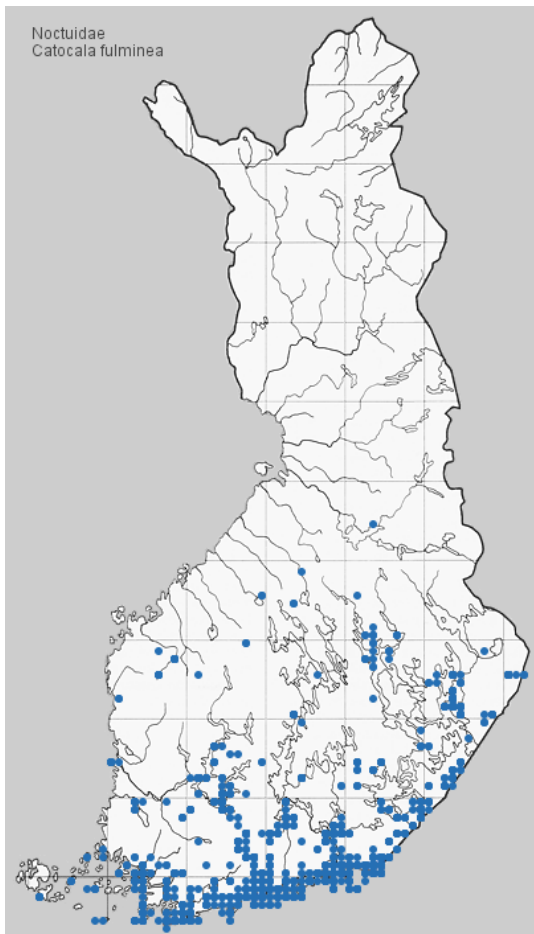
Toukka tuhkanharmaa tai punertavanharmaa, kyljet hiukan ryppyiset; joka jaokkeen selkäpuolella heikko M:n muotoinen kuvio, usein häipyvä; nystyrät keltaiset; takaruumiin V jaokkeen kyttyrä mustahko tai punaruskea, joskus oranssikärkinen; jaokkeen VIII kyttyrässä kaksi suippoa, mustanruskeaa nystyrää; hengitysaukot valkeat, mustareunaiset; kylvien säikeet lyhyet ja harmaat. Elää pajuilla (*Salix*). Koteloituu lehtien väliin maahan. Muna talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 49-54 mm. Pieni ritariyökkönen. Etusiivet valkeahkonharmaat, okranharmaat tai liilanharmaat; tyvisarake savuisen oliivinruskea, ulospäin tummeneva. Sisempi poikkiviiru muodostaa leveän, suoran, mustan viivan etureunasta siipitaitteeseen, sitten aaltoileva ja kapeampi. Ulompi poikkiviiru musta, vahvasti sahapainainen, tekee syvän mutkan kohti munuaistäplän takareunaa; sen ulkopuolella ruskea ja sitten vaalea varjo. Aaltoviiru tuskin näkyvä. Ulkoreunassa epäsäännöllinen, ruskea varjo kärjen takapuolella. Munuaistäplä kapea, keskeltä ruskea, sisä- ja ulkoreuna harmaat; sen ulkopuolella sametinmusta alue, joka jatkuu suonia pitkin ulompaan poikkiviiruun; alue sen ulkopuolella ja takana hajanaisesti oliivinruskea. Takasiivet keltaiset, ulompi tumma vyö katkeava, sisempi silmukkamainen.

Elintavat. Valoisissa lehdoissa, sekametsissä, puistoissa. Tulee hyvin syötille, jonkin verran myös valolle.

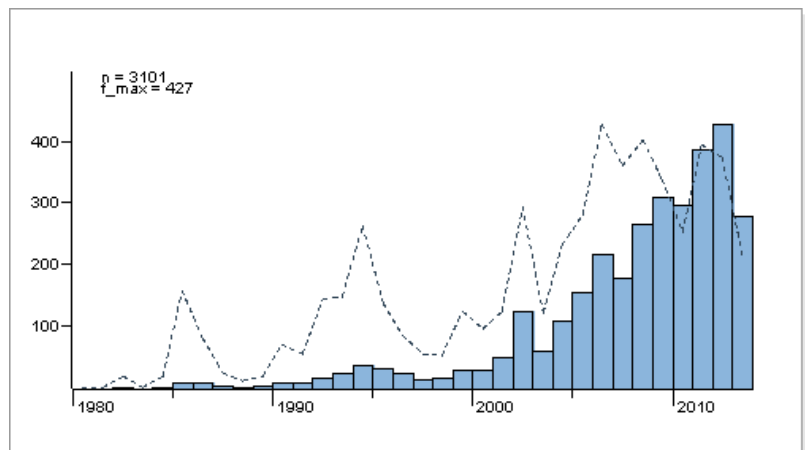
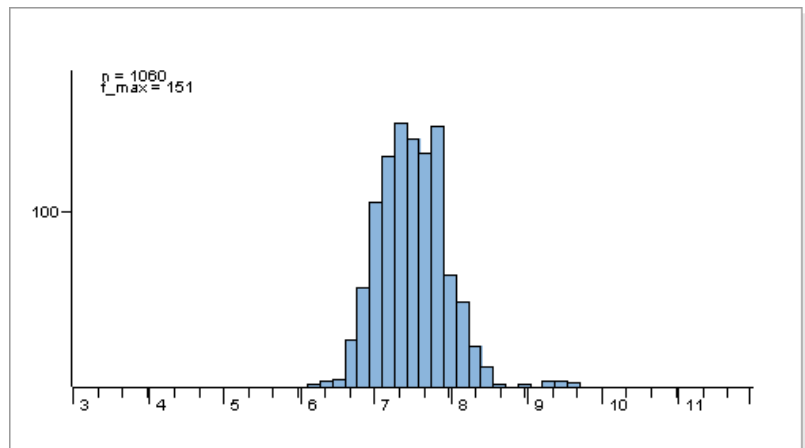
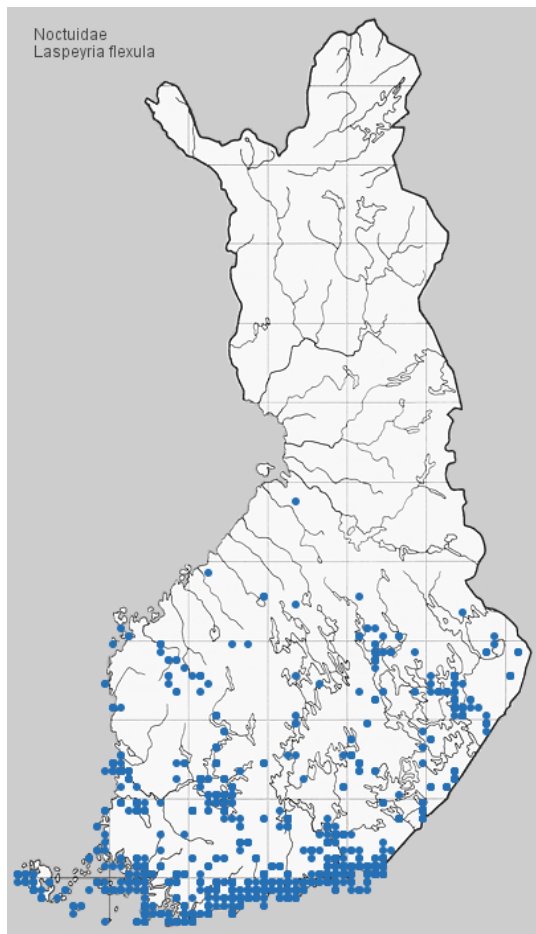
Toukka tuhkanharmaa tai tummanruskea, nystyrät silmiinpistävät, ruskeat; takaruumiin V jaokkeen kyttyrä kehittynyt pitkäksi, ruskeaksi, suipoksi sarveksi; I ja VIII jaokkeiden nystyröiden taempi pari pidentynyt silmänpistäviksi nipukoiksi; päässä musta rengas. Elää tuomella (*Prunus padus*), kirsikoilla (*P. cerasus*, *P. avium*), luumulla (*P. domestica*) ja päärynällä (*Pyrus communis*), harvemmin tammella (*Quercus robur*). Koteloituu lehtien väliin. Muna talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-32 mm. Pienehkö, melko hento. Etusiivet punertavanharmaat, vahvasti ruskeakehnäiset, varsinkin ulkosarakkeesta. Siiven kärjessä sinertävänharmaa kehää. Poikkiviirut vaaleat, ruskeareunaiset, suorat, etureunan lähellä sisäänpäin taittuneet. Munuaistäplä muodostuu kahdesta enemmän tai vähemmän selvästä pilkusta. Takasiivet kellertävänharmaat, tummakehnäiset, kaarijuova tummareunainen, suora. Ulkoreunassa rivi tummia täpliä.

Elintavat. Valoisissa havu- lehti- ja sekametsissä, puistoissa, kallioilla. Tulee valolle, joskus syötille.

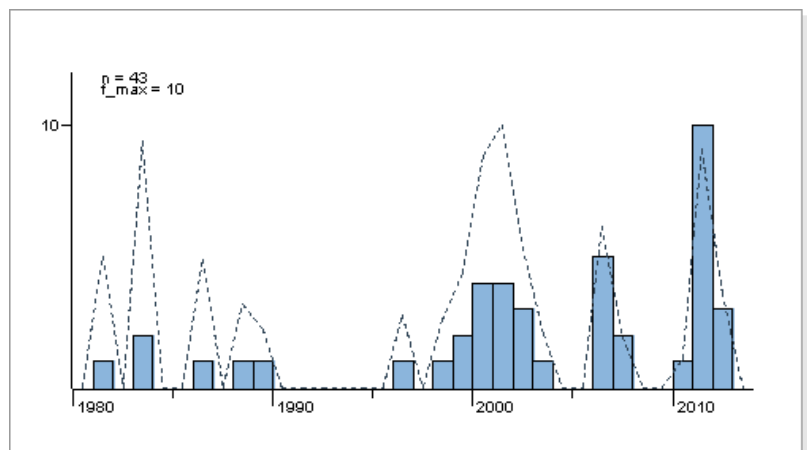
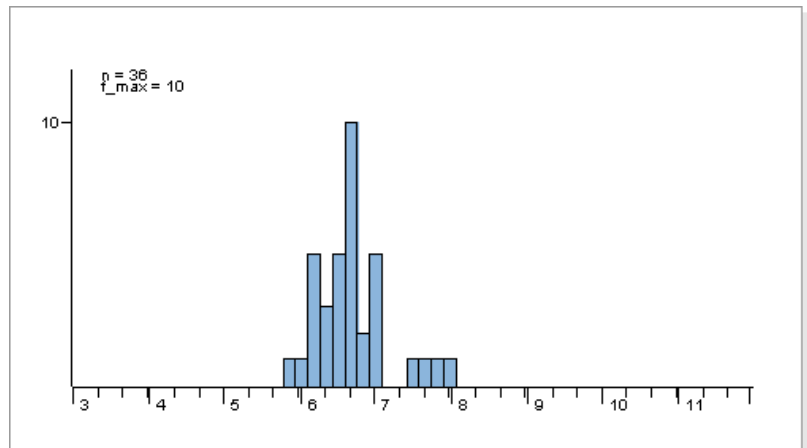
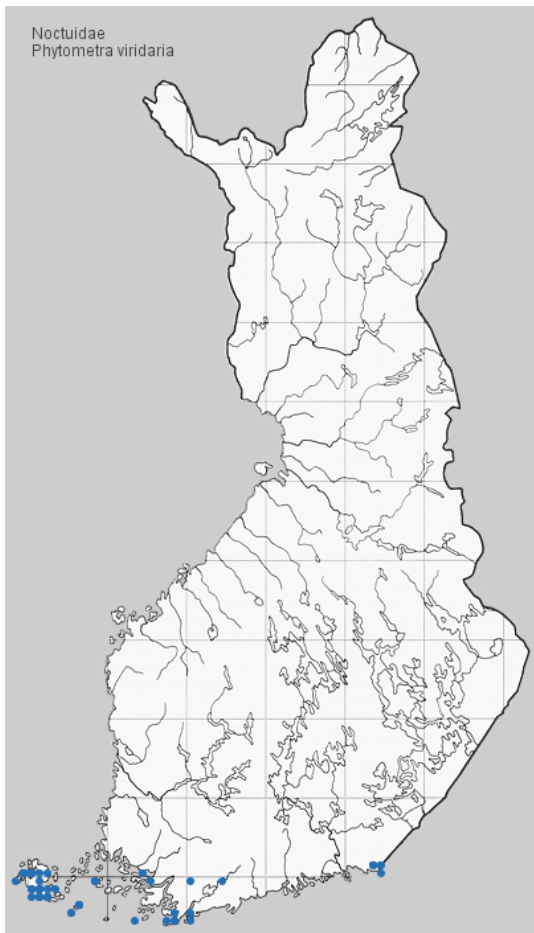
Toukka harmaa tai vihertävä; selkäjuova tummempi, varsinkin jaokkeiden väleistä; sivuselkäjuovat vaaleat, yläpuolelta tummareunaiset, alapuolelta tummanvihreäreunaiset; takaruumiin V ja VI jaokkeet hiukan tummemmat; nystyrät mustat; pää vaaleanvihreä, mustatäpläinen. Elää havu- ja lehtipuiden jäkälillä; talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu ohueen kudokseen maahan.

Kuva: Jyrki Lehto

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-20 mm. Pieni. Etusiivet oliivinharmaat tai oliivinvihreät; etureuna tavallisesti kapealti roosanpurppurakehänäinen. Hiukan keskikohdan ulkopuolella kapea poikkivyö sekä ulkosarake roosanpurppurat; niiden välissä pohjan värinen aaltoviiru. Takasiivet mustanharmaat, ulkoreuna kapealti roosanpurppuransävyinen.

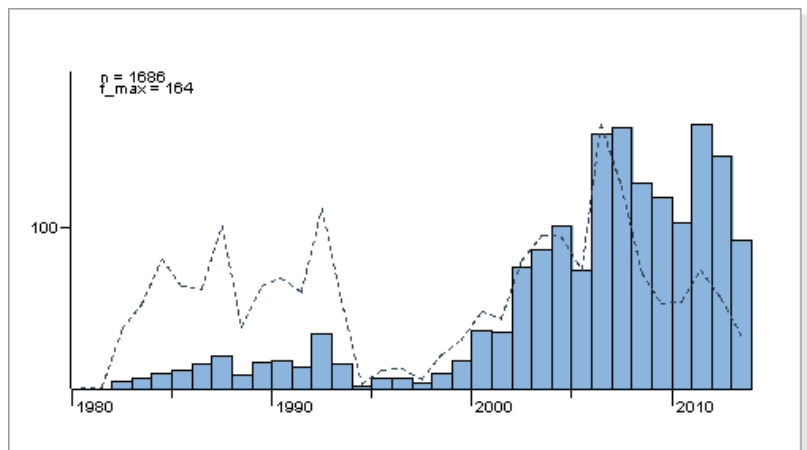
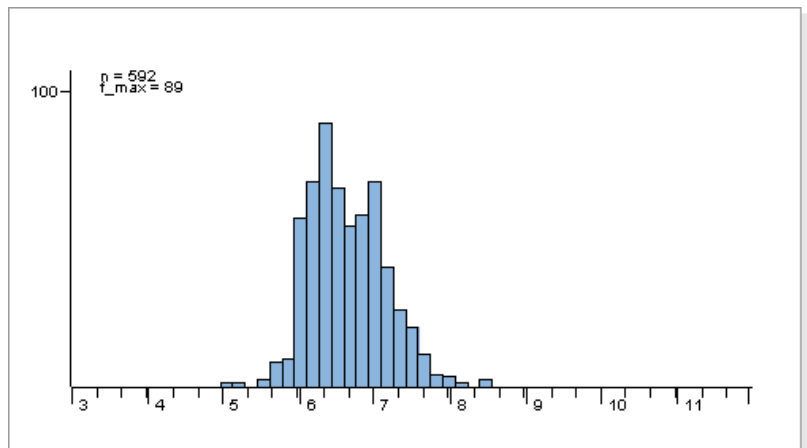
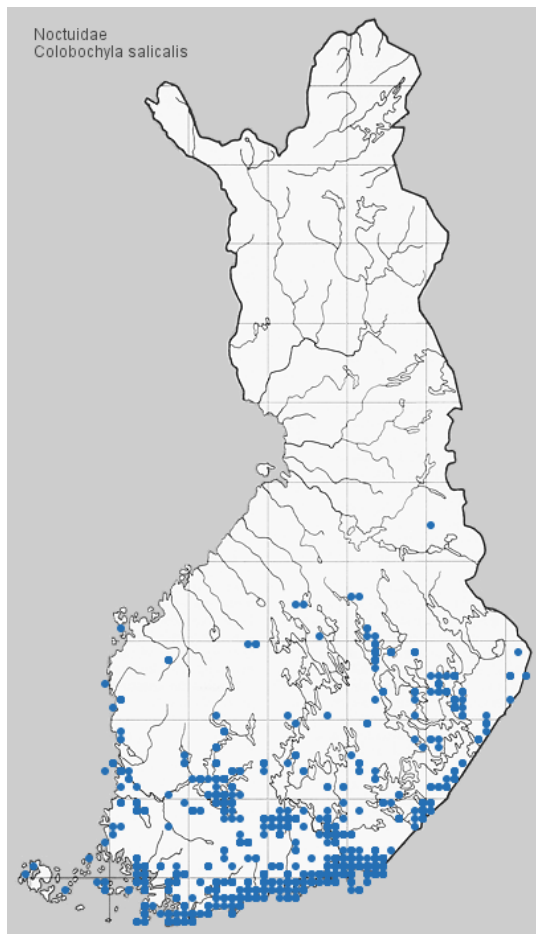
Elintavat. Metsä- ja rantaniityillä. Lentää auringonpaisteessa matalalla ravintokasvia kasvavissa ruohikoissa; tulee yöllä valolle. Toukka vihreä; selkäjuova tummempi, vaaleareunainen; muut juovat vaaleat, hengitysaukkojen alla oleva juova peräpäässä valkea; pää vihreä, heikosti ruskeajuovainen. Elää isolinnunruoholla (*Polygala vulgaris*). Koteloituu ravintokasvin yhteenkehrättyjen lehtien väliin tai kudokseen maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 23-28 mm. Pienehkö, hento. Etusiipien kärki terävä, ulkoreuna pyöristynyt; sinertävänharmaalla pohjalla kolme viirua, joissa vierekkäin tumman punaruskeaa ja keltaista; uloin päätytty siiven kärkeen. Takasiivet vaaleanharmaat, takanurkassa tummaa.

Elintavat. Pajukkoisilla tuoreilla niityillä ja rinteillä, valoisissa lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee hyvin valolle, huonommin syötille.

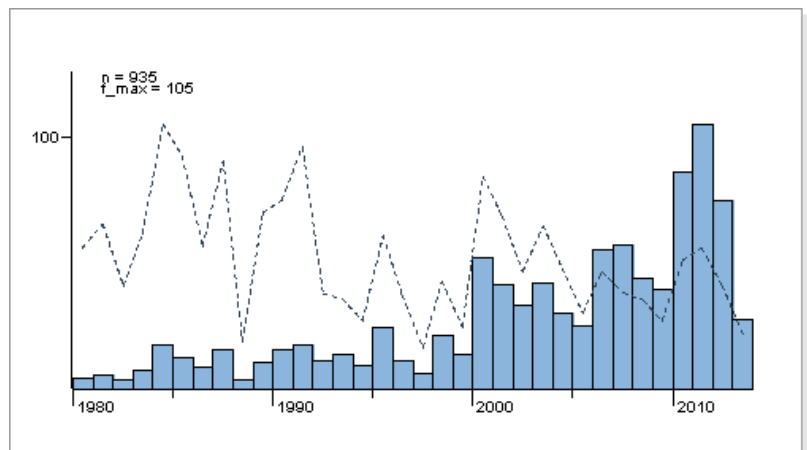
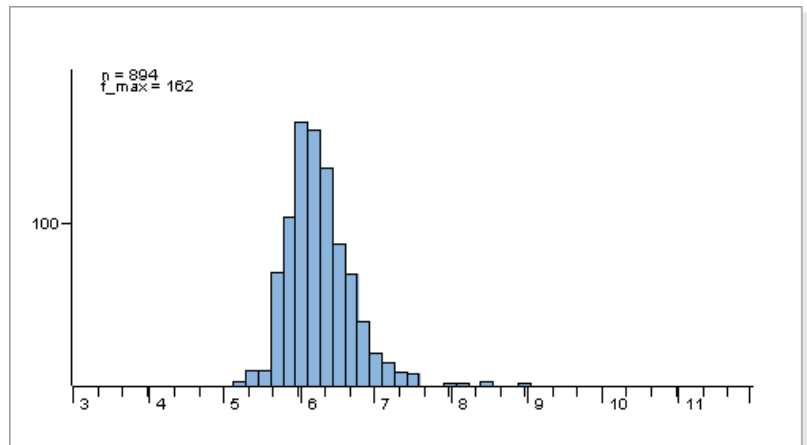
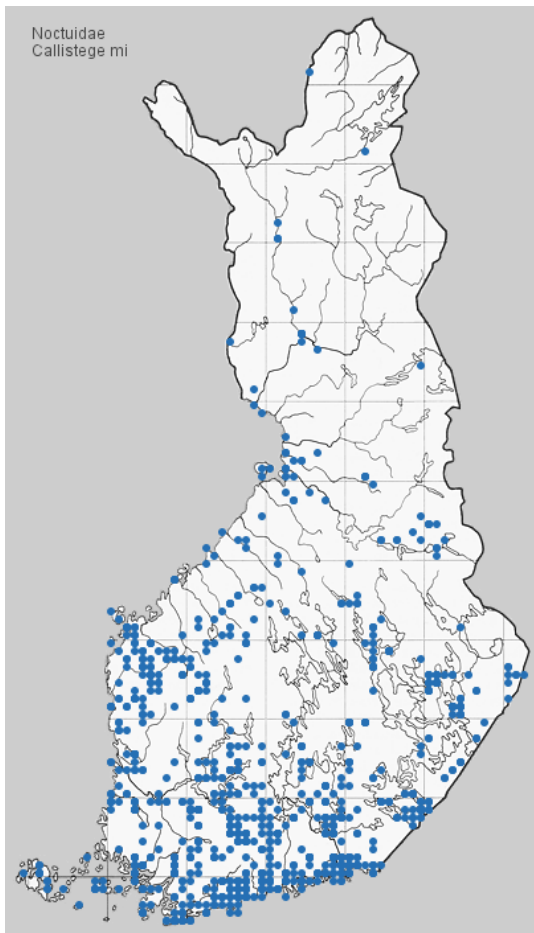
Toukka elää raidan (*Salix caprea*) ja muiden pajujen versojen yhteenkehrättyjen lehtien välissä. Koteloituu puunkuoresta ja silkkisäikeistä koostuvaan kotelokoppaan ravintokasvin oksalle. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-31 mm. Etusiivet tuhkanharmaat, ruskea- ja sieltä täältä valkeahkokehnaiset. Poikkiviirut okranvalkeat; ulompi muodostaa suuren taipuman munuaistäplän taakse yhtyen sisempään. Aaltoviiru vaalea, kaksinkertainen, sen sisäpuolella suonien välissä mustat täplät. Rengastäplä pieni, mustahko; munuaistäplä sisäpuolelta tummavarjoinen, ulkopuolelta okranvalkeareunainen. Ripset tummatäpläiset. Takasiivet mustahkot; tyvellä 2-3 täplää, kahdesti taittunut kaarijuova sekä ulkosarakkeessa rivi täpliä vaalean okrankellertävät.

Elintavat. Rämeillä, suoniityillä, viljelysten laidoilla. Lentää päivällä.

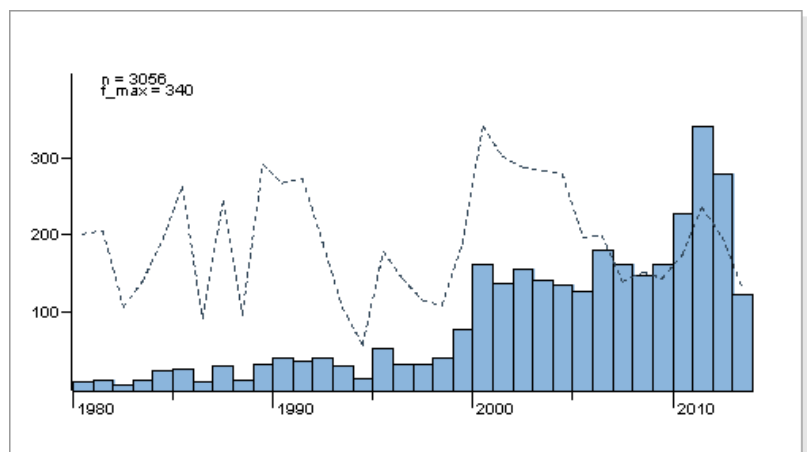
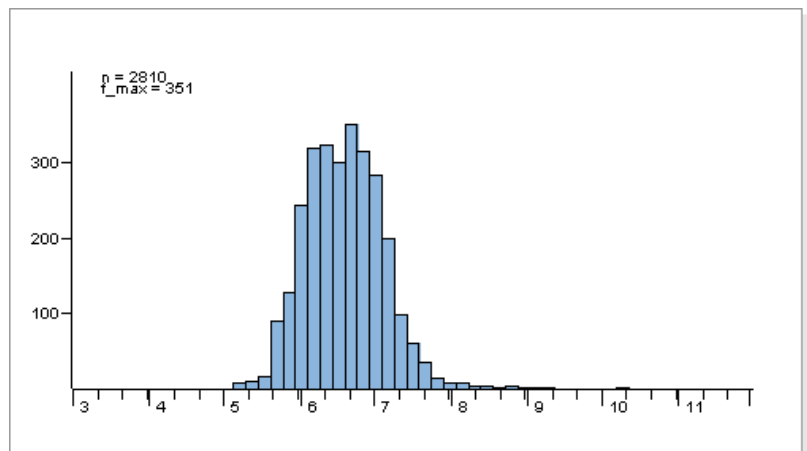
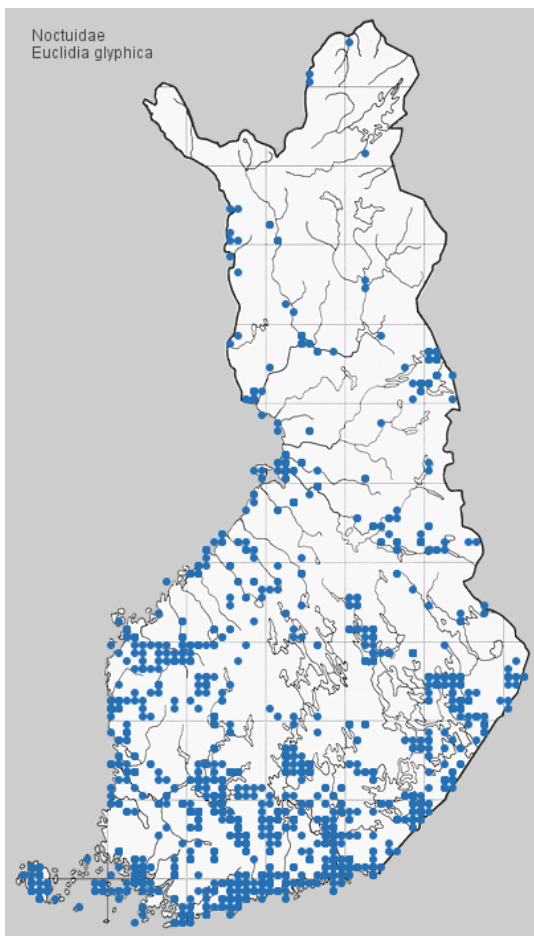
Toukka kellertävä; selkäjuova tumma, keskeltä kapealti vaalea; kyljissä useita ohuita aaltoilevia juovia; sivujuova vaalea, tummanruskeareunainen; pää vaalean punertavanokra. Elää rantavehännällä (*Leymus arenarius*), monilla hernekasveilla (Fabaceae) ym. Koteloituu kotelokoppaan yhteenkehrättyjen lehtien väliin maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24–31 mm. Etusiivet ruskeanharmaat; tyvisarake ja ulkosarakkeen ulko-osa tummemmat. Keskisarake ruskea, pohjan värisen poikkivyyön katkaisema. Etureunassa ulkosarakkeen sisäosassa suuri, nelikulmainen, ruskea laikku. Poikkiviirut pohjaväriä vaaleammat. Takasiivet oranssinkeltaiset; tyvipuolisko, ulkoreuna sekä poikkivyyö mustanruskeat.

Elintavat. Niityillä, pientareilla. Lentää päivällä. Käy mm. leinikkien kukilla.

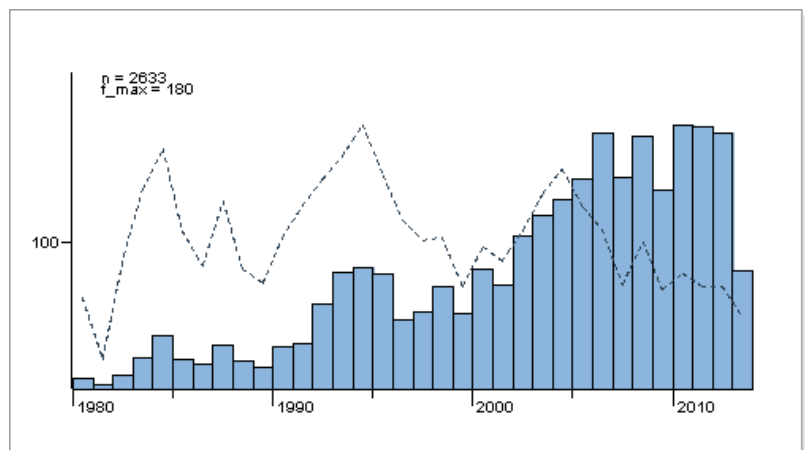
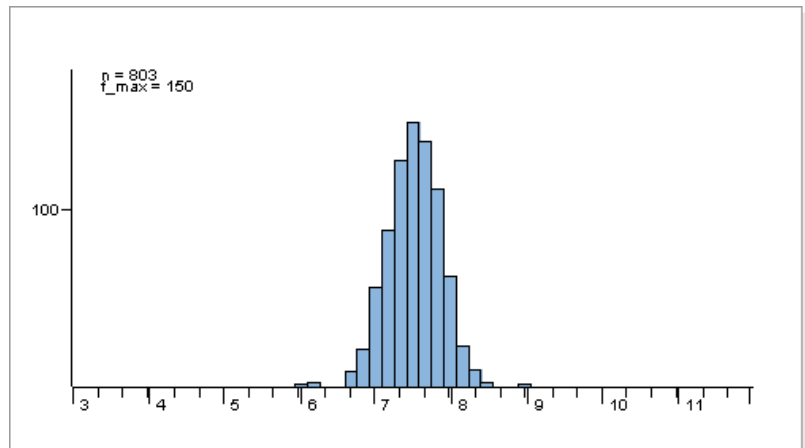
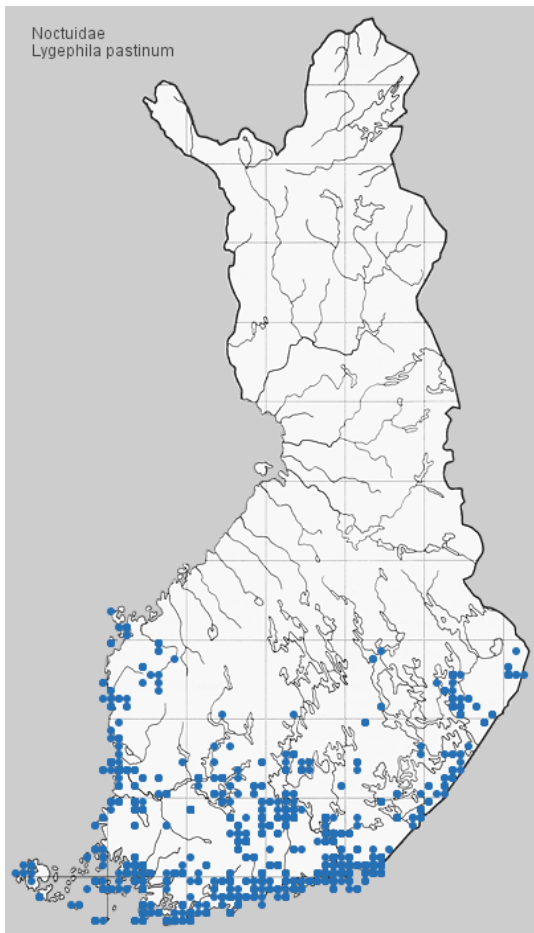
Toukka okrankeltainen, kyljet joskus ruosteensävyiset; selkäjuova kaksinkertainen, ruskea; sivuselkäjuova kaksinkertainen, tummanharmaa; sivujuova keltainen, tummanharmaareunainen; pää ruskea, keltajuovainen. Elää pääasiassa apiloilla (*Trifolium*), myös nätkelmillä (*Lathyrus*), virnoilla (*Vicia*), orvokeilla (*Viola*) ym. Koteloituu ohueen kudokseen maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Jyrki Lehto

Kuva: Pekka Malinen

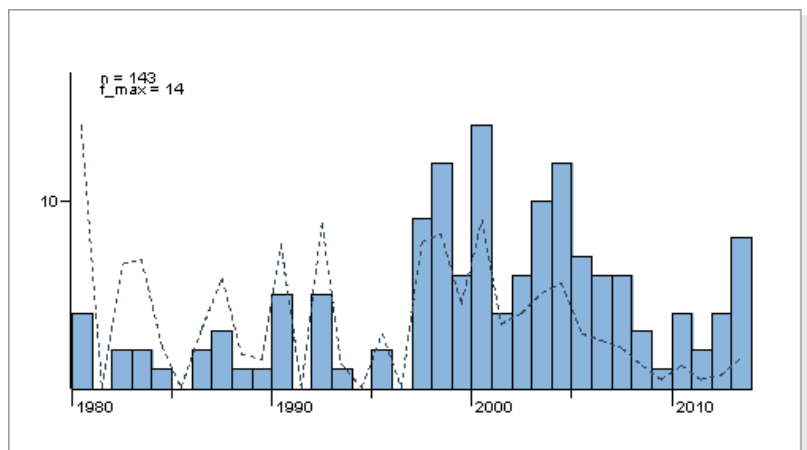
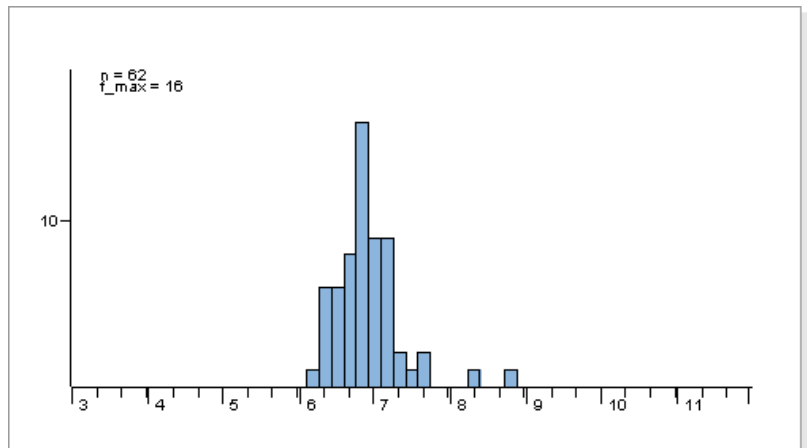
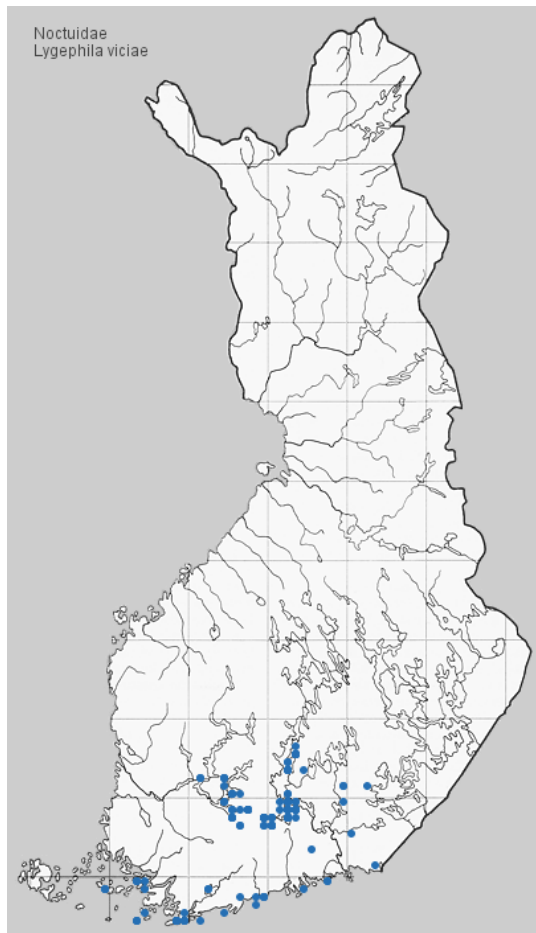
Tuntomerkit. Siipiväli 35-44 mm. Päälaki ja kaulus mustanruskeat. Etusiivet vaalean violetinharmaat, hienosti ruskeariipusteiset. Ulko-osan varjo harmaanruskea, suonet pohjan väriset. Poikkiviirut näkyvät tummina varjoina. Diskaalitäplät mustanruskeat; munuaistäplä yhtenäinen, hakasmainen, takanurkassa usein 1-2 pilkkua; rengastäplä näkyy pistemäisenä. Takasiivet kellertävänharmaat, ulko-osasta tummemmat.

Elintavat. Niityillä, rinteillä, pientareilla, metsänreunoilla. Tulee hyvin valolle, kohtalaisesti syötille.

Toukka vaalean kellertävänharmaa, kyljet vaaleammat, mustatäpläinen, keskellä rivi keltaisia täpliä ja rivi pieniä, keltaisia täpliä selän molemmilla puolilla; kyljessä leveä, valkea, harmaankirjava, mustatäpläinen juova ylhäällä ja alhaalla oranssi, valkotäpläinen, alhaalta keltareunainen juova; sivujuova musta. Elää hiirenvirnalla (*Vicia cracca*); talvehtii pienenä. Koteloituu ohueen kudokseen maahan.

Kuva: Jyrki Lehto

Tuntomerkit. Siipiväli 30-40 mm. Päälaki ja kaulus mustanruskeat. Etusiivet vaalean liilanharmaat, selvästi oliivi- ja harmaanruskeariipusteiset; etureunan täplät, poikkiviirut ja varjot oliivinruskeat. Poikkiviirut usein hyvin epäselvät, varsinkin koiraalla. Aaltoviiru vaaleahko, sen sisäpuolella leveä, oliivinruskea varjo. Munuaistäplä oliivinruskea, sen mustat reunat jakautuneet 5-7 pieneksi täpläksi; rengastäplä puuttuu. Suonet vaaleat. Takasiivet vaalean oliivin harmaanruskeat; ulkoreunasta tummemmat.

Elintavat. Valoisissa lehtimetsissä, pensaikkoisilla niityillä, mäillä ja rinteillä. Tulee hyvin valolle, jonkin verran myös syötille; käy öisin kukilla.

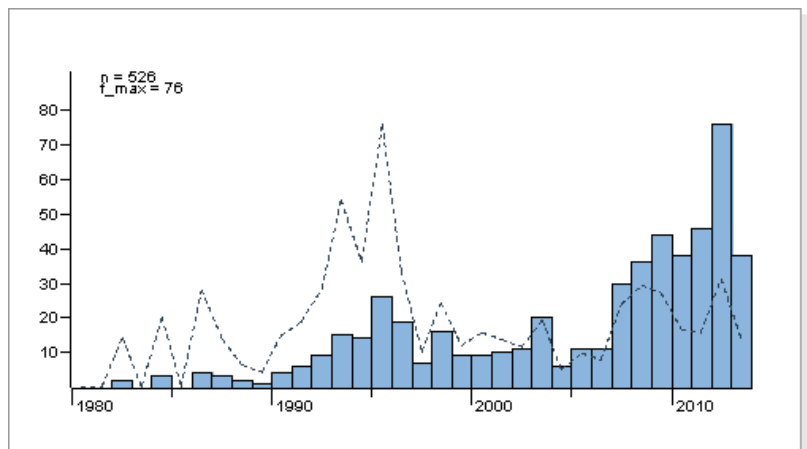
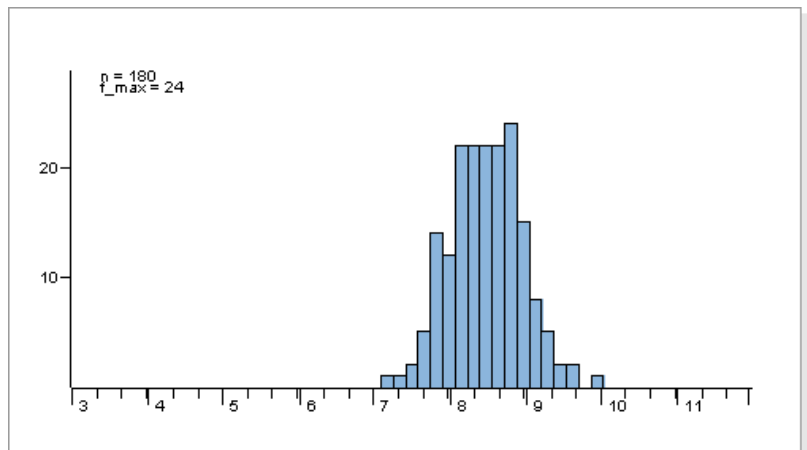
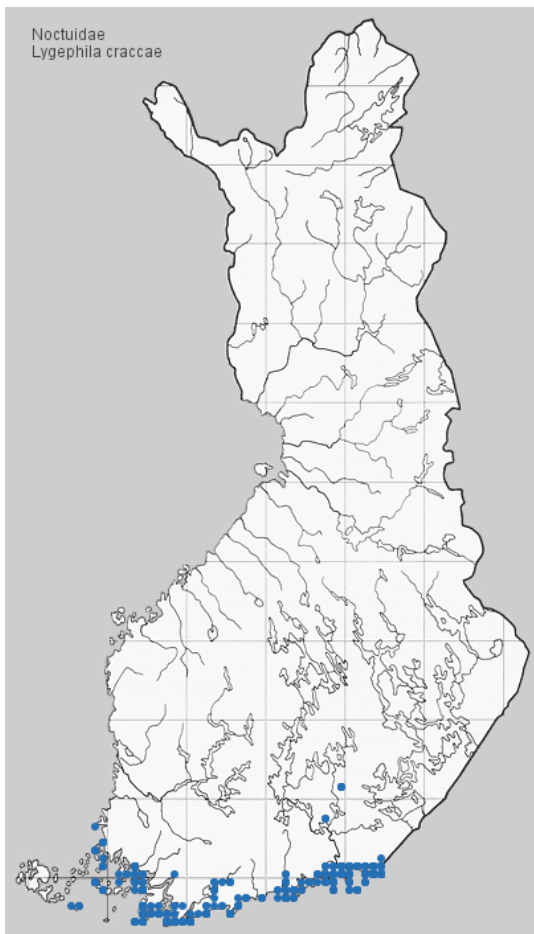
Toukka vaaleanharmaa; selkäjuova tumma, keskeltä vaalean juovan jakama, jaokkeiden kohdalta hiukan leventynyt; sivuselkäjuova mustanharmaa; selän nystyrät mustat, valkoreunaiset; kyljissä tummia, viistoja juovia; mustien hengitysaukkojen alapuolella tumma, särmikäs pitkittäisjuova. Pää harmaanruskea, vaaleakuviainen. Elää loppukesällä hiirenvirnalla (*Vicia cracca*). Koteloituu ohueen kudokseen maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 35-43 mm. Päälaki ja kaulus mustanruskeat. Etusiivet sinertävänharmaat, melko vähän ruskeariipusteiset, runsaammin ulkosarakkesta, suonet vaaleat. Etureunassa yleensä kolme selvää, tummanruskeaa täplää. Munuaistäplä kapea, kuutava, sen mustat reunat jakautuneet 4-7 pieneksi täpläksi; rengastäplä puuttuu tai näkyy terävänä, mustana pilkkuna. Aaltoviiru häipyvä, vaalea, sen sisäpuolella etureunan lähellä tummaa kehnää. Takasiivet vaalean kellertävän harmaanruskeat; reunavyö tumma, sulautuva.

Elintavat. Niityillä, rinteillä, pensaikkaisilla ahoilla, kedoilla, valoisissa lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee hyvin valolle, jonkin verran myös syötilä; käy öisin kukilla.

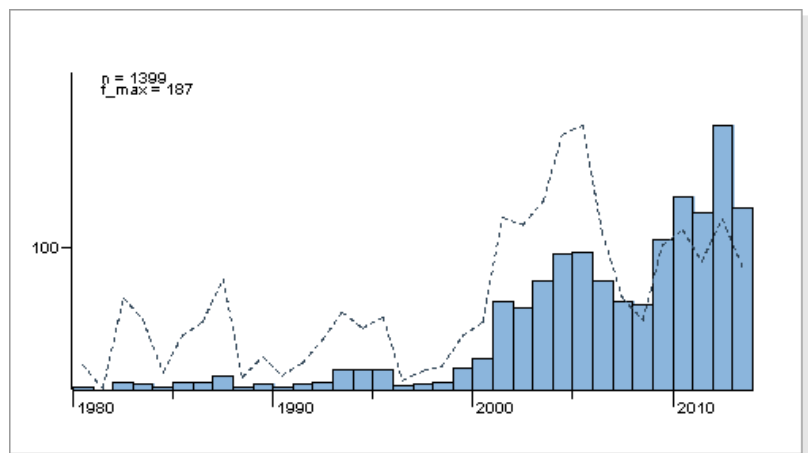
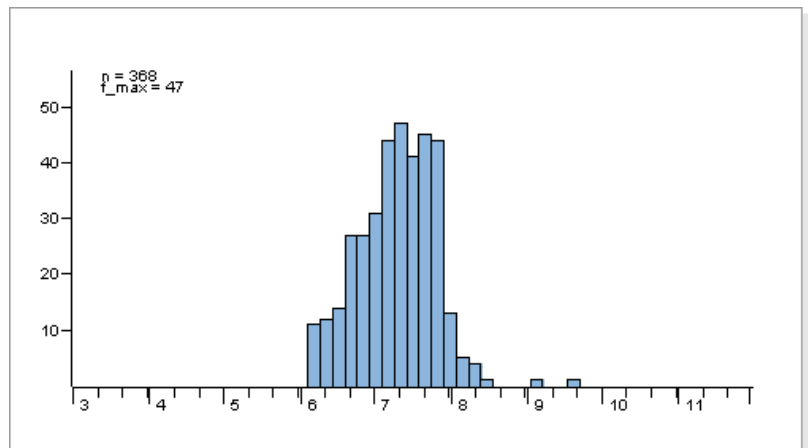
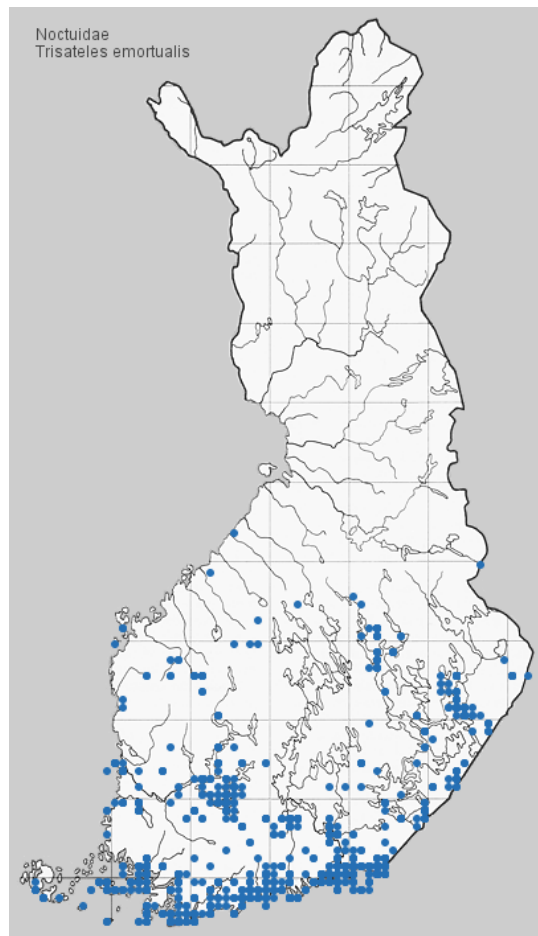
Toukka vaalean kellertävänharmaa; selkäjuova leveä, harmaanruskea, kapean, tummanruskean, vaaleareunaisen juovan jakama; takaruumiin II-IV ja VII jaokkeiden kyljissä viisto, mustahko juova; jaokkeessa IX kolmikulmainen, kellertävänvalkea laikku; hengitysaukkojen alapuolella ruskea varjo. Elää hiirenvirnalla (*Vicia cracca*) ja metsävirnalla (*V. sylvatica*). Koteloituu ohueen kotelokoppaan maahan. Muna talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

Tuntomerkit. Siipiväli 22-30 mm. Pienehkö. Etusiipien ulkoreuna hyvin pyöristynyt; pohjaväri harmaan oliivinvihreä. Poikkiviirut vaaleanokrat; sisempi hyvin heikosti taipunut; ulompi suorahko, ulkoreunan suuntainen. Munuaistäplä pieni, vaaleanokra. Takasiivet samanväriset kuin etusiivet.

Elintavat. Lehdoissa, sekametsissä, rantalepikoissa, puistoissa. Tulee valolle ja syötille.

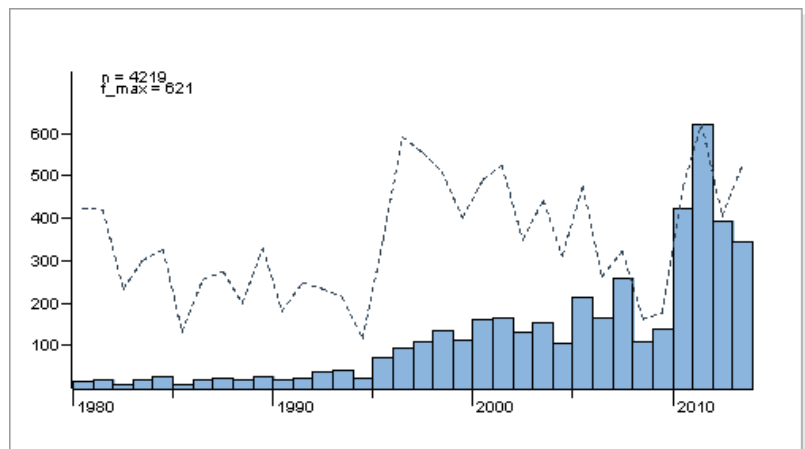
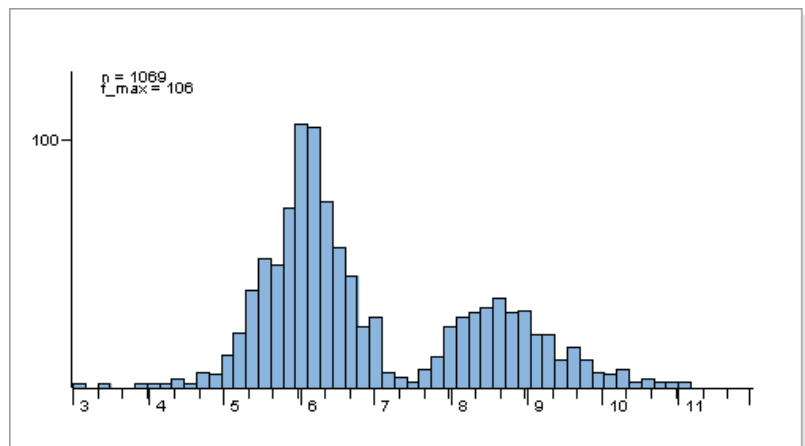
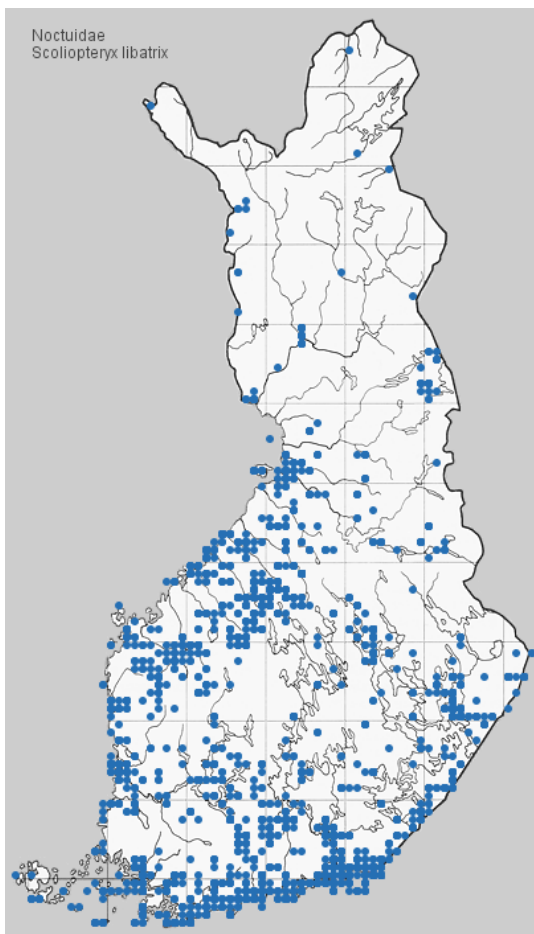
Toukka ruskeankeltainen, selkäjuova epäselvä, ruskea; nystyrät pienet, mustat, lyhytkarvaiset. Pää pieni, pyöreä, kellanruskea. Elää tammen (*Quercus robur*) kuihtuneilla lehdistä. Koteloituu yhteenkehrättyjen lehtien väliin maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

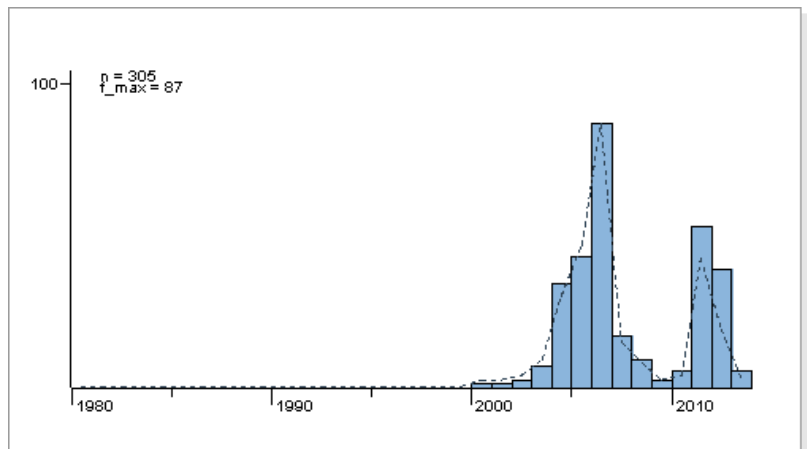
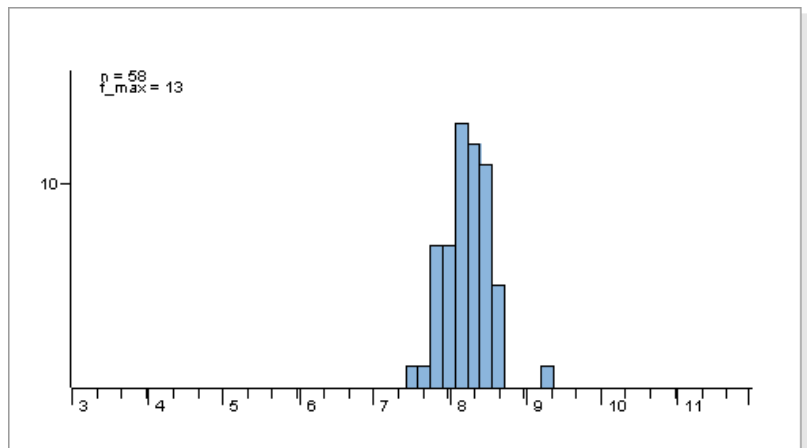
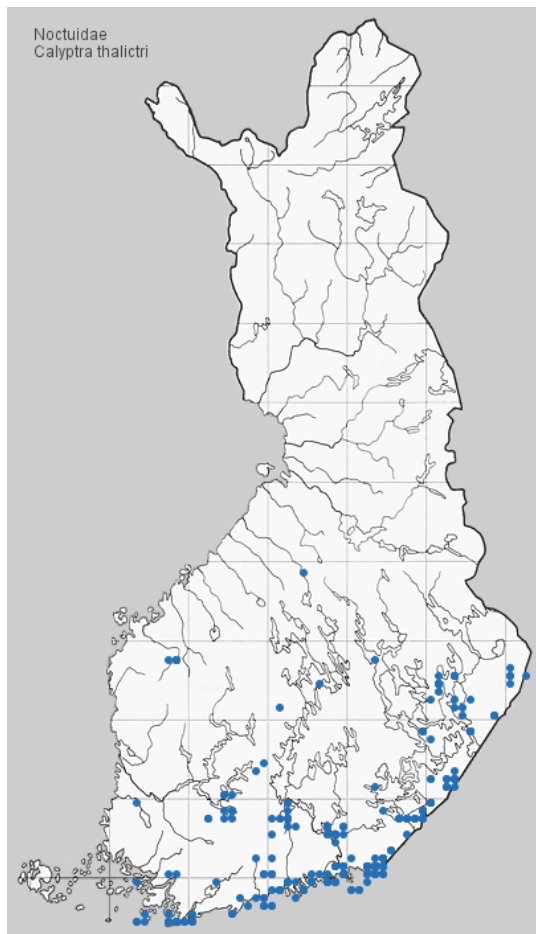

Tuntomerkit. Siipiväli 38-48 mm. Etusiipien kärki sirppimäisesti venähtänyt, ulkoreuna nirhalaitainen. Pohjaväri punertava - harmahtavan ruskea, keskeltä kellanpunainen (syksyllä) - kalpean kellanruskea (kevällä). Etureuna valkeahkokehäinen. Poikkiviirut valkeahkot; ulompi kaksinkertainen. Munuaistäplä muodostuu kahdesta mustasta pilkusta; rengstäplä liidunvalkea pilkku; siiven tyvellä liidunvalkea pilkku. Aaltoviiru keskellä ulkosaraketta, häipyvä, sen keskellä vahva mutka ulospäin, etureunasta valkea. Takasiivet ruskeanharmaat.

Elintavat. Pajukkoisilla ranta- ja suoniityillä, rehevissä valoisissa lehtimetsissä, puistoissa. Tulee hyvin syötille, huonosti valolle. Toukka vihreä; pitkittäisjuovat tummemmat, epäselvät; sivujuova kellertävä; pää vihreä. Elää touko-heinäkuussa pajuilla (*Salix*). Koteloituu yhteenkehrättyjen lehtien väliin. Imago talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 39-46 mm. Etusiivet vaalean punaruskeat, usein pinkinsävyiset, oliivinvihreävarjoiset; etureuna vaalea, okra- ja harmaatäpläinen. Siiven tyvellä, sisemmän poikkiviirun ja keskivarjon kohdalla viistot, oliivinvihertävät, yhdensuuntaiset varjot. Munuaistäplän etu- ja takaosassa epäselvä, mustahko täplä. Ulompi poikkiviiru ruosteenvärisen, lähes suora, ulottuu siiven kärjestä takareunan keskelle, joskus sisäpuolelta tummempireunainen. Ulkosarake vaaleampi, joskus liilanharmaa, siinä joitakin oliivinvihertäviä varjoja sekä mutkitteleva, usein katkeileva, oliivinvihertävä aaltoviiru. Siiven koko pinnalla vaaleita riipusteita. Takasiivet vihertävänokrat; kaarijuova ja ulkoreuna tummemmat. Koiras tummempi, violetinharmaampi; ulompi poikkiviiru sisäpuolelta oliivireunainen, sen sisäpuolella oliivinvärisen varjo. Aaltoviirussa joskus suonien kohdalla tummat juovanpätkät. Takasiivet tummahkonharmaat, joskus harmaanruskeat.

Elintavat. Rantaniityillä, -pensaikoissa, -lehdossa. Käyttää ravinnokseen lehmien silmänestettä; kykenee imemään myös ihmisverta. Tulee valolle.

Toukka vihreä; selkäjuova leveä, ruskehtava, tummanvihreän, jaokkeiden kohdalta leveämmän juovan halkaisema; sivujuovassa joka jaokkeen keskellä musta täplä. Pää vihreänharmaa; niskakilpi kellanharmaa, sivuilla musta täplä. Toinen muoto kellertävänvalkea; selkäjuova musta, joka jaokkeen keskeltä hiukan leveämpi; kyljissä 2 riviä suuria, mustia täpliä. Hengitysaukot

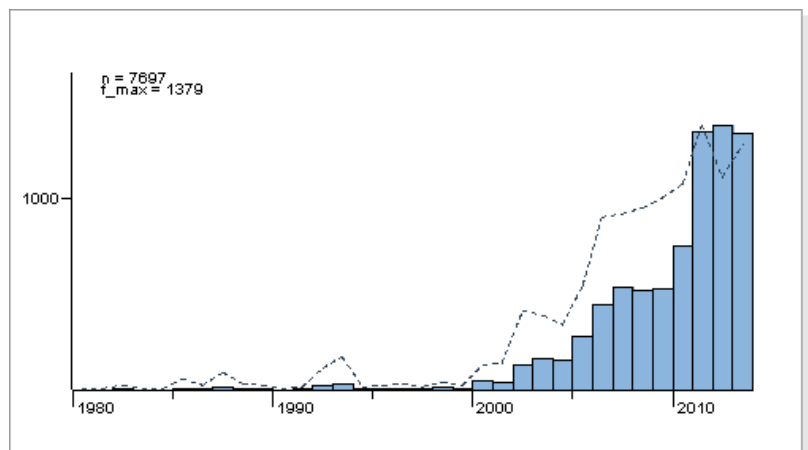
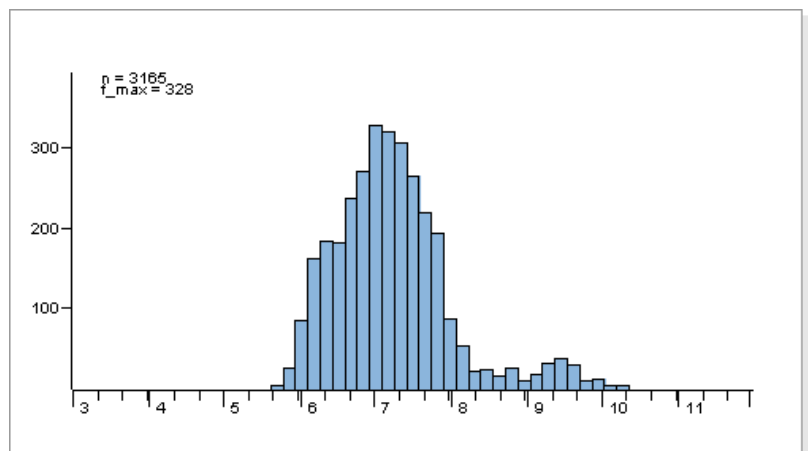
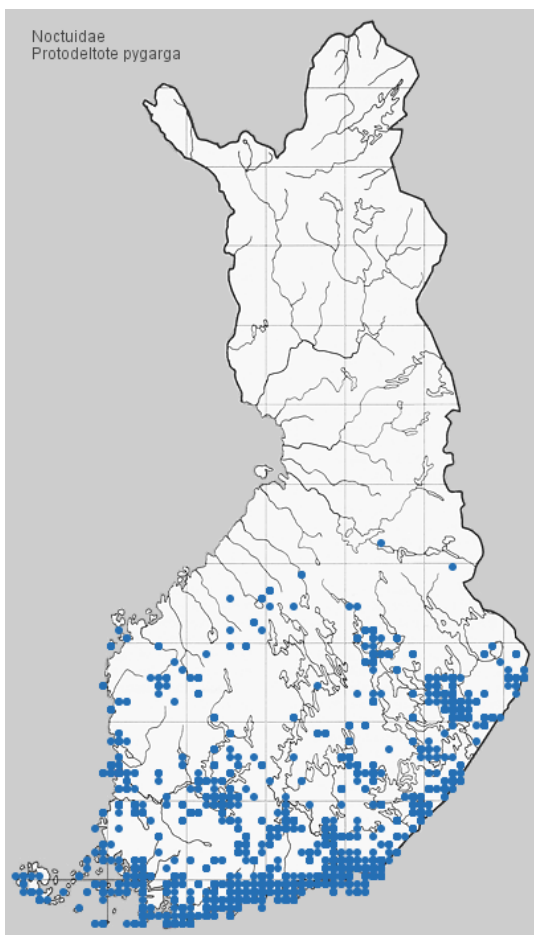
mustat. Vatsapuoli terävärajaisesti mustanharmaa. Käsnaajalat kellertävät, niiden ulkosivuilla musta täplä; raajat keltaiset. Pää hunajankeltainen, siinä 4 mustaa täplää; niska- ja peräkilpi kellanruskeakuvioiset. Selkäpuolen nystyrät eivät näy paljain silmin; käsnaajalkojen yläpuolella ja vatsapuolella valkeat. Elää keltaängelmällä (*Thalictrum flavum*); talvehtii pienenä.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

Tuntomerkit. Siipiväli 21-26 mm. Pieni, hento. Etusiivet ruskeanharmaat, mustakehnäiset. Poikkiviirut mustat, kaksinkertaiset. Munuais- ja rengastäplä harmahtavat, vaaleareunaiset, niiden välinen alue mustahko. Aaltoviiru ohut, valkea, sen sisäpuolella ruskeita varjoja, etureunasta molemmilta puolilta mustavarjainen. Ulkosarakkeen sisäosan takapuolisko leveä, valkea. Takasiivet ruskeanharmaat.

Elintavat. Valoisissa tuorepohjaisissa metsissä, pensaikkaisilla niityillä ja rinteillä, taimikoissa. Tulee hyvin valolle, heikommin syötille.

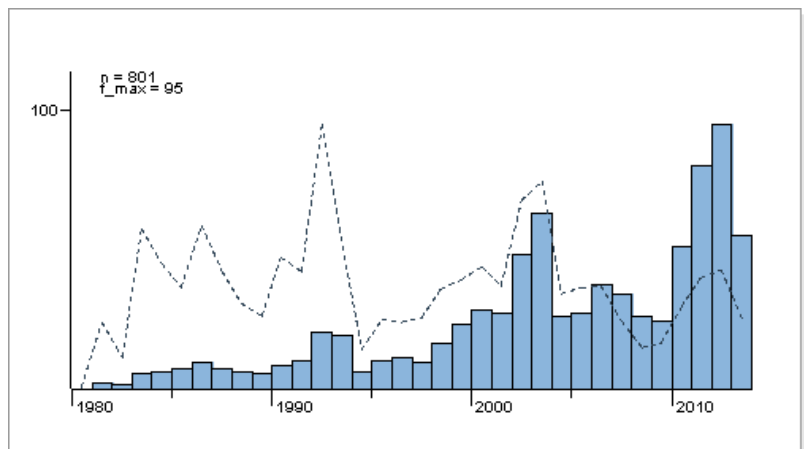
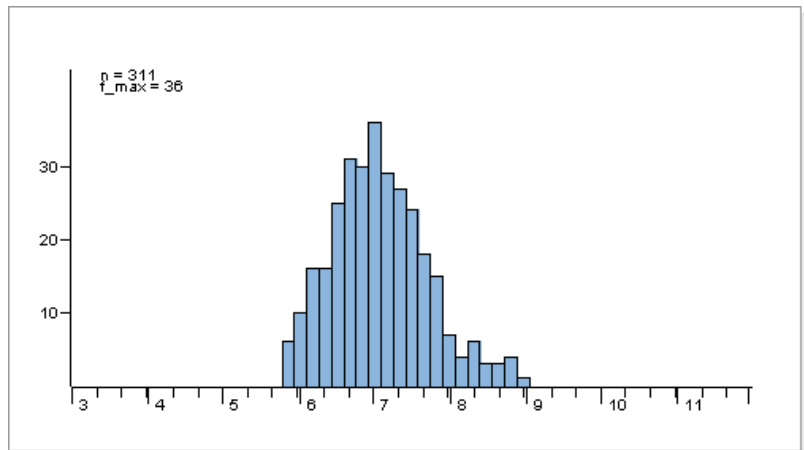
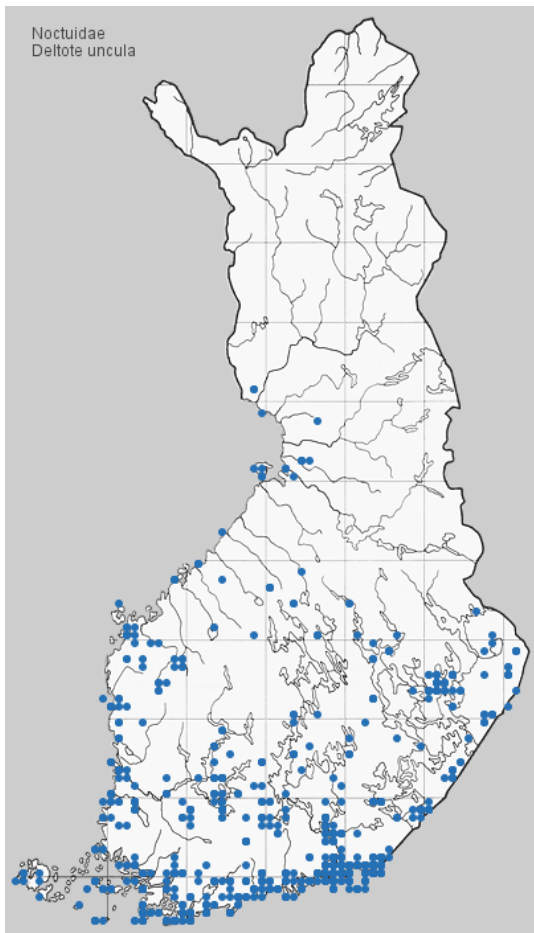
Toukka keltainen; selkäjuova tumma; sivuselkä- ja sivujuovat punertavat, jatkuvat päähän. Elää elo-syyskuussa vadelmalla (*Rubus idaeus*), siniheinällä (*Molinia caerulea*) ym. heinäkasveilla (Poaceae). Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-25 mm. Pieni, hento. Etusiivet ruskeat; etureuna leveästi kellertävä, tyven puolelta heikosti ruskeakehnäinen. Siihen sulautuneet rengastäplä, joka näkyy paksuuntumana ja munuaistäplä hakasmaisena ulokkeena, molemmat kiiltävän valkeat. Ulompi poikkiviiru suora, valkea, jokseenkin ulkoreunan suuntainen. Ulkosarake vaaleanruskeakehnäinen; aaltoviiru vaalea, suora. Takareunassa vaaleampi pitkittäisjuova. Takasiivet harmaanruskeat.

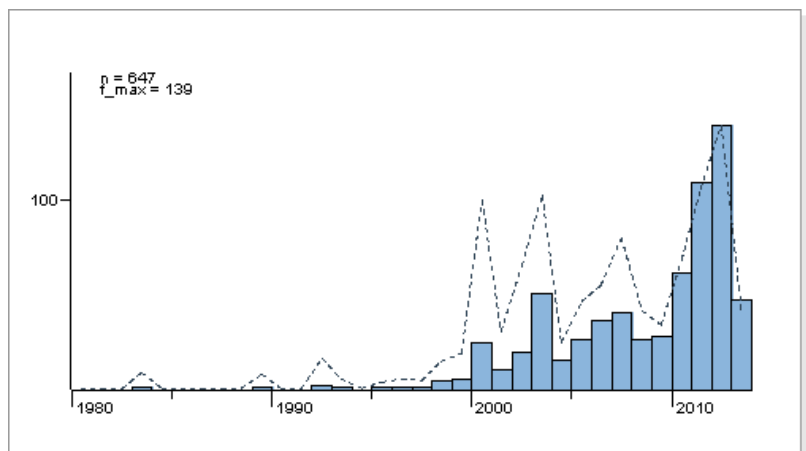
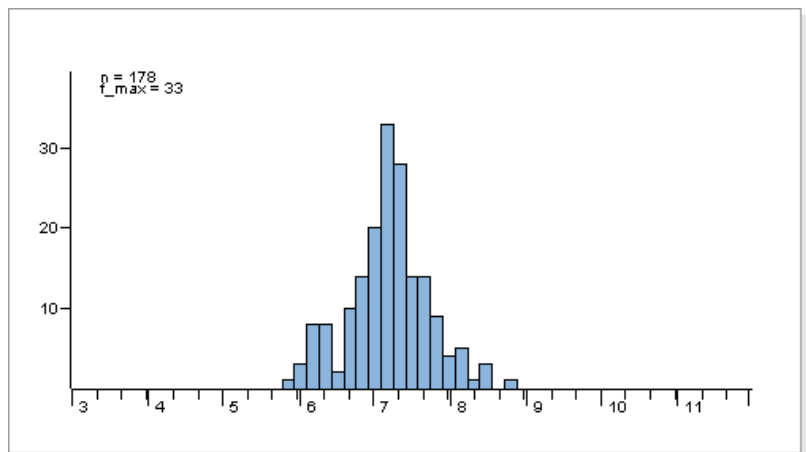
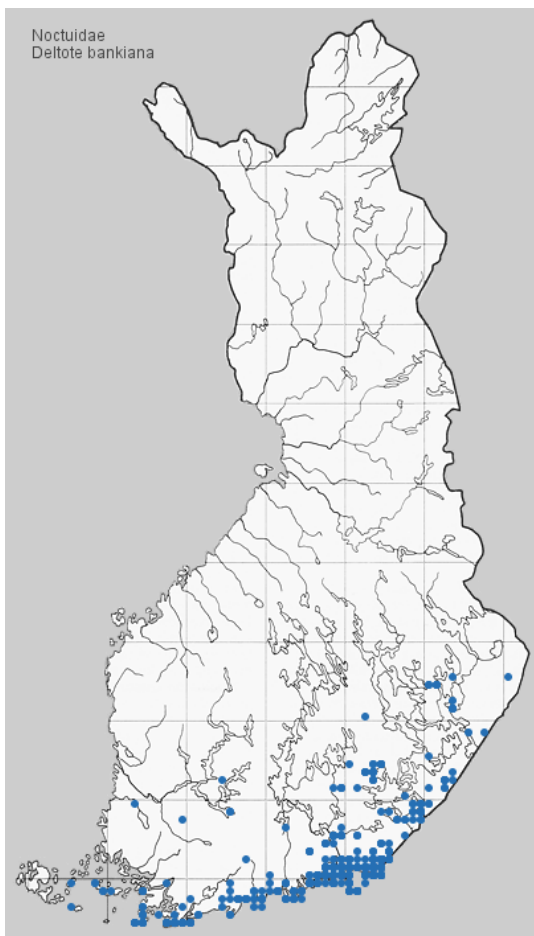
Elintavat. Soilla, suo- ja rantaniityillä. Tavataan illansuussa lentoon hätyyttämällä, lähtee liikkeelle päivälläkin; tulee myös valolle. Toukka vihreä; jaokkeiden välit vaaleat; selkäjuova tummempi; sivuselkäjuova valkeahko; sivujuova vaaleankeltainen. Pää vihreä. Elää saroilla (*Carex*). Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-25 mm. Pieni, hento. Etusiivet oliivinuskeat, hiukan tummanruskeakehnäiset; kuviot kiiltävänvalkeat, mustahkoreunaiset: täplä etureunan tyvessä; kaksi kapeaa, suoraa, takaviistoa poikkivyyötä, joista ulompi päättyy takakulmaan; lyhyt juova etureunassa lähellä kärkeä sekä suora aaltoviiru. Munuaistäplä näkyy paksuuntumana ulommassa poikkivyyössä. Takasiivet kellanvalkeahkot, tummanharmaakehnäiset, eniten ulkoreunasta.

Elintavat. Kosteilla niityillä, metsäaukioilla. Lähtee päivällä häiritäessä helposti lentoon; tulee yöllä valolle.

Toukka kellanvihreä; selkäjuova tummempi; sivuselkäjuova keltainen; pää vihreä. Elää mm. nurmikoilla (*Poa*) ja saroilla (*Carex*).

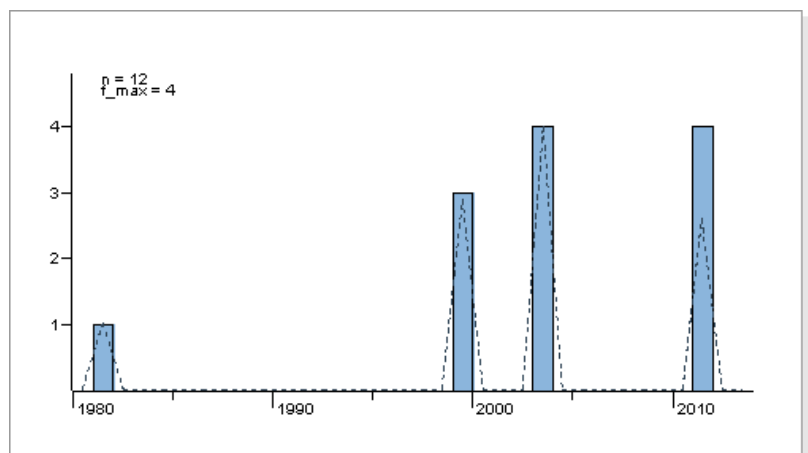
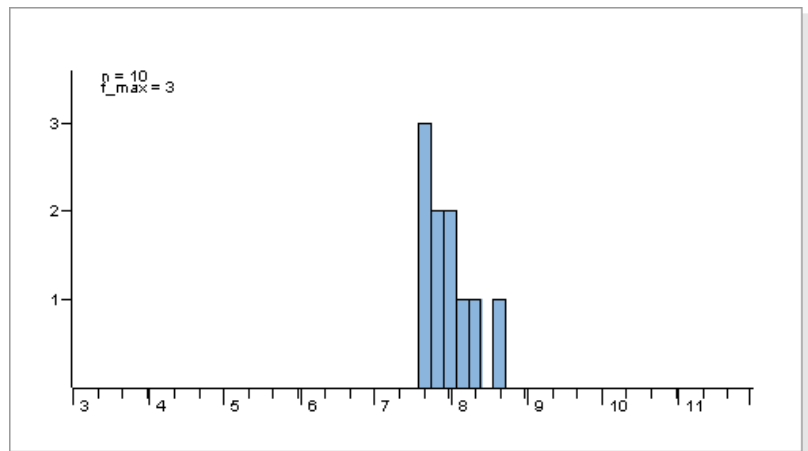
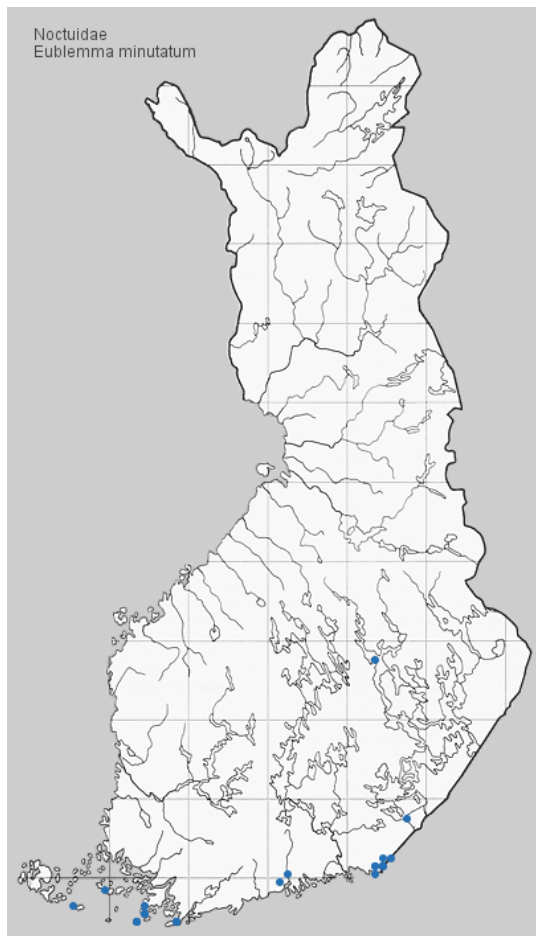
Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

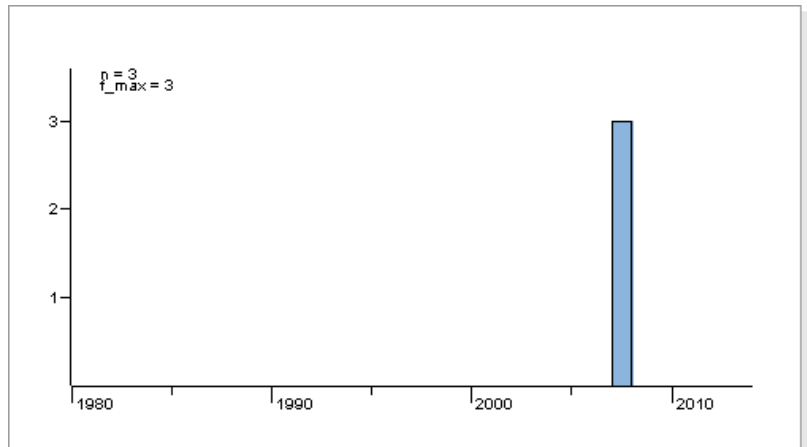
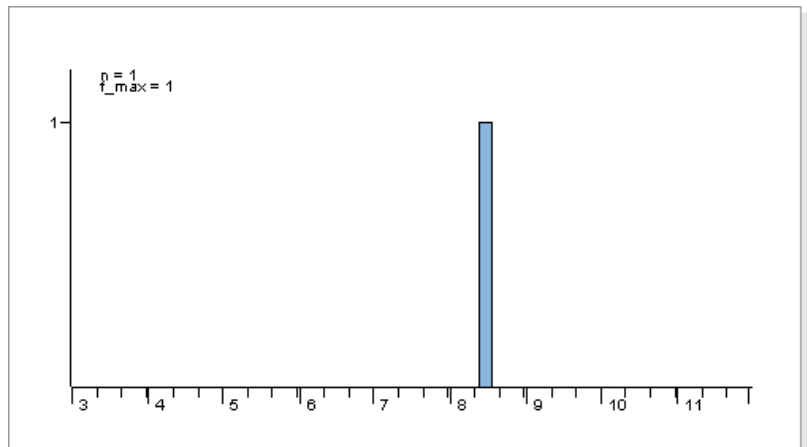
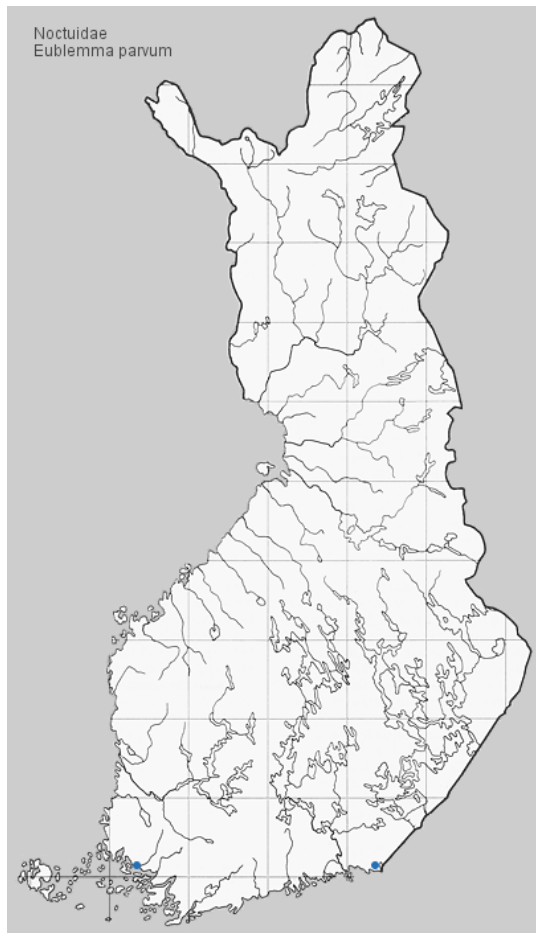
Tuntomerkit. Siipiväli 14-18 mm. Pieni. Pää ja keskiruumis valkoiset. Etusiivet okranvalkeat, vaaleanharmaakehnäiset paitsi siiven tyvestä ja etureunasta. Keskivarjo suora, okranharmaa. Ulompi poikkiviiru suora, valkeahko, keskellä pieni hammas ulospäin, ulkopuolelta okranharmaan varjon rajaama. Aaltoviiru häipyvä, valkeahko; sen ulkopuolella etureunassa tummahkonharmaa täplä. Takasiivet harmahtavat, ulkoreunasta tummemmat.

Elintavat. Kuivilla mäillä. Lentää päivällä auringonpaisteessa; tulee yöllä valolle, myös syötelle.

Toukka vaaleanvihreä; selkä- ja sivuselkäjuovat valkeat; nystyrät pienet, mustat, niissä pitkät, vaaleat karvat; hengitysaukot valkeat, keltareunaiset. Pää mustahko; niskakilpi ruskehtavankeltainen, edessä kaksi mustaa pilkkua. Elää kultakäpälällä (*Helichrysum arenarium*); yhteenkudottujen versojen välissä. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan maahan. Muna talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

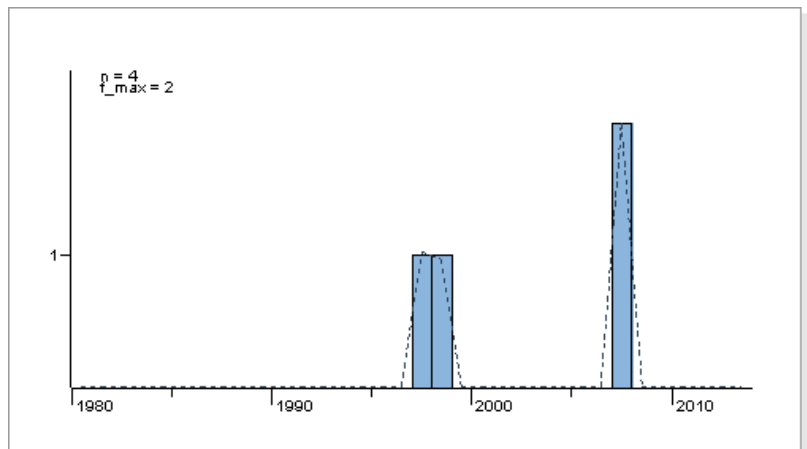
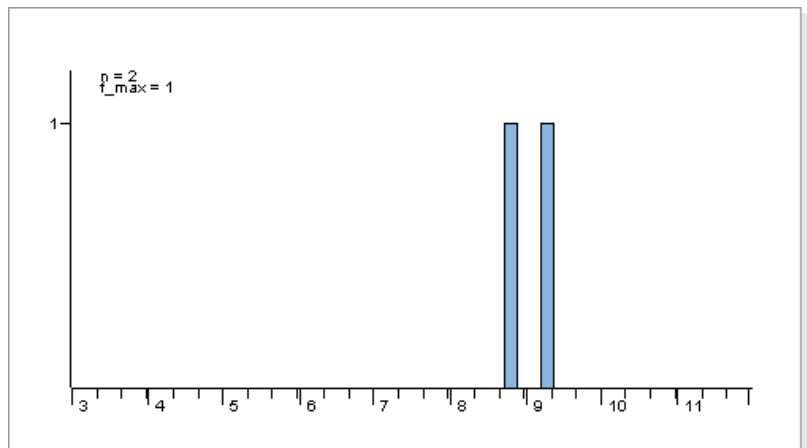
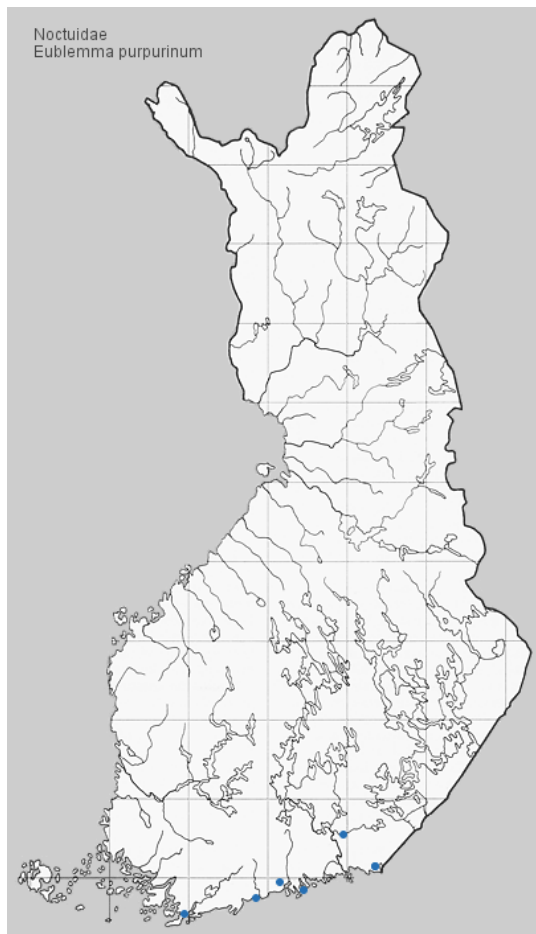
Tuntomerkit. Siipiväli 12-18 mm. Pieni. Pää ja keskiruumis kellanvalkeahkot. Etusiivet vaaleanokrat, punertavansävyiset. Keskivarjo suora, syvänokra, ulkopuolelta terävästi valkoreunainen. Munuaistäplä pieni, musta pilkku. Ulompi poikkiviiru epäselvästi valkeahko, sisäpuolelta tummempireunainen, kaartuu voimakkaasti ulospäin suonien M1-M3 välissä; sen ulkopuolella ruskea varjo, joka ulottuu siiven kärkeen. Aaltoviiru vaalea, tuskin näkyvissä, sisältää mustan suomurykelmän kärjen lähellä. Takasiivet ruskehtavanharmaat, sisäosasta valkoisemmat.

Elintavat. Vaeltaja. Tulee valolle.

Toukka elää karhiaisilla (*Carduus*), ohdakkeilla (*Cirsium*), hirvenjuurilla (*Inula*) ja kaunokeilla (*Centaurea*).

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-25 mm. Pieni, hento. Etusiipien tyvipuolisko vaalean vihertävänokra, tummemman vihreä keskivarjon sisäpuolelta muodostaen terävän kulman ulospäin keskisaran kohdalla, jatkuu sitten viistosti sisäänpäin. Siiven ulkopuolisko syvän roosa; mutkitteleva ulompi poikkiviiru, ulkosarakkeen sisäosan varjo sekä suonet keskikohdan ulkopuolella karminpunaiset. Aaltoviiru valkeahko, suonien kohdalla hampaat sisäänpäin. Kärjessä karminpunainen juova. Siipiripset roosat, niissä vaalea juova; tyviviiru karminpunainen. Takasiivet oliivinruskeat, koiraalla vaaleammat; ripset valkeahkot.

Elintavat. Lämpimillä kuivilla paikoilla; vaeltaja. Tulee valolle.

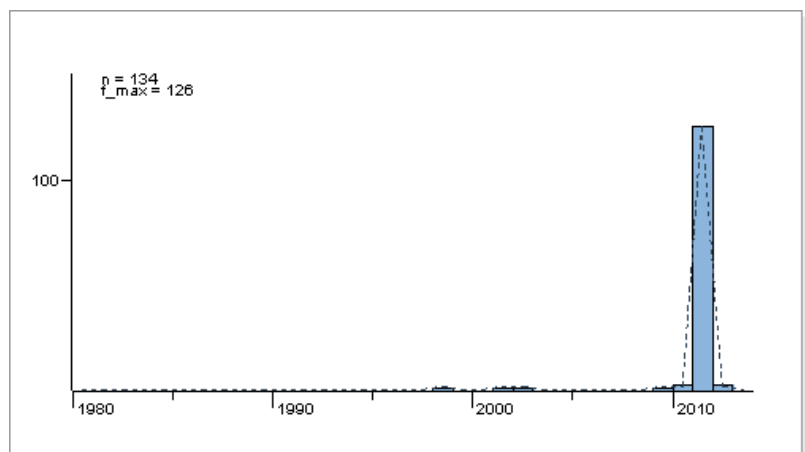
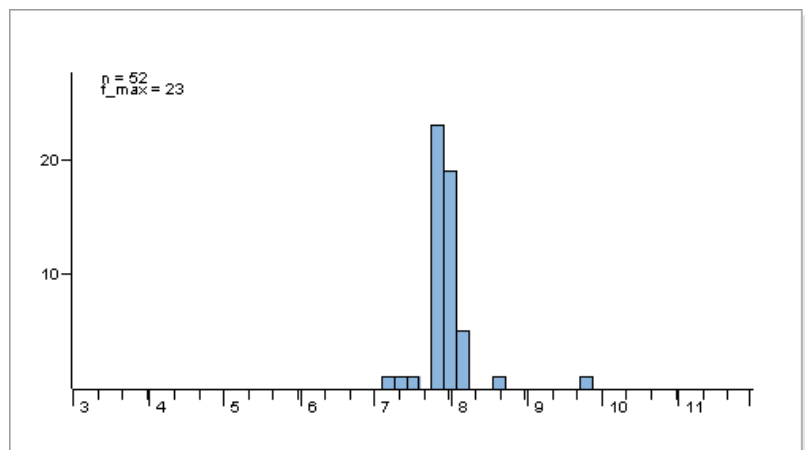
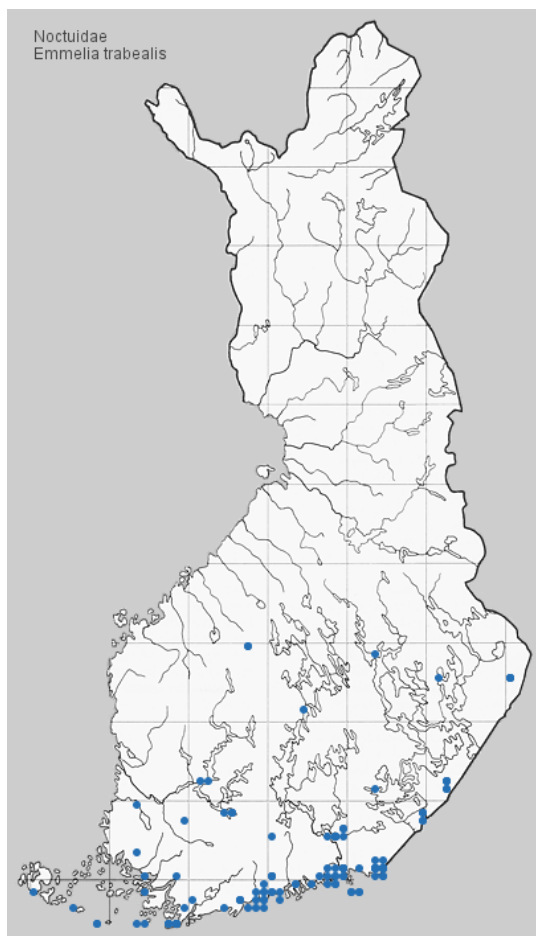
Toukka samean mustahkonvihreä; pitkittäisjuovat vaalean kellertävät, vahvemmat jaokkeiden väleistä. Pää ja niskakilpi mustanruskeat. Elää pelto-ohdakkeella (*Cirsium arvense*). Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Timo Kämäräinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-24 mm. Pieni. Etusiivet keltaiset, niiden etupuoliskossa mustia täpliä sekä takapuoliskossa 2 mustaa pitkittäisjuovaa. Ulompi poikkiviiru leveä, musta, saharempainen, keskeltä etureunaa lukuunottamatta siniharmaa.

Ulkosarakkeessa n. neljän mustan, yhteensulautuneiden täplän rivi. Takasiivet ruskeanharmaat.

Elintavat. Avoimissa ja lämpimissä heinikköisissä maastoissa. Tulee hyvin valolle, heikosti syötille. Lähtee päivällä häirittyinä herkästi lentoon.

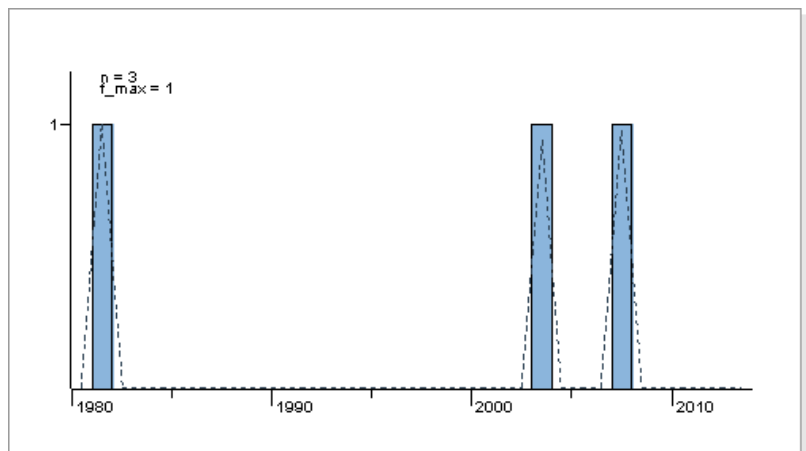
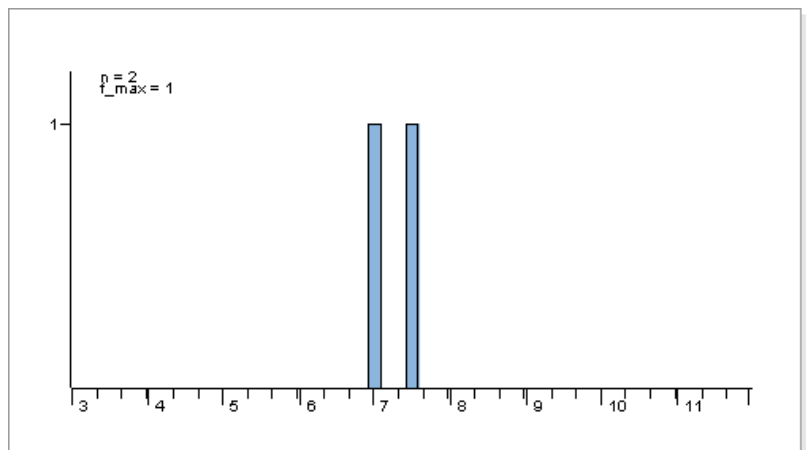
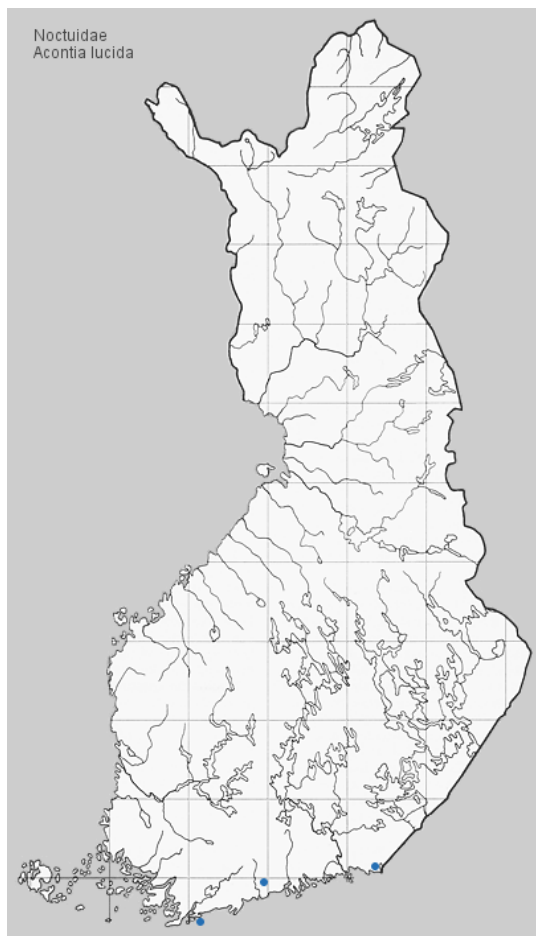
Toukka punertavanruskea; selkäjuova tummempi, vaaleareunainen; sivuselkäjuova heikosti tummempi; kylkijuova leveä, vaaleankeltainen. Elää peltokierrolla (*Convolvulus arvensis*), varsinkin kukissa. Koteloituu kotelokoppaan heinäkörsien tai muiden kasvinosien väliin. Kotelo talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Sakari Kerppola

Tuntomerkit. Siipiväli 24-27 mm. Pieni. Etusiivet tummanruskeat, osittain kellertävän ja purppuran sävyiset; tyviosa okranvalkea, enemmän tai vähemmän harmaatäpläinen. Etureunassa keskikohdan ulkopuolella suuri, nelikulmainen, okranvalkea laikku. Ulompi poikkiviiru muodostuu tästä laikusta lähtevästä rivistä mustia täpliä. Aaltoviirun takapuolisko valkeahko. Siipiripset ulkoreunan keskeltä takakulmaan valkoiset. Takasiivet valkeat, niissä hajanaiset, tummat juovat siiven tyveltä etureunaan, takareunaan ja pitkin keskisuonta; ulkoreunassa leveä, mustahko vyö.

Elintavat. Kuivilla avoimilla aurinkoisilla paikoilla; harhailija. Lentää päivällä auringonpaisteessa; tulee yöllä valolle.

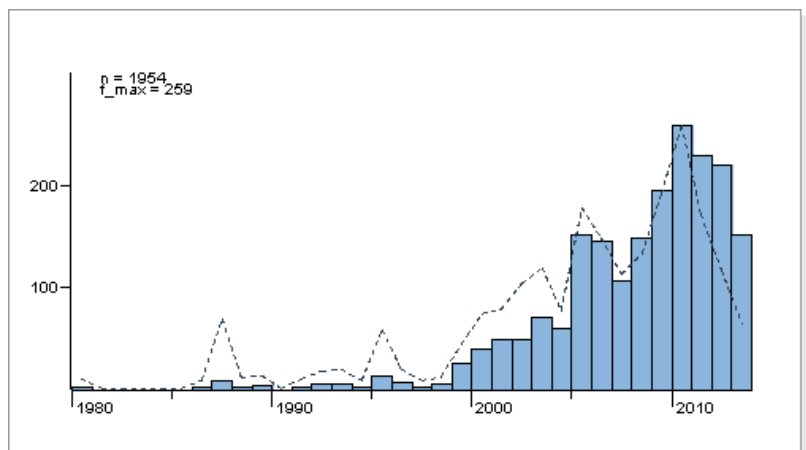
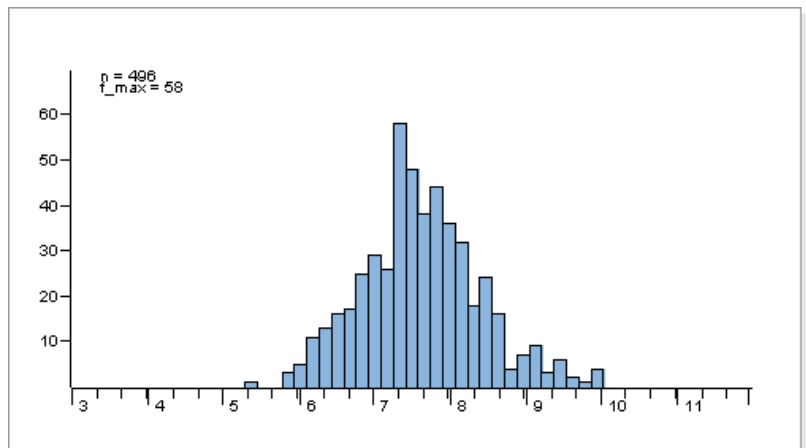
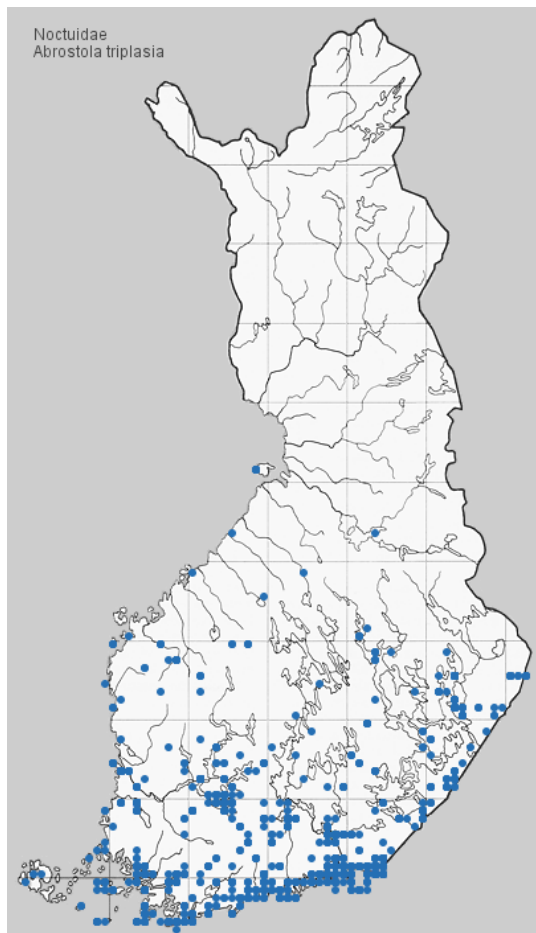
Toukka ilman kahta ensimmäistä käsnäjalkaparia; ruskeanharmaa, punertavansävyinen, selkäpuolella seassa mustahkoa ja valkeahkoa; kylkijuova valkoinen. Elää heinä- ja syyskuussa ruohoilla kuten malvoilla (*Malva*), rohtosalkoruusulla (*Althaea officinalis*) ja peltokierrolla (*Convolvulus arvensis*).

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 30-37 mm. Etusiivet mustanharmaat, tyvi- ja ulkosarakeissa ruskeankeltaista tai punaruskeaa kehnää; keskisarake leveämpi kuin lajilla *A. asclepiadis*. Poikkiviirut kaksinkertaiset, vastakkaiset reunat mustat, kauimmaiset ruskeat. Ulompi poikkiviiru takaosastaan kaareva, taipuu takareunassa jyrkästi sisäänpäin. Diskaalitäplät hienosti mustareunaiset; rengastäplän takana musta rengas. Aaltoviiru kellertävä, sen sisäpuolella etureunassa 2-3 mustaa pitkittäisjuovaa. Siiven ulkoreunassa ei juuri näy mustia suonia. Takasiivet kellanharmaat, ulkoreuna leveästi mustahko.

Koiraan clavus sormimainen, suuntautuu kohti juxtaa. Aedeaguksessa saharempainen, kitinisoitunut alue, jonka reunoilla ryhmiä okaita, yksi suurempi, pitempi kornuutti ja pieniä kornuutteja kahdessa ryhmässä.

Elintavat. Tienvarsilla, joutomailla, lehdoissa, piholla, ranta-alueilla. Tulee hyvin valolle, käy kukilla.

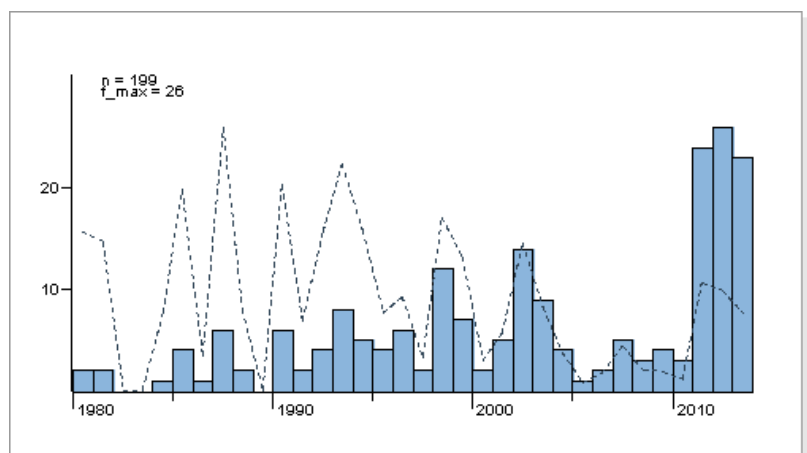
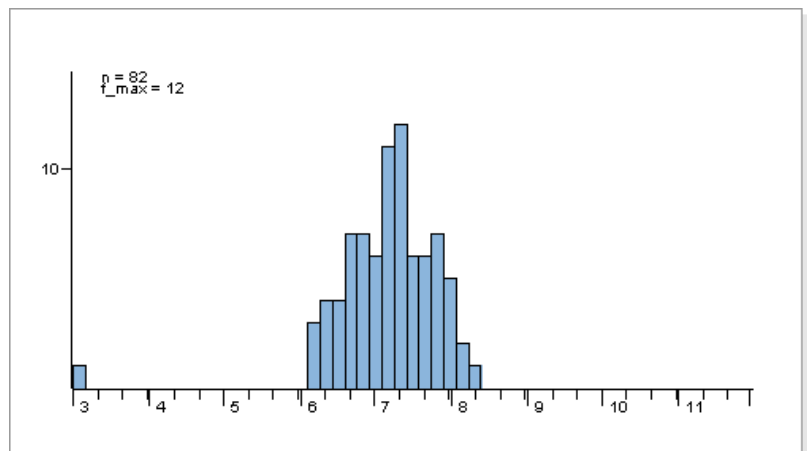
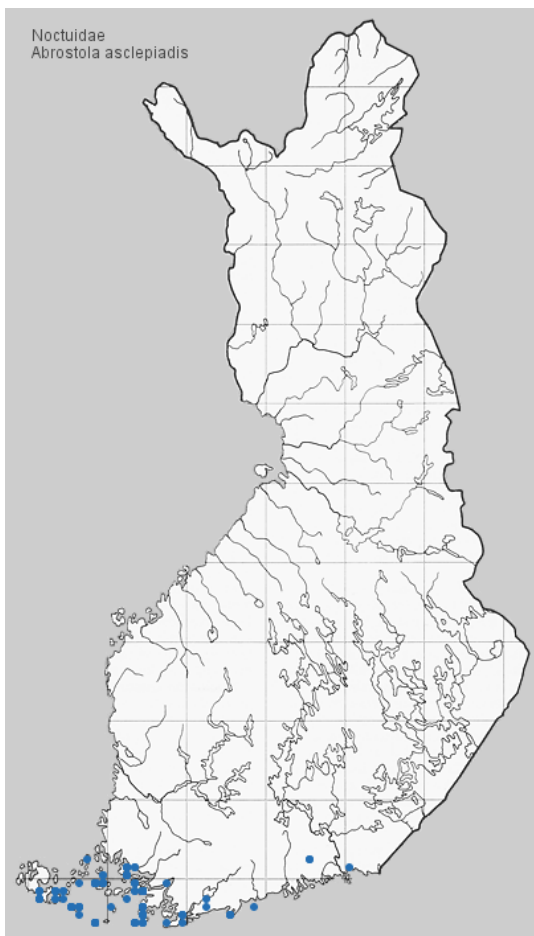
Toukka oliivinvihreä tai purppuranruskea. Selkäjuova epäselvä, vaalea; sen katkaisevat tummat, vaaleareunaiset, sydämenmuotoiset laikut takaruumiin I, II ja VIII jaokkeissa. Kyljissä rivi vaaleita, viistoja juovia; kylkijuova okranvalkea. VIII jaokkeessa kaksi nystyrää. Pää vaalean harmahtavanokra, ruskeankirjava. Elää nokkosella (*Urtica dioica*). Koteloituu ohueen valkeahkoon kudokseen ravintokasvin lehtien väliin. Kotelo talvehtii.

Kuva: H. Tanner

Kuva: M. Virtala

Tuntomerkit. Siipiväli 30-37 mm. Muistuttaa lajia *A. triplasia*, mutta tyvi- ja ulkosarakkeet usein roosakehnäiset; keskisarake yleensä kapeampi. Ulompi poikkiviiru takaosastaan kaareva, ei käänny takareunassa sisäänpäin. Aaltoviiru häipyvä, sen kohdalla siiven kärjessä heikkoja, mustia pitkittäisjuovia, jotka voivat puuttua. Suonet näkyvät ulkoreunan lähellä mustina. Koiraan clavus ilman huomattavia nystyröitä, kitinisoitunut, kärjessä pieni laajentuma kohti ampullaa. Aedeaguksessa yksi lyhyt, sormimainen kornuutti.

Elintavat. Käärmeenpistonyrttiä kasvavilla kallioalueilla. Tulee hyvin valolle.

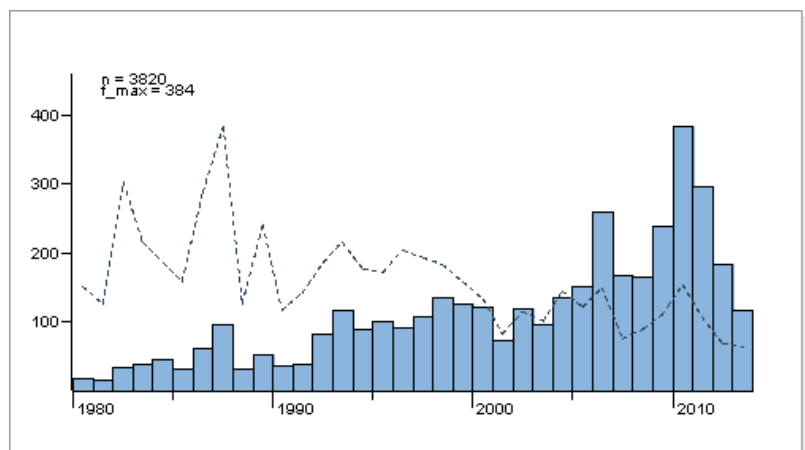
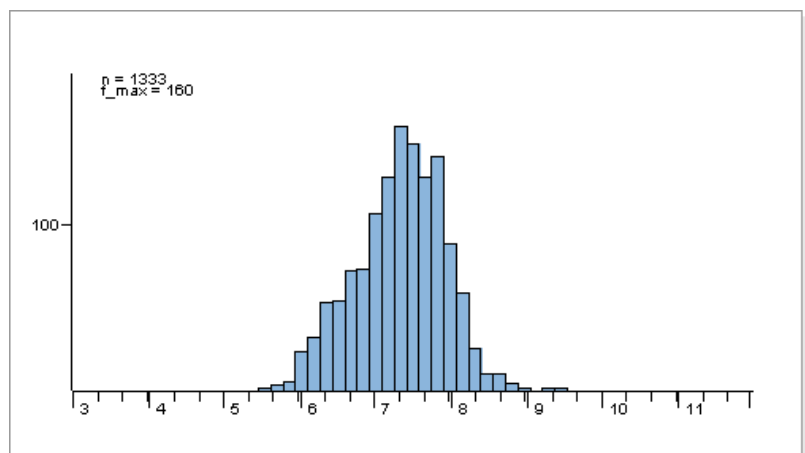
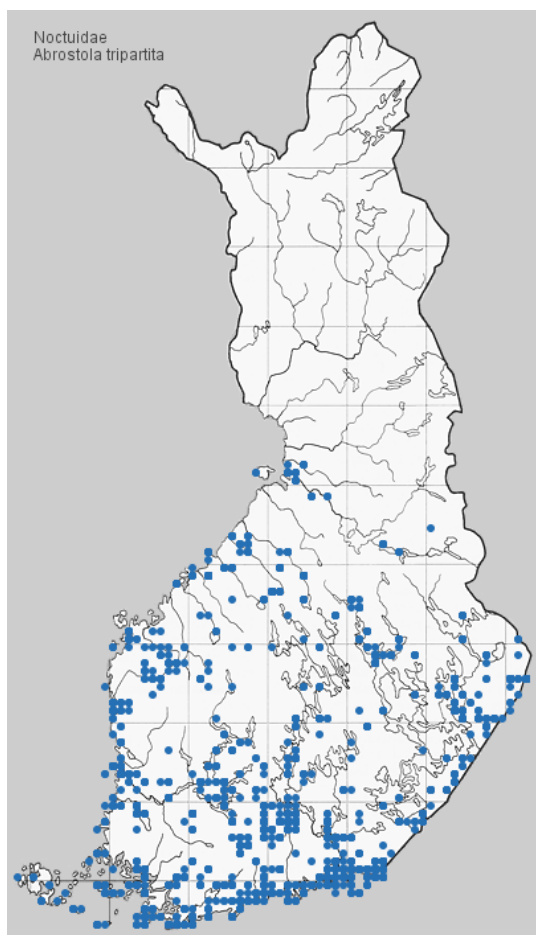
Toukka sinertävänvalkoinen, hienosti mustapilkkuinen; selkäpuolen nystyrät suuret; kylkijuova leveä, kellertävä. Pää kellanruskea, mustapilkkuinen. Elää käärmeenpistonyrtillä (*Vincetoxicum hirundinaria*), piilottelee päivisin. Koteloituu ohueen valkeaan kudokseen. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: H.Tanner

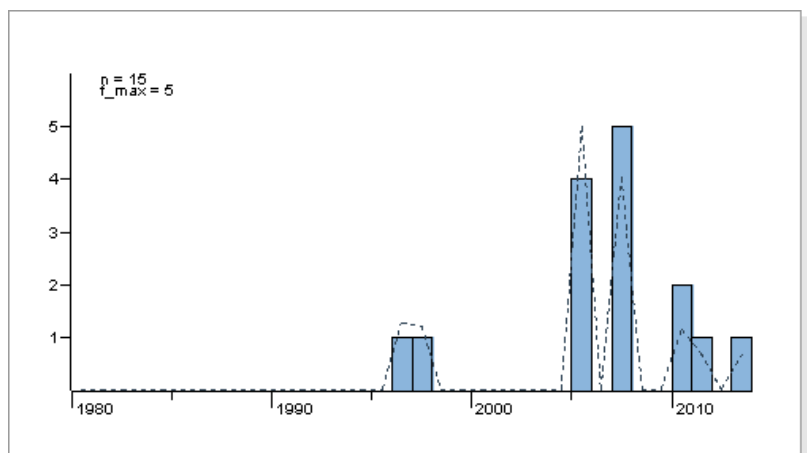
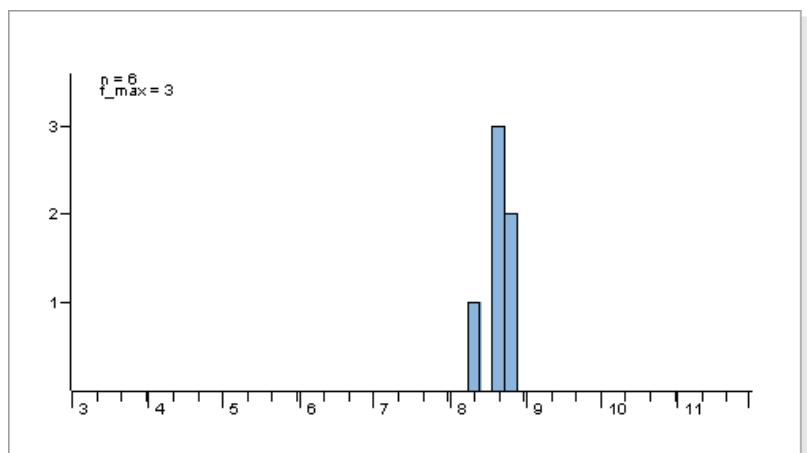
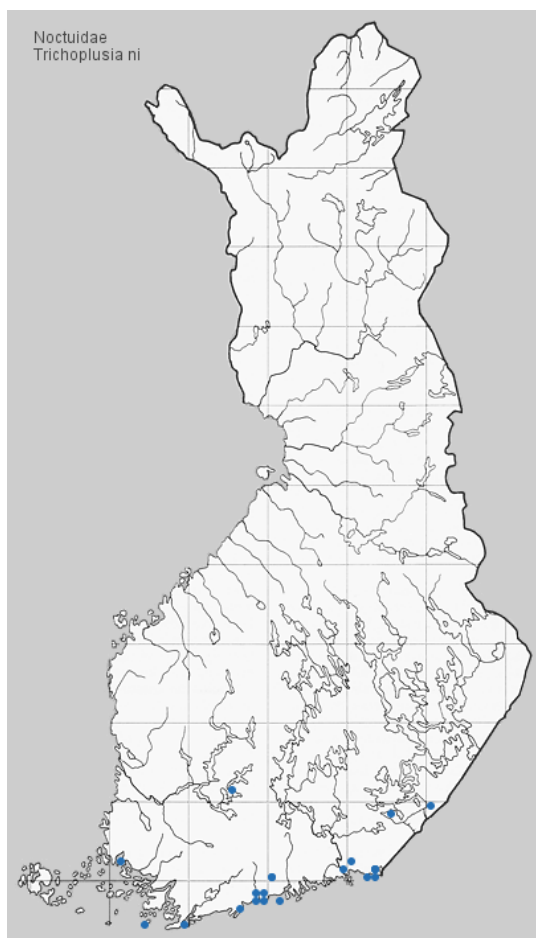

Tuntomerkit. Siipiväli 29-35 mm. Muistuttaa lajeja *A. triplasia* ja *A. asclepiadis*, mutta hiukan pienempi. Tyvi- ja ulkosarakkeissa vihertävänvalkeaa kehnää; aaltoviiru saman värinen, siiven kärjessä terävä, ohut, ulkopuolelta mustareunainen, sen sisäpuolella pari mustaa nuolitäplää. Ulomman poikkiviirun takaosa lähes suora. Diskaalitäplien välissä mustahko täplä. Koiraan clavuksessa kaksi epäsäännöllisen ryppystä uloketta; tegumeniin suuntautuvassa ulokkeessa lisäke. Aedeaguksessa yksi pitkä, hiukan mutkitteleva kornuutti ja monta terävää, ohutta kornuuttia.

Elintavat. Tienvarsilla, joutomailla, lehdoissa, piholla, metsänreunoilla. Tulee valolle, käy mm. syreenin (*Syringa*) kukilla. Toukka vaaleanvihreä, selkäpuolella seassa valkeahkoa; selässä tummempia, soikeita kuvioita; sivuselässä viistoja, tummempia juovia; kylkijuova valkea, takaruumiin I-III jaokkeissa yhtynyt valkeilla viiruilla selkäalueeseen; VIII jaokkeessa kaksi uloketta. Elää elo-syyskuussa nokkosella (*Urtica dioica*). Koteloituu ohueen valkeahkoon kudokseen kuihtuneiden kasvinosien väliin ravintokasvin alle. Kotelo talvehtii.

Kuva: Sakari Kerppola

Tuntomerkit. Siipiväli 27-37 mm. Keskikokoa hieman pienempi. Etusiivet vaaleanruskeat, seassa purppuranvalkeahkoa, tumman harmaanruskeakehnäiset. Poikkiviirut vaaleat, tummareunaiset; tyvipoikkiviirun ulkoreunassa keskisarassa viisto, musta täplä; aaltoviirun etuosan sisäreunassa tumman harmaanruskeita nuolitäpliä. Rengastäplä viisto, U:n muotoinen. Gamma-merkin munatäplä pyöreähkö, usein erillinen, leveä kaaritäplä vaaleatäyteinen; sen ulkopuoli ulompaan poikkiviiruun asti tummempikehnäinen. Ulkoreunassa kapea, kaksinkertainen, okranvalkea juova. Takasiivet kehnäisen harmahtavat, voimakassuoniset, ulko-osa tummempi.

Elintavat. Vaeltaja. Tulee valolle.

Toukka kellanvihreä; selkäjuova tumma, kaksinkertainen; sivuselkäjuova kapea; sivujuova valkoinen, yläreuna tumma.

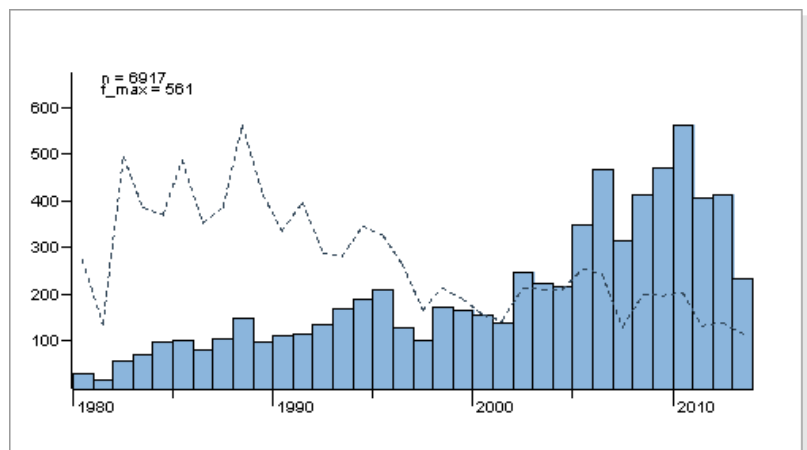
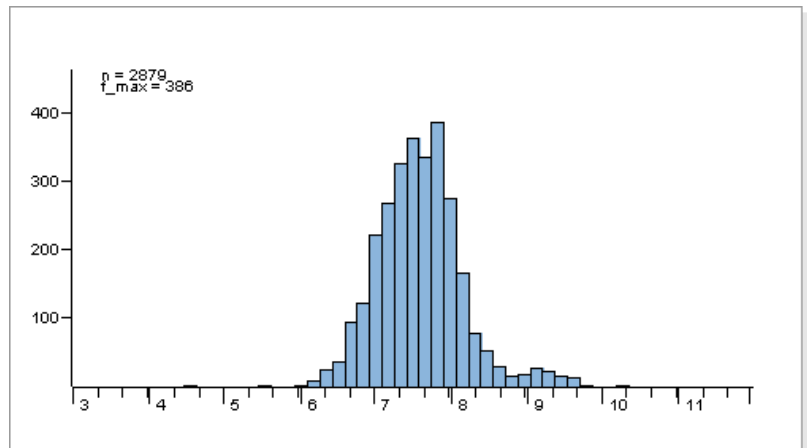
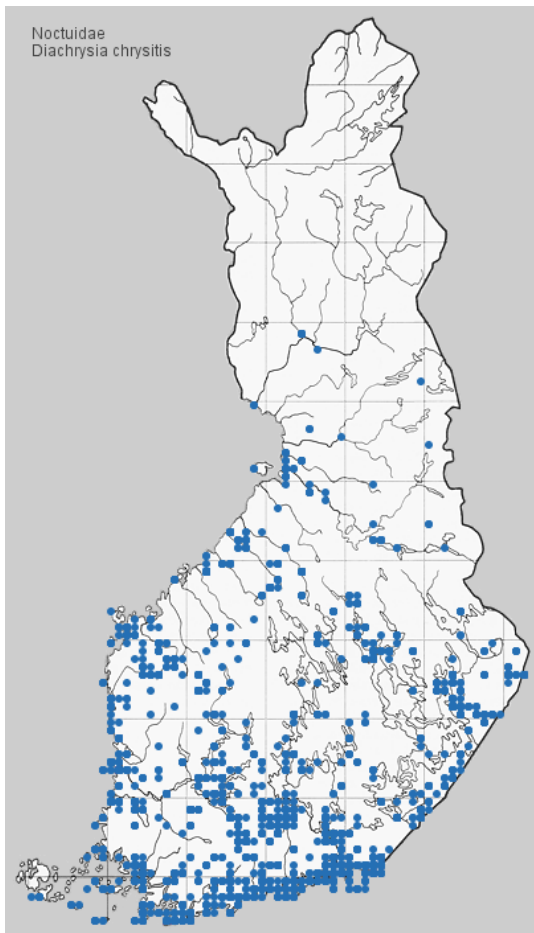
Hengitysaukot punertavankeltaiset; nystyrät mustat. Polyfagi ruohoilla, elää mm. nokkosella (*Urtica*). Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Jyrki Lehto

Tuntomerkit. Siipiväli 34-39 mm. Keskikokoinen. Pää ja kaulus oranssinkeltaiset. Etusiivet violetinruskeat; tyvisarakkeen ulompi puolisko ja ulkosarakkeen sisäosa hohtavan vihreät. Täplät tummareunaiset. Poikkiviirut yksinkertaiset, ruskeat. Takasiivet harmaanruskeat.

Koiraan uncus kärjestä ja tyvestä paksumpi.

Naaraan VIII vatsakilpi leveyttään lyhyempi.

Elintavat. Ubikvisti; niityillä, kulttuuribiotoopeilla. Tulee valolle; käy kukilla.

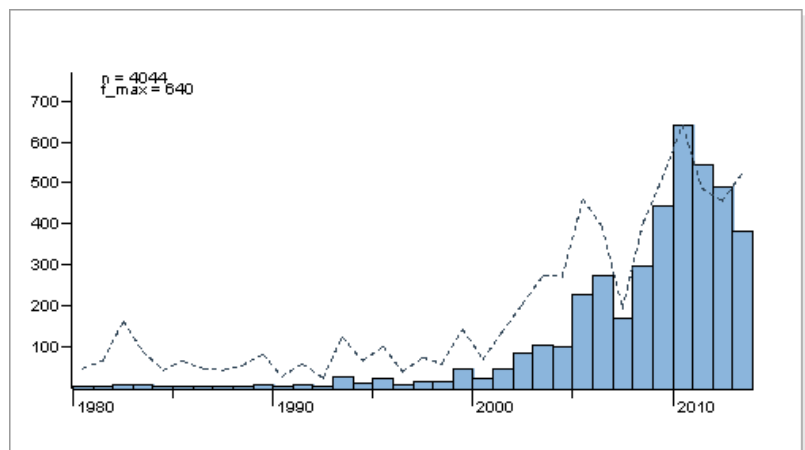
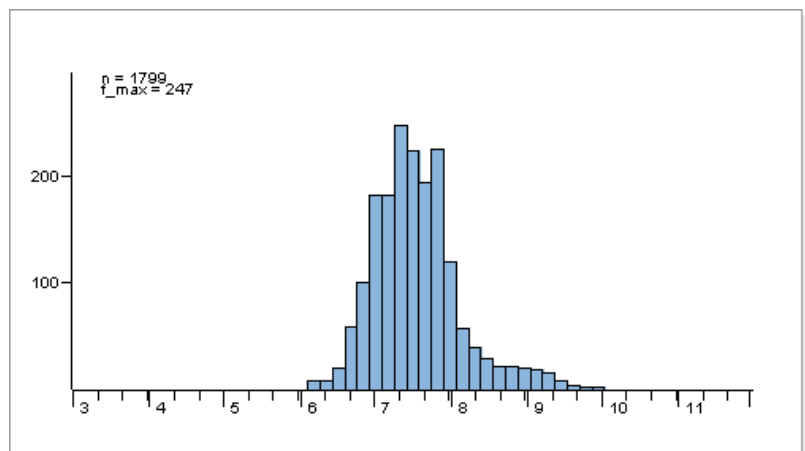
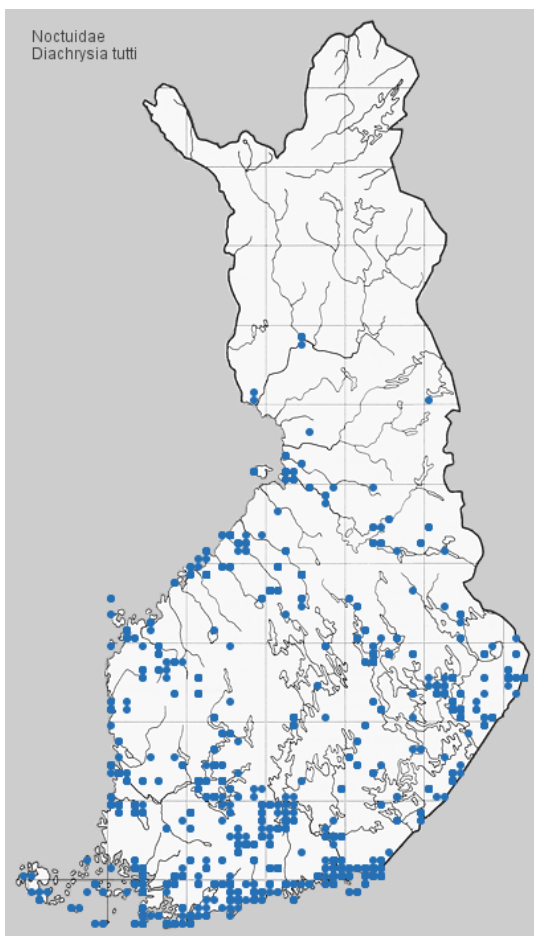
Toukka vaaleanvihreä; siinä useita, valkeahkoja, kapeita selkäjuovia ja aaltoileva sivuselkäjuova; sivujuova suhteellisen leveä, valkoinen. Selässä takaruumiin I-VI jaokkeissa leveä, vihreä V-kuvio. Pää kellanvihreä. Polyfagi ruohoilla kuten nokkosella (*Urtica dioica*) ja huulikukkaikasveilla (Lamiaceae); talvehtii keskenkasvuksena. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin lehden alapinnalle tai maanpinnalle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Robert Perttilä

Tuntomerkit. Siipiväli 32-38 mm. Keskikokoinen. Muistuttaa lajia *D. chrysis*; vihreät alueet yhtyvät keskisarakeen läpi.

Koiraan uncus hennempi kuin lajilla *D. chrysis*.

Naaraan VIII vatsakilpi neliömuotoinen.

Elintavat. Kosteammilla ja lämpimämmillä paikoilla kuin *D. chrysis*. Tulee valolle; käy kukilla.

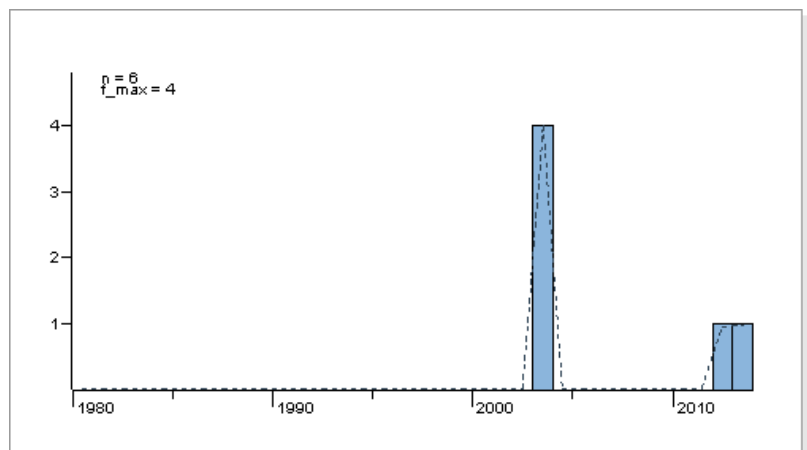
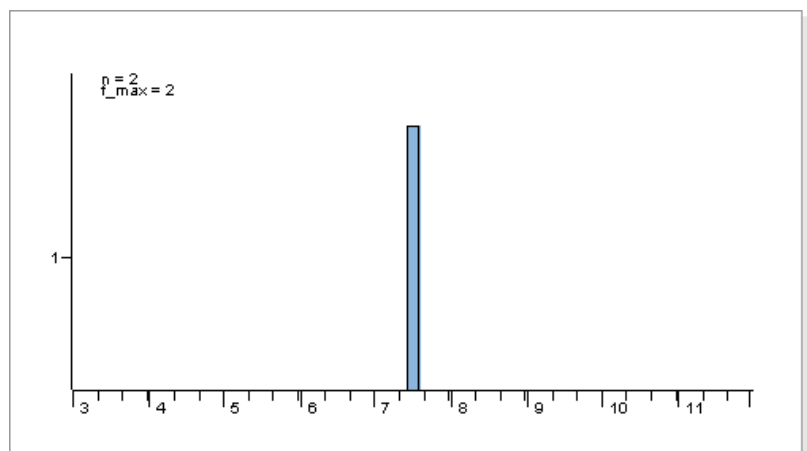
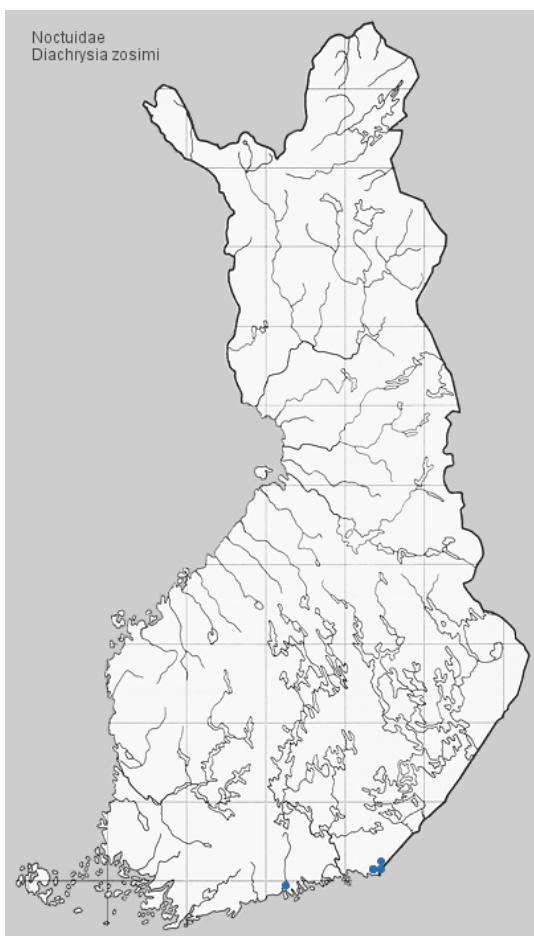
Toukka vihreä; siinä useita, valkeahkoja, kapeita selkäjuovia ja aaltoileva sivuselkäjuova; sivujuova suhteellisen leveä, valkoinen. Selässä takaruumiin I-VI jaokkeissa kapea, vihreä V-kuvio. Pää vihreä. Polyfagi ruohoilla. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasville. Pieni toukka talvehtii.

Kuva: Sakari Kerppola

Kuva: Pekka Malinen

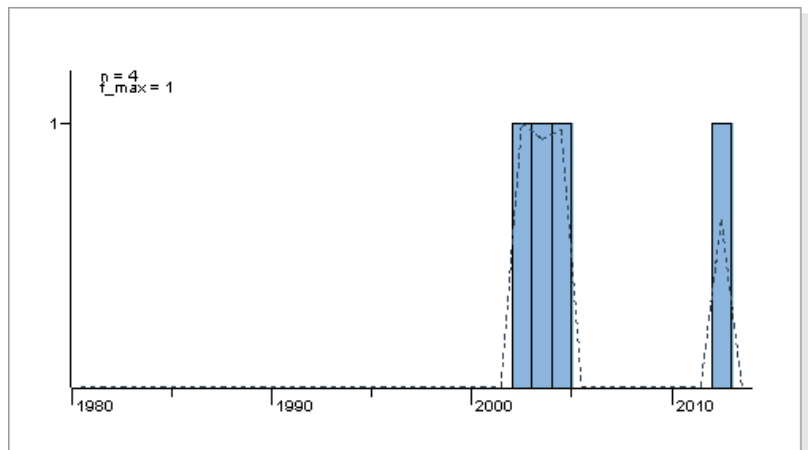
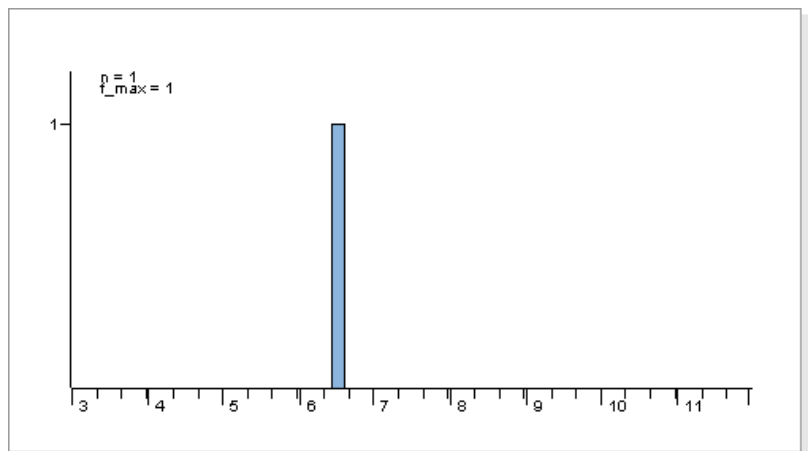
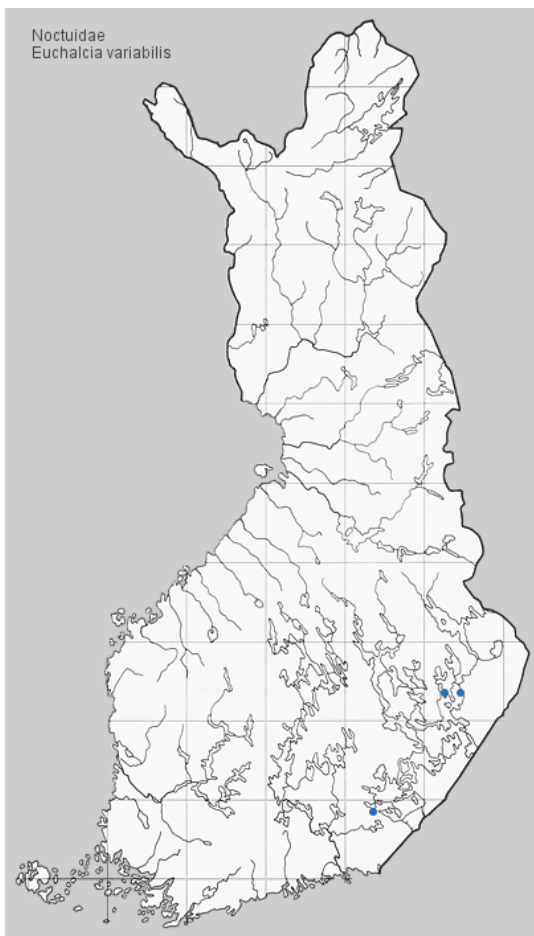
Tuntomerkit. Siipiväli 32-42 mm. Keskikokoinen. Etusiivet metallinvihreät, etu- ja ulkoreuna ruskehtavat. Keskellä siipeä etureunan lähellä ruskea, kolmiomainen ala, jossa 3 tummareunaista täplää. Tyvialan ulko-osan takapuolisko näkyy tummana, hiukan koukumaisena kuviona takareunassa. Metallinvihreä alue rajoittuu ulkopuolelta ulompaan poikkiviiruun, joka muodostaa laajan kaaren ulospäin. Takakulmassa pieni, tummemman metallinvihreä laikku. Takasiivet kiiltävän vaalean harmaanruskeat; kaarijuova ja ulkoreuna tummemmat, niiden välissä vaaleampi poikkivyö.

Elintavat. Kosteilla pensaikkosilla niityillä. Tulee valolle.

Toukka kellanvihreä; selkäjuova jakautunut, reunat valkoiset; lisäselkä- ja sivuselkäjuova kellanvalkeat, kapeat kaikissa jaokkeissa; sivujuova kapea, kellanvalkea. Selän V-kuvio leveä. Elää punaluppiolla (*Sanguisorba officinalis*), myös vilukolla (*Parnassia palustris*); talvehtii pienenä.

Kuva: Pekka Malinen

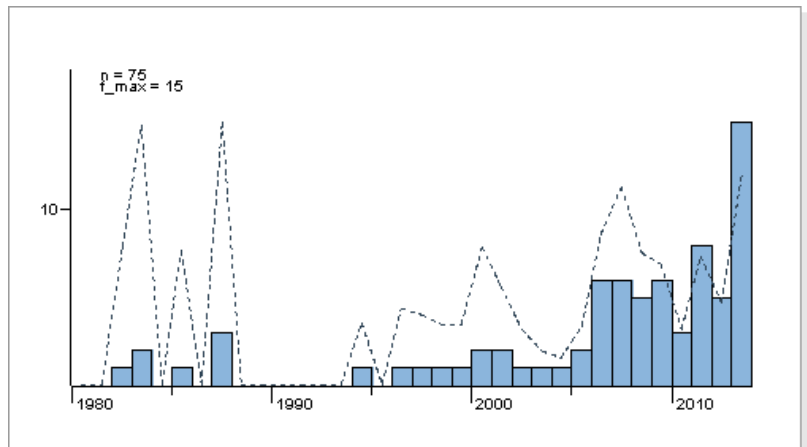
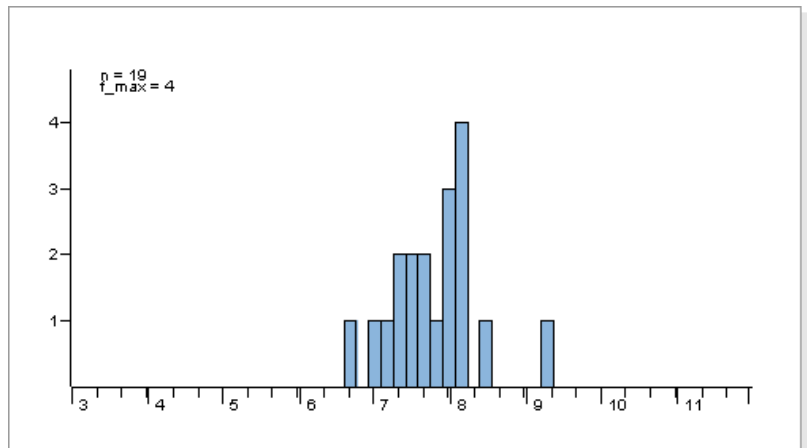
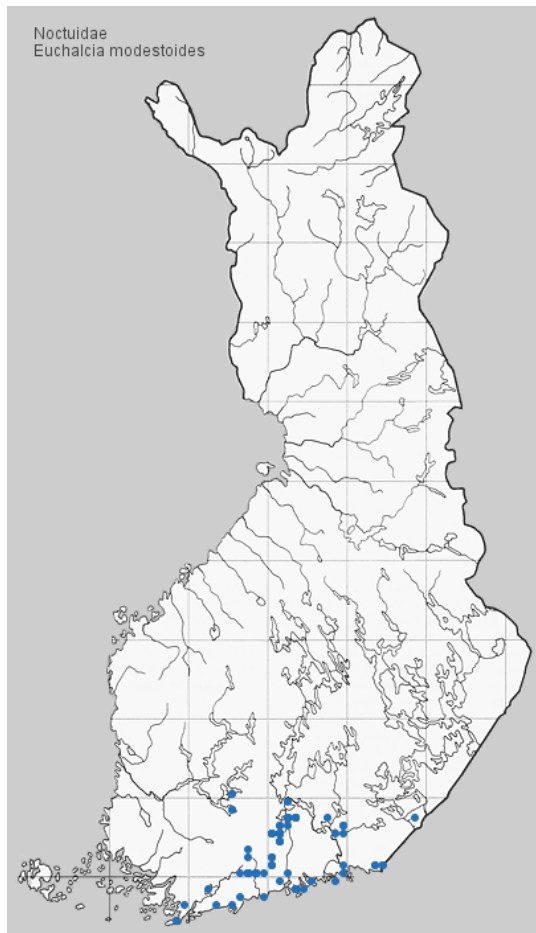
Tuntomerkit. Siipiväli 33-38 mm. Keskikokoinen. Etusiivet kiiltävän oliivin harmaanvihreät, hienosti tummempitäpläiset; tyviala vaaleampi. Sisempi poikkiviiru leveä, kaksinkertainen, sisempi reuna vaaleanpunainen, ulompi valkeahko, ei muodosta selvää kulmaa; ulompi poikkiviiru mutkitteleva, sisempi reuna vaaleanpunertavan valkea, ulompi leveästi vaaleanpunainen. Munuaistäplä suuri, epäselvä, vaaleareunainen; rengastäplä kapean pitkänomainen, viisto, oliivinvihreä, valkeahkoreunainen; täplien välissä tumman oliivinvihreä varjo. Munuaistäplän ulkopuolella häipyvärajainen, vaaleanpunertava varjo. Rengastäplän takana pyöreähkön kolmikulmainen, oliivinvihertävä, valkeahkoreunainen täplä. Aaltoviiru yksinkertainen, valkeahko, lähes yhdensuuntainen ulomman poikkiviirun kanssa. Ulkoreuna valkeahko. Keskivarjo ja keskisarakkeen reunat tummanvihreät. Takasiivet vihertävän harmaanruskeat, kaarijuovan ulkopuolella vaaleampi poikkiviyo.

Elintavat. Ukonhattulehdoissa; harhailija. Tulee valolle, käy mm. vuorenkilven (*Bergenia*) kukilla.

Toukka sinertävänvihreä; selkä- ja sivuselkäjuova tummanvihreät; sivujuova leveä, keltainen; hengitysaukot mustat; nystyrät suuret, mustat; vatsapuoli harmaanvihreä. Raajat ja pää mustat. Elää lehtoukonhatulla (*Aconitum lycoctonum*) yhteenkehrättyjen lehtien välissä; talvehtii keskenkasvuisena.

Kuva: Jyrki Lehto

Tuntomerkit. Siipiväli 26-31 mm. Muistuttaa lajia *E. variabilis*; pienempi; etusiivet poikkipäisemmät. Munuaistäplän tienoilla vain kalvakan punertavanruskeaa väriä; sisempi poikkiviiru varjoineen muodostaa selvän kulman ulospäin; ulompi poikkiviiru ja aaltoviiru lähenevät toisiaan etureunaa kohti.

Elintavat. Tuorepohjaisissa lehti- ja sekametsissä. Tulee valolle; käy kukilla.

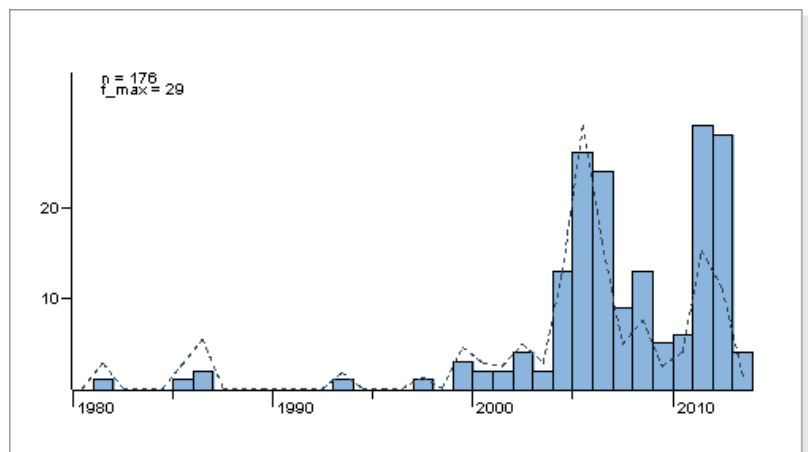
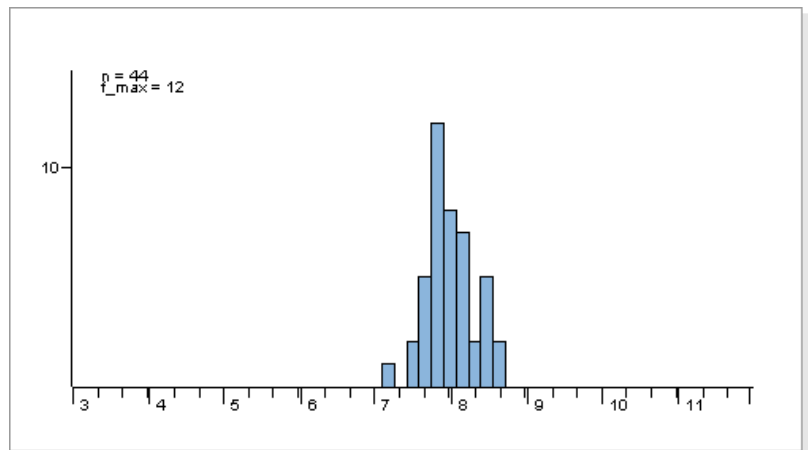
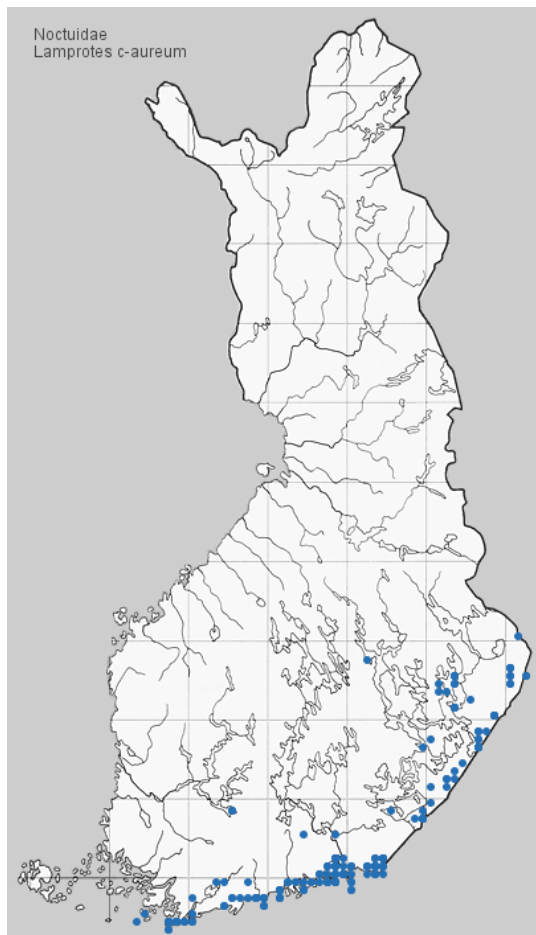
Toukka vihreä, taajaan mustatäpläinen, joukossa suurempia, valkeahkoja täpliä, varsinkin kyljissä. Raajat vihreät. Vatsapuoli vaaleanvihreä. Nystyrät mustat, valkorenkaiset, jokaisessa yksi karva; hengitysaukot valkeat, mustarenkaiset. Elää lehtomikällä (*Pulmonaria obscura*) ja rohtoraunioyrtillä (*Symphytum officinale*). Koteloituu ravintokasvin yhteenkudottujen lehtien väliin. Muna talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Sakari Kerppola

Tuntomerkit. Siipiväli 30-38 mm. Etusiivet tumman violetinruskeat; ulko- ja takaosassa laajalti hohtavan vihreänkeltaista kultaa. Tyvisarakkeessa lähellä etureunaa kultainen täplä. Poikkiviirut kaksinkertaiset, tummat; ulommassa suuri mutka ulospäin lähellä etureunaa. Siiven keskellä eteenpäin aukeava kultainen c. Takasiivet ruskeanharmaat, niissä heikko kaarijuova.

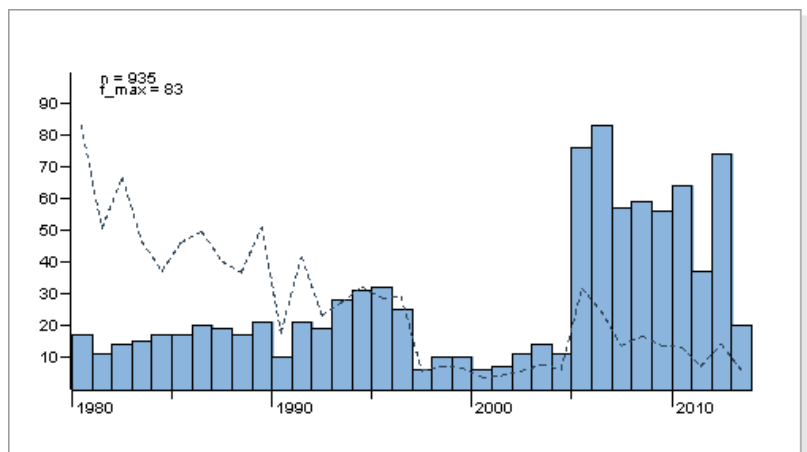
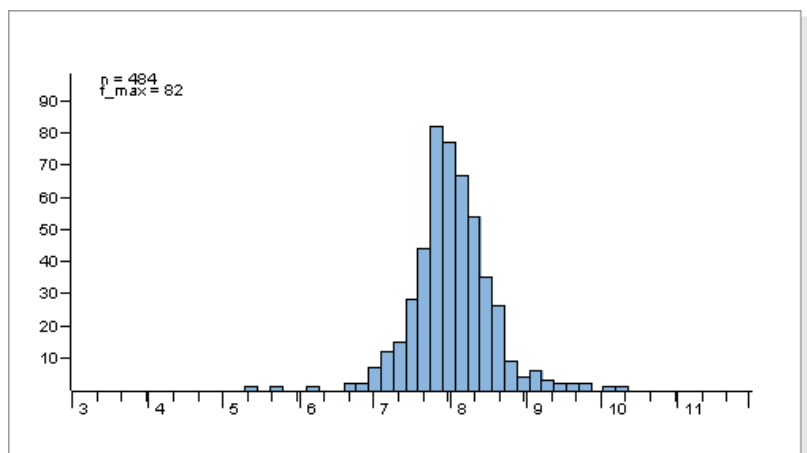
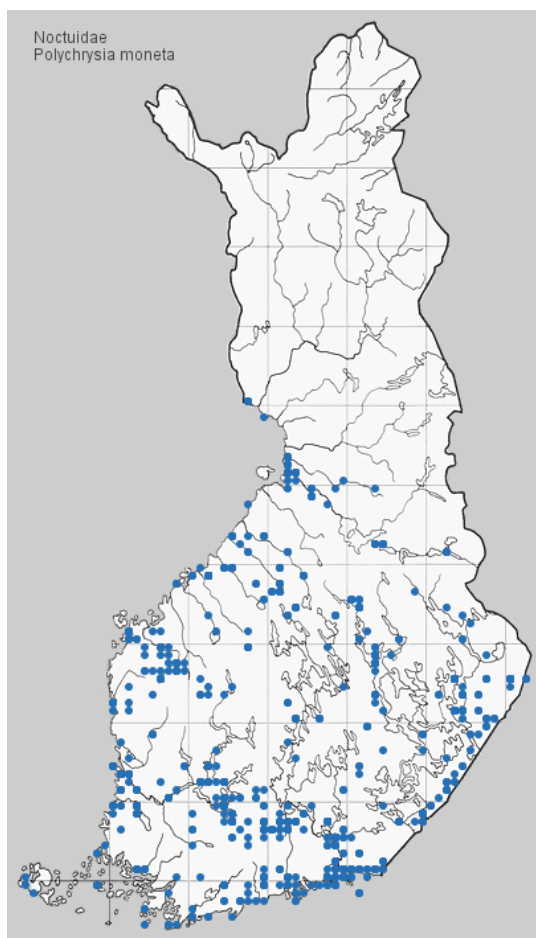
Elintavat. Puolivarjoisissa lehti- ja sekametsissä, pensaikkaisilla suo-, metsä-, ja rantaniityillä. Tulee valolle; käy päivisin kukilla. Toukka vihreä, myös takaruumiin ensimmäisissä jaokkeissa kyttyrät; nystyrät vaaleat; keskiruumiissa valkeat pitkittäisjuovat, takaruumiin jaokkeissa tummanvihreät, ylhäältä valkeareunaiset, viistot täplät. Takimaiset jaokkeet enimmäkseen valkeat. Elää ängelmällä (*Thalictrum*) ja akileijalla (*Aquilegia vulgaris*); talvehtii keskenkasvuksena. Koteloituu kotelokoppaan ravintokasvin lehden alapinnalle.

Kuva: Pekka Malinen

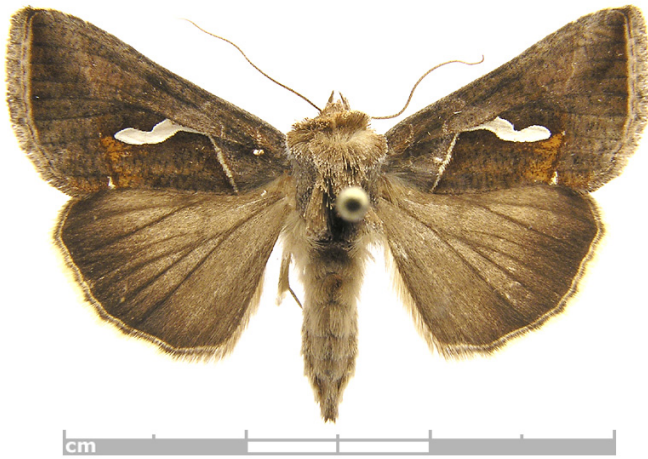
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 32-41 mm. Keskiruumiissa suuret suomuröyhelöt. Etusiivet kalpean kultaiset, ruskeakehnäiset, sirotellusti mustasuomuiset; ulkosarake vaalean violetinharmaakehnäinen. Poikkiviirut kaksinkertaiset, ruskeat. Kulmamainen keskivarjo tummanruskea. Rengastäplä ja kaaritäplä hopeaiset, muodostavat "rahakuvion". Takasiivet harmaankeltaiset, mustanharmaakehnäiset.

Elintavat. Puutarhoissa, lehdesniityillä, metsäaukioilla. Tulee valolle; käy kukilla.

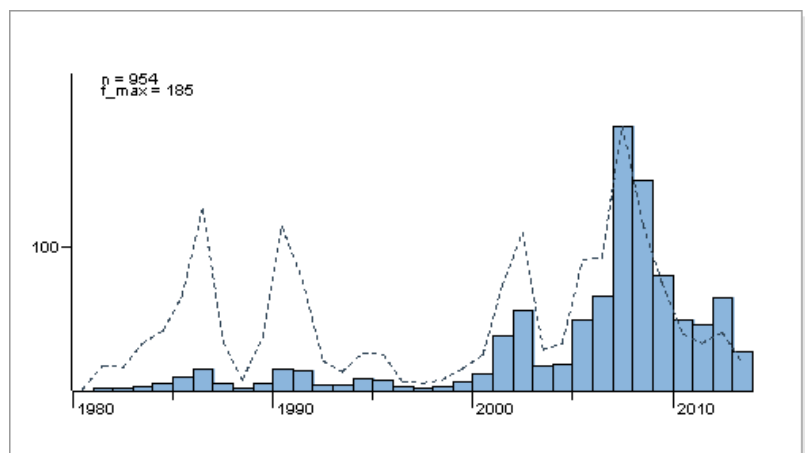
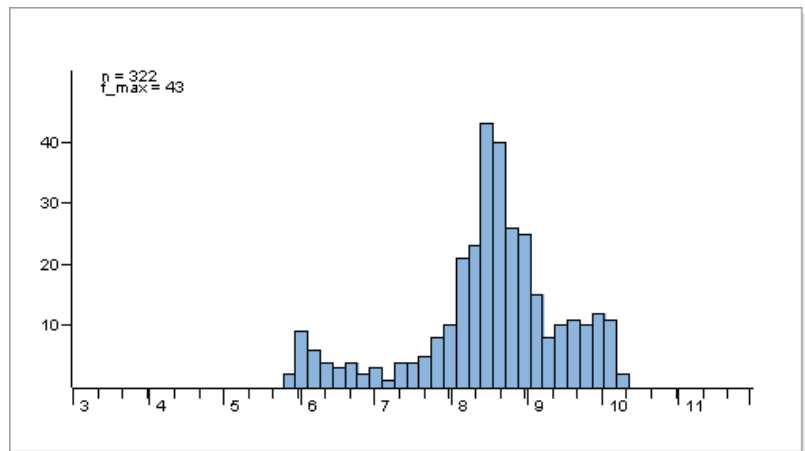
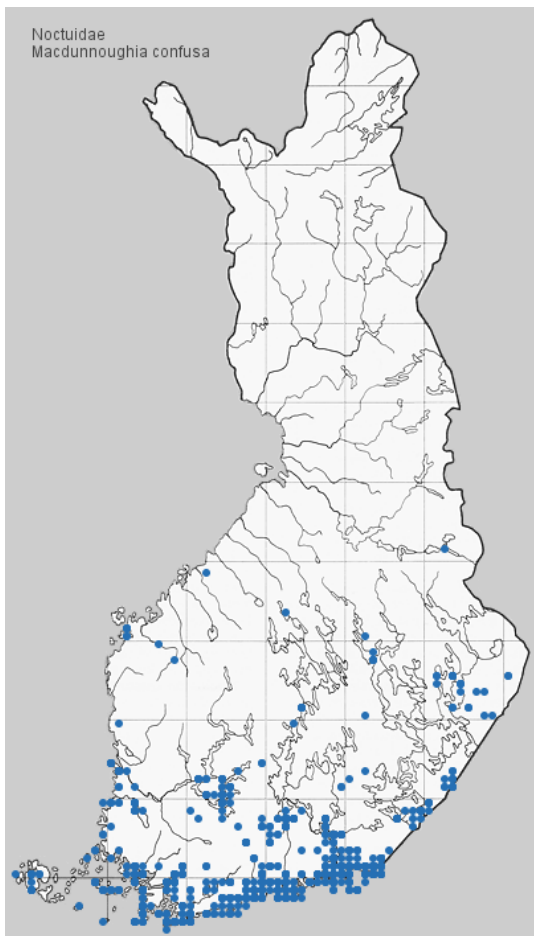
Toukka nuorena sinivihreä, nystyrät mustat; täysikasvuisena vihreä, nystyrät valkeat, selkäjuova tumma, sivujuova valkea. Pää pieni, kellanvihreä. Elää elo-toukokuussa ukonhatulla (*Aconitum*), ritarinkannuksella (*Delphinium*) ja kullerolla (*Trollius europaeus*) yhteenkudottujen latvalehtien välissä; talvehtii pienenä. Koteloituu verraten tiiviiseen kullankeltaiseen kotelokoppaan ravintokasvin yhteenkudottujen lehtien väliin.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 30-35 mm. Keskikokoa hieman pienempi. Etusiivet oliivinharmaat, etureunan tyveltä ja sisemmän poikkiviirun ulkopuolelta tummemmat; keskisarake keskikohdan takaa syvän kastanjanruskea vaihtuen ruosteenväriseksi juuri ulomman poikkiviirun sisäpuolelta. Siiven keskellä suuri, pisananmuotoinen hopeamerkki, joka yhtyy hopeanhoitoiseen sisemmän poikkiviirun takaosaan. Ulompi poikkiviiru epäsäännöllisesti pyöreähampainen, siinä hopeaisia suomuja vain takareunassa. Aaltoviiru mutkainen, epäselvä, häipyy pronssinruskeaan kehään. Ulkoreuna mustahko, sen sisäpuolella harmaa juova. Ripset harmaat. Takasiivet pronssisen harmaanruskeat, tyvestä vaaleammat.

Elintavat. Kuivahkoilla kentillä ja rinteillä, puistoissa, metsänreunoilla, ruderaateilla. Tulee valolle; käy kukilla.

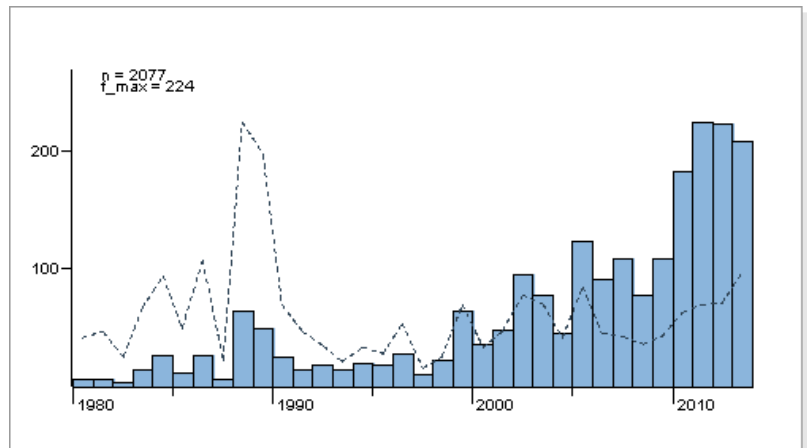
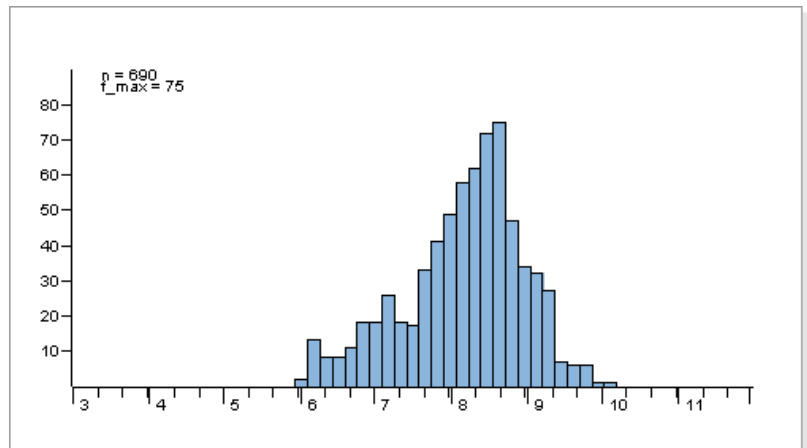
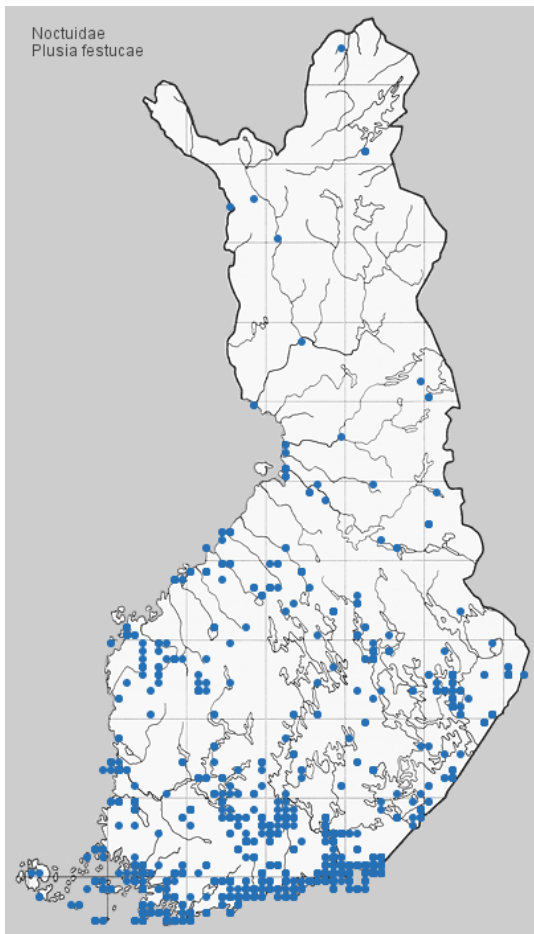
Toukka vihreä, harvemmin ruskehtava tai violetti; selkäjuova tummemman vihreä, valkoreunainen; sivuselkäjuova kellertävä tai vihreä, valkoreunainen, keskiruumiin kohdalta suora, muuten mutkitteleva; sivujuova leveästi valkea. Hengitysaukot valkeat, mustarenkaiset. Nystyrät mustat; pää ja raajat mustat. Polyfagi ruohoilla, kuten kamomillasauniolla (*Matricaria recutita*), peltosauramolla (*Anthemis arvensis*), siankärsämöllä (*Achillea millefolium*) ja ketomarualla (*Artemisia campestris*); talvehtii. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasville tai sen alle.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 33-40 mm. Keskikokoinen, pitempisiipinen kuin *P. putnami*. Pää oranssi. Etusiivet kullanuskeat, tummanruskeakehnäiset. Tyvisarakkeessa pitkin etureunaa, keskisarakkeen takapuoliskossa ja ulkosarakkeen sisäosassa kärjen lähettävillä kullankeltaista väriä. Kärjestä lähtevän täplärivin neljäs täplä ainoana täysin hopeanhohtoinen, pitkänomainen, n. 3 kertaa leveyttään pitempi; sen kohdalla ulommassa poikkiviirussa terävä syvänen. Kaari- ja munatäplä suuret, hopeaiset, yleensä erilliset, siiven pituussuuntaan venähtäneet, kaaritäplän ulkoreuna etusiiven ulkoreunan suuntainen. Etusiipien alapintojen tumma keskusalue jää yleensä kauaksi ulkoreunasta, eivätkä väliin jäävän kaistan suonet ole kovin näkyvästi mustat. Takasiivet ruskeanharmaat, ripset punertavat.

Koiraan clavus on pitempi kuin sivulämssän hakanen; aedeaguksen kornuutti pitempi ja vahvempi kuin lajilla *P. putnami*. Naaraan corpus bursae pitkä ja leveä, siinä pieni kitinisoitunut alue.

Elintavat. Kosteilla niityillä, rantaniityillä, soilla, kulttuuribiotoopeilla. Tulee valolle; käy kukilla.

Toukka vaaleanvihreä, selkäjuova tummempi, kellertäväreunainen; sivuselkäjuova kellertävä; sivujuova valkea. Pää ruskehtavanvihreä. Elää monenlaisilla ranta- ja kosteikkokasveilla kuten saroilla (*Carex*), kurjenmiekalla (*Iris pseudacorus*) ja

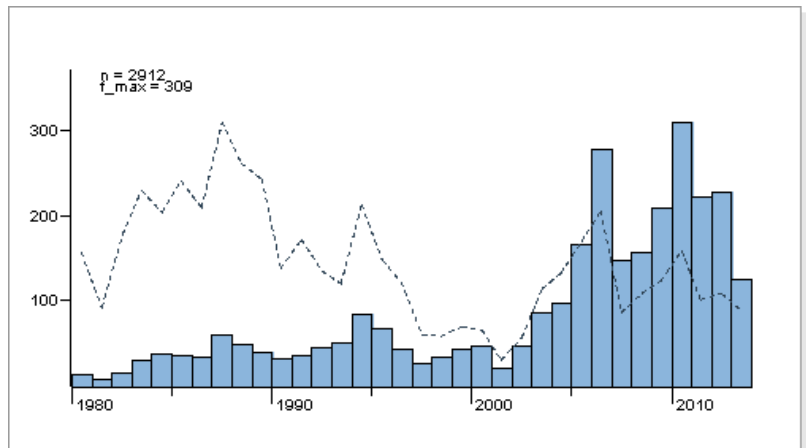
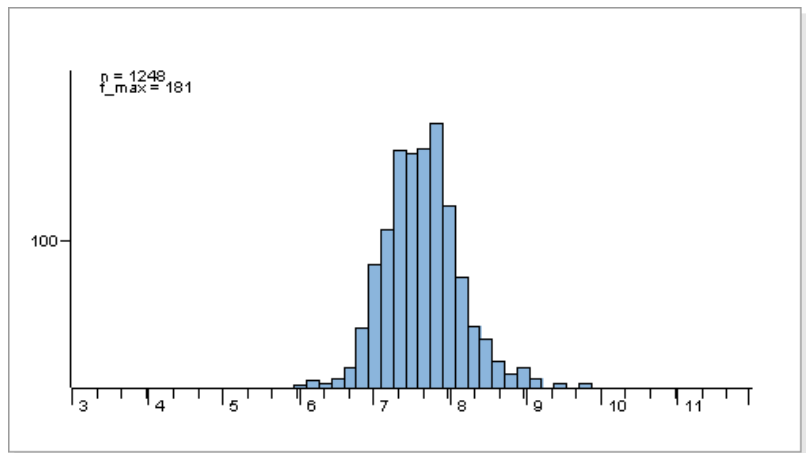
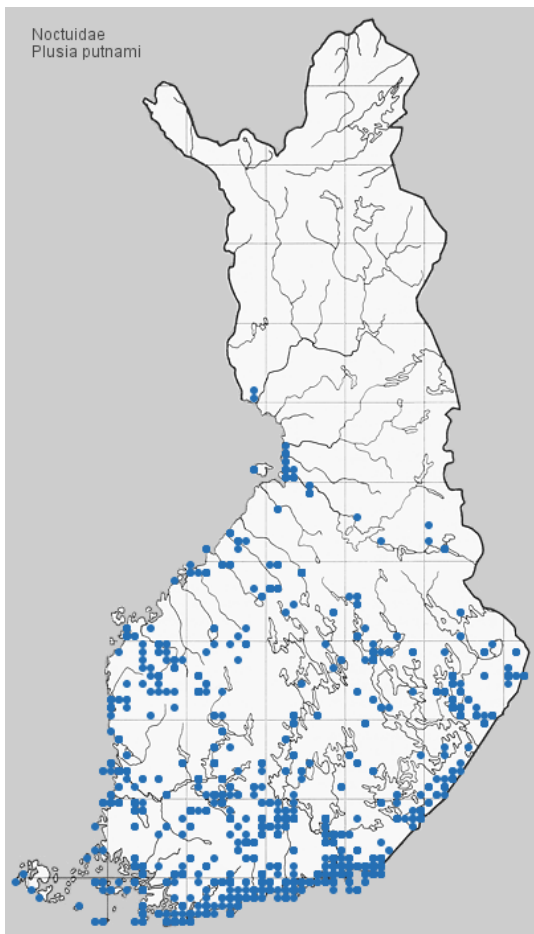
ratamosarpiolla (*Alisma plantago-aquatica*); talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin taitellun lehden väliin.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Olavi Niemi

Tuntomerkit. Siipiväli 28-35 mm. Muistuttaa lajia *P. festucae*; pienempi, etusiivet hieman leveämmät ja poikkipäisemmät. Kaari- ja munatäplät pyöristyneemmät; kaaritäplän ulkoreuna kaartuu kohti etureunaa, joskus täplät yhtyvät laajaksi metallipalkiksi. Kärjen täpläriivien neljäs hopeanvärisen täplä vain n. kaksi kertaa leveyttään pitempi; ulommassa poikkiviirussa sen kohdalla loivakulmainen, pyöristyneen muotoinen syvänemä. Etusiipien alapintojen tumma alue ulottuu yleensä lähelle ulkoreunaa, väliin jäävän kapean saran suonet selvästi mustahkot.

Koiraan clavus yhtä pitkä tai lyhyempi kuin sivulämssän hakanen; aedeaguksen kornuutti lyhyempi ja ohuempi kuin lajilla *P. festucae*.

Naaraan corpus bursae pitkä ja kapea, siinä laaja kitinisoitunut alue.

Elintavat. Kosteilla niityillä, rantaniityillä, soilla. Tulee valolle; käy mm. maitohorsman (*Epilobium angustifolium*) kukilla.

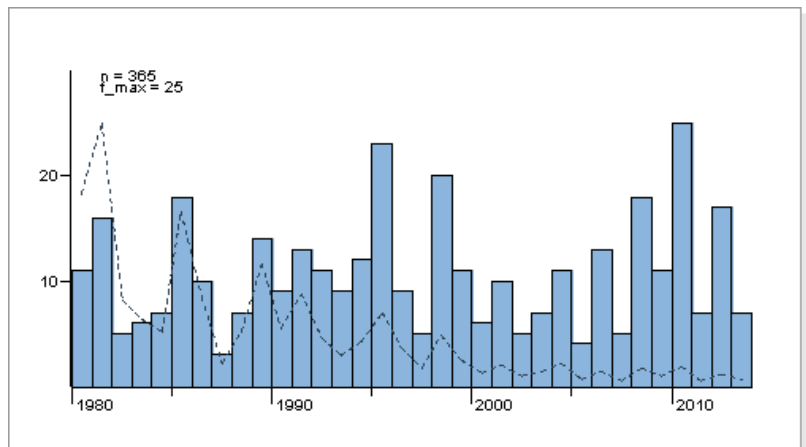
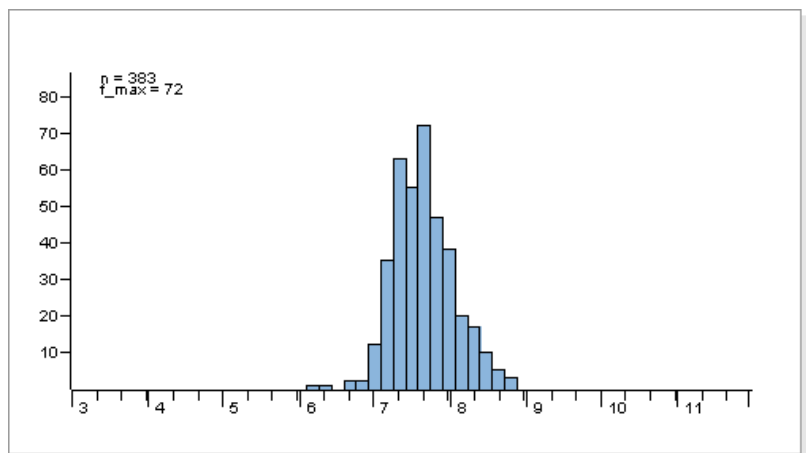
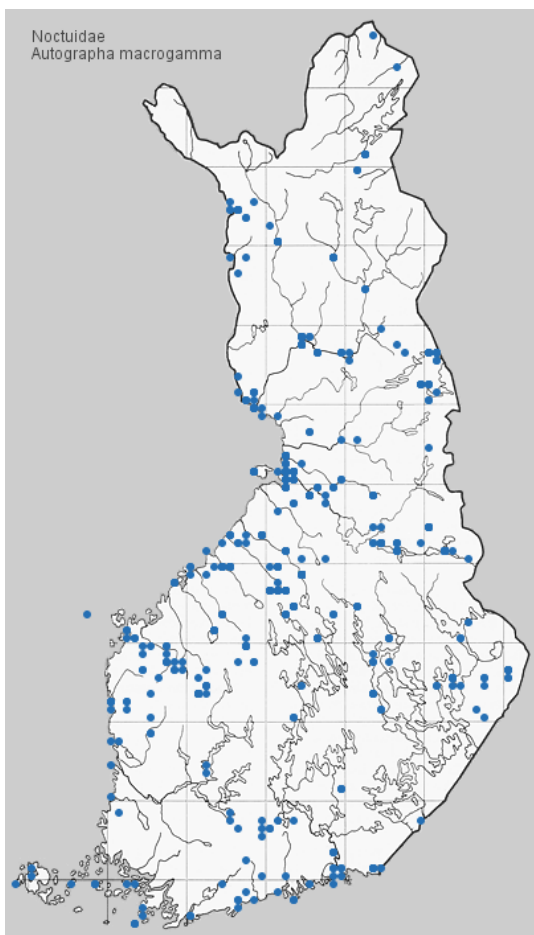
Toukka vihreä; selkäjuova tummempi, valkoreunainen; sivuselkäjuova valkea; sivujuova valkea, ylhäältä tummareunainen. Pää vihreä, heikosti mustakuviainen. Elää heinäkasveilla (Poaceae) kuten nadoilla (*Festuca*); talvehtii. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin lehden alapinnalle.

Kuva: H.Tanner

Kuva: M. Virtala

Tuntomerkit. Siipiväli 35-43 mm. Keskikokoa hiukan isompi, vanttera. Etusiivet purppurat, keskisarakeessa tummemman ruosteenvivahteista väriä; tyvi- ja ulkosarakeessa pronssinvihreää hohtoa. Poikkiviirut tummanruskeat, kaksinkertaiset, keskeltä kapealti pronssiset. Aaltoviirun sisäpuolella tumman pronssinen varjo. Munuais- ja rengastäplien takareuna vaalean metalliset. Gamma-merkki suuri, vaalean metallinen, harvoin hajonnut erillisiksi kaari- ja munatäpläksi. Keskellä ulkoreunaa ja enemmän tai vähemmän yksivärisiä ripsiä musta vaakaviiru, joka voi ylettyä jopa aaltoviirun sisäpuolelle. Takasiivet harmaanruskeat, suonet tummemmat, kaarijuovan ulkopuolella vaaleaa.

Elintavat. Mäillä, niityillä, tienpientareilla. Tulee valolle; käy yöllä mm. maitohorsman (*Epilobium angustifolium*), virnojen (*Vicia*), nätkelmien (*Lathyrus*) ja kohokin (*Silene*) kukilla - lentää jonkin verran myös päivisin.

Toukka vaaleanvihreä; selkäjuova vihreä, valkoreunainen; sivuselkäjuova vihreä, ylhäältä leveästi valkoreunainen; sivujuova valkea, koskettaa hengitysaukkojen yläreunaa. Hengitysaukot valkeat, mustahkoreunaiset. Pää kellertävänvihreä, alareunassa kapea, tummanruskea pitkittäisjuova. Elää kullerolla (*Trollius europaeus*) ja pihlajalla (*Sorbus aucuparia*); talvehtii keskenkasvuisena.

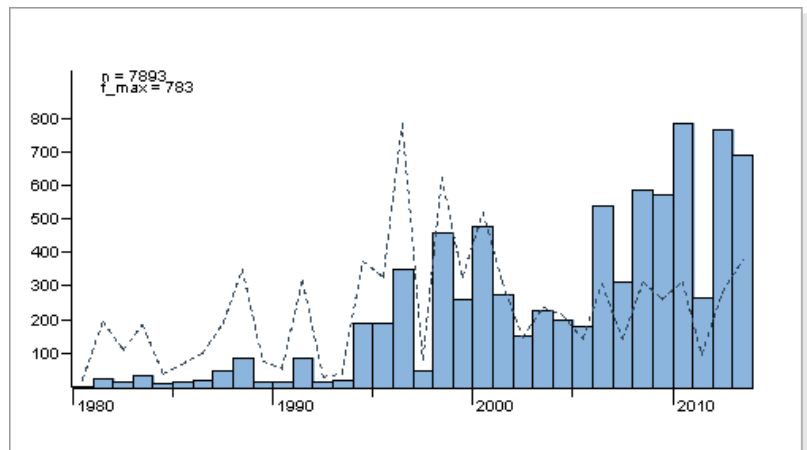
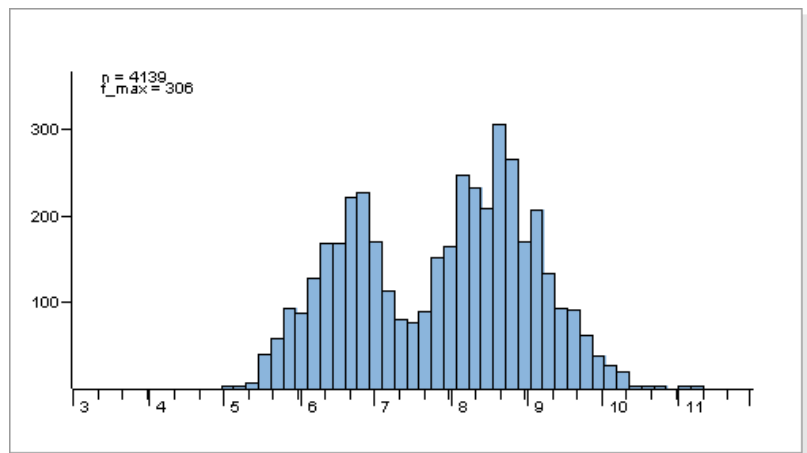
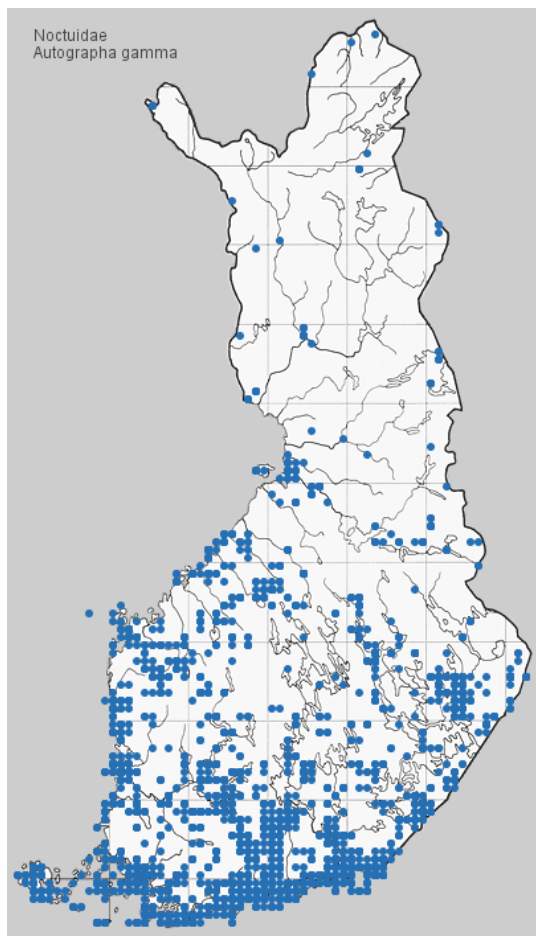
Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin juurelle.

Kuva: H.Tanner

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 36-43 mm. Keskikokoinen tai hiukan isompi, melko suipposiipinen. Etusiivet violetinharmaat, joskus vaalean punertavan sävyiset, varsinkin keskisarakkeessa mustavarjoiset. Poikkiviirut saharhampaiset, vaalea-, usein metallitäytteiset. Munuais- ja rengastäplä vaaleareunaiset. Gamma-merkki luonteenomainen: perukka ohut, haarukka iso, ohutpiirtoinen; lähes aina yhtenäinen. Aaltoviiru epäselvä, sen sisäpuolella tumma varjo. Takasiipien sisäosa tasaisen vaalean kellanharmaa, ulko-osa melko teräväräjäisesti tumma; suonet ja keskitäplä tummat.

Elintavat. Kedoilla, hiekkakentillä, mäillä, rinteillä, pihoidilla, puutarhoissa, apilapelloilla; vaeltaja. Tulee valolle, myös syötille; lentää usein pävisin ja käy kukilla.

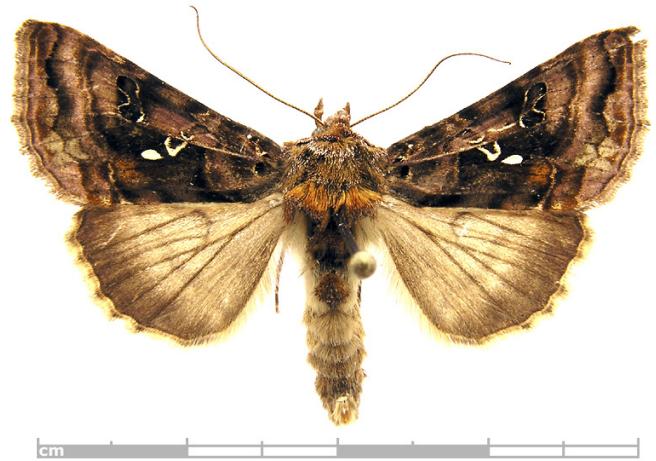
Toukka vaalean- tai sinertävänvihreä, siinä 6 hienoa, kellertävänvalkeaa pitkittäisjuovaa, joiden välissä valkoreunaiset nystyrät.

Sivujuova kellertävä, suora. Hengitysaukot valkeat, mustareunaiset. Pää ruskehtava tai vihreä. Erittäin polyfagi, elää mm.

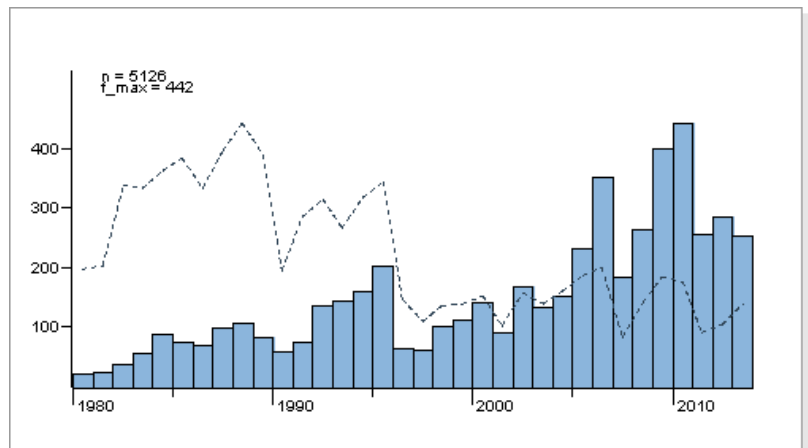
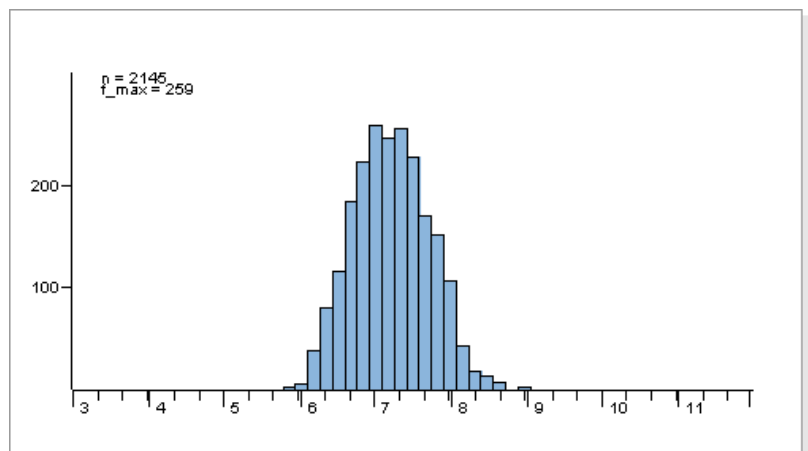
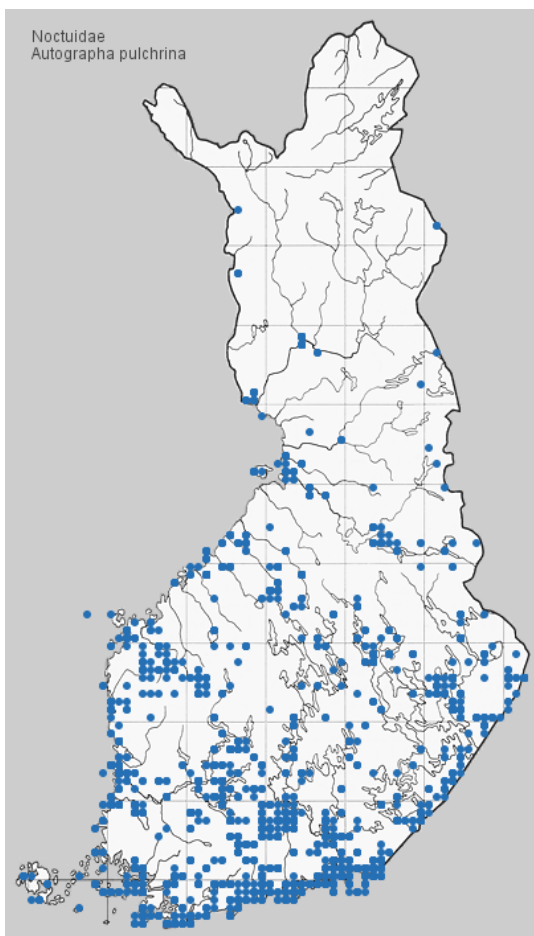
marunoilla (*Artemisia*), nokkosella (*Urtica dioica*), peipeillä (*Lamium*) ja apiloilla (*Trifolium*); talvehtinee pienenä. Koteloituu harvaan valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin yhteenkehrättyjen lehtien väliin.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

Tuntomerkit. Siipiväli 33-41 mm. Keskikokoinen. Etusiivet kirjavat, pohjaväri tummahkon purppuranruskea - vaaleahkon punaruskea - harmahtavanruskea. Kirkkaan ruosteenruskea laikku keskisarakeessa suonen CuA2 alapuolella laajahko, etusiipien ulko-osissa kullanhoitoa pääasiassa suonien CuA1 ja CuA2 välisellä alueella (vrt. *A. buraetica*). Ulommassa poikkiviirussa munatäplän kohdalla sisäänpäin pieni, terävä hammas sisäänpäin, sen takana toinen, pienempi, tylppä hammas. Sisempi poikkiviiru tuskin lainkaan metallinen (vrt. *A. mandarina*). Kaari- ja munatäplä yleensä erilliset, mutta melko usein yhtyneet ja muodostavat pienehkön gamma-merkin. Munuaistäplä osittain metallireunainen, sen takaosassakin mustahkoa varjostusta (vrt. *A. jota*). Aaltoviirun W-kuvio tylppä. Ripset alta täplikkäät (vrt. *A. jota*). Takasiivet tummahkot, keskellä vaaleaa; alapinnan keskitäplä viivamainen.

Elintavat. Valoisissa lehti- ja sekametsissä, kulttuuribiotoopeilla. Tulee valolle; käy kukilla.

Toukka vihreä; selkäjuova tummempi, valkoreunainen; sivuselkäjuova valkea; sivujuova kellertävä; nystyrät valkeahkot. Pää vihreä,

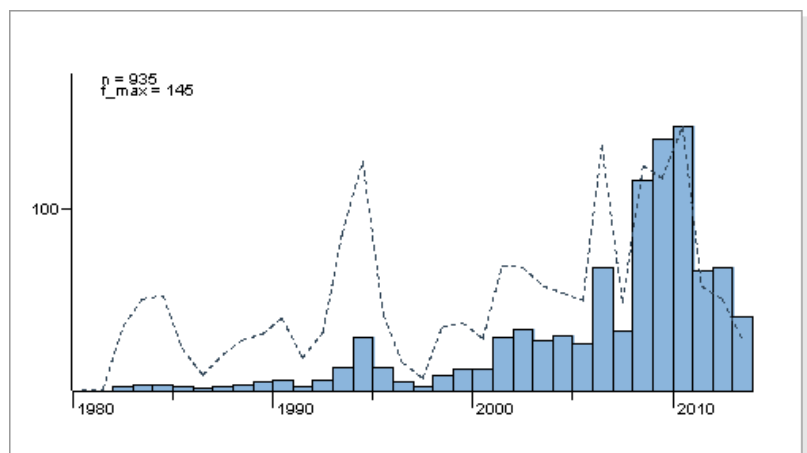
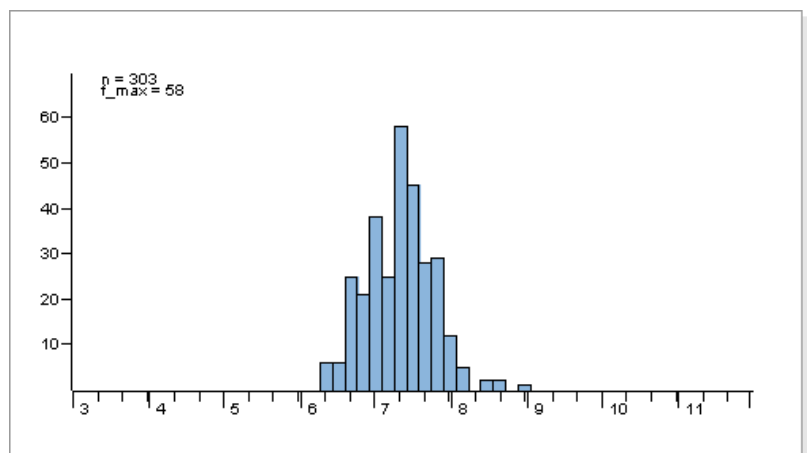
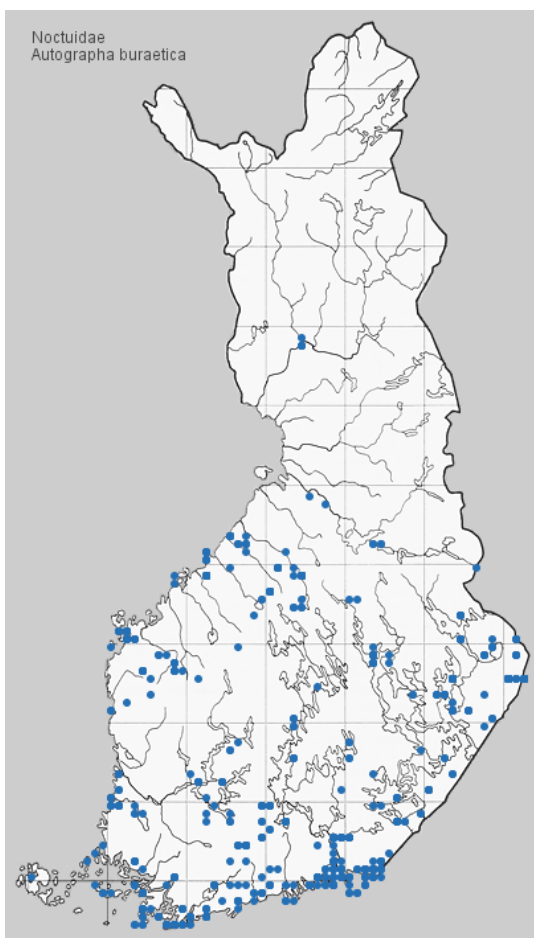
alareuna mustahko. Elää nokkosella (*Urtica dioica*), mustikalla (*Vaccinium myrtillus*), juolukalla (*Vaccinium uliginosum*), kullerolla (*Trollius europaeus*), kultapiiskulla (*Solidago virgaurea*), koivuilla (*Betula*), pihlajalla (*Sorbus aucuparia*) ym.; talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan taitellun lehden väliin.

Kuva: H.Tanner

Kuva: H.Tanner

Tuntomerkit. Siipiväli 35-40 mm. Muistuttaa lajia *A. pulchrina*; etusiivet kapeammat, heikosti violetinsävyisen harmahtavan ruskeat; vaaleanruskea laikku keskisarakeessa suonen CuA2 alapuolella pieni; ulkosarakeessa laajasti kullanhoitoista sävyä. Ulompi poikkiviiru munuaistäplän kohdalla heikosti sahahampainen; munataplän kohdalla kaksi pientä, terävää hammasta sisäänpäin, taempi voi olla pienempi, mutta silti terävä. Hopeinen gamma-merkki tavallisesti yhtenäinen ja ohutpiirtoinen. Aaltoviirun W-kuvio terävähkö. Siipiripset kontrastisen kirjavat. Takasiipien kaarijuova selvä; alapinnan keskitäplä täplämäinen.

Elintavat. Tuoreissa metsissä, metsänreunoilla, niityillä. Tulee valolle.

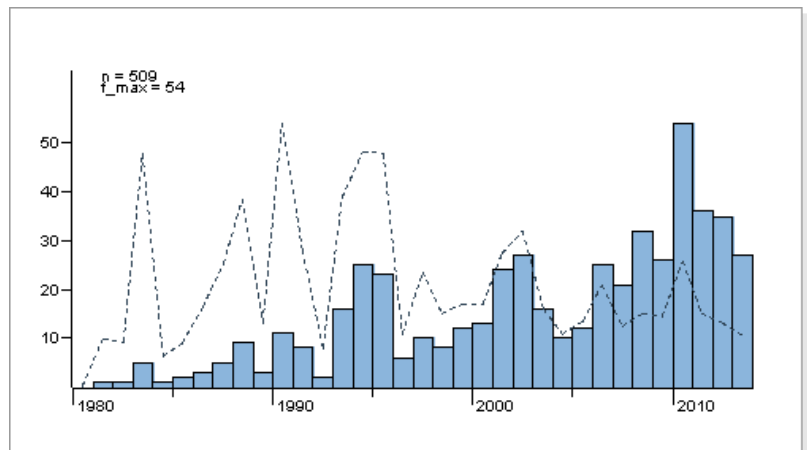
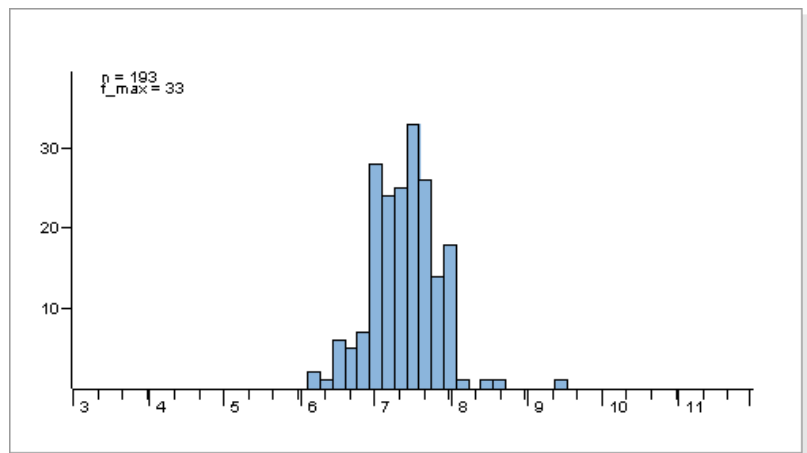
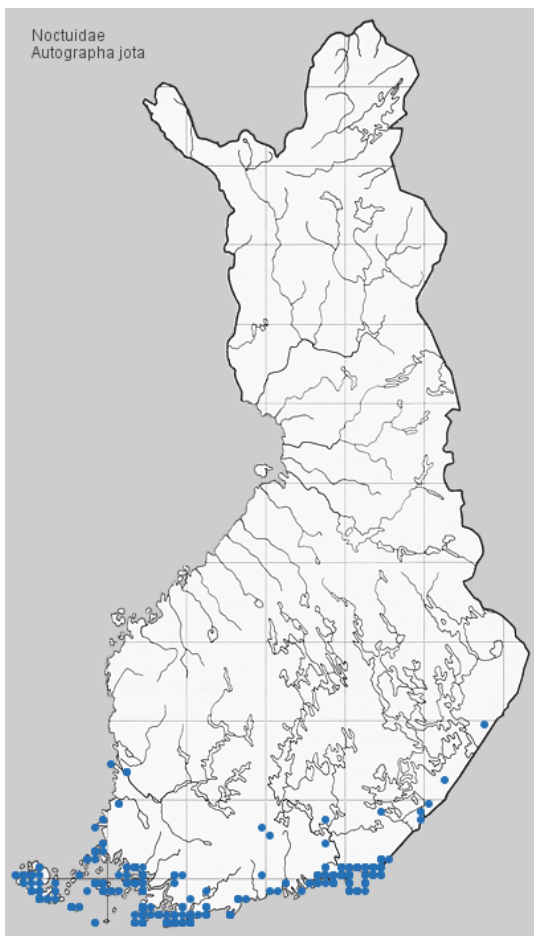
Toukka vihreä; selkäjuova hiukan tummempi, kapealti valkoreunainen; sivuselkäjuova kapeampi; lisäselkäjuova kapea, levenee jaokkeiden takaosassa, yhtyy jaokkeiden etuosassa selkäjovan reunaan; sivujuova kapea, valkoinen. Pää vihreä, alareuna leveästi musta. Elää erilaisilla ruohoilla. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin juurelle.

Kuva: H.Tanner

Kuva: H.Tanner

Tuntomerkit. Siipiväli 35-43 mm. Isohko. Etusiivet vaalean sameanroosat, keskisarakkeen takaosa ja ulkosarake ruskeavarjoiset; keskisarakkeen takaosassa ruosteenkeltainen laikku. Poikkiviirut kaksinkertaiset, suorahkot; ulommassa munatäplän kohdalla vain pieni ja loiva mutka. Poikkiviiruissa ei metallinkiiltoa. Kaari- ja munatäplä vaalean metalliset, joskus hyvin pienet tai puuttuvat, joskus yhtyvät. Munuaistäplässä vain ulkoreunassa vähän mustahkoa varjostusta. Siipiripset alapuolelta varsin yksiväriset (vrt. *A. pulchrina*, *A. buraetica*). Takasiivet ruskeanharmaat, ulkoreunan vyö tummempi; alapuolella 2-3 kapeaa poikkivyötä.

Elintavat. Lehdoissa, sekametsissä, rannoilla, kulttuuribiotoopeilla. Tulee valolle; käy kukilla.

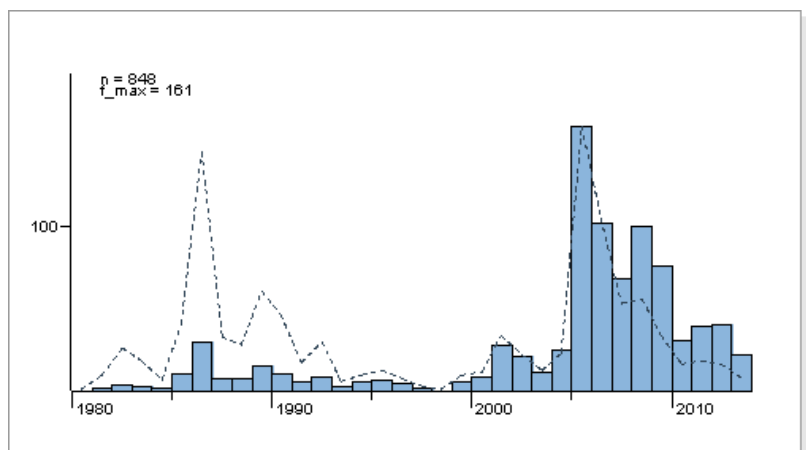
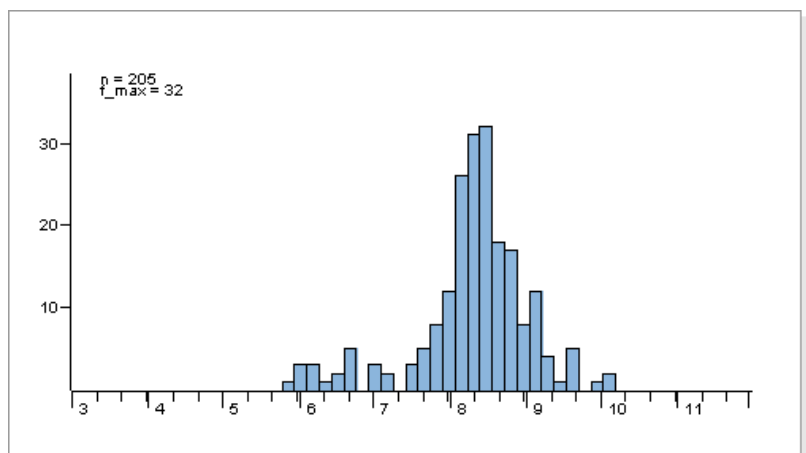
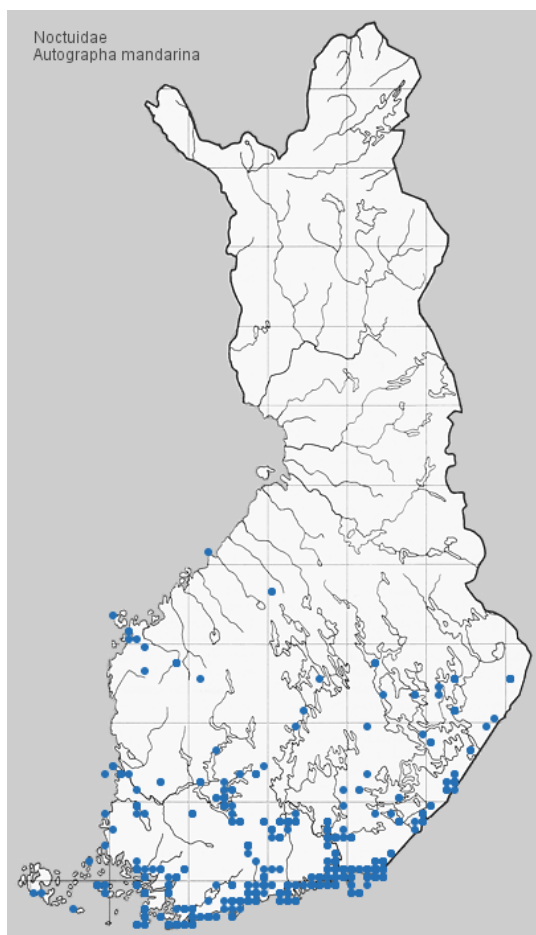
Toukka vaaleanvihreä; selkäjuova tumma, valkoreunainen; sivuselkäjuova hieno, aaltoileva, valkea; sivujuova leveä, kellertävä. Nystyrät valkeahkot. Pää vaaleanvihreä, alareuna mustahko. Polyfagi, elää peipeillä (*Lamium*), pillikkeillä (*Galeopsis*), pähkämöillä (*Stachys*), nokkosella (*Urtica dioica*), kuusamilla (*Lonicera*), orapihlajalla (*Crataegus*) ym.; talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu kellertävään kotelokoppaan ravintokasvin juurelle.

Kuva: H.Tanner

Kuva: H.Tanner

Tuntomerkit. Siipiväli 35-37 mm. Muistuttaa lajia *A. pulchrina*; hieman pienempi, kapeampisiipinen. Etusiivet tummemmat ja tasaisemmat, purppuranharmaat, mustahkoehnäiset ja -täpläiset. Poikkiviirut selvemmin hopeaiset, varsinkin sisempi poikkiviiru. Gamma-merkki yhtenäinen ja suurempi. Aaltoviirun W-kuvio terävämpikulmainen. Takasiipien keskitäplä alta vain pieni himmeä pilkku.

Koiraan sivulämssän karkiosa kaareutuu loivan sirppimäisesti; hakanen (ampulla) pitkä, ulottuu selvästi yli lämssän reunan; unkuksen kärki paksu. Naaraan ductus bursaen keskiosassa spiraalimainen paksunnos.

Elintavat. Kosteilla pensaikkosilla niityillä, kulttuuribiotoopeilla. Tulee valolle.

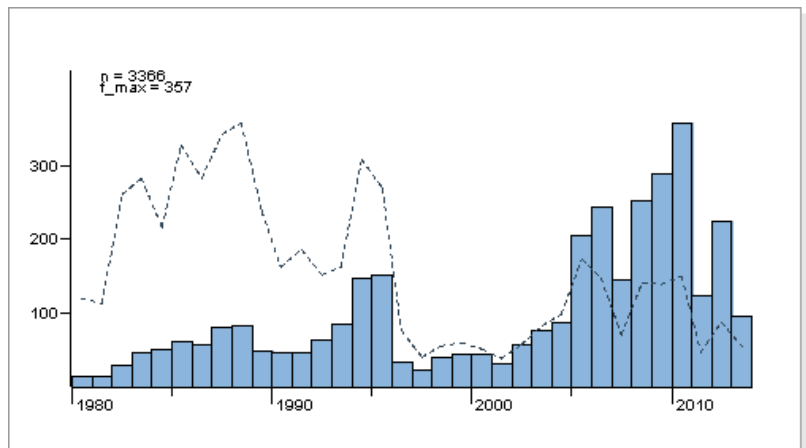
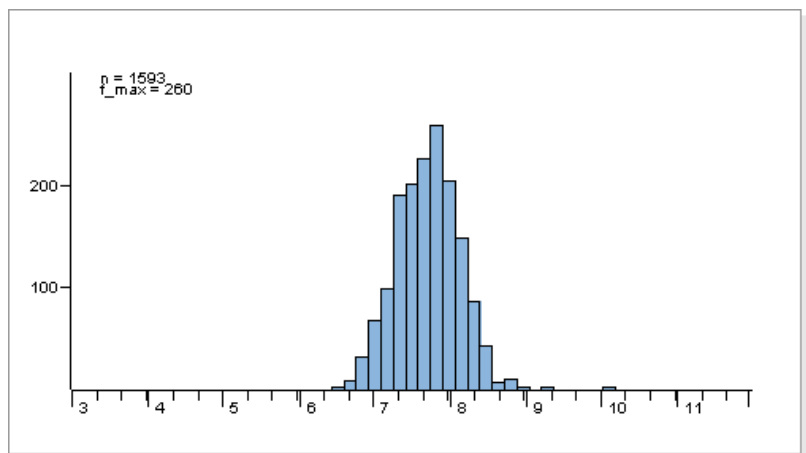
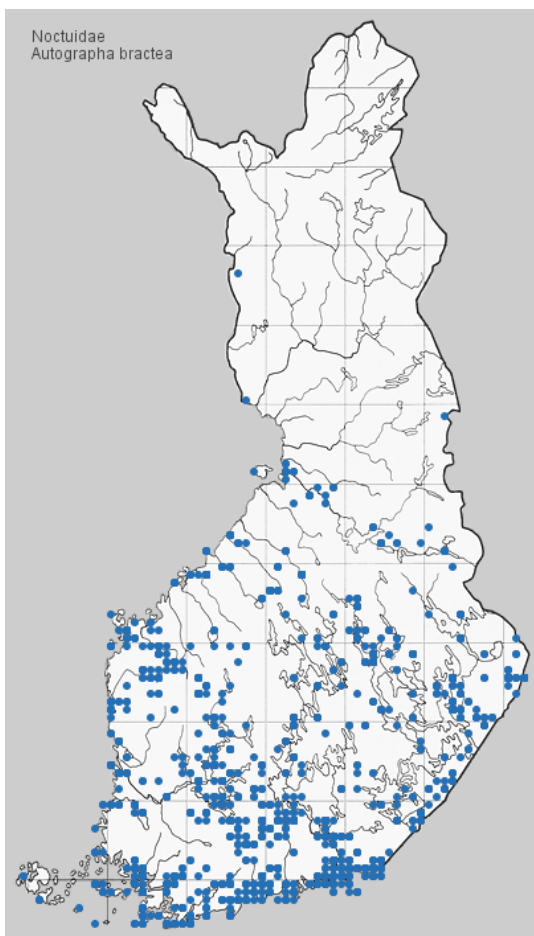
Toukka elää erilaisilla ruohoilla. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin juurelle.

Kuva: H.Tanner

Kuva: M. Virtala

Tuntomerkit. Siipiväli 34-44 mm. Isohko. Etusiivet tasaisen violetinvivahteisen harmaanruskeat; keskisarakkeen takaosa sametinruskea. Ulompi poikkiviiru ruskea, häviää siiven etuosassa, sen takaosan sisäpuolella leveä, ruosteenkellertävä varjo. Hopeamerkki hyvin iso, levenee etuviistoon. Takasiivet vaalean kellertävänharmaat, ulko-osasta tummat, kaarijuova hyvin heikko tai puuttuu.

Koiraan sivulämssän hakanen (ampulla) ohut ja ulottuu selvästi lämssän yläreunan yli.

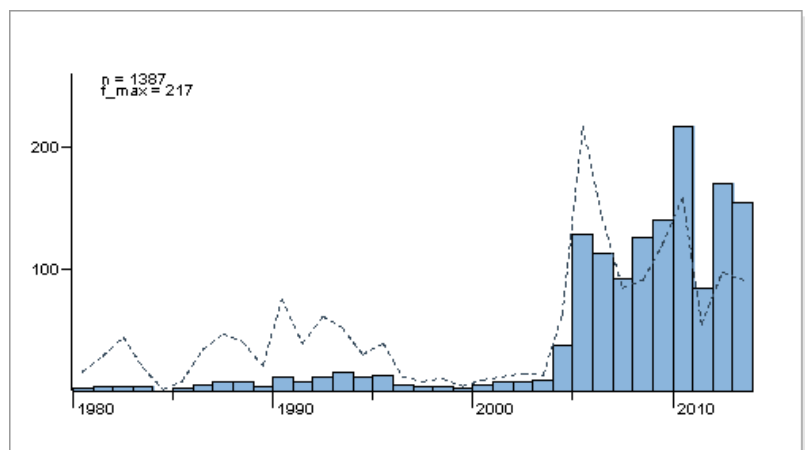
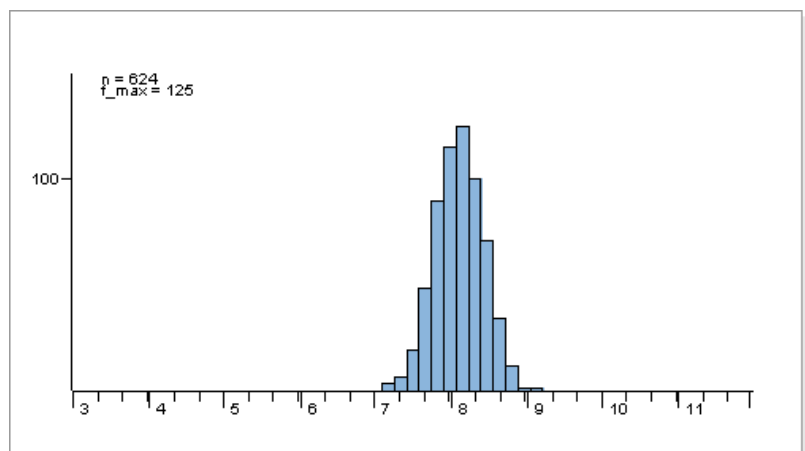
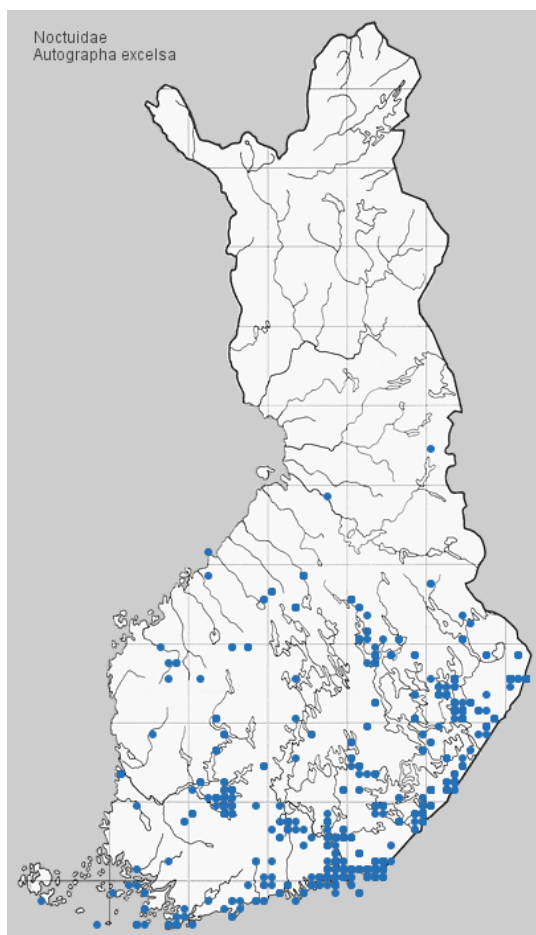
Elintavat. Kosteilla niityillä, tuoreissa valoisissa lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee valolle; lentää myös päivällä ja käy kukilla. Toukka vihreä; nystyrät valkeat, melko pitkäkarvaiset; selkäjuova tummempi, valkoreunainen; lisäselkä- ja sivuselkäjuova valkeat, hienot; sivujuova kellertävä. Hengitysaukot punertavat. Pää vaaleanvihreä, alareuna musta tai mustahkonruskea. Polyfagi, elää nokkosella (*Urtica dioica*), koiranputkella (*Anthriscus sylvestris*) ym.; talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu kellertävään kotelokoppaan ravintokasvin juurelle.

Kuva: H.Tanner

Kuva: E. Hujanen

Tuntomerkit. Siipiväli 38-42 mm. Isohko, hieman kapeampisiipinen kuin *A. bractea*. Etusiivet ruusunpunervat, keskisarakeen takaosa kellertävämpi. Poikkiviirut kaksinkertaiset; sisemmässä hiukan metallinkiiltoisia suomuja; ulompi näkyy etuosastaankin melko leveän sulautuvana. Hopeamerkki pienempi kuin lajilla *A. bractea*, kapenee etuviistoon. Takasiipien kaarijuova suhteellisen selvä; ripset vaaleat.

Koiraan sivulämssän hakanen (ampulla) ei ulotu aivan lämssän yläreunaan.

Elintavat. Kosteissa metsissä, kosteilla niityillä, kulttuuribiotoopeilla. Tulee valolle.

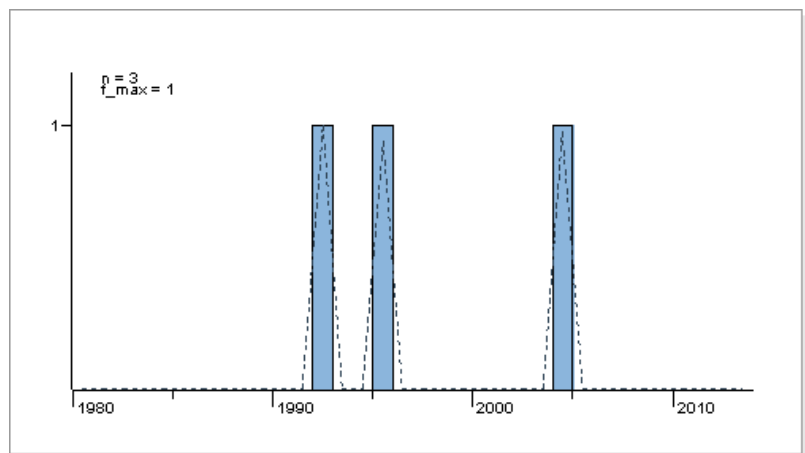
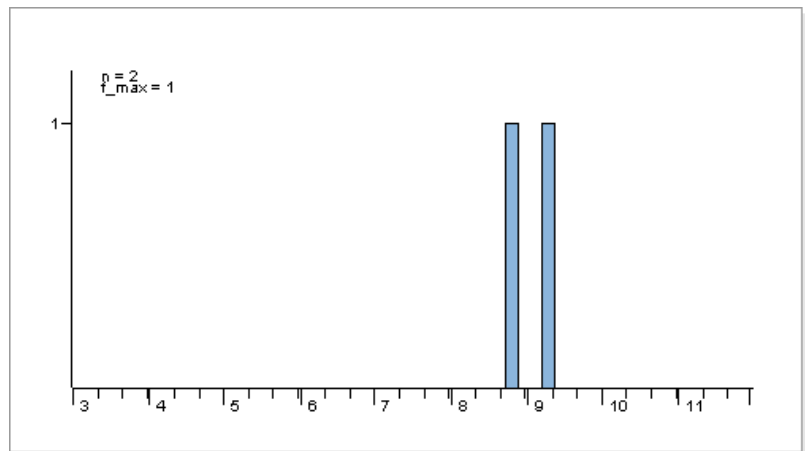
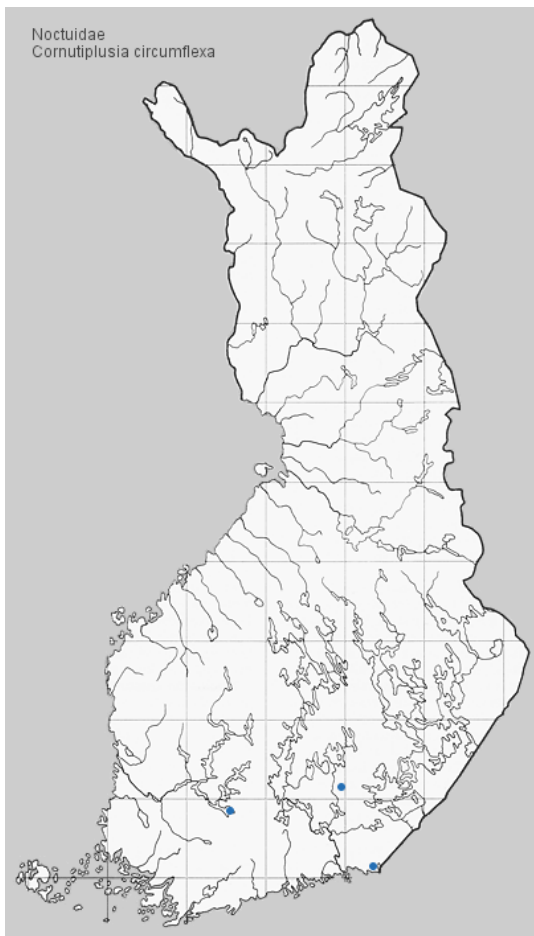
Toukka elää mm. nokkosella (*Urtica dioica*) ja ohdakkeilla (*Cirsium*); talvehtii keskenkasvuisena.

Kuva: Sakari Kerppola

Kuva: Esko Viitanen

Tuntomerkit. Siipiväli 34-50 mm. Isohko, kirjava. Etusiivet harmaat, keski- ja ulkosarakkeesta harmaanruskeakehnäiset.

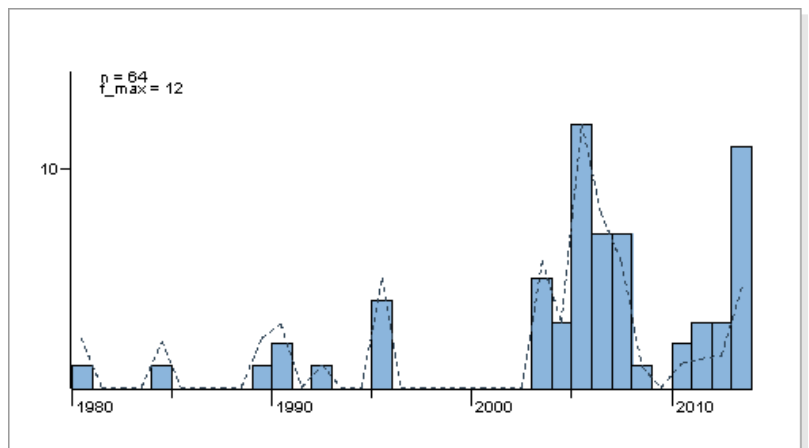
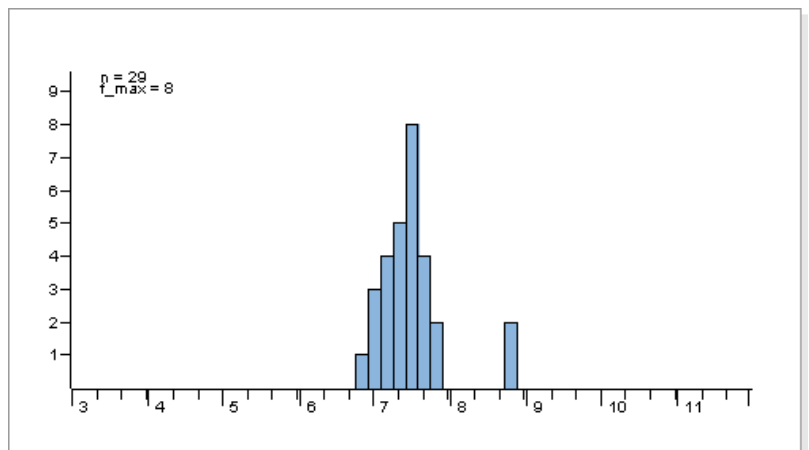
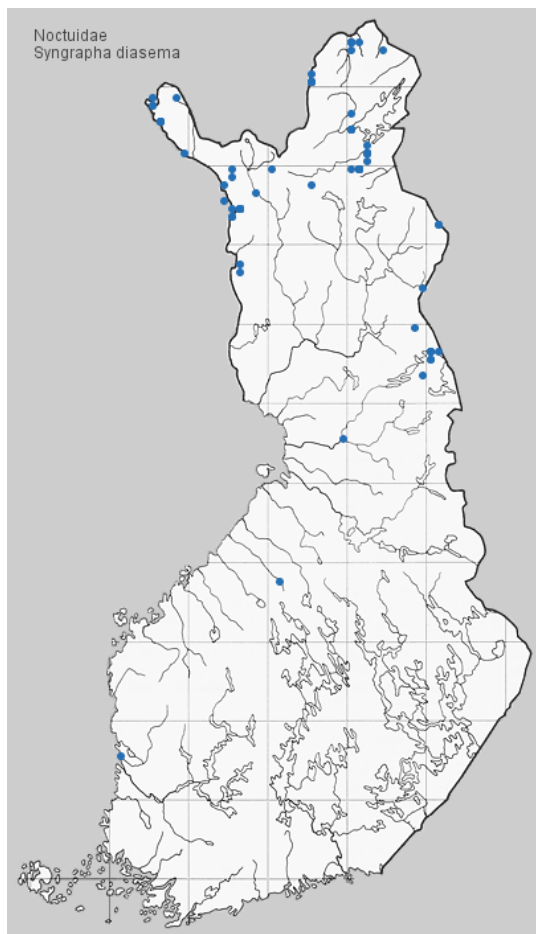
Poikkiviirut vaaleat, kaksinkertaiset, keskeltä tummanruskeat; sisempi etuosasta epäselvä; ulomman ulkopuolella vaaleanharmaa poikkiviyo, joka levenee kohti etureunaa. Munuais- ja rengastäplä vaaleanharmat, reunat ensin tummat, sitten vaalean metalliset. Keskisuoni vaalea. Kaaritäplästä muodostunut gamma-merkki ohutpiirtoinen, vaaleanruskeatäytteinen; munatäplä puuttuu. Aaltoviiru epäsäännöllisesti saharhampainen ja mutkittaleva, sen sisäpuolella tumman harmaanruskea varjo ja mustia nuolitäpliä. Takasiivet savunruskeat, ulkoreuna leveästi mustahko.

Elintavat. Vaeltaja. Tulee valolle.

Toukka polyfagi ruohoilla, myös viljelykasveilla.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 31-39 mm. Keskikokoinen. Etusiivet tasaisen samean purppuranharmaat, hiukan ruskeansävyiset.

Poikkiviirut kaukana toisistaan; taaksepäin levenevä keskisarekkeen takaosa mustanruskea. Gamma-merkki ohutpiirtoinen, siinä tavallisesti vain koukumainen kaaritäplä tai myös munatäplä; Munuatäplä näkyy epäselvänä. Ulkosarake tummavarjoinen; aaltoviiru hyvin epäselvä. Takasiivet vaalean kellertävät; ulko-osa leveästi, melko jyrkästi mustahko; sisäreuna harmaanruskea; ripset valkeahkot.

Elintavat. Rantaniityillä, soiden laiteilla, tunturien rinnenäityillä. Käy mm. maitohorsman (*Epilobium angustifolium*), nurmikohokin (*Silene vulgaris*), ojakellukan (*Geum rivale*) ja kellosiniluvan (*Polemonium acutiflorum*) kukilla; tulee joskus syötille, myös valolle; lentää myös päivällä.

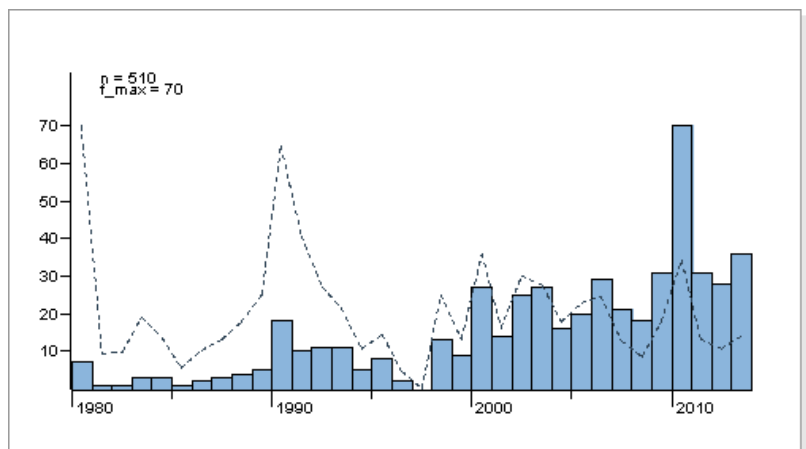
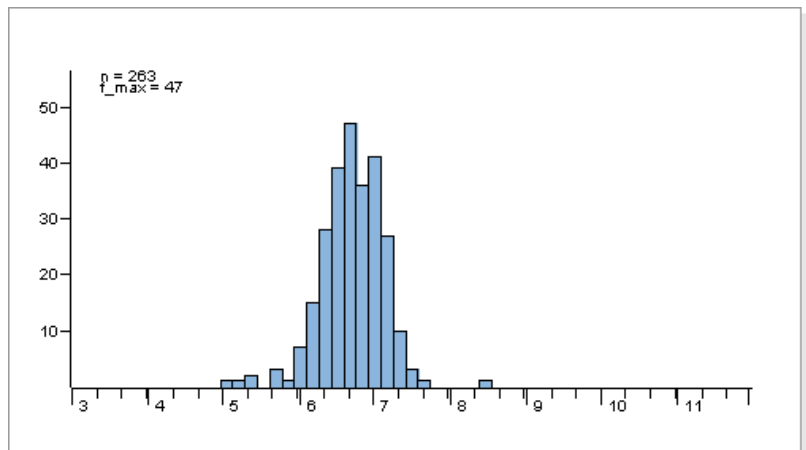
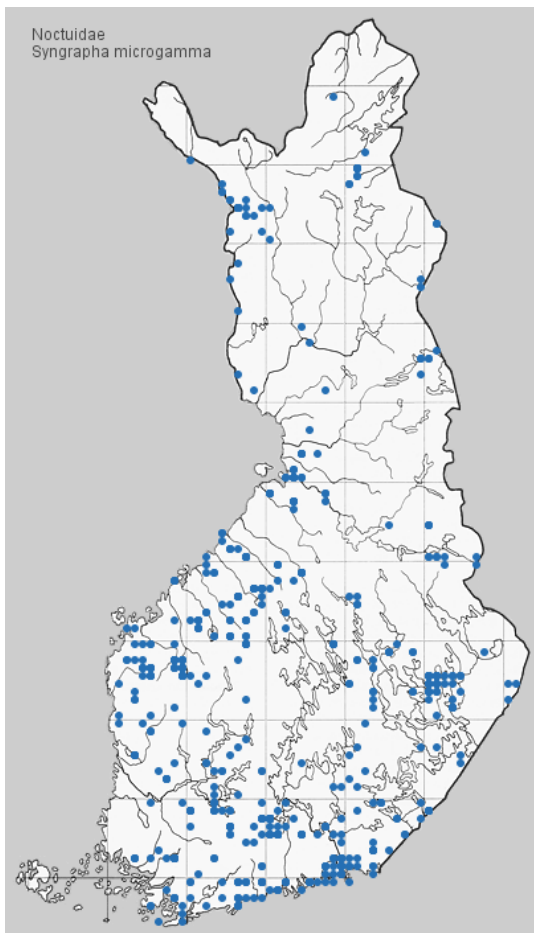
Toukka vaaleanvihreä, selässä useita valkeahkoja juovia, jotka näkyvät heikosti keskiruumiin jaokkeissa; sivujuova kellertävä, juuri vaaleiden, mustareunaisten hengitysaukkojen yläpuolella. Nystyrät mustat, valkoreunaiset. Pää vihreä, ruskeatäpläinen. Elää vaivaiskoivulla (*Betula nana*), löydetty myös kullerolta (*Trollius europaeus*); talvehtii keskenkasvuisena. Koteloituu ohueen kotelokoppaan maanpintaa vasten painautuneen kasvillisuuden keskelle.

Kuva: Pekka Malinen

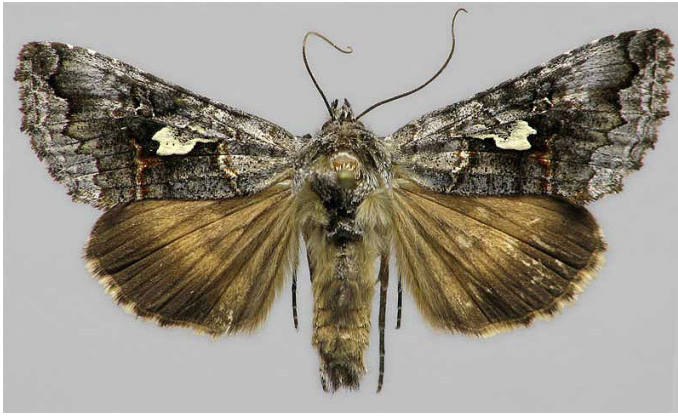

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-29 mm. Pieni. Etusiivet sinertävän - violetin harmaat; keskisarakkeen takaosa pronssinruskea. Poikkiviirut kaukana toisistaan. Munuaistäplän reunat hopeaiset, sen sisä- ja ulkopuolella mustahkot varjot. Pieni gamma-merkki yhtenäinen tai kaksiosainen. Aaltoviiru epäselvä, pronssinruskean varjon häivyttämä. Takasiivet keltaiset, tumman reunavyön leveys noin kolmannes siivestä.

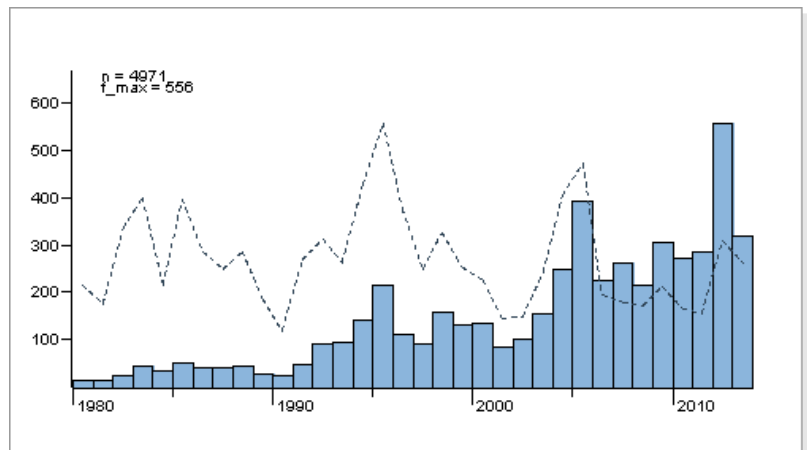
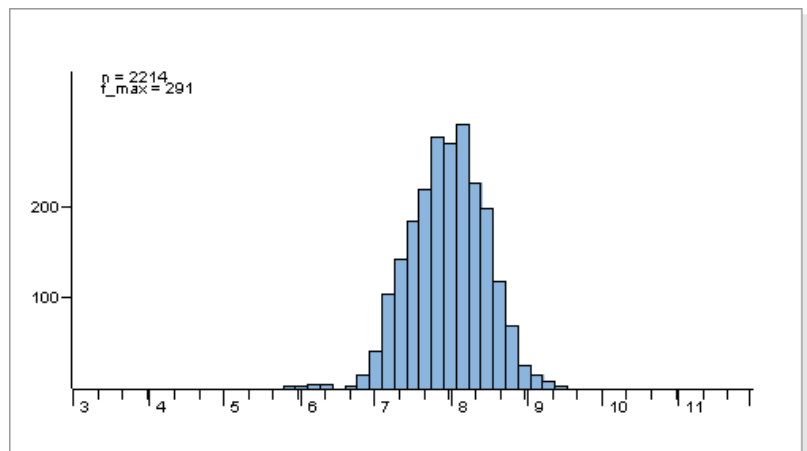
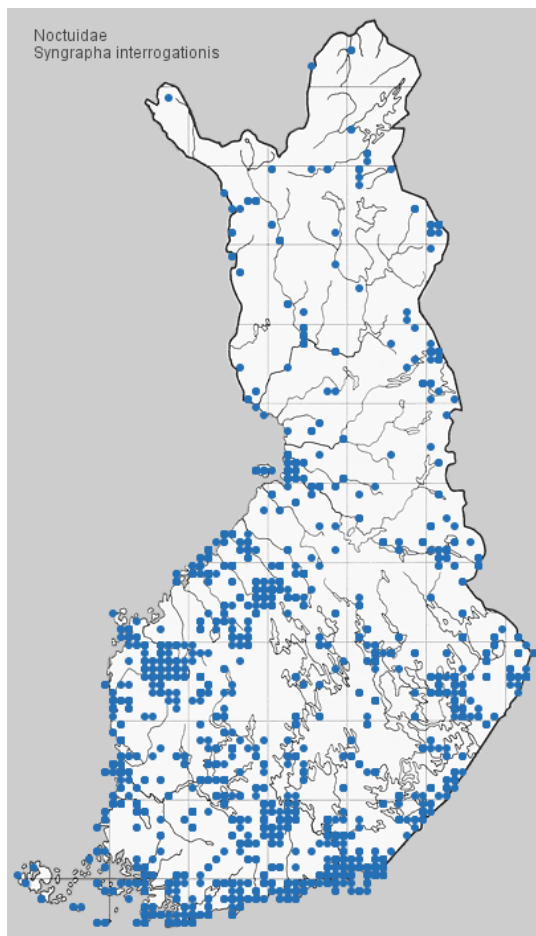
Elintavat. Suopursua kasvavilla rämeillä. Lentää päivällä, käy ainakin suopursun kukilla; tulee joskus syötille ja valolle. Toukka tumman violetinruskea, heikosti valkeahkokehnaäinen; selkäjuova mustahko, jaokkeiden väleistä katkeileva; sivujuova rikinkeltainen. Hengitysaucot mustat. Pää ja raajat punaruskeat. Elää suopursulla (*Rhododendron tomentosum*), myös vaivaiskoivulla (*Betula nana*), juolukalla (*Vaccinium uliginosum*) ym.; talvehtii keskenkasvuksena. Koteloituu harmaitavaan kotelokoppaan ravintokasvin lehtien ja varren väliin tai maanpinnalle.

Kuva: E. Hujanen

Kuva: H.Tanner

Tuntemerkit. Siipiväli 31-38 mm. Keskikokoinen. Etusiivet sinertävänharmaat; keskisarakkeessa ja ulkosarakkeen sisäosassa tummia, lähes mustia varjoja. Keskisarakkeen takaosa melko tasaleveä. Poikkiviirut kaksinkertaiset, vaaleatäytteiset; ulomman poikkiviirun takaosassa toisinaan punaruskeaa väriä. Rengas- ja munuaistäplä hienosti vaaleareunaiset. Gamma-merkki tavallisesti erillisestä kiemuraisesta kaaritäplästä ja pilkkumaisesta munatäplästä muodostunut "kysymysmerkki", usein levinnyt epämääräiseksi metallitäpläksi; joskus munatäplä puuttuu. Aaltoviirun sisäpuoli terävästi mustareunainen. Takasiivet kellanharmaat, ulkoreuna tummavarjainen.

Elintavat. Rämeillä, soiden laiteilla, tuoreissa kangasmetsissä, tuoreehkoilla kulttuuribiotopeilla. Tulee valolle, joskus syötille; käy illalla kukilla, lentää myös päivisin.

Toukka vaaleanvihreä; selkäjuova tummemman vihreä, aaltoilevasti vaaleareunainen; sivu- ja lisäselkäjuova vaaleat, aaltoilevat; sivujuova leveä, valkeahko, ylhäältä tummareunainen. Pää vihreä, tummakuviainen. Elää mustikalla (*Vaccinium myrtillus*) ja juolukalla (*Vaccinium uliginosum*), myös koivuilla (*Betula*), kanervalla (*Calluna vulgaris*) ym.; talvehtii keskenkasvuksena. Koteloituu

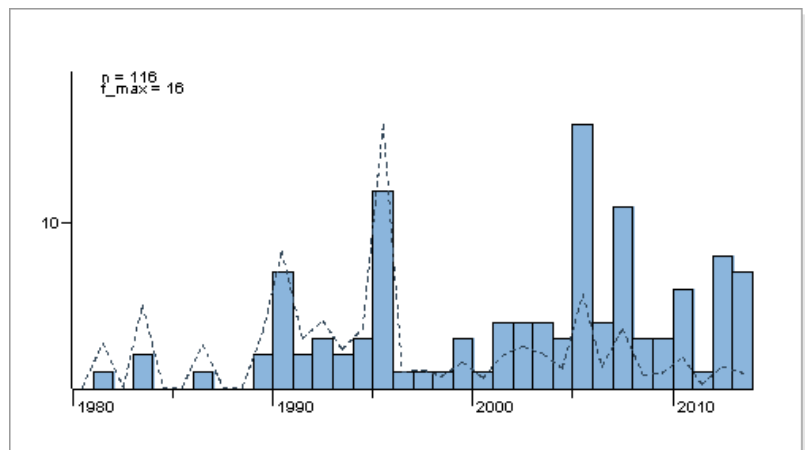
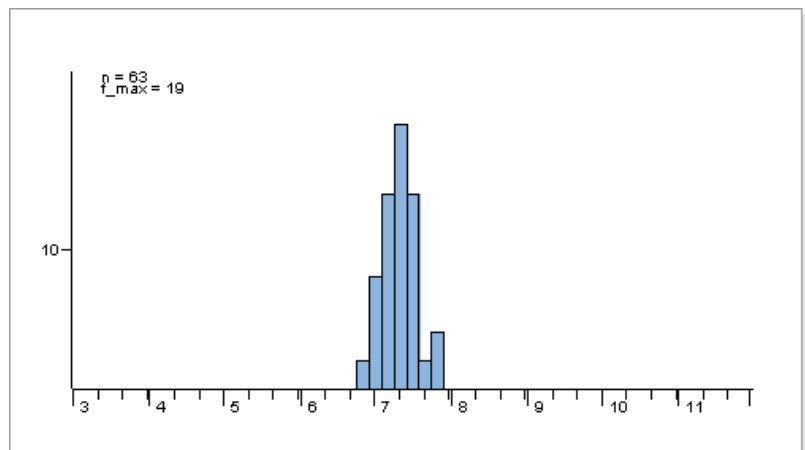
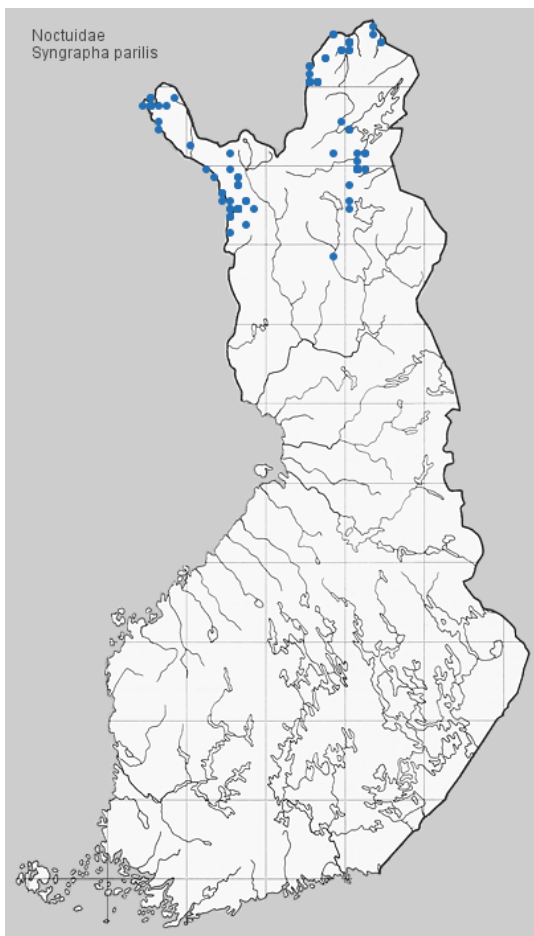
valkeahkoon kotelokoppaan ravintokasvin oksalle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Janne Rainio

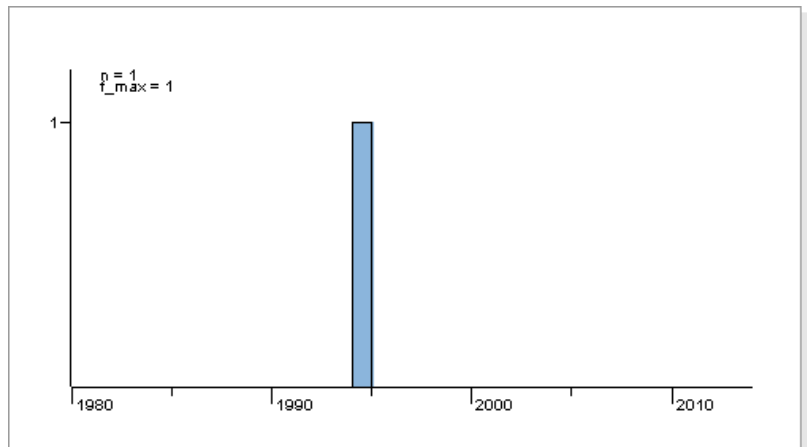
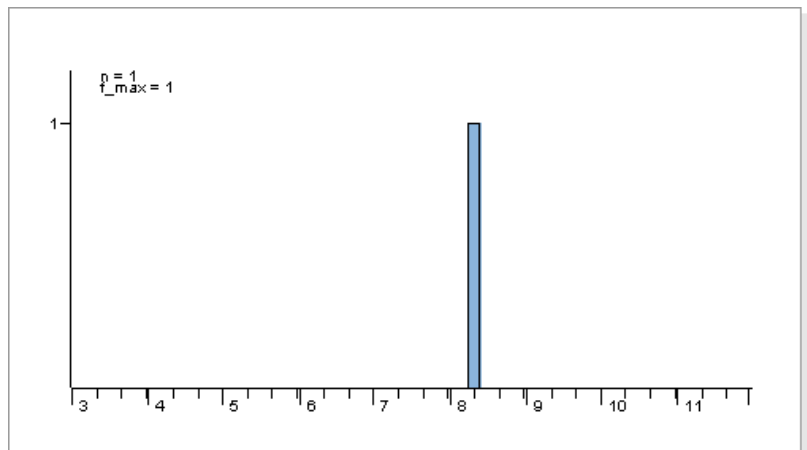
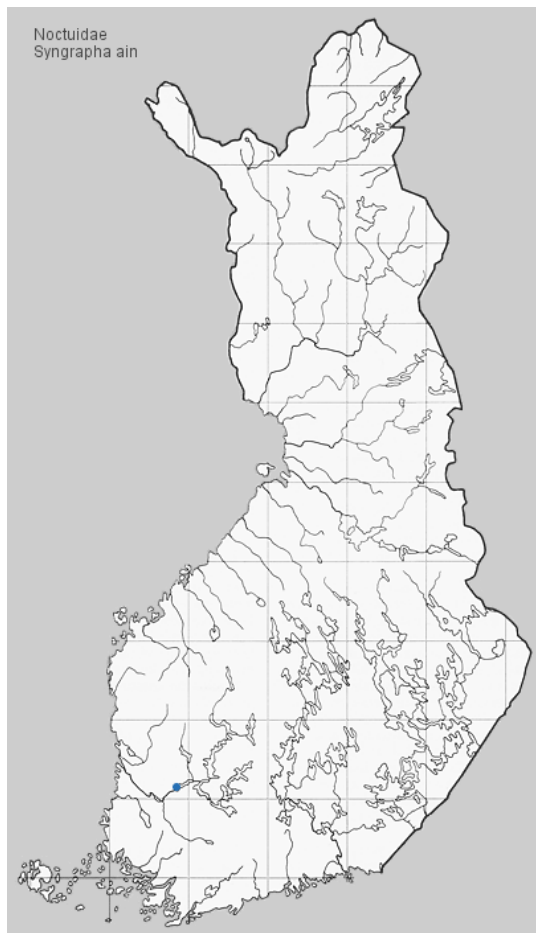
Tuntomerkit. Siipiväli 25-29 mm. Pieni. Etusiivet sinertävän tuhkanharmaat; ulomman poikkijuovan etuosan kohdalla vaihtelevasti vaaleaa. Poikkiviirut hienot, vaaleat, selvät vain takaosastaan; keskisarakeen takaosa tumman sametinruskea. Gamma-merkki pieni. Munuaistäplä epämääräinen, sijaitsee hajaantuneessa, ruskeassa keskivarjossa. Aaltoviirun sisäpuolella leveä, ruskehtavanharmaa varjo. Takasiivet keskeltä valkeahkot, ulko- ja sisäosa sulautuvasti tummat, ripset vaaleat.

Elintavat. Rämeillä ja niiden lähellä, kosteilla suomalaisilla tunturien rinteillä. Lentää päivällä hyvin nopeasti; käy mm. tunturikurjenherneen (*Astragalus alpinus*), metsäkurjenpolven (*Geranium sylvaticum*), puolukan (*Vaccinium vitis-idaea*) ja kangasajuruohon (*Thymus serpyllum*) kukilla; puolipilvisenä päivänä tai illansuussa lento on rauhallisempaa.

Toukka elää koivuilla (*Betula*), etenkin vaivaiskoivulla (*B. nana*); talvehtii pienenä. Koteloituu valkeahkoon kotelokoppaan oksankärkeen.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 34-40 mm. Muistuttaa lajia *S. microgamma*; selvästi isompi. Etusiivet purppuranharmaat, mustavarjoiset; keskisarakkeen takaosa mustahko, vahvimmin reunoistaan. Poikkiviirut kaksinkertaiset, mustat, vaaleanharmaatäytteiset; ulompi epäsäännöllisesti mutkitteleva. Gamma-merkki hopeainen. Rengas- ja munuaistäplä musta- ja vaaleanharmaareunaiset. Aaltoviiru vaalea, keskikohdan molemmiin puolin taittumat ulospäin; sen sisäpuolella mustahko varjo. Ripset vaaleanharmaan ja mustahkon kirjavat. Takasiivet keltaiset; ulkoreunassa leveä, musta vyö; sisäreunassa ja siiven tyvellä harmaanruskeaa kehnää.

Elintavat. Valoisissa lehtikuusimetsissä; harhailija. Lentää päivällä ja yöllä.

Toukka kauniin vihreä; selkäpuolella neljä kellertävänvalkeaa juovaa tasavälein; sivujuova ylhäältä tummareunainen.

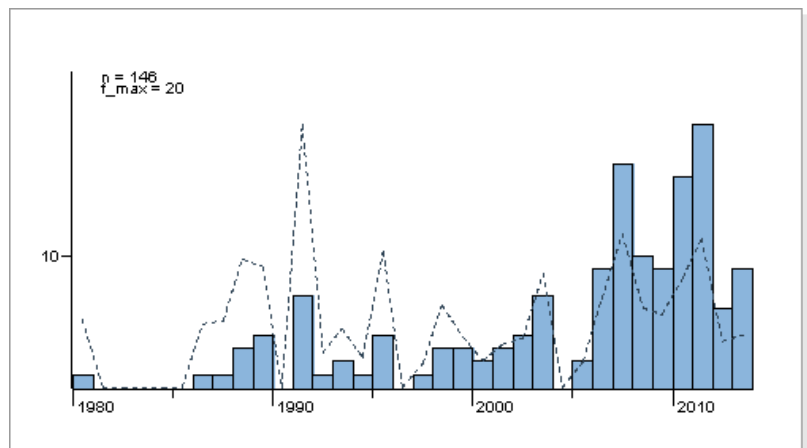
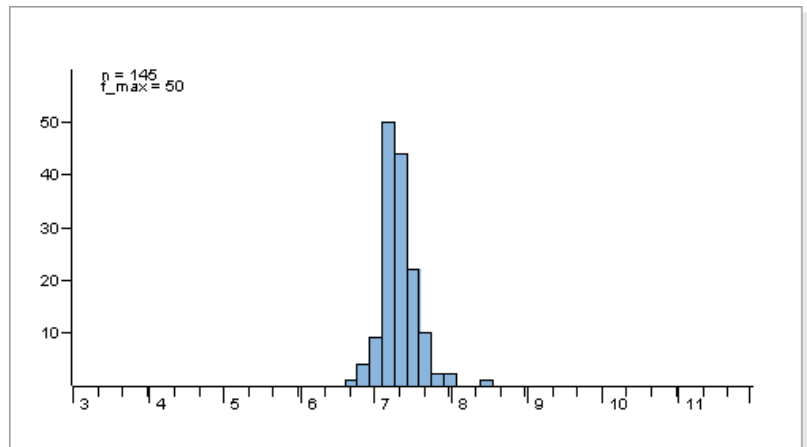
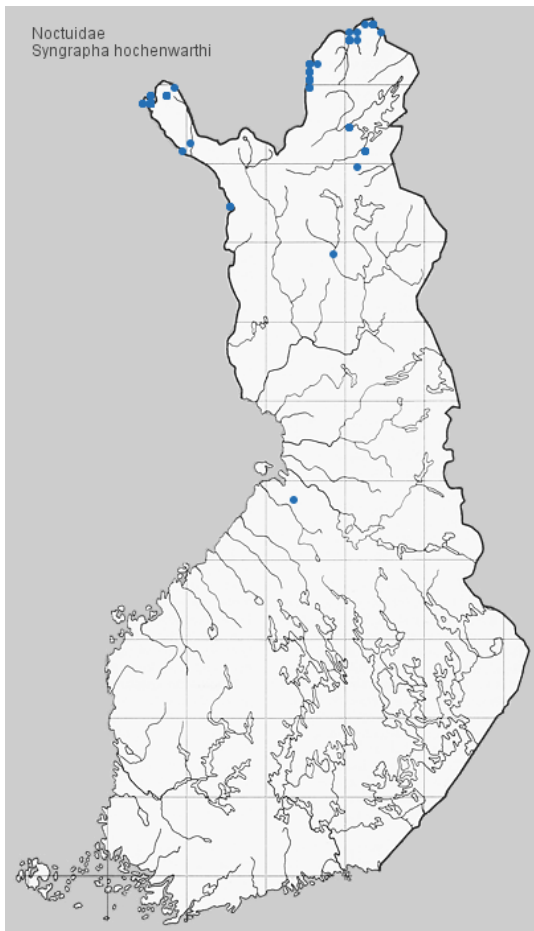
Hengitysaukot kellertävät, mustareunaiset. Elää lehtikuusella (*Larix*); talvehtii. Koteloituu ruskehtavaan kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

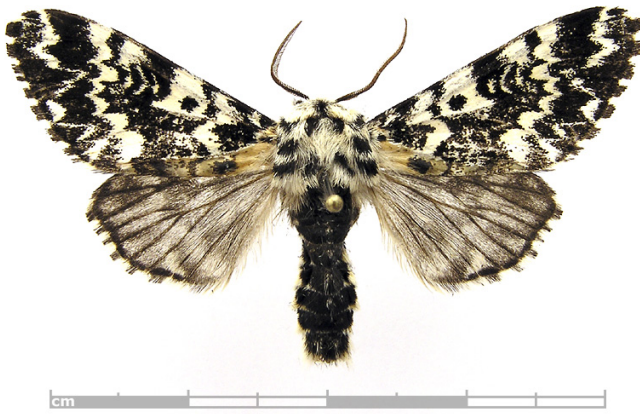
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-31 mm. Pienehkö. Etusiivet lämpimän tummanruskeat, ulomman poikkiviirun kohdalla vaaleampaa; keskisarake gamma-merkin takana tumman sametinruskea. Poikkiviirut hienot, ruskeat, kaksinkertaiset, vaaleatäytteiset. Rengastäplä vaaleareunainen; munuaistäplä kapea, viisto, tumman harmaanruskea, vaaleareunainen, sisäpuolelta mustavarjainen, ulkopuolella musta täplä. Gamma-merkki pitkänomainen, valkea. Aaltoviirun sisäpuolella harmahtavanruskea varjo. Takasiivet oranssinkeltaiset, tumma reunus vain noin neljännes siivestä.

Elintavat. Metsävyöhykkeen tuoreilla niittymäisillä paikoilla, tunturien rinneriiteillä. Lentää päivällä verrattain rauhallisesti, käy monilla kukilla, varsinkin tunturikurjenherneellä.

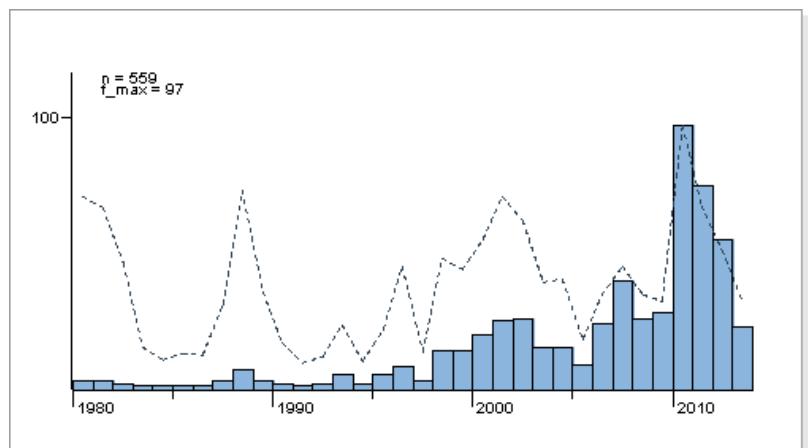
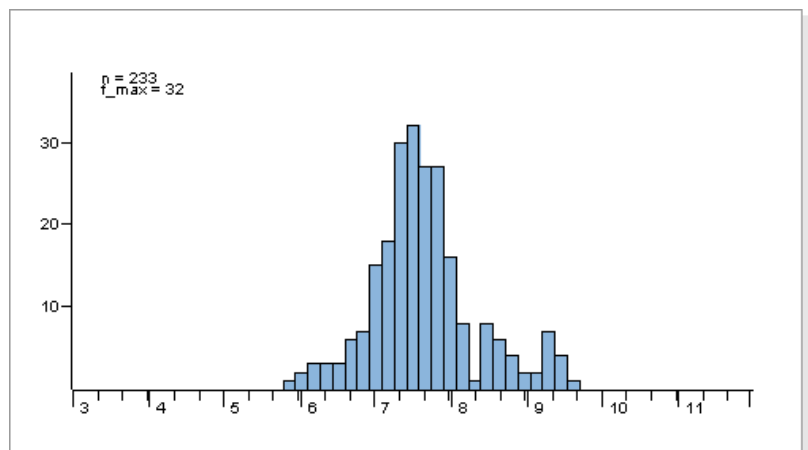
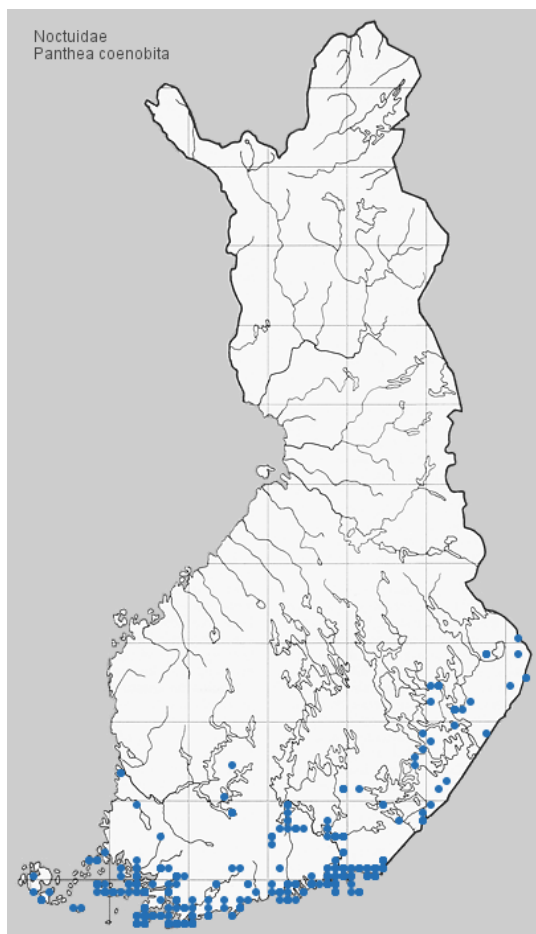
Toukka punaruskea; jaokkeiden välit vaaleat; selkäjuova kellertävä; pää ruskea. Elää tunturikurjenherneellä (*Astragalus alpinus*); talvehtii pienenä. Koteloituu harmahtavaan kotelokoppaan ravintokasvin lehtien väliin.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

Tuntomerkit. Siipiväli 38-53 mm. Etusiivet valkeahkot, niissä poikittaisia, paksuja, mustia siksak-viiruja. Takasiivet harmaat. Pää ja keskiruumis valkeat, mustatäpläiset. Takaruumis musta, jaokkeiden reunat valkeat.

Elintavat. Havu- ja sekametsissä ja niiden reunoilla. Tulee valolle.

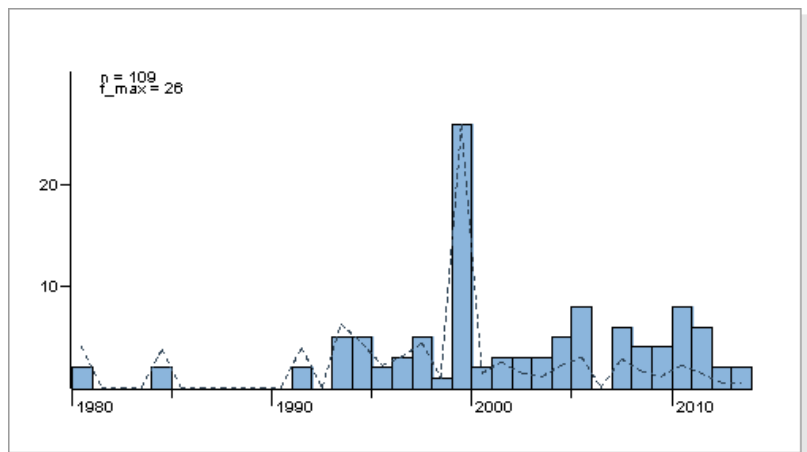
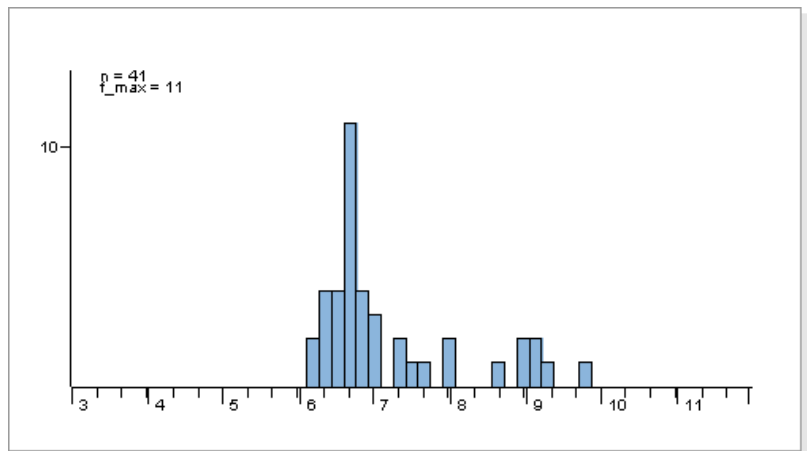
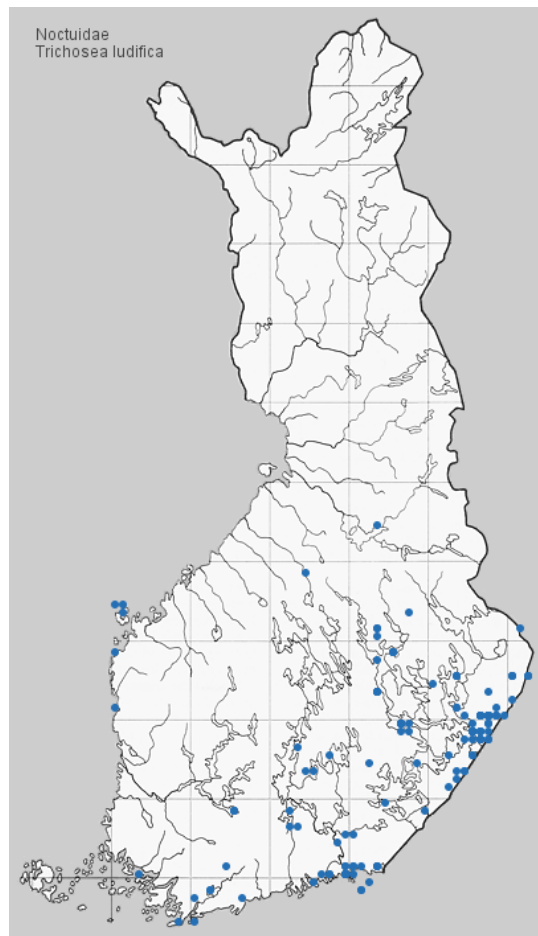
Toukka karvainen, siniharmaa tai tummanruskea; keskiruumiin jaokkeiden välit siniset, takaa harmaareunaiset; takaruumiissa kellertävänvalkea selkäjuova, kyljissä kellertävänvalkeat täplät ja 2 punaista pitkittäisjuovaa. Takaruumiin I ja VIII jaokkeiden selkäpuolella pitkät karvatupsut. Selkätupsut ruskeat. Elää männyllä (*Pinus sylvestris*) ja kuusella (*Picea abies*). Koteloituu harvaan, mustanruskeaan kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

Tuntomerkit. Siipiväli 37-45 mm. Keskikokoa hieman suurempi, vanterra. Etusiivet hailakan vihreät; tasaisesta mustasta siksak-kirjailusta erottuu soikea rengastäplä. Ripset täplikköitä. Takasiipien sisäreuna keltainen, takasiivet muuten mustahkot, koiraan valkosekaiset. Takaruumis keltainen, mustatäpläinen.

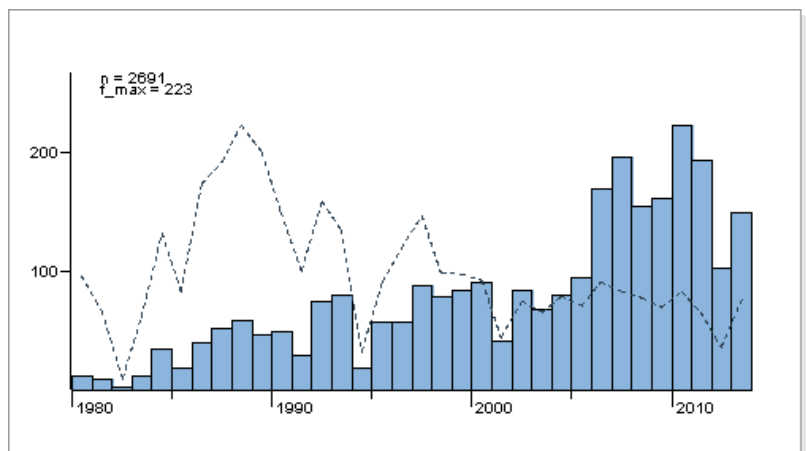
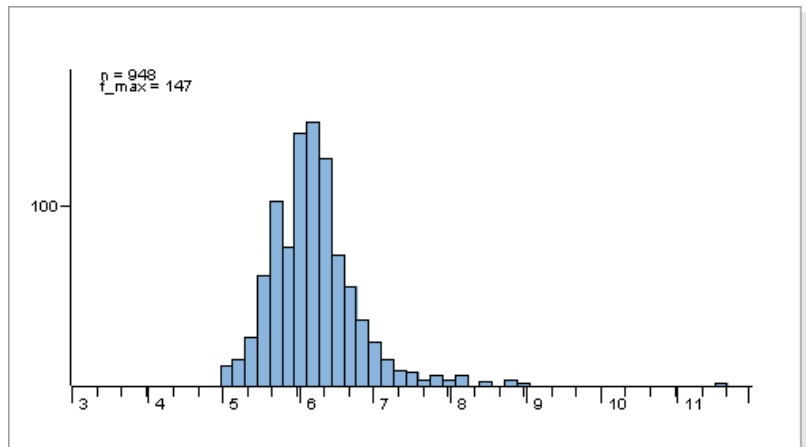
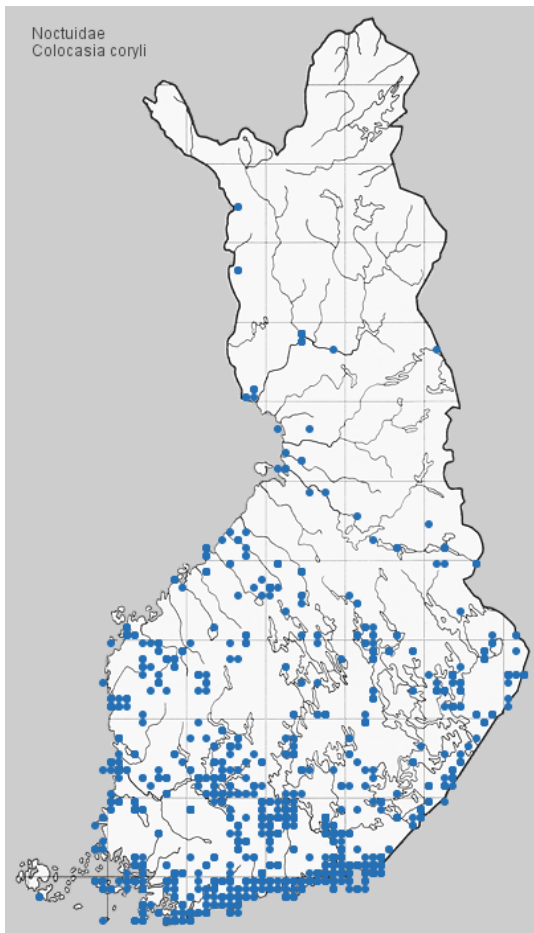
Elintavat. Vanhoja pihlajia kasvavilla mäillä, rinteillä, puutarhoissa, metsänreunoilla. Tulee hyvin syötille, huonosti valolle. Toukka karvainen, siniharmaa, selässä kolme oranssia juovaa; keskiruumiin takana selässä valkea laikku ja toinen peräjaokkeessa. Takaruumiin VIII jaokkeessa pullea kyhmy, jossa karvoja. Elää pihlajalla (*Sorbus aucuparia*), myös omenalla (*Malus domestica*), koivulla (*Betula*) ja tuomella (*Prunus padus*). Koteloituu harvaan, kellertävään kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: E. Hujanen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 27-36 mm. Keskikokoa hiukan pienempi, pörröinen. Etusiipien sisäosa ruskea, ulko-osa puhtaan harmaa. Sisempi poikkiviiru mustanruskea, siinä keilatäplän kohdalla terävä hammas. Ulompi poikkiviiru tummanruskea, vain munuaistäplän takaa selvä. Munuaistäplän ulko-osa epäselvä. Yökköstäplät muuten mustareunaiset. Aaltoviiru vahvasti saharhampainen, vaaleanharmaa, sisäpuolelta tummempivarjainen. Takasiivet harmaanruskeat, tyvestä vaaleammat. Molempien siipiparien ripset täplikkäät.

Elintavat. Valoisissa tuorepohjaisissa lehti- ja sekametsissä, puistoissa, pensaikeissa. Tulee valolle.

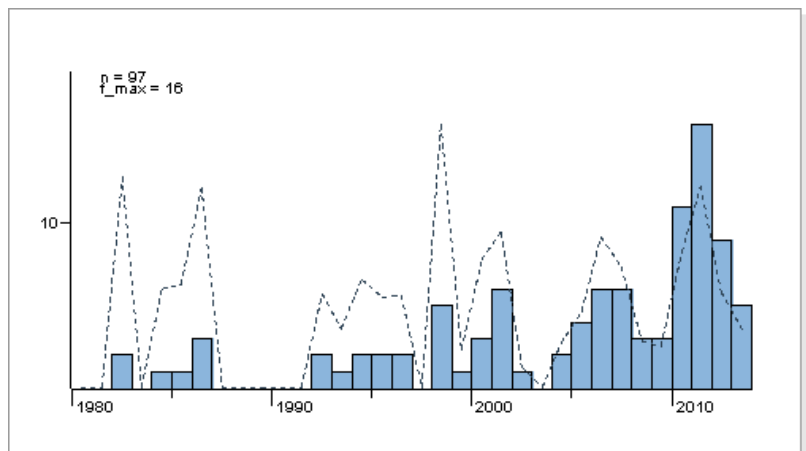
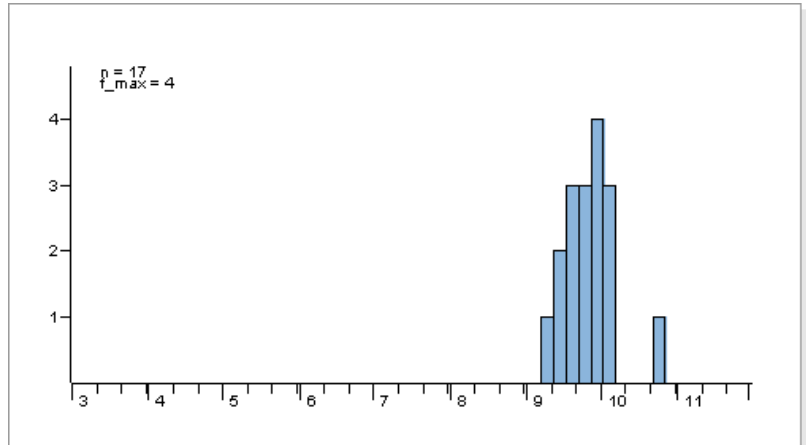
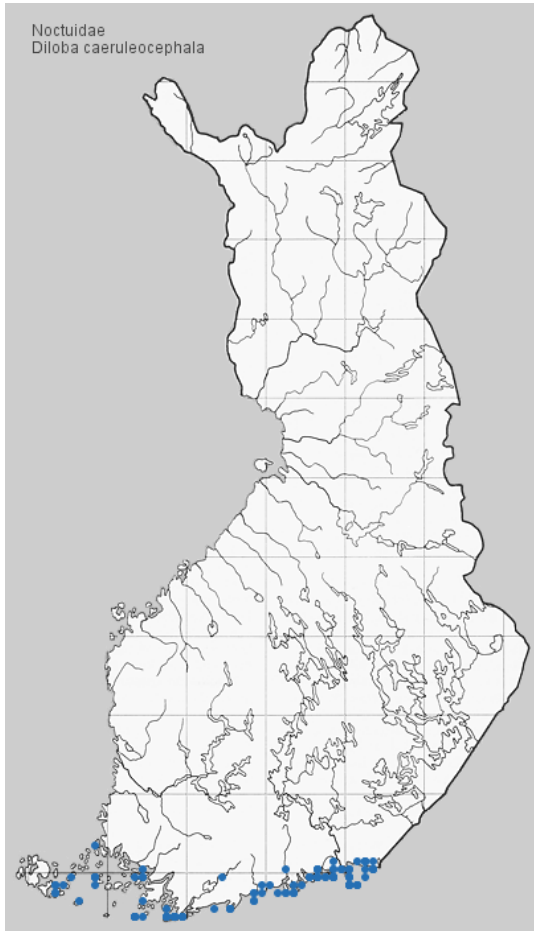
Toukka valkeahko, punertava tai ruskehtava, karvat vaaleanharmaat; keskiruumiin I jaokkeessa harmaa, mustareunainen täplä; III jaokkeesta taaksepäin leveä, harmaanruskea tai musta selkäjuova. Takaruumiin I ja II jaokkeiden karvatupsut ruskeat tai punertavat; keskiruumiin I ja takaruumiin VIII jaokkeiden karvatupsut mustat tai ruskeat. Pää joskus musta. Polyfagi lehtipuilla ja pensaililla kuten koivuilla (*Betula*), lepillä (*Alnus*), pajuilla (*Salix*), pihlajalla (*Sorbus aucuparia*) ja haavalla (*Populus tremula*), myös mustikalla (*Vaccinium myrtillus*), yhteenkehrättyjen lehtien välissä. Koteloituu lehtien väliin kutomaansa kotelokoppaan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 31-45 mm. Etusiivet harmaanruskeat, violetinsävyiset; tyvisarake ja ulkosarakkeen sisäosa ruskeammat. Tyvijuomu lyhyt, musta. Poikkiviirut mustat; ulompi ainakin etuosastaan kaksinkertainen. Takakulmassa musta juova. Täplät leveästi sinertävänvalkoreunaiset; munuaistäplä suuri, laajenee usein etureunaan; rengas- ja keilatäplä pyöreät, yhtyneet 8:n muotoiseksi kuvioksi. Aaltoviiru vaalea, sen ulkopuolinen alue usein valkeahkokehänäinen. Takasiivet vaaleanharmaat; keskitäplä ja kaarijuova harmaat; takakulmassa musta täplä, joka jatkuu ripsiin.

Elintavat. Puistoissa, puutarhoissa, metsänreunoilla. Lentää iltahämärissä; tulee valolle, joskus syötille.

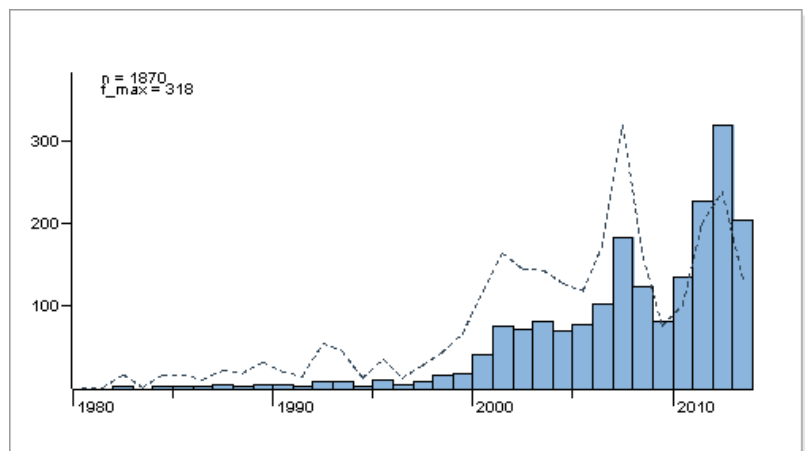
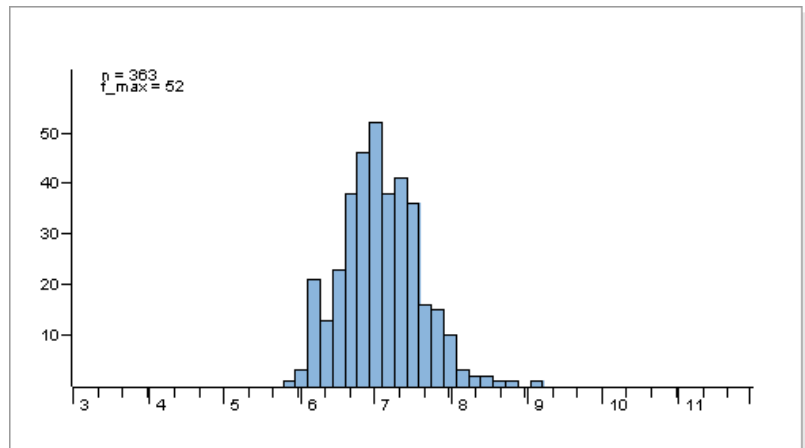
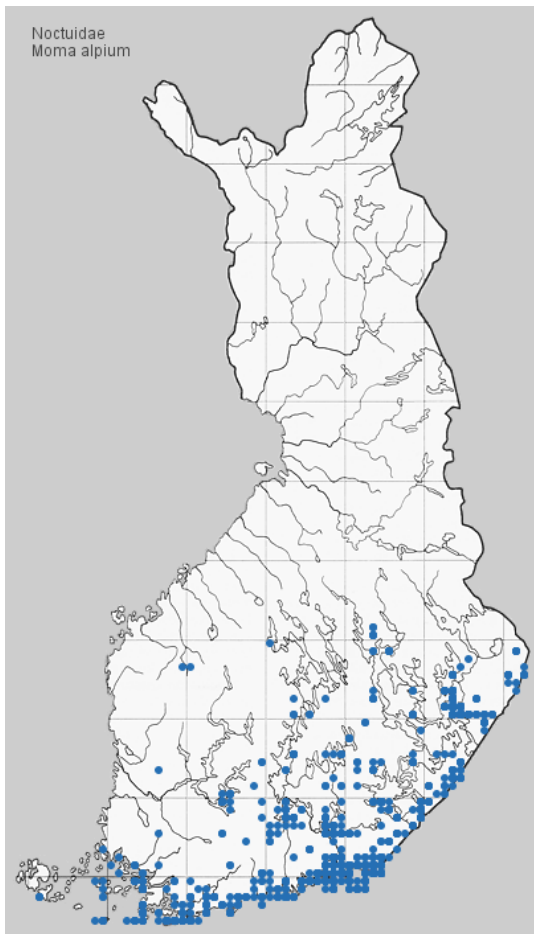
Toukka nuorena keltainen; nystyrät hyvin suuret, mustat, pitkäkarvaiset. Täysikasvuisena sinertävän- tai vihertävänvalkea; selkä- ja sivujuovat epäselvät, keltaiset; nystyrät mustat, karvaiset. Pää siniharmaa, sen takaosassa 2 mustaa täplää. Elää touko-kesäkuussa pihlajilla (*Sorbus*), omenapuilla (*Malus*), orapihlajilla (*Crataegus*) ja kirsikoilla (*Prunus*). Koteloituu maa-aineksella tai kasvinosilla päällystettyyn kotelokoppaan kivelle tai puunrungolle. Munat pienissä ryhmissä ravintokasvin oksilla peitettynä naaraan peräpään villakarvoilla; talvehtivat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

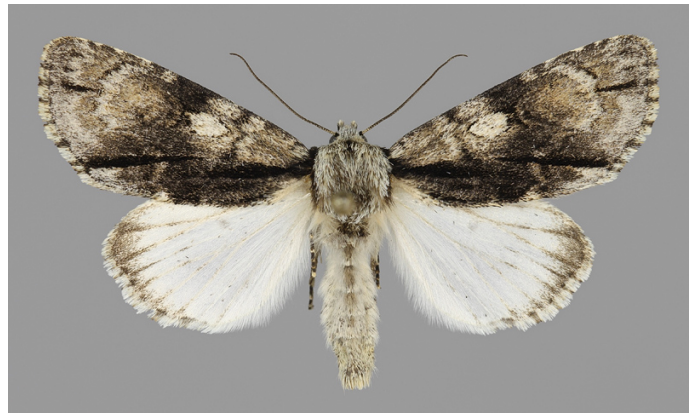
Tuntomerkit. Siipiväli 29-39 mm. Keskikokoinen, verrattain hentoruumiinen. Etusiivet homeenvihreät, seassa valkeaa. Poikkiviirut mustat, epäsäännölliset; ulompi leveä, ulkopuolelta harmaanruskeavarjoinen. Aaltoviiru muodostuu rivistä kolmikulmaisia, musta täpliä, jotka ovat sisäpuolelta valkoreunaisia. Etureunan keskellä musta täplä. Täplät osittain vahvasti mustareunaiset. Takasiivet ruskeanharmaat, tyvestä vaaleammat; takakulmassa valkeaa ja mustaa kuviointia. Molempien siipiparien ripset musta- ja valkotäpläiset. Kaulus ja töyhdyt mustat, valkoreunaiset. Takaruumis tummanruskea, mustatöyhtöinen.

Elintavat. Valoisissa lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee valolle ja syötille.

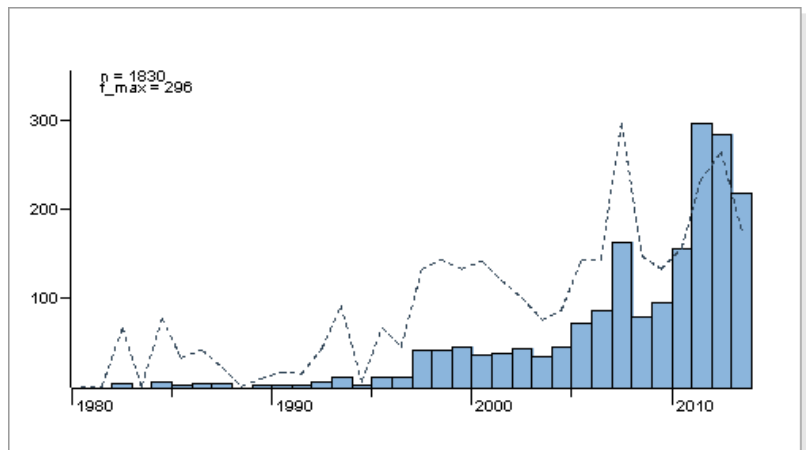
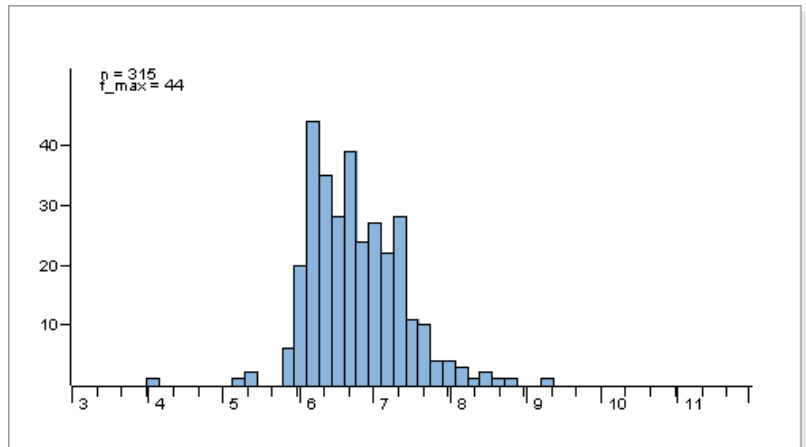
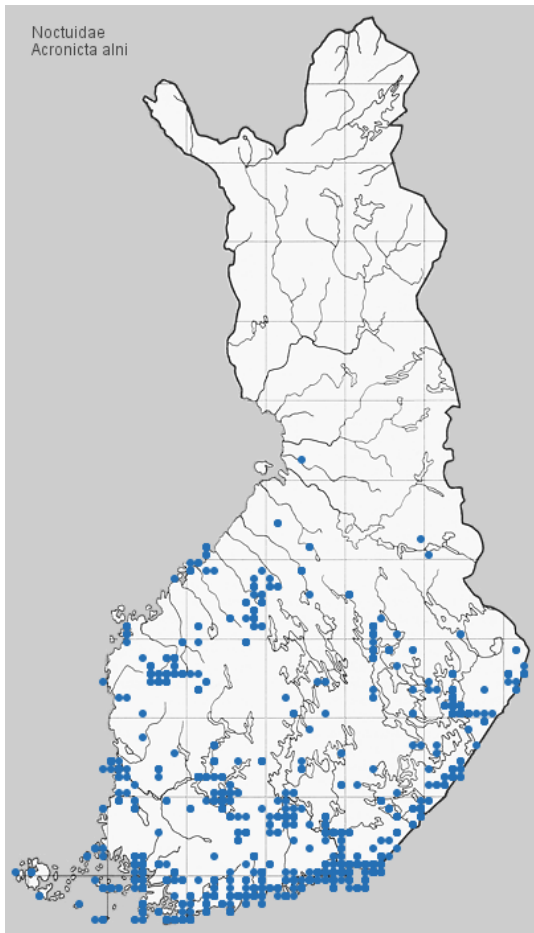
Toukka musta; kaulus, nystyrät ja sivujuova punaiset; takaruumiin I, III ja VI jaokkeiden selkäpuolella vaaleankeltainen tai valkeahko poikittaislaikku. Karvat punertavanruskeat. Pää musta, valkotäpläinen. Elää heinä-syyskuussa tammella (*Quercus*), koivulla (*Betula*) ja muilla lehtipuilla. Koteloituu kellertävään kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 34-44 mm. Etusiivet vaaleanharmaat, usein heikosti roosansävyiset; takareunassa leveä, mustanruskea varjo, joka täyttää siiven lähes koko takapuoliskon ja jatkuu yökköstäplien välistä etureunaan. Poikkiviirut tummat, heikosti saharhampaiset. Tyvijuumu ja takakulman juova mustat, lähes yhtyneet. Takasiivet valkeat, kärjestä harmahtavat, ripset harmaatäpläiset.

Elintavat. Avoimissa lehti- ja sekametsissä, metsänreunoilla. Tulee valolle ja syötille.

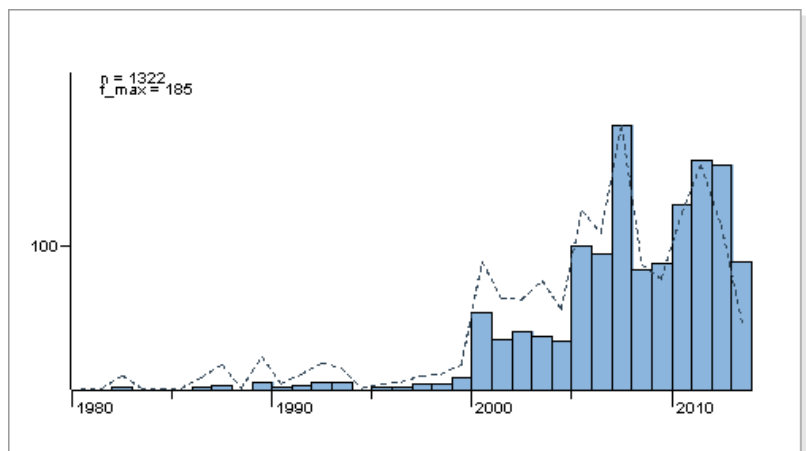
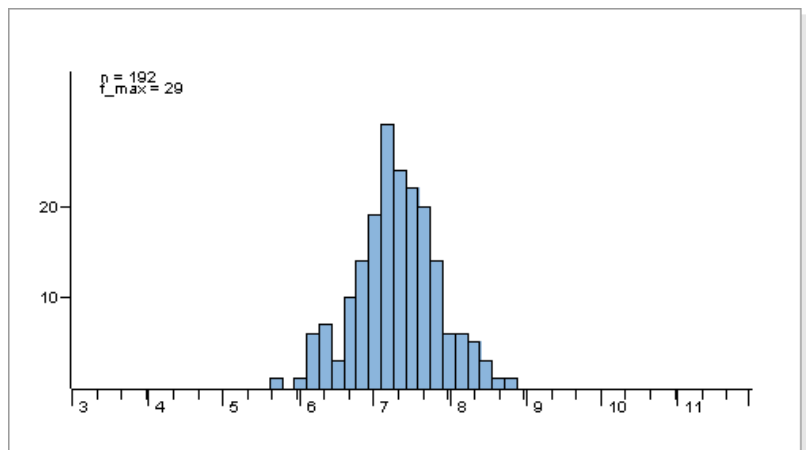
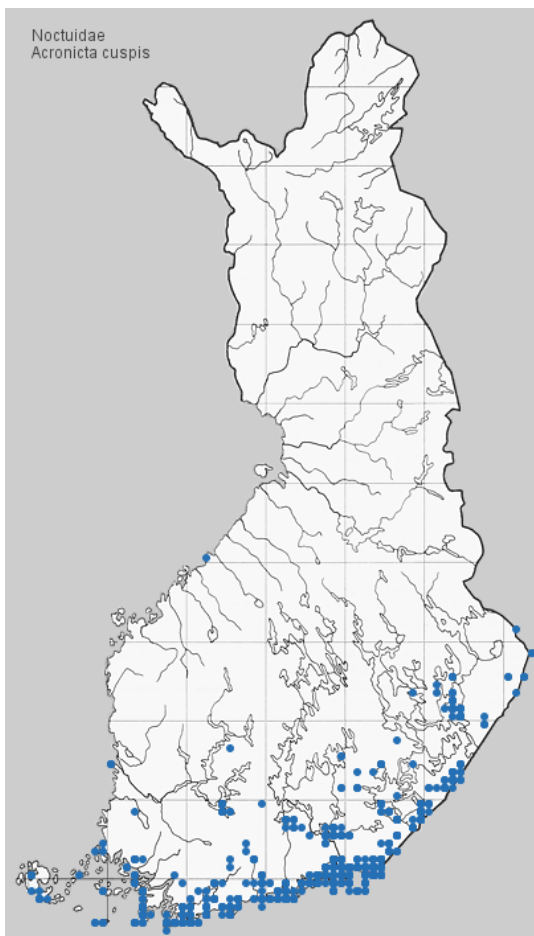
Toukka nuorena harmaa, 4 takimmaista jaoketta likaisenvilkeat; keskiruumiin I jaoke okrankeltainen, siinä 4 pullomaisesti laajentunutta karvaa; muistuttaa linnun ulostetta. Täysikasvuisena musta; selkäpuolella suuria, vaaleankeltaisia poikkivöitä. Keskiruumiin I jaokeen sivuilla 4; takaruumiin I-VI ja VIII-IX jaokeiden sivuilla 2 pitkää, kärkiosastaan litistynyttä karvaa. Elää heinä-syyskuussa koivulla (*Betula*) ja lepällä (*Alnus*), myös muilla lehtipuilla ja penssilla. Koteloituu lahoon puuhun. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 38-47 mm. Keskikokoinen. Etusiipien pohjaväri puhtaan vaaleanharmaa, kuviot melko voimakkaat. Yökköstäplät lähekkäin, lyhyen, mustan juovan yhdistämät. Poikkiviirut edestä vahvat; kaksinkertaisen sisemmän poikkiviirun ulompi osa etureunassa sisempää vahvempi. Tyvijuomu ja takanurkan juova paksut. Koiraan takasiivet kuten naaraalla harmaat, kaarijuova tumma, varjomainen.

Koiraan sivulämssän hakanen kolmipiikkinen, alin piikki suuntautunut vinosti taakse ja sisäänpäin.

Elintavat. Lämpimillä ja kosteilla lehtipuuvaltaisilla alueilla. Tulee hyvin syötille, huonommin valolle.

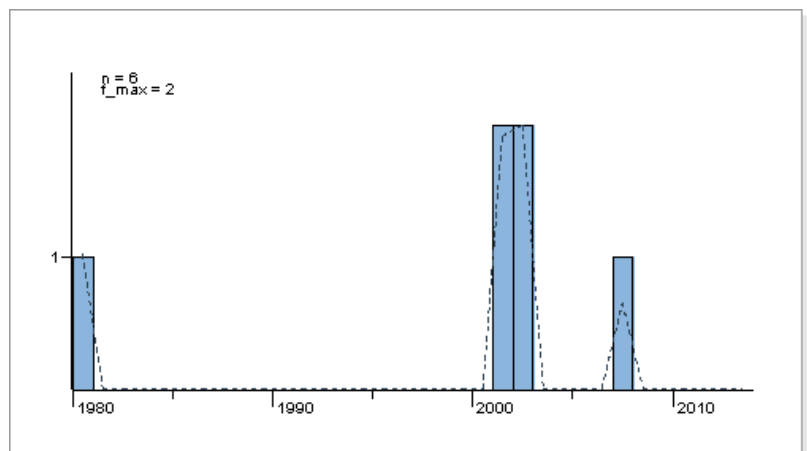
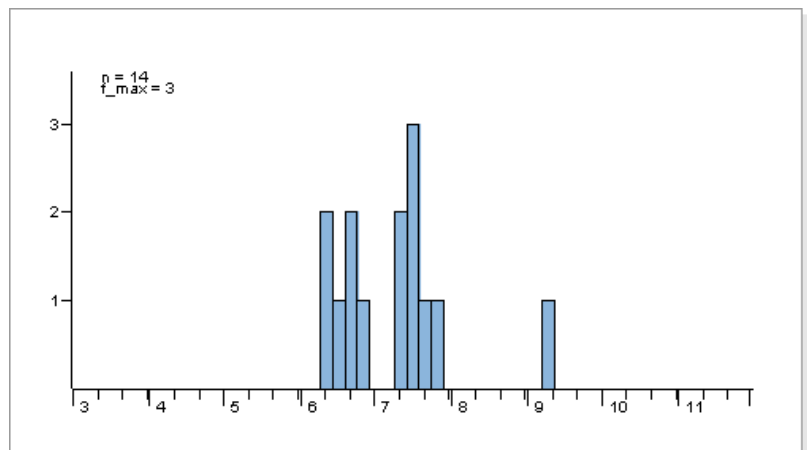
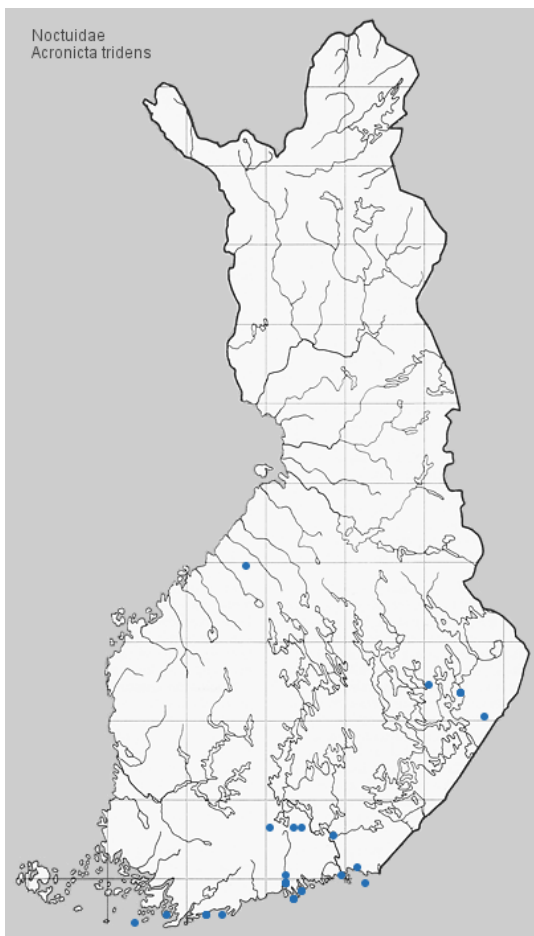
Toukka tumman siniharmaa, ilman sivujuovaa; joka jaokkeen sivujen mustassa laikussa 2 punaista juovaa ja keskellä 2 punaista täplää; selkäjuova vaaleankeltainen; takaruumiin I jaokkeen selkäpuolella musta uloke, jossa pitkä, musta karvatupsu, VIII jaokkeessa pieni kohouma. Elää heinä-syyskuussa lepällä (*Alnus*). Koteloituu lahoon puuhun. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

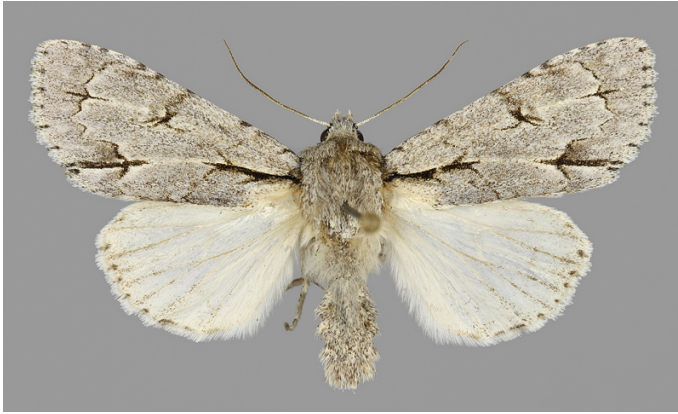

Tuntomerkit. Siipiväli 36-44 mm. Etusiivet punertavanharmaat, kuviot ruskeanmustat, hienot. Yökköstäplät lähekkäin, niitä yhdistävä juova pieni tai puuttuu. Sisempi poikkiviiru tavallisesti kaksinkertainen, sen etureunatäplät yhtä vahvat. Tyvijuumu melko ohut. Takakulmassa pitkittäisjuova, joka ulottuu ulomman poikkiviirun sisäpuolelle. Koiraan takasiivet silkinvalkoiset, reunassa kapealti tummaa; naaraan harmaat, alapuolella näkyvissä keskitäplä ja kaarijuova.

Koiraan sivulämssän hakanen kolmipiikkinen, takimmainen piikki lämssän alareunan suuntainen.

Elintavat. Kosteapohjaisissa metsissä, kosteikkojen reunoilla. Tulee valolle ja syötille.

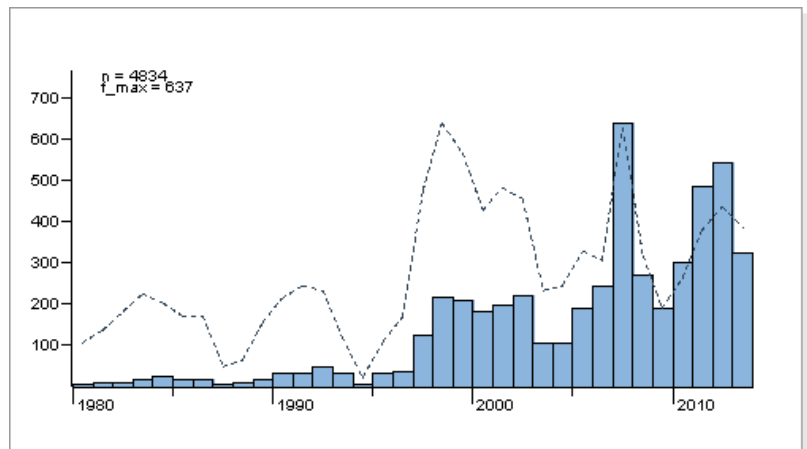
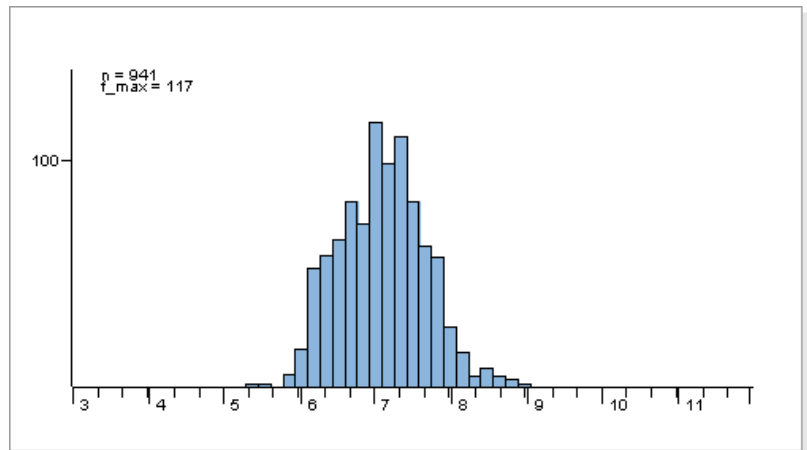
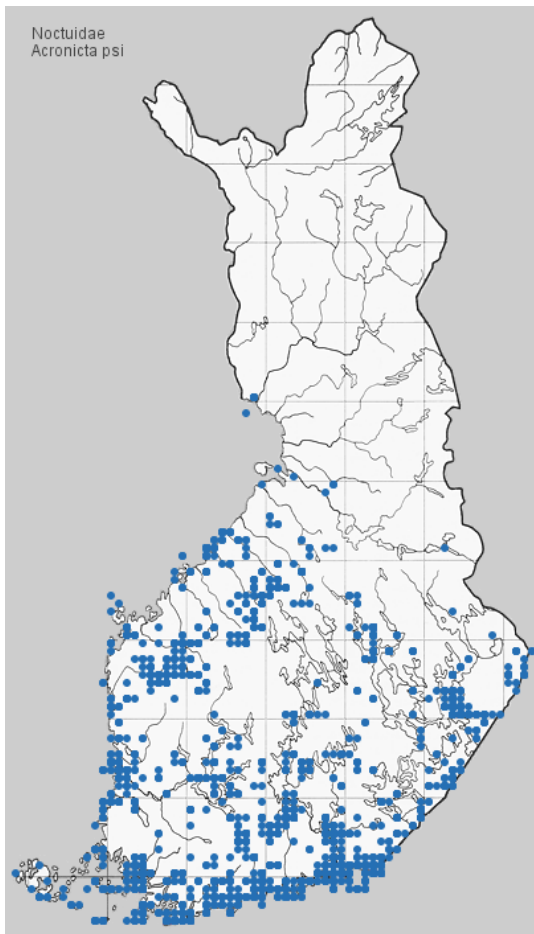
Toukka karvainen, mustanharmaa, selkäjuova punakeltainen, keskeltä mustan viivan jakama. Takaruumiin I jaokkeen selkäpuolella lyhyt, musta uloke, jossa musta karvatupsu; VIII jaokkeessa suurempi uloke. Kyljissä rivi punaisia kuvioita ja kellanvalkeita nystyröitä. Sivujuova vaaleanharmaa, siinä punertavia ja valkeahkoja täpliä. Elää heinä-syyskuussa koivulla (*Betula*), pajuilla (*Salix*), pihlajalla (*Sorbus*) ja muilla lehtipuilla ja pensaila. Koteloituu lahoon puuhun. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 33-43 mm. Etusiivet leveämmät kuin lajilla *A. tridens*; puhtaan vaaleanharmaat, kuviot häipyvät. Yökköstäplät lähekkäin, niitä yhdistävä juova pieni tai puuttuu. Sisempi poikkiviiru yleensä takaosastaan yksinkertainen tai häipyvä, melko usein kaksinkertainen; sen etureunatäplät yhtä vahvat. Tyvijuomu ja takakulman juova melko ohuet. Koiraan takasiivet valkoiset, tummempireunaiset; naaraan takasiivet suunnilleen yhtä tummat kuin etusiivet.

Koiraan sivulämssän hakanen kaksipiikkinen.

Elintavat. Metsänreunoilla, taimikoissa. Tulee valolle ja syötille.

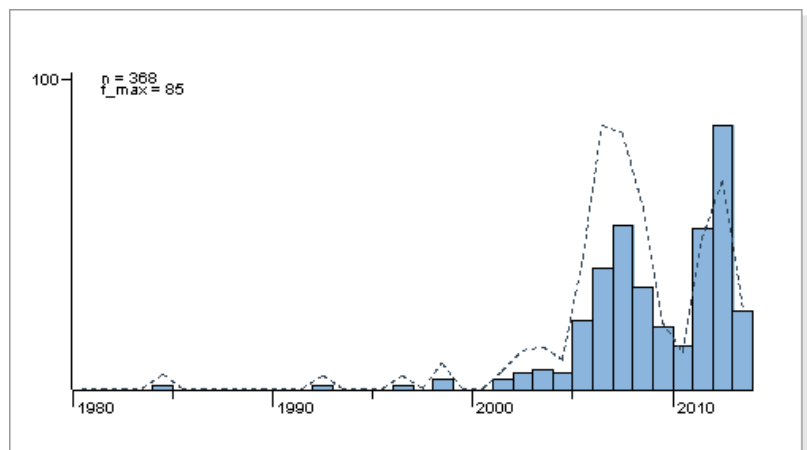
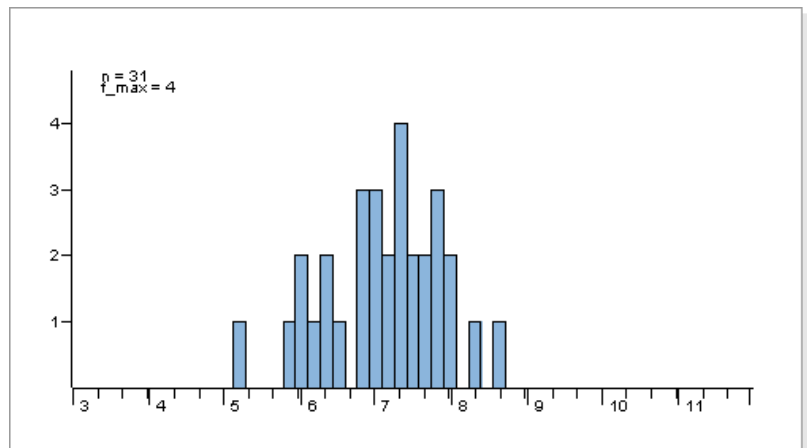
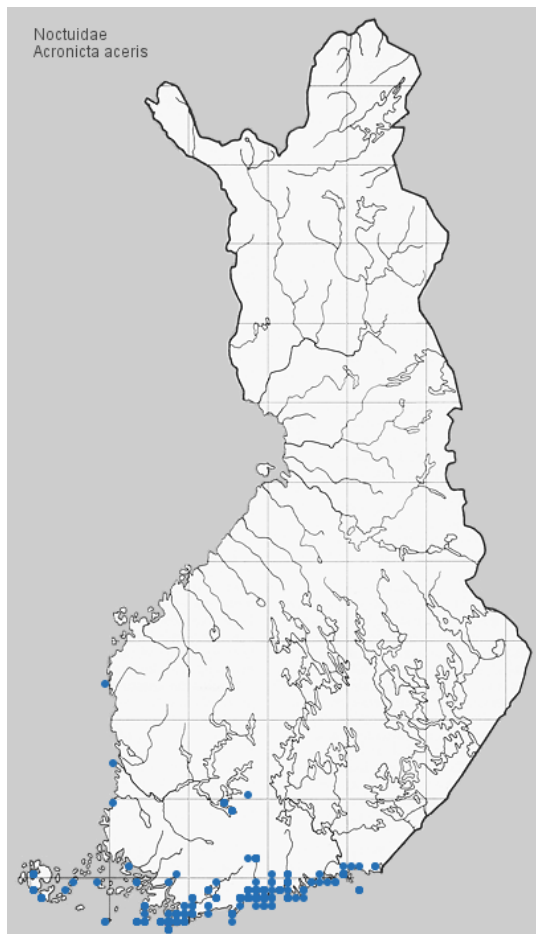
Toukka musta, karvat lyhyemmät kuin lajilla *A. tridens*; selkäjuova leveä, keltainen. Takaruumiin I jaokkeessa pitkä, kapea, musta kyttyrä; VIII jaokkeessa pieni kohouma. Sivujuova leveä, valkeahko; sen ja selkäjuovan välisessä mustassa alueessa punaisia poikkiviiruja. Pää musta. Heinä-syyskuussa; polyfagi lehtipuilla ja penssailla. Koteloituu lahoon puuhun. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 37-48 mm. Suurehko. Etusiivet vaaleanharmat, tummemmanharmaa- ja joskus paikoin heikosti kellertäväkehäiset; kuviot hienot, tasaiset. Tyviuomu ohut. Poikkiviirut kaksinkertaiset; ulompi vaaleakeskinen ja vahvasti saharainen. Yököstaplät tummareunaiset, selvästi erossa toisistaan. Ulkoreunassa suonien välissä rivi mustia täpliä. Takasiivet valkeahkot, naaraalla suonet tummat.

Elintavat. Harvakasvuisilla lehto- ja puistoalueilla. Tulee kohtalaisesti syötille, huonosti valolle.

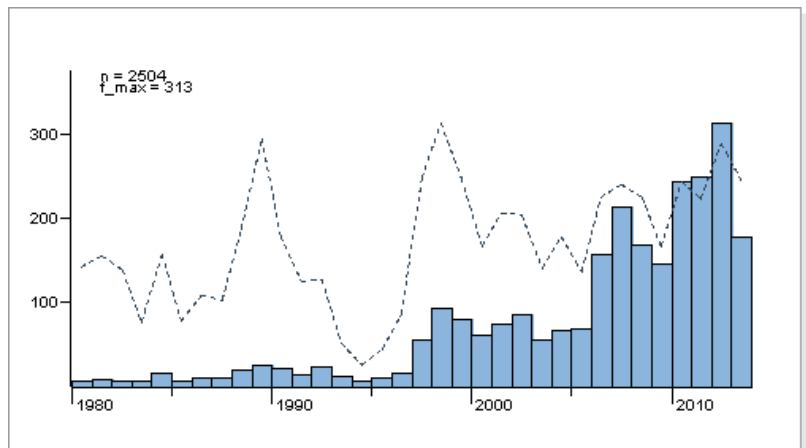
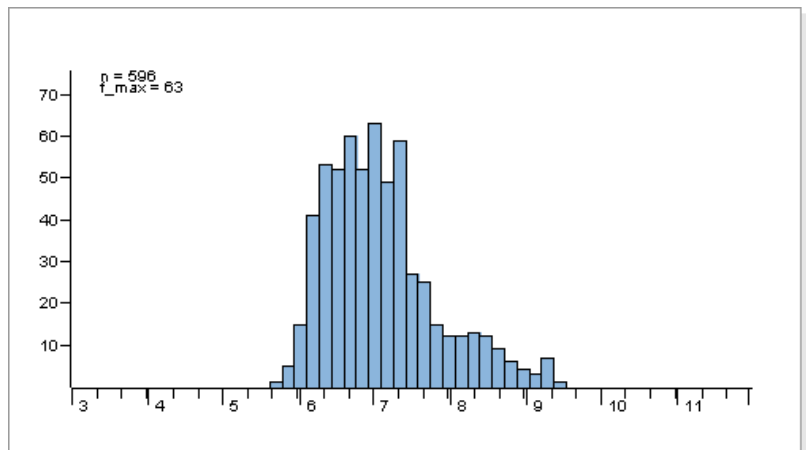
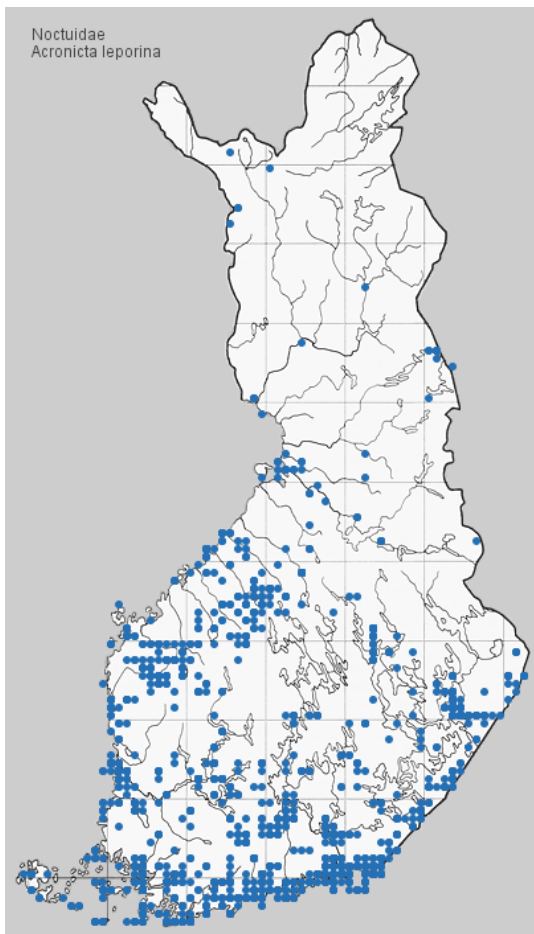
Toukka pienenä musta, kellanharmaatäpläinen, karvat yksiväriset. Täysikasvuisena keltainen tai punaruskea; joka jaokkeen selkäpuolella valkea, mustareunainen, ruutumainen täplä. Kyljissä rivi kellanpunaisia karvatupsuja. Pää musta. Elää heinäsyyskuussa vaahteralla (*Acer*), myös lehmüksellä (*Tilia*), tammella (*Quercus robur*) ja hevostastanjalla (*Aesculus hippocastanum*). Koteloituu purun sisään kudottuun kotelokoppaan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 33-44 mm. Etusiivet valkeat, joskus harmaakehnäiset (ab. *bradyporina* (Hübner, 1813)). Tyvijuomu lyhyt, musta. Sisempi poikkiviiru näkyy mustana täplänä etureunassa, muualla yksittäisinä suomuina; ulompi näkyy lyhyinä, aaltoilevina juovanpätkinä. Keskivarjo näkyvissä etureunassa. Rengastäplä pieni, häipyvä tai puuttuu; munuaistäplä kapea, epäselvästi mustahkoreunainen. Ulkoreunassa suonien välissä rivi mustia täpliä. Takasiivet valkeat.

Elintavat. Lehti- ja sekametsien aukkopaikoilla ja reunoilla, puistoissa. Tulee kohtalaisesti syötille, huonosti valolle.

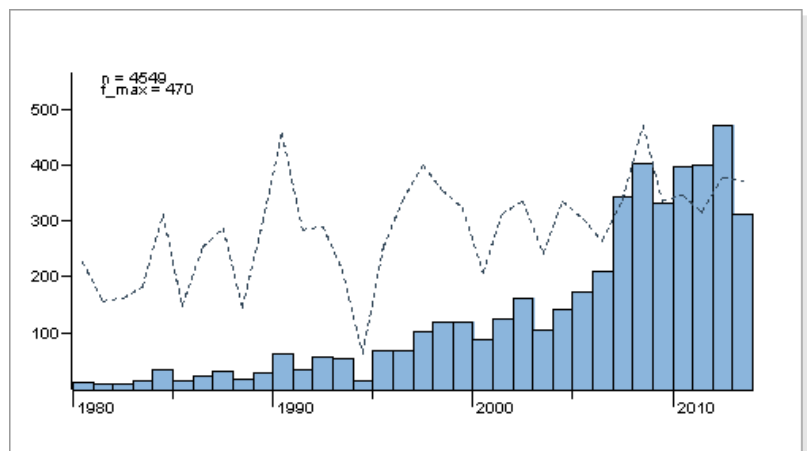
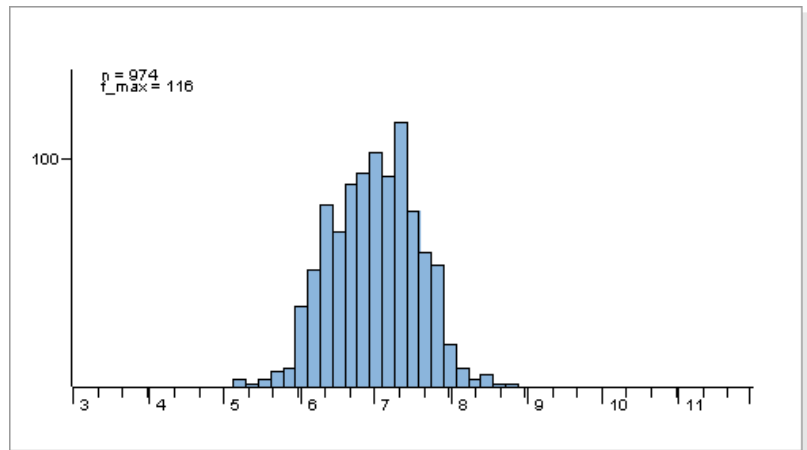
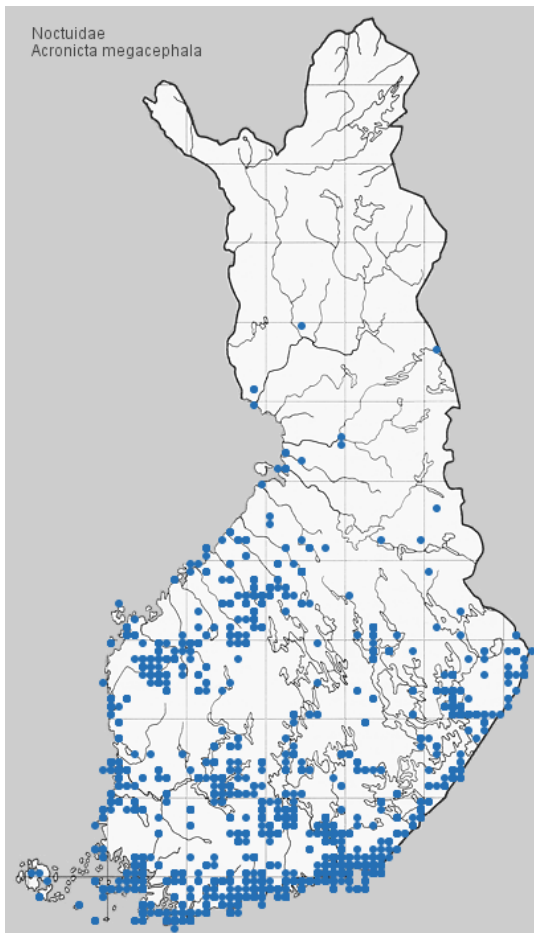
Toukka vihreä tai keltainen, karvat hyvin pitkät, oikeanpuoleiset suuntautuneet eteenpäin, vasemmanpuoleiset taaksepäin, valkeat tai keltaiset; takaruumiin I, III, V ja VIII jaokkeiden selkäpuolella joskus pieni, musta karvatupsu. Päässä joskus mustia kuvioita. Elää elo-syyskuussa koivulla (*Betula*) ja lepällä (*Alnus*), myös muilla lehtipuilla ja pensaille. Koteloituu puun kuoren rakoon tai lahoon puuhun. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

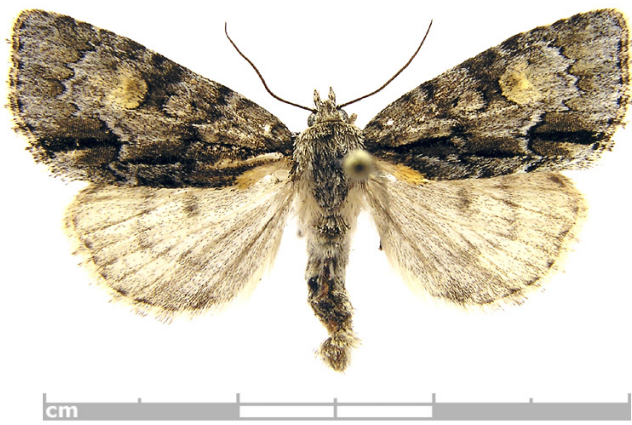
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 32-45 mm. Etusiivet harmaat, laajalti mustakehnäiset. Yököstäplät selvästi erossa toisistaan; rengastäplä selvä, mustareunainen, tummakeskinen. Munuaistäplä sisäreunasta musta, ulkoreuna häipyvä, sen ulkopuolella suurehko, vaalea laikku. Tyvijuomu hyvin heikko. Aaltoviiru vaalea, enemmän tai vähemmän selvä. Koiraan takasiivet valkeahkot, ulkoreuna ja suonet tummakehnäiset; naaraan harmaat.

Elintavat. Lehti- ja sekametsissä, puistoissa, niityillä. Tulee valolle ja syötälle.

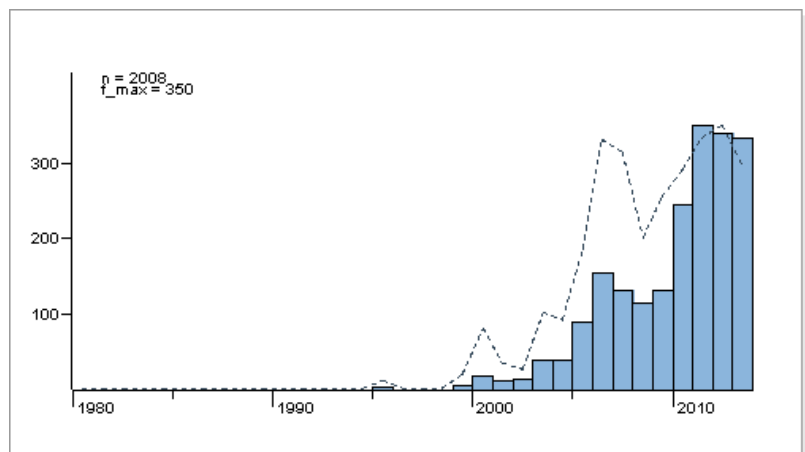
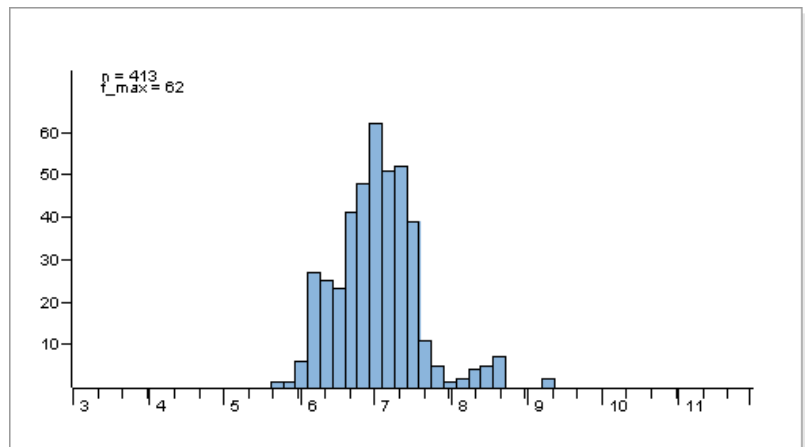
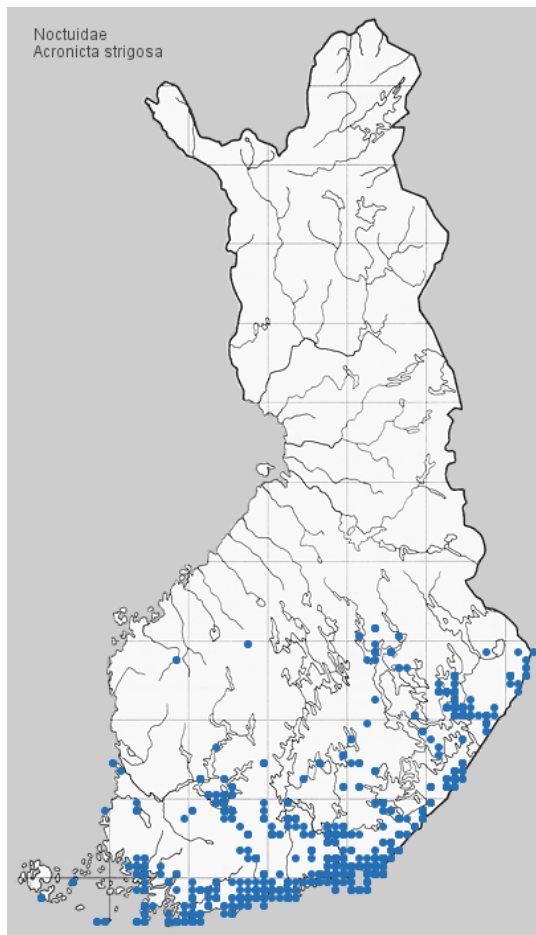
Toukka harmaa, vaaleapilkkuinen; nystyrät keltaiset, pehmeäkarvaiset. Takaruumiin VIII jaokkeessa suuri, kellertävä, mustareunainen, nelikulmainen laikku. Pää vaaleanruskea, mustakuvioinen. Elää elo-lokakuussa haavalla (*Populus tremula*) ja pajuilla (*Salix*). Koteloituu lahoon puuhun. Kotelo talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 26-34 mm. Pienehkö, hento. Etusiivet vaaleanharmaat, kellertävänsävyiset; yökköstäplien väli sekä tyvijuumun, keskisarakeen takaosan vaakajuovan ja takanurkan juovan ympäristöt tummahkonruskeakehnaiset. Munuaistäplä keltatäytteinen, sen ulkoreuna häipyvä. Tyven takareunassa kellertävä karvatupsu. Takasiivet vaaleanharmat, keskitäplä ja kaarijuova harmaat.

Elintavat. Valoisissa lehdoissa, tuorepohjaisissa lehti- ja sekametsissä, pensaikeissa. Tulee valolle ja hyvin syötillä.

Toukka vihreä, harvemmin suklaanruskea tai mustahko, hienokarvainen; selkäjuova leveä, ruskea, keskeltä vaalean viirun jakama, keltareunainen. Takaruumiin I jaokkeessa 2 vierekkäistä, VIII jaokkeessa 1 kohouma. Hengitysaukot valkeat, mustareunaiset. Pää ruskea. Elää heinä-syyskuussa tuomella (*Prunus padus*) ja paatsamalla (*Frangula alnus*), myös muilla lehtipuilla ja pensaila.

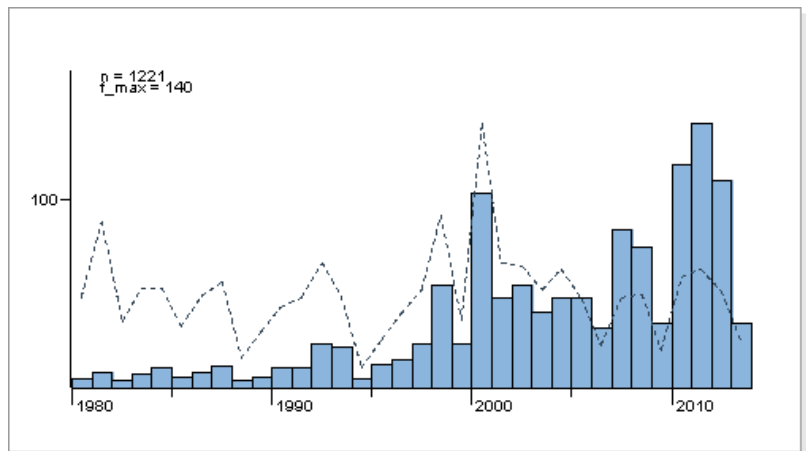
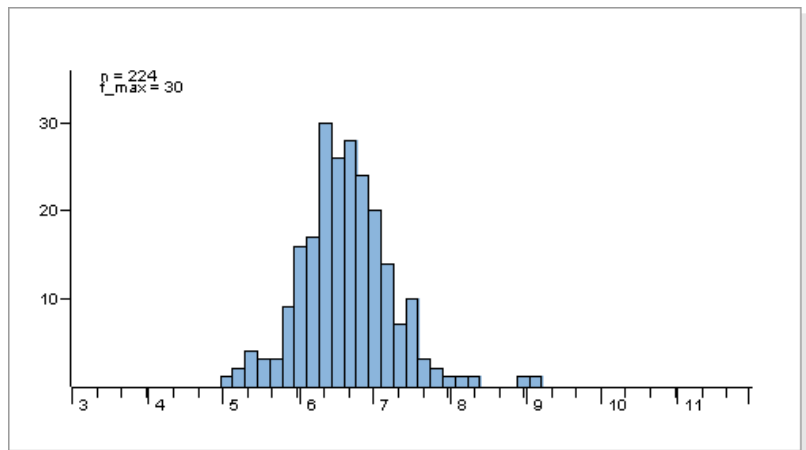
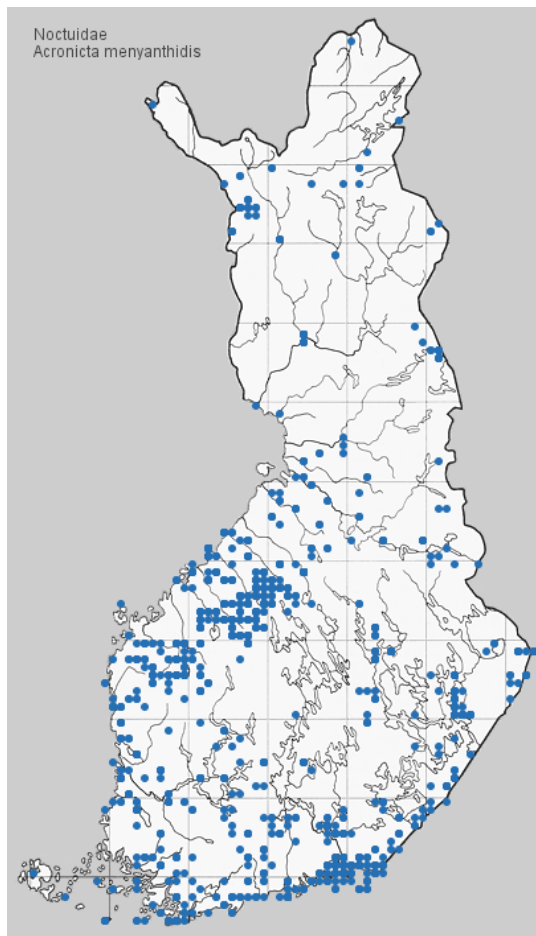
Koteloituu ohueen kehtoon maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 32-41 mm. Etusiivet tummahkon harmaankirjavat, ruskeakuvioiset. Tyvijuomu epäsäännöllinen, mustahko. Sisempi ja varsinkin ulompi poikkiviiru vahvasti saharhampaiset; ulompi heikosti vaaleatäyteinen, ulkopuolelta tummavarjoinen. Takakulmassa tumma juova. Keskivarjo näkyvissä vain etureunassa. Rengastäplä pieni, tummareunainen, sen keskusta pohjan värinen. Aaltoviiru puuttuu; ulkosarake tummavarjoinen. Takasiivet ruskehtavanharmaat, naaraalla tummemmat. Koiraan sivulämssän hakasen alahaara kaartuu lämssän alareunan suuntaisesti yläviistoon.

Elintavat. Rämeillä, pensaikkoisilla suoniityillä. Tulee hyvin syötille, huonosti valolle.

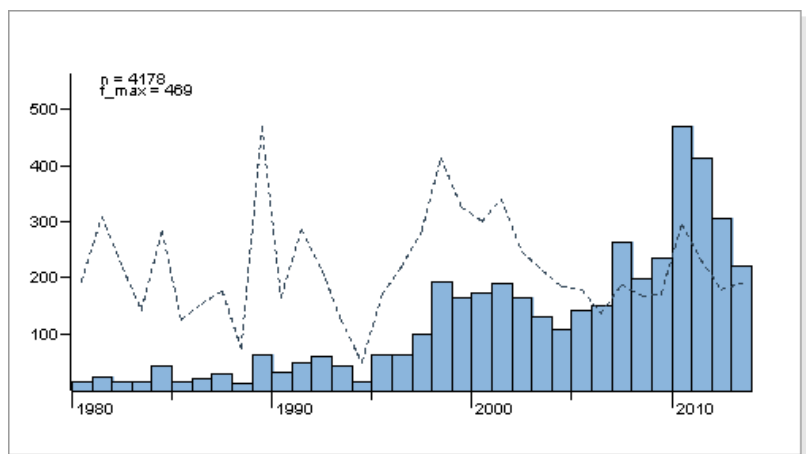
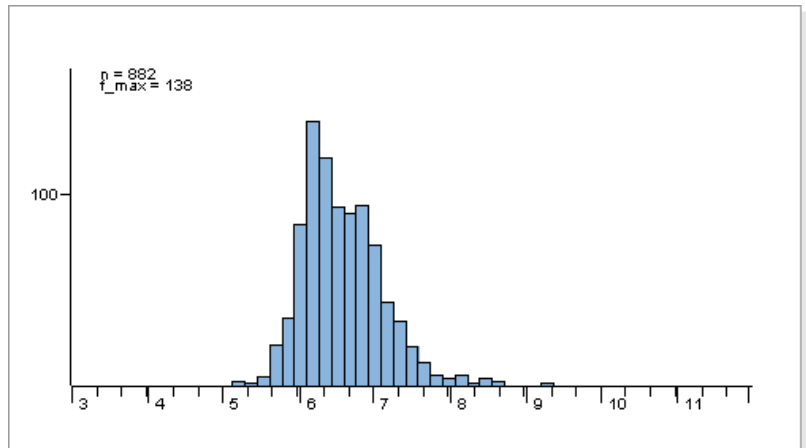
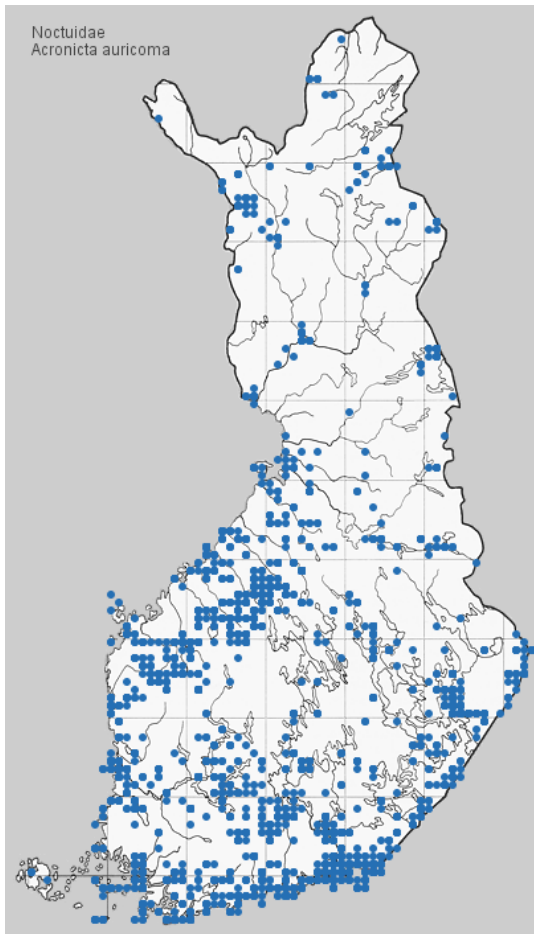
Toukka ruskea tai musta; nystyrät ruskeat, pitkäkarvaiset; sivujuova punainen, valkeiden hengitysaukkojen alapuolella. Pää musta. Elää heinä-elokuusta syksyyn juolukalla (*Vaccinium uliginosum*), mustikalla (*Vaccinium myrtillus*), suomyrtilä (*Myrica gale*) ym. varvuilla ja pensailia. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelot talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

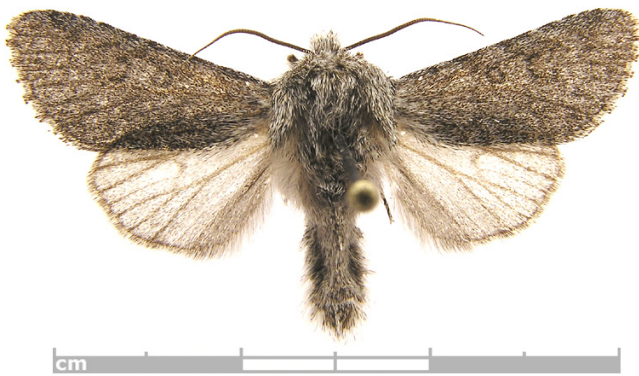
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 28-38 mm. Muistuttaa lajia *A. menyanthidis*. Etusiivet puhtaan tai sinertävän harmaat, tummakehnaiset. Tyvijuomu ja takanurkan juova selvät. Keskikokoinen rengastäplä tummakeskinen. Ulompi poikkiviiru vahvasti taipunut, selvästi vaaleatäytteinen ja varjostunut. Aaltoviiru valkeahko, häipyvä. Takasiivet ruskehtavanharmaat, koiraalla tyvestä vaaleammat. Koiraan sivulämssän hakasen alahaara lyhyt ja tylppä, osoittaa alaviistoon.

Elintavat. Valoisilla pensaikkoisilla ja lehtipuuvaltaisilla alueilla. Tulee hyvin syötille, huonommin valolle.

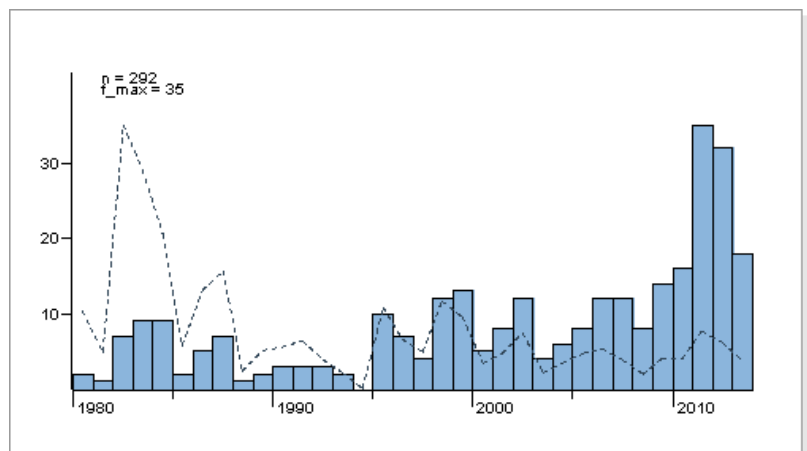
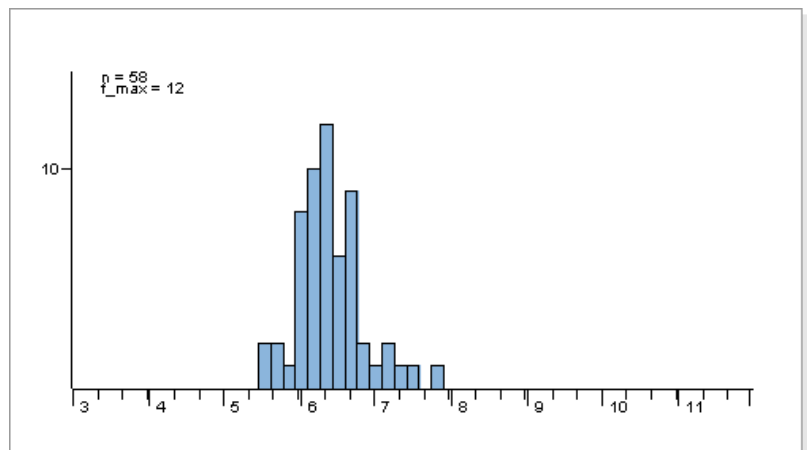
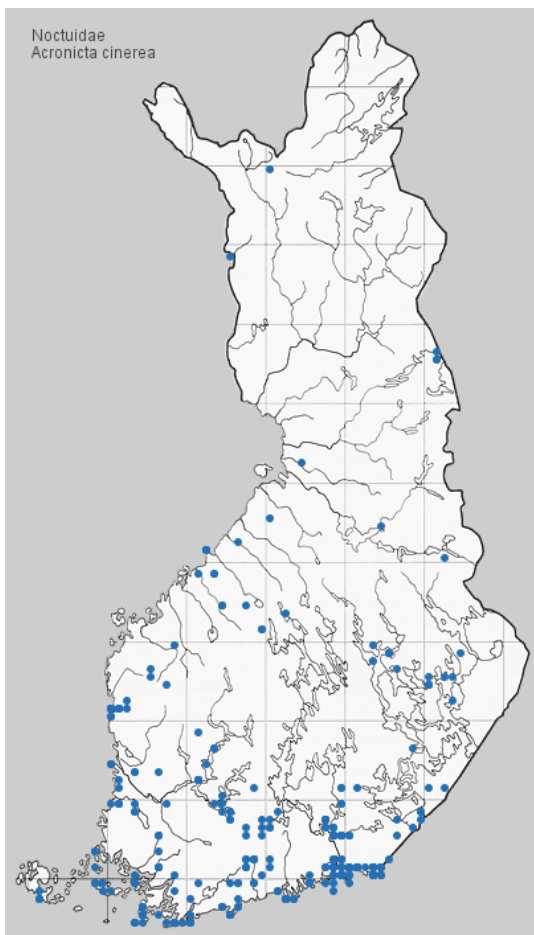
Toukka mustanruskea; nystyrät ruosteenpunaiset, karvat ruosteenpunaiset ja ruskehtavat. Pää ja niskakilpi mustat. Polyfagi, erityisesti lehtipuilla ja pensailta. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Pekka Malinen

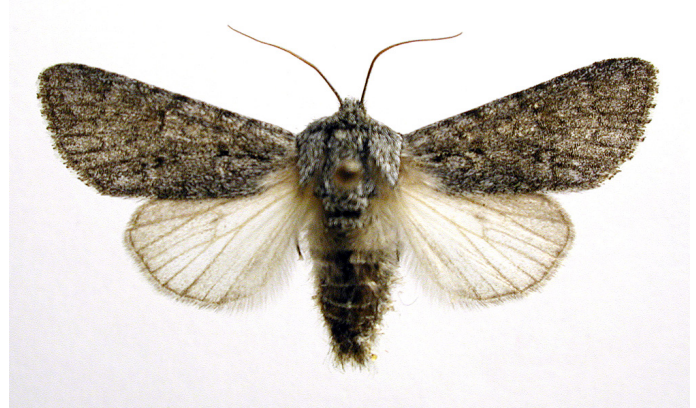
Tuntomerkit. Siipiväli 27-34 mm. Etusiivet harmaat, tummempikehnaiset; kuviot epäselvät, ruskehtavanharmaat. Tyvijuomu ja takanurkan juova puuttuvat. Rengastäplä lähellä sisempää poikkiviirua, ei tummakeskinen. Aaltoviiru puuttuu. Koiraan takasiivet valkeahkot; naaraan harmaanruskeat, ripset vaaleat.

Elintavat. Rämeillä, mäntykankailla, kallioilla. Tulee syötille, verrattain huonosti valolle.

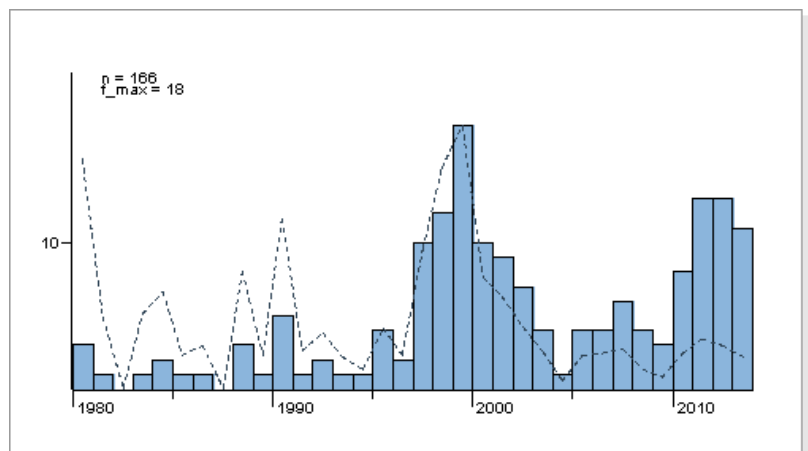
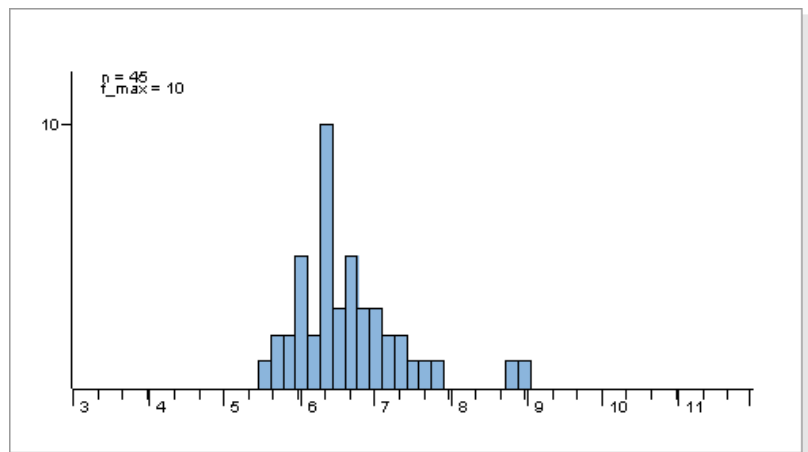
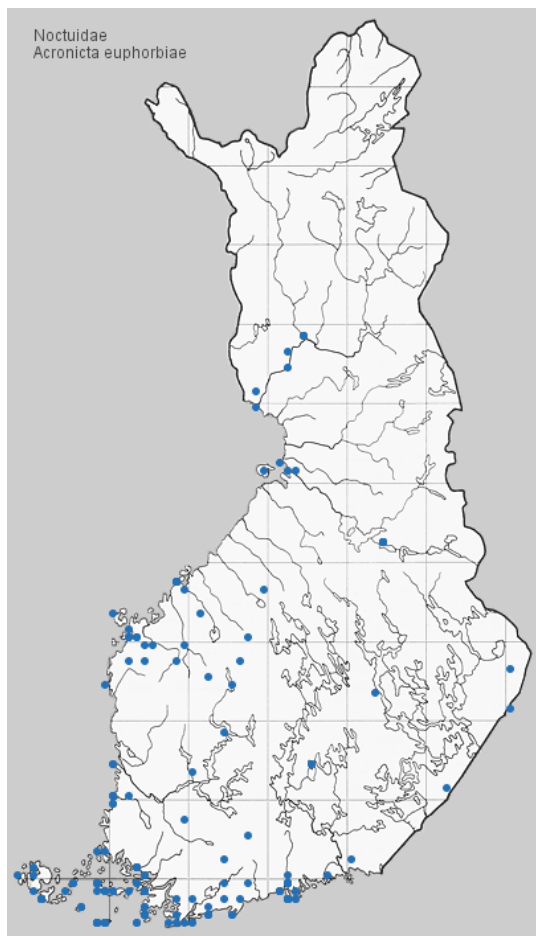
Toukka vaihteleva, harmahtava, ruskehtava tai mustahko; nystyröissä keskipituiset karvat; sivujuova kellanpunainen; keskiruumiin II jaokkeen selkäpuolella suuri, kellanpunainen laikku, seuraavissa jaokkeissa mustia ja valkeita laikkuja. Pää musta. Elää heinäsyyskuussa kanervalla (*Calluna vulgaris*), juolukalla (*Vaccinium uliginosum*) ja muilla varvuilla, ruohoilla ja penssailla. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: M. Virtala

Tuntomerkit. Siipiväli 31-38 mm. Muistuttaa lajia *A. cinerea*; hieman suurempi, vaaleampi, selvempikuviainen.

Elintavat. Kallioilla, mäntykankailla. Tulee valolle ja syötille.

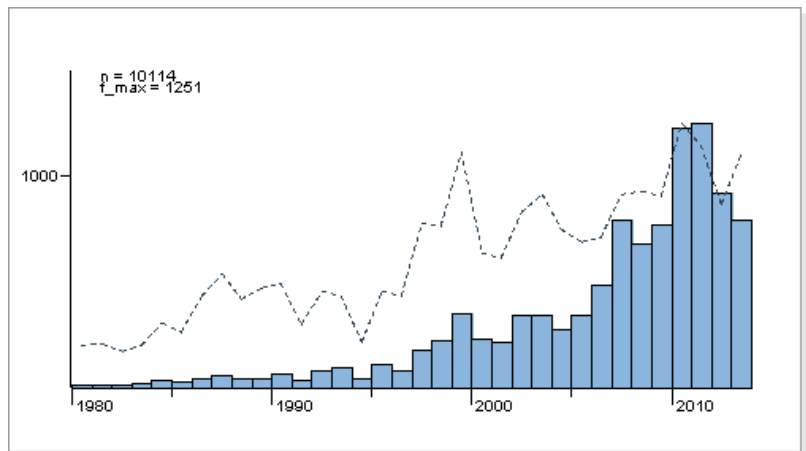
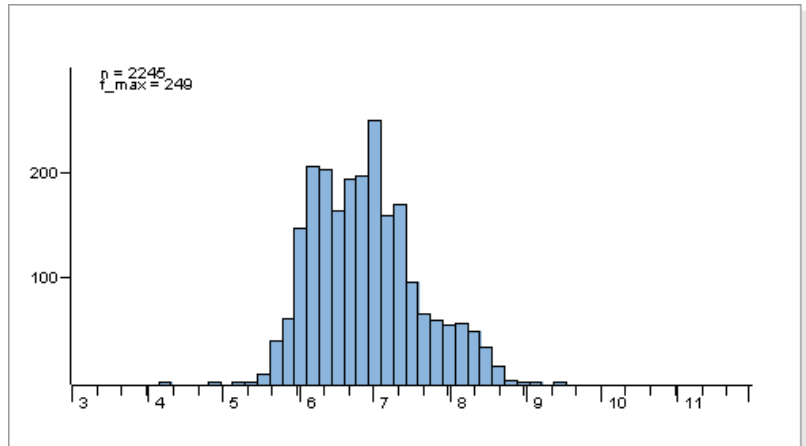
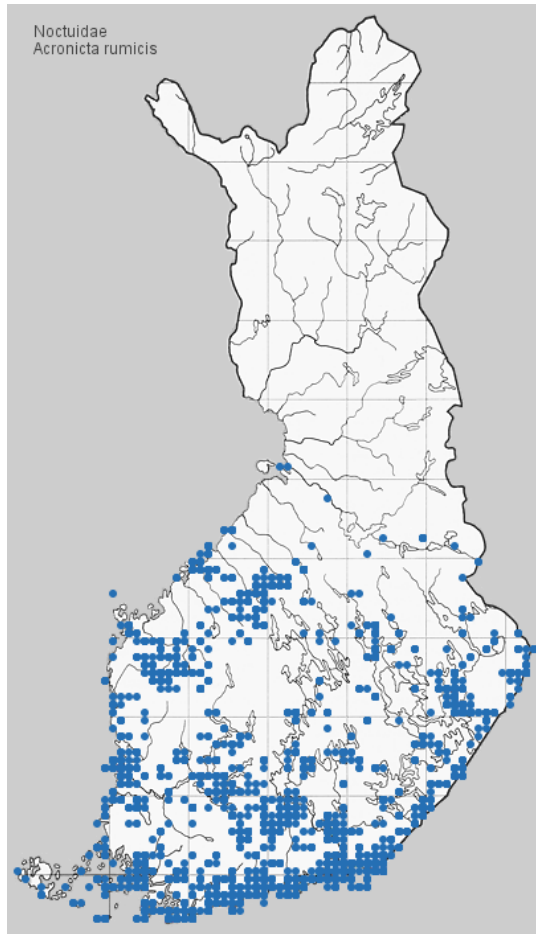
Toukka musta, jaokkeiden välit vihertävänharmaat, joskus valkeahkokehänäinen; sivuselässä rivi valkeahkoja tai vaaleankeltaisia, kolmikulmaisia laikkuja; sivujuova hengitysaukkojen alapuolella oranssinpunainen; keskiruumiin II jaokkeen selkäpuolella oranssinpunainen poikkivyö; nystyröissä mustat, valkeansekaiset karvakimput. Pää musta. Elää elo-syyskuussa varvuilla ja ruohoilla. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 31-38 mm. Etusiivet ruskeanharmaat, seassa valkeaa, tummakehnaiset. Selvä tyvijuomu puuttuu.

Takanurkassa kaksinkertaisen ulomman poikkiviirun takaosassa valkoinen pilkku. Rengastäplässä tumma keskus. Aaltoviiru muodostuu rivistä valkeahkoja täpliä. Takasiivet leveät, tumman harmaanruskeat, ulkoreunasta tummemmat.

Elintavat. Valoisissa lehti- ja sekametsissä, taimikoissa. Tulee valolle ja syötille.

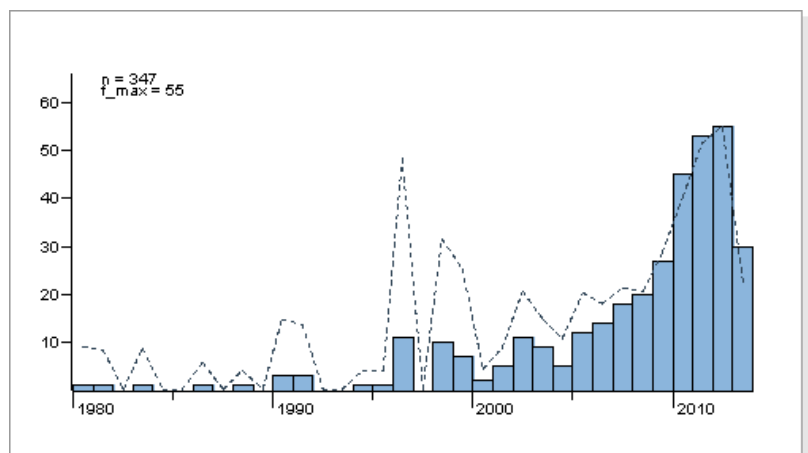
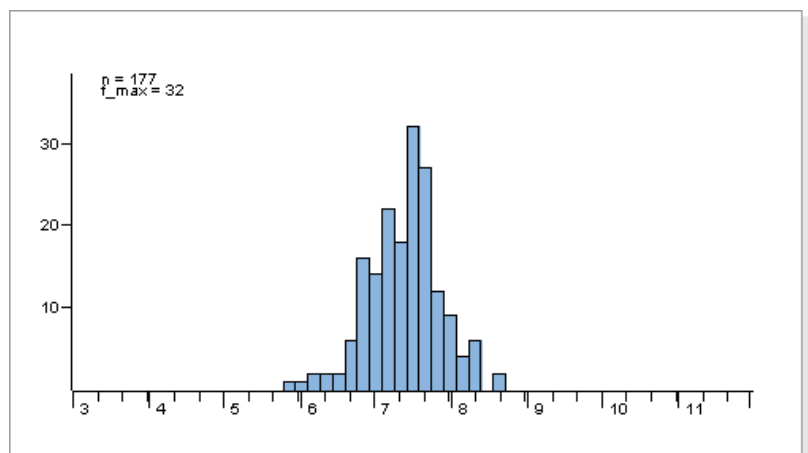
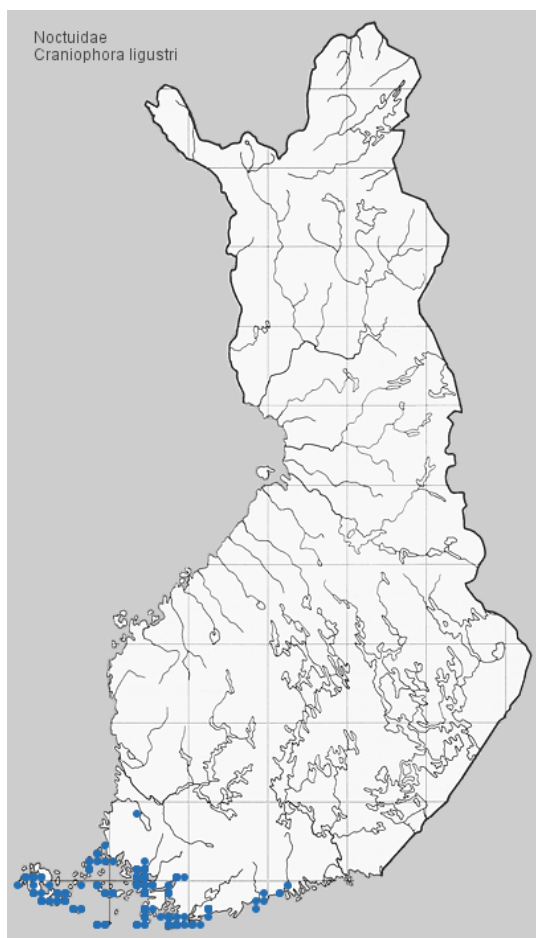
Toukka tumman ruskeanharmaa, vaaleampimarmoroitu; selässä rivi mustia, oranssinpunakeskisiä laikkuja; sivuselässä rivi valkeita, viistoja täpliä; sivujuova hengitysaukkojen alapuolella aaltoileva, valkea tai vaaleankellertävä, siinä oranssinpunaiset nystyrät; karvaniput vaaleanokrat tai punertavat, seassa tumman harmaanruskeaa. Takaruumiin I ja VIII jaokkeiden selkäpuoli ulkoneva. Pää musta, ruskehtavanokrajuovainen. Heinä-syyskuussa; polyfagi lehtipuilla ja pensailta, myös ruohoilla. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Jyrki Lehto

Kuva: H.Tanner

Tuntomerkit. Siipiväli 33-40 mm. Etusiivet tummahkon purppuranharmaanruskeat, paikoin samean oliivinvihreänsävyiset, seassa joitakin valkeita suomuja; munuaistäplän ulkopuolella suuri vaalea lautuma. Poikkiviirut epäselvät. Rengastäplä valkoreunainen, punaruskeakeskinen, sen edessä vaalea laikku, joka ulottuu etureunaan. Munuais- ja rengastäplä kaukana toisistaan. Ulkoreunassa rivi mustia, valkoreunaisia täpliä. Takasiivet ruskeanharmaat. Siipiripset täplikkäät.

Elintavat. Lehdoissa, sekametsissä, puistoissa. Tulee hyvin valolle ja syötälle.

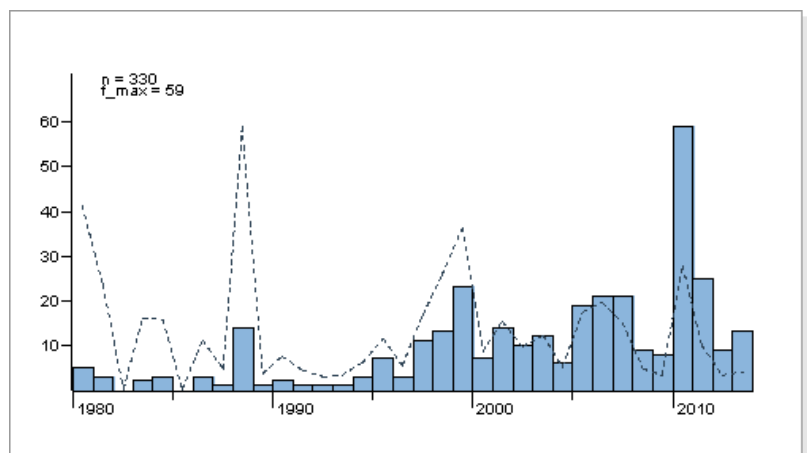
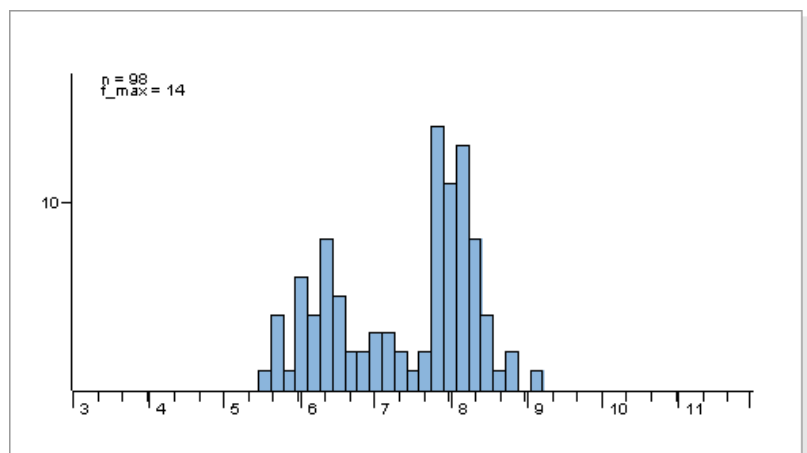
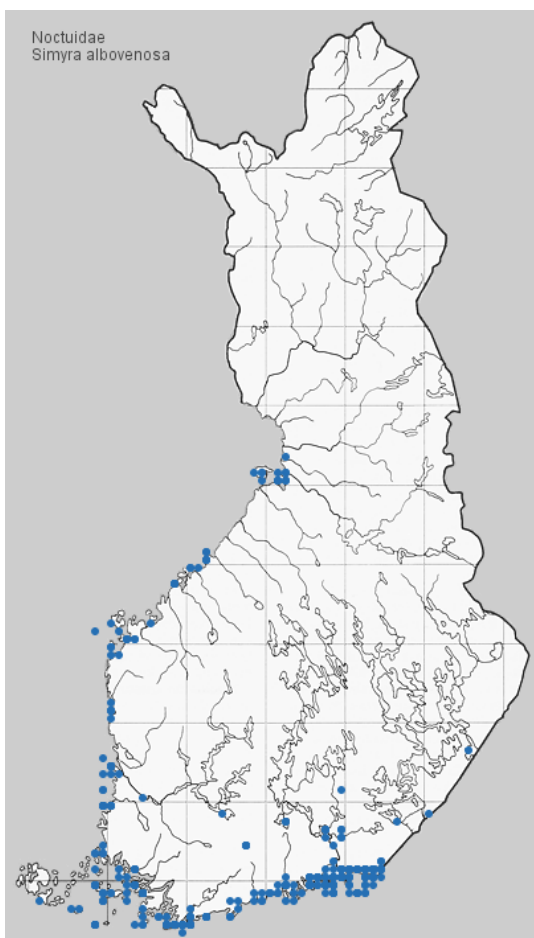
Toukka vihreä; selkäjuova valkeahko; sivuselkäjuova vaaleankeltainen. Hengitysaukot punaiset; nystyrät mustat, niissä yksi melko pitkä, musta karva. Pää vihreä. Elää saarnella (*Fraxinus excelsior*), tavallisesti lehden alapinnalla. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: H.Tanner

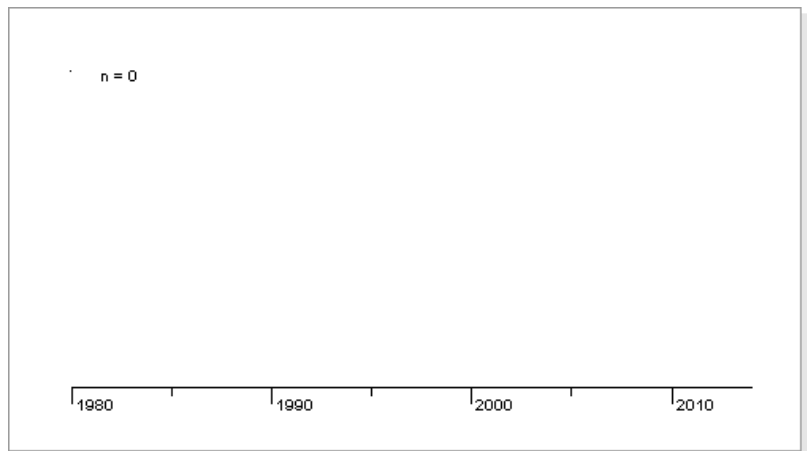
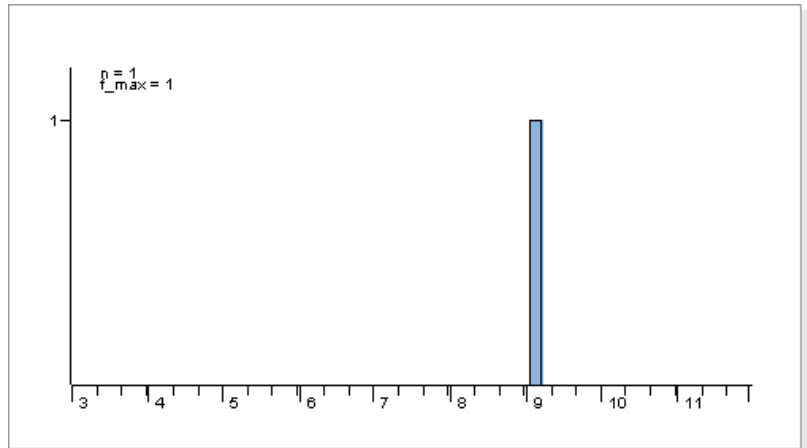
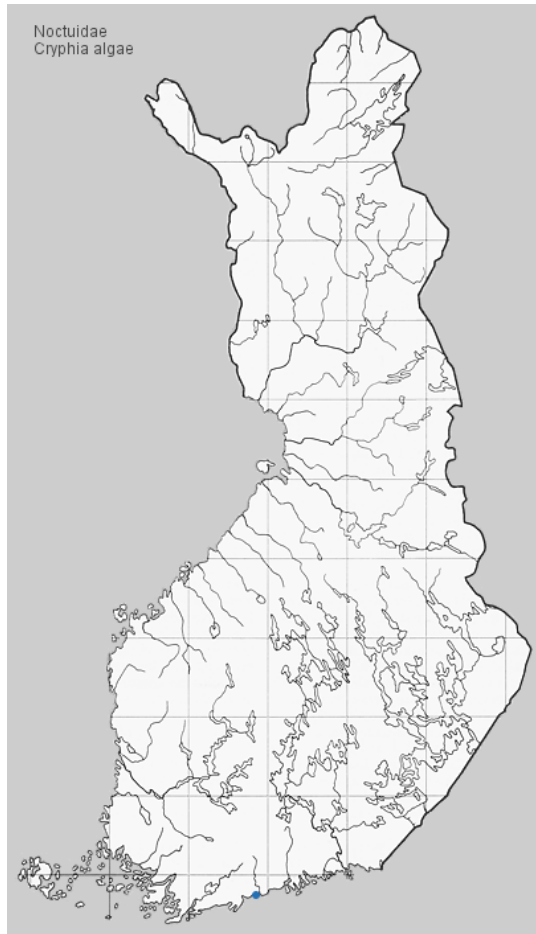
Tuntomerkit. Siipiväli 28-41 mm. Etusiivet suipot, teräväkärkiset, vaaleanokrat, tumman harmaanruskeakehnäiset; keskisaran kohdalla ja takareunassa epäselvät, ruskehtavat pitkittäisjuovat. Tyvijuuomu tumma. Suonet useimmiten pohjaväriä vaaleammat. Ulkoreunassa joskus rivi mustahkoja täpliä. Takasiivet silkinvalkoiset, tummempireunaiset.

Elintavat. Saaristojen luodoilla ja pikku saarilla, ruoikoissa. Tulee valolle, ei syötillle.

Toukka mustahko tai tumman ruskeanharmaa, vaaleamarmoroitu; sivuselkä- ja sivujuova vaalean okrankeltaiset, usein punatäpläiset; nystyrät näissä keltaiset tai oranssit; karvatupsut muodostuvat vaalean punaruskeista ja mustista karvoista. Pää musta, okrajuovainen. Elää heinä-elokuussa ruokohelvellä (*Phalaris arundinacea*), järviruo'olla (*Phragmites australis*), rantavehnällä (*Leymus arenarius*), vihvilöillä (*Juncus*) ja hierakoilla (*Rumex*). Koteloituu kiven alle tai heinäntehtiin pitkittäisistä korsista tehtyyn kotelokoppaan. Kotelo talvehtii.

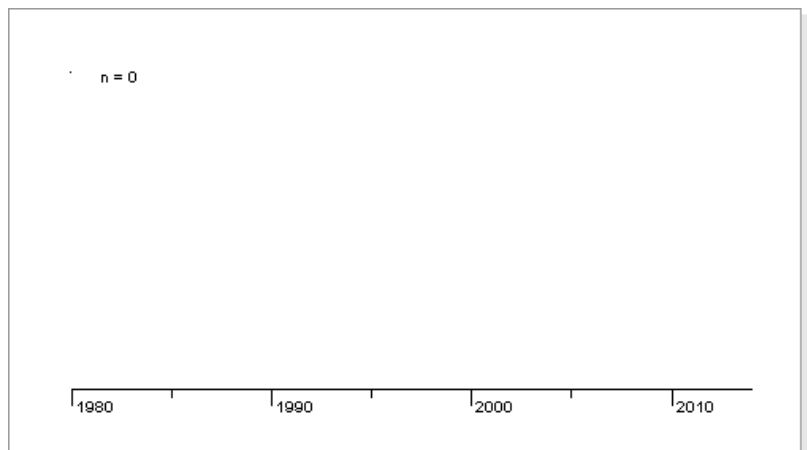
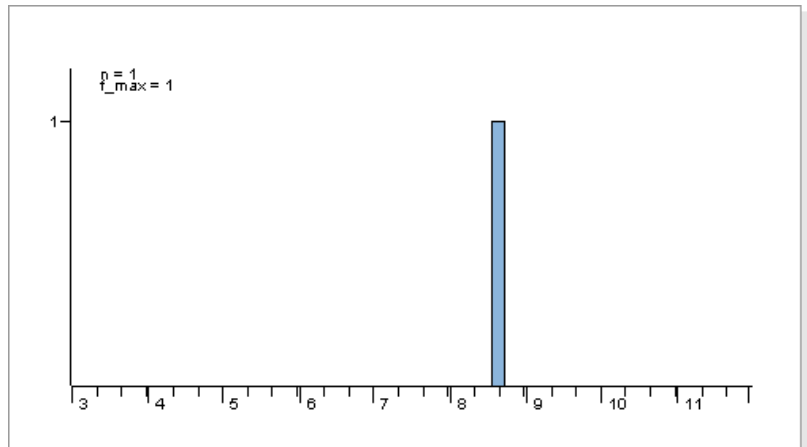
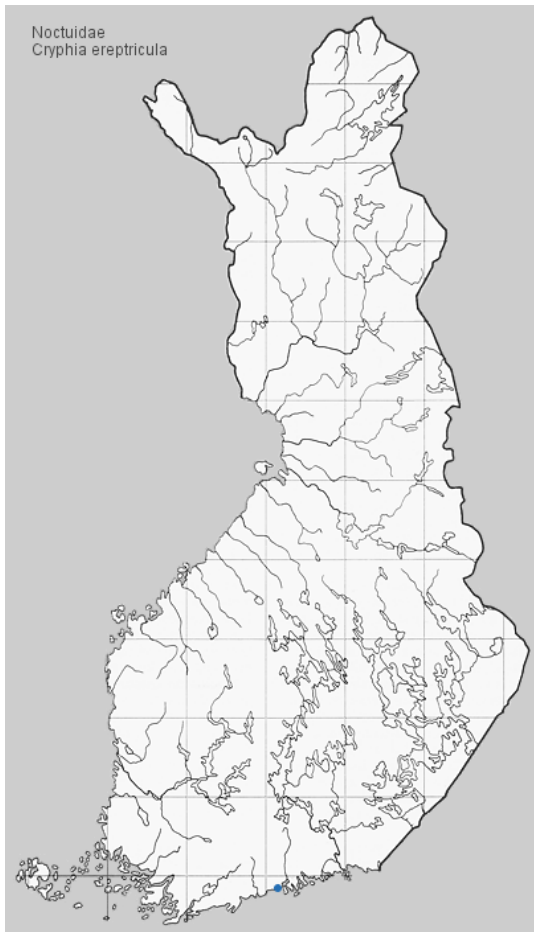
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-25 mm. Pieni. Etusiivet sammalenvihertävät tai vihertävänharmaat; keskisarake punertavanruskea- tai harmahtavanruskeakehänäinen, leveimmältä kohdaltaan yli 2 kertaa niin leveä kuin takaosastaan. Tyvipoikkiviiru musta; sisempi ja ulompi poikkiviiru muodostuvat joistakin valkeahkoista suomuista, keskisarakkeen puolelta mustahkoreunaiset. Tyvipoikkiviirun ulkopuolella takareunassa pyöreähkö, mustahkoreunainen täplä. Yökköstäplät hiukan pohjaa tummemmat, rengas- ja keilatäplä yhtyvät poikittaiseksi laikuksi. Aaltoviiru epäselvä, valkeahko. Takasiivet harmaanruskeat, ulkoreunasta tummemmat.

Elintavat. Kallioilla, vanhojen muurien tienoilla. Tulee valolle ja syötille.

Toukka vihertävänharmaa, seassa valkeahkoa; selkäjuova ja sivuselän täplät valkeat; selässä rivi mustia, hevosenkengän muotoisia kuvioita; sivujuova vaalea, yläpuolelta mustahkoreunainen. Pää musta. Elää loka-toukokuussa puiden runkojäkäliillä. Koteloituu kotelokoppaan maahan.

Tuntomerkit. Siipiväli 24-30 mm. Hieman kookkaampi ja pitempisiipinen kuin *C. algae*. Etusiivet kaksiväriset: tyvisarake vihertävän valkeahko ja keskisarake punertavanruskea, ulkosarake ruskeavarjoinen; keskisarake leveimmältä kohdaltaan alle 2 kertaa niin leveä kuin takaosastaan. Poikkiviirut keskisarakkeen puolelta mustahkoreunaiset. Yökköstäplät selvät; munuaistäplä suuri.

Takasiivet vaalean sameanharmaat, silkinkiiltoiset, ulko-osastaan tummemmat; ripset vaaleat.

Elintavat. Kuivilla rinteillä, mäntykankailla. Tulee valolle.

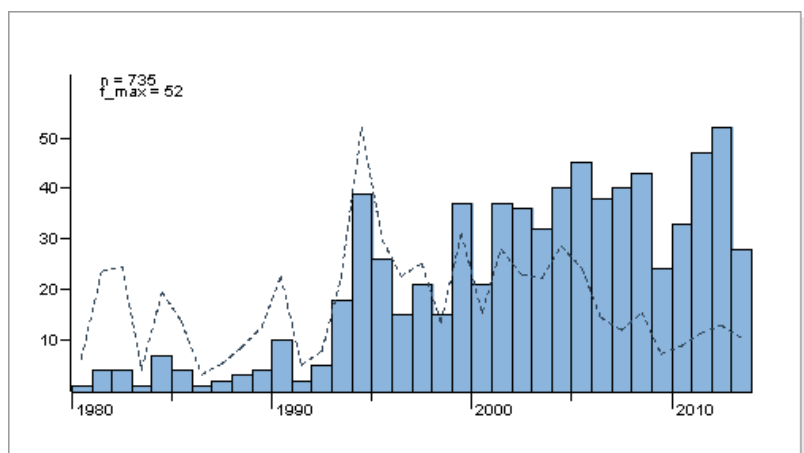
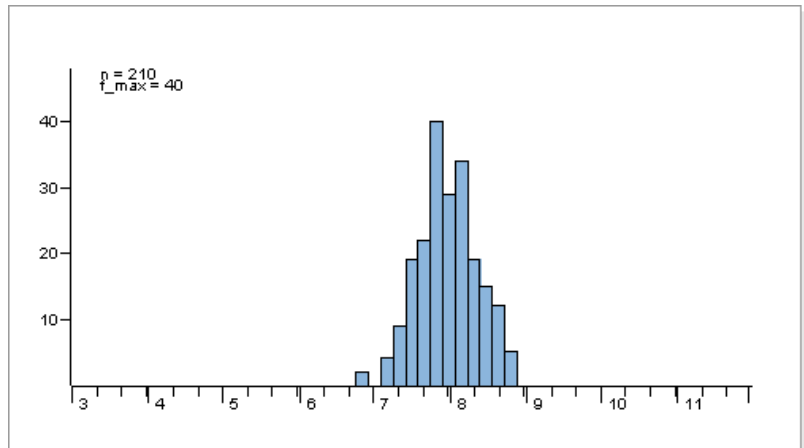
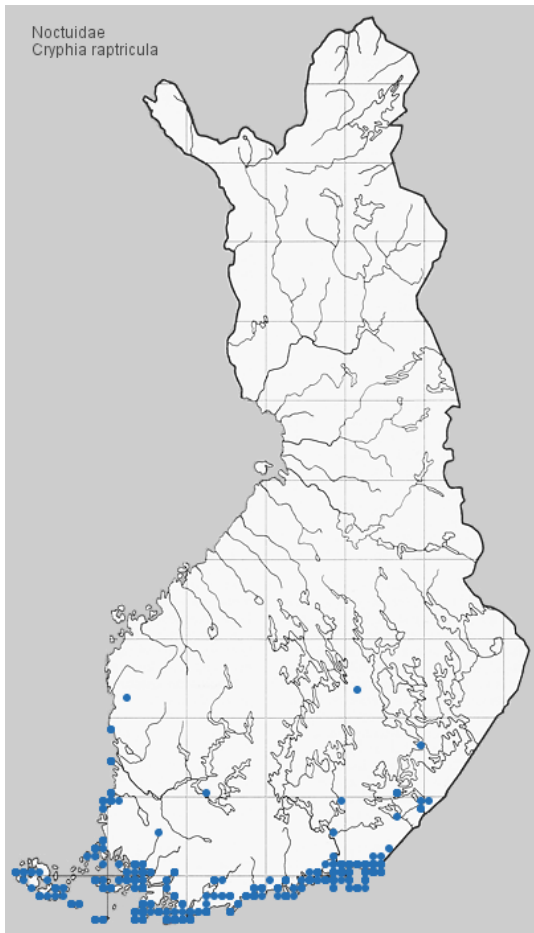
Toukka siniharmaa; selkäjuova musta; kyljissä aaltoileva, kellertävänpunainen, mustareunainen juova. Elää jäkälillä (*Parmelia*, *Lecanora*). Koteloituu kotelokoppaan maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24-31 mm. Etusiivet kapeat; tummanharmaat; keskisarakkeen keskellä vaalentuma. Tyvisarakkeen etureunassa vaalea laikku, jossa musta pitkittäisjuova; tyviuomu ja takanurkan juova mustat, jälkimmäinen voi jatkua keskisarakkeessa. Poikkiviirut yksinkertaiset, hampaattomat, mustat, epäselvät; ulomman takaosa usein ulkopuolelta valkoreunainen. Yököstäplät epäselvät, hienosti mustareunaiset. Ulkosarakkeessa usein heikko, ruosteenruskehtava varjo. Takasiivet samean valkeahkot, ulkoreunasta hiukan tummemmat.

Elintavat. Kuivilla, mäntyä kasvavilla kallio- ja hiekka-alueilla. Tulee hyvin valolle, syöille heikommin.

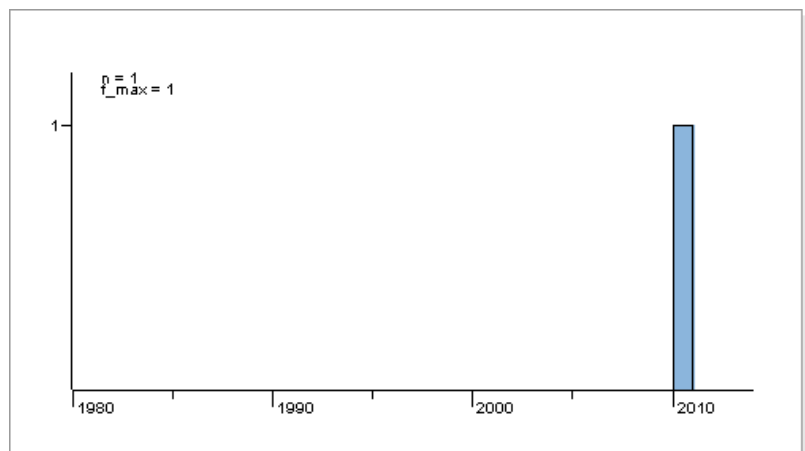
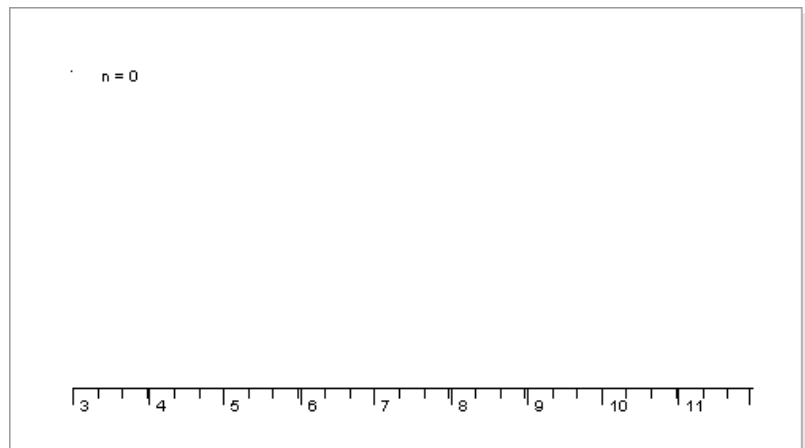
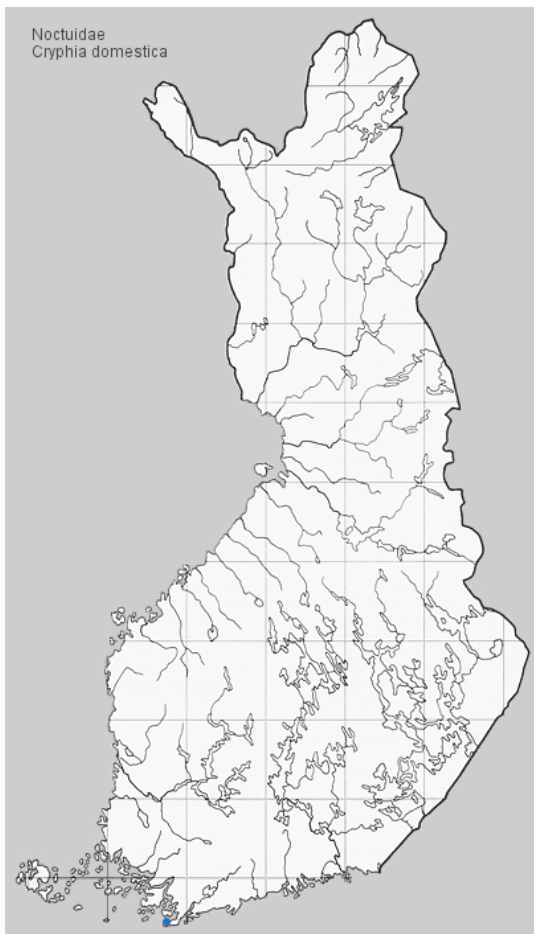
Toukka siniharmaa; sivuselässä rivi oranssinkeltaisia, jaokkeiden välien kohdalta valkeahkoja täpliä. Nystyrät suuret, mustanruskeat, niissä yksi, vaaleanharmaa karva. Pää kellertävä, mustahkokuviainen. Elää jäkälillä (*Parmelia*); talvehtii pienenä. Koteloituu kotelokoppaan maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

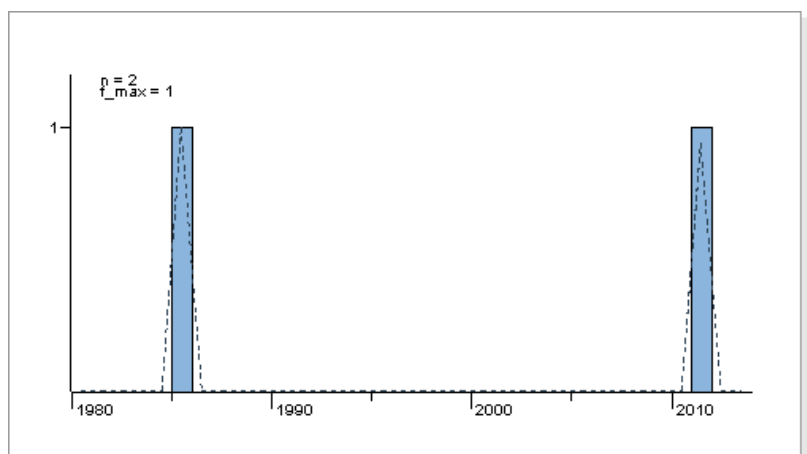
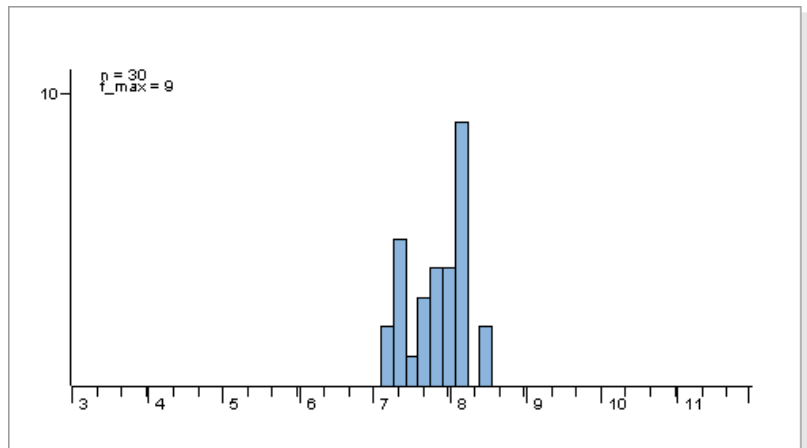
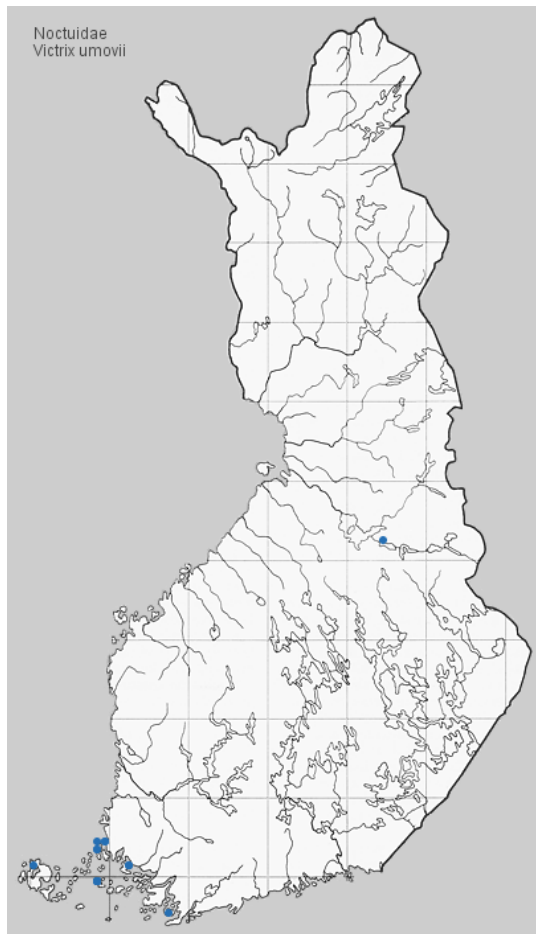
Tuntomerkit. Siipiväli 24–28 mm. Etusiivet vaalean kellanharmaat; siiven tyvellä, keskisarakkeen takaosassa ja ulkosarakkeen ulko-osassa harmaat tai oliivinvihreät varjot; etureunassa ulkosarakkeen sisäosassa harmaa tai oliivinvihreä täplä. Poikkiviirut yksinkertaiset, mustat, vahvasti saharhampaiset. Aaltoviiru muodostuu mustista täplistä. Yökköstäplät suuret, harmaat tai oliivinvihreät, valkoreunaiset, niiden ulkopuolella joitakin mustia suomuja; rengas- ja keilatäplä yhteensulautuneet; viimeksimainittu suuri, pyöreä. Ripset mustatäpläiset. Takasiivet valkeahkot; keskitäplä, ulkoreuna ja kaarijuova tummanharmaat.

Elintavat. Kallioilla, kivikoissa. Tulee valolle, jonkin verran myös syötillle.

Toukka siniharmaa; selkäjuova leveä, epäsäännöllinen, oranssi tai okrankeltainen; sen jakaa keskeltä katkeileva, musta keskijuova. Sivulla yksi tai kaksi valkeaa pitkittäisjuovaa. Nystyrät mustat. Pää musta. Elää nystyjäkälällä (*Lecidea confluens*). Koteloituu kotelokoppaan jäkälälle. Toukka talvehtii.

Kuva: Sakari Kerppola

Tuntemerkit. Siipiväli 28-31 mm. Etusiivet sammalen - oliivin vihertävät, tummakehnaiset. Poikkiviirut mustat; ulompi saharhampainen, sen takaosassa laakea sisenemä; sisempi vahvasti aaltainen. Yökköstäplät selvät, mustarajaiset. Aaltoviiru epäselvä, vaalea, sen sisäpuolella rivi mustia täpliä. Takasiivet tummahkot, keskistäplä puolikuumainen.

Elintavat. Kuivissa metsissä. Lentää parittomina vuosina. Tulee valolle, ei syötille.

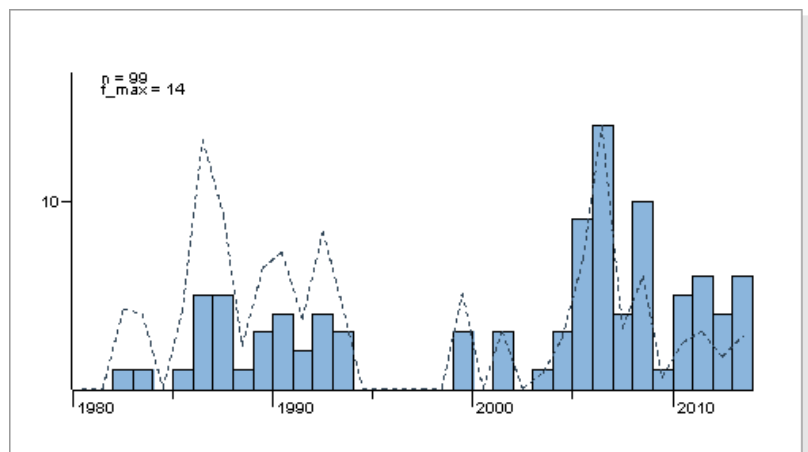
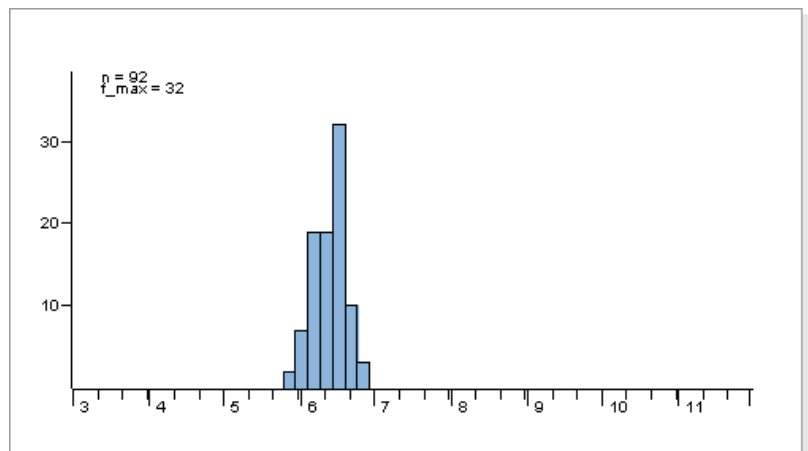
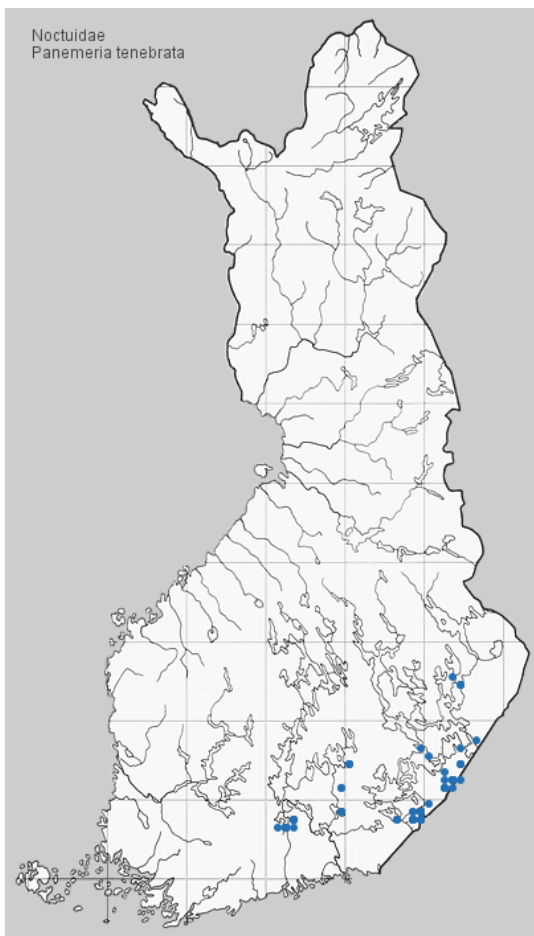
Toukka elää korpilupolla (*Alectoria sarmentosa*); talvehtii suhteellisen pienenä kehdoissa oksistossa. Koteloituu kotelokoppaan maahan.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-20 mm. Pieni, hennonpuoleinen. Etusiivet oliivinvruskeat - punaruskeat, niissä sirotellusti harmaanvalkeahkoja suomuja. Poikkiviirut häipyvästi tummemmat; keskivarjo sahapainainen, varjomainen, tumman harmaanruskea. Aaltoviirun paikalla tummanruskea varjo. Mustahkoissa takasiivissä keltainen, eteenpäin levenevä poikkivyo. Molempien siipiparien ripset kellertävät.

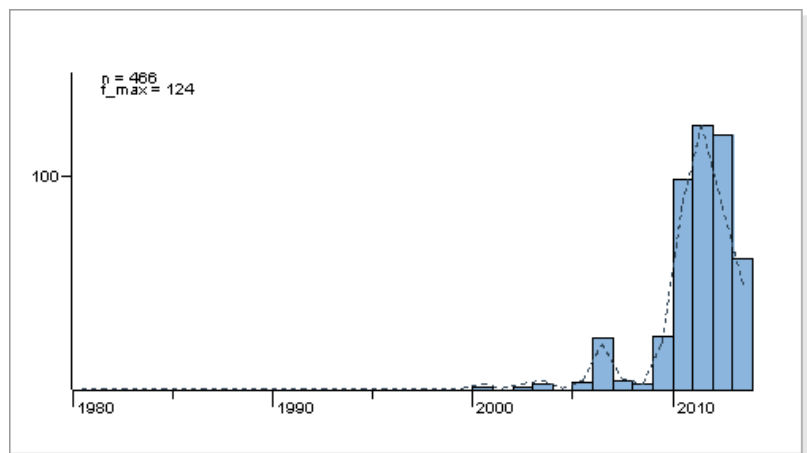
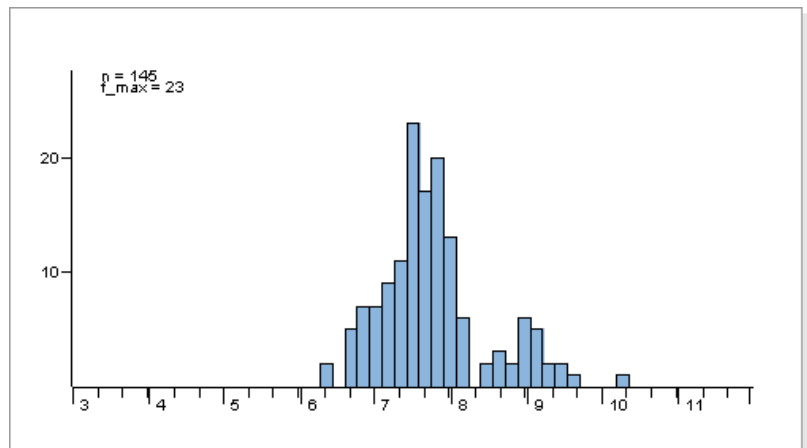
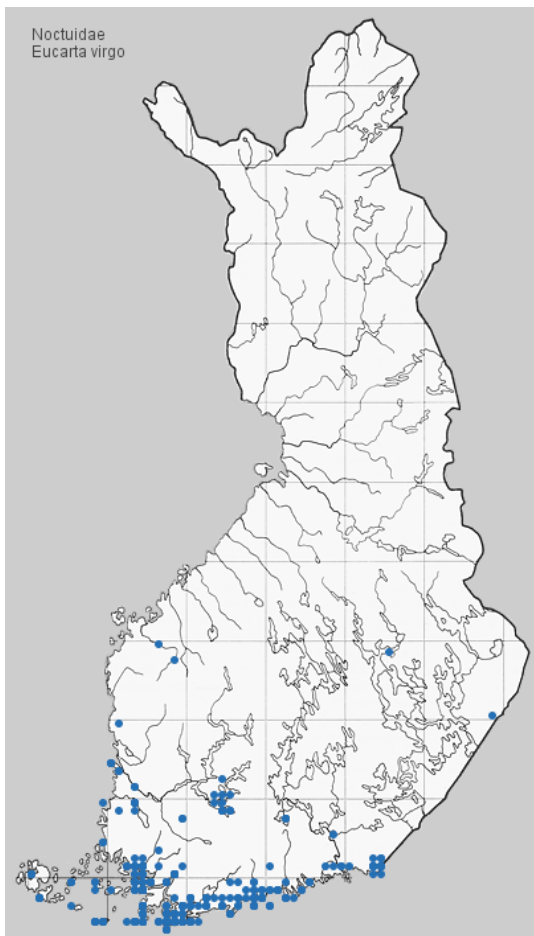
Elintavat. Kosteilla niityillä, puronvarsilla. Päiväaktiivinen, käy kurjenpolven (*Geranium*) ja lehtotähtimön (*Stellaria nemorum*) kukilla. Toukka kellanvihreä; selkäjuova tummanvihreä; sivuselkäjuova valkeahko, tummareunainen; sivujuova kellanvalkea, yläpuolelta tummanvihreäreunainen. Pää vaaleanvihreä. Elää lehtotähtimöllä, myös nurmihärkillä (*Cerastium fontanum*) ja ketohärkillä (*Cerastium arvense*), syö kukkia ja siemeniä. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: H.Tanner

Kuva: H.Tanner

Tuntomerkit. Siipiväli 25-33 mm. Helposti tunnistettava. Etusiivet vaalean violetinharmaat, oliivinruskeakehnäiset. Keskisarka rengastäplän sisä- ja ulkopuolella tumman oliivinruskea, häipyvästi kohti etureunaa. Sisempi ja ulompi poikkiviiru valkoiset, ruskeareunaiset, vastakkaisiin suuntiin viistot, yhtyvät takareunassa. Yökköstäplät valkeat, kapealti harmaanruskeakeskiset, myös vastakkaisiin suuntiin viistot, yhtyvät keskisuonen kohdalla. Aaltoviiru häipyvä, valkea. Ripset vaaleanharmaat ja ruskeat, vaaleanpunasävyiset. Takasiivet vaalean harmaanruskeat; keskistäplä ja kaarijuova näkyvät heikosti.

Elintavat. Kosteilla ja tuoreilla niityillä, ruderaateilla, metsänreunoilla. Tulee valolle.

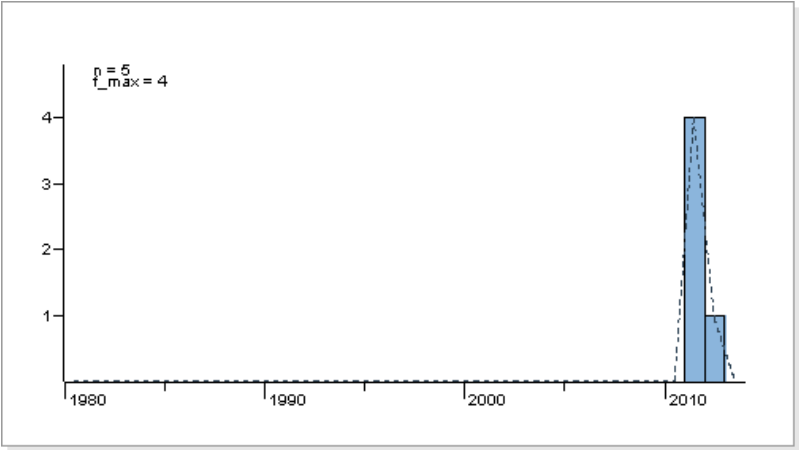
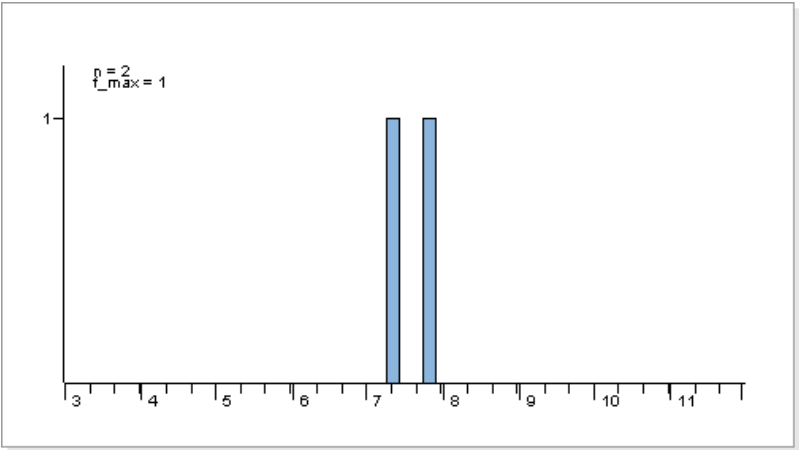
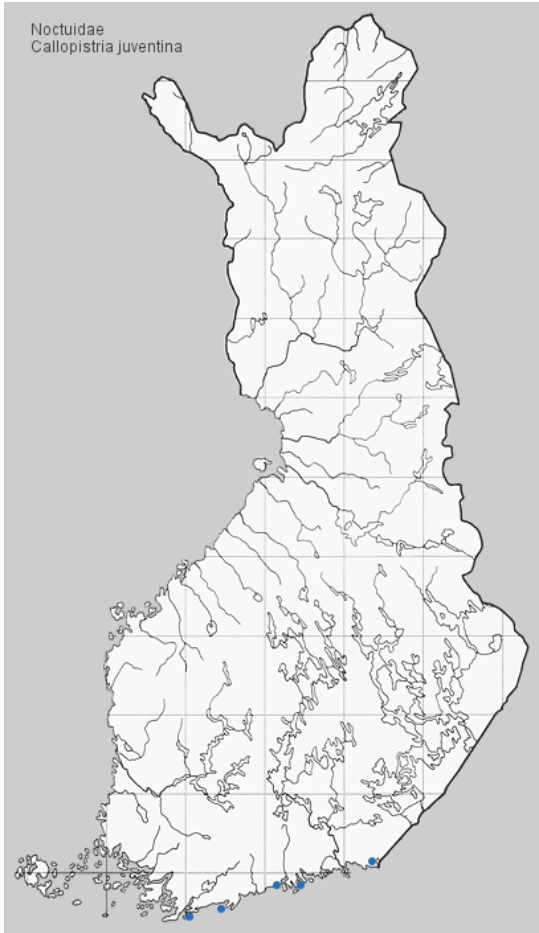
Toukka vihreä; selkäjuova valkea, tummempireunainen; sivuselkäjuova kellertävä, tummempireunainen; sivujuova valkea, yläpuolelta leveästi violetinpunareunainen. Nystyrät pienet, valkeahkot. Pää vihreä. Elää heinä-syyskuussa pujolla (*Artemisia vulgaris*) ja pietaryrtillä (*Tanacetum vulgare*). Kotelo talvehtii.

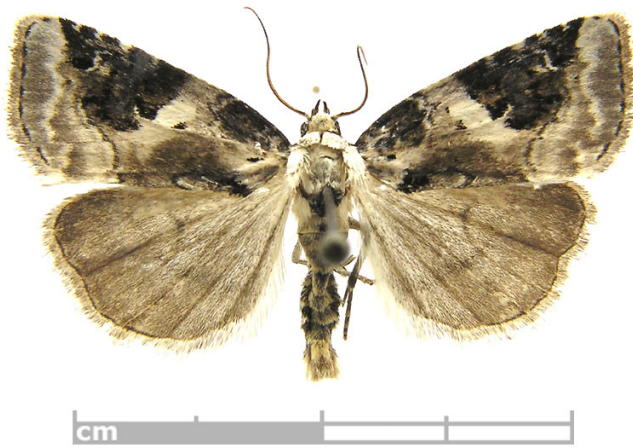

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

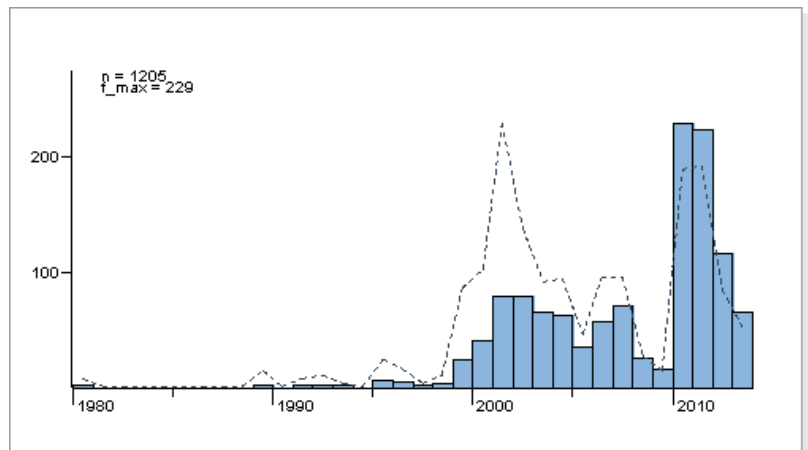
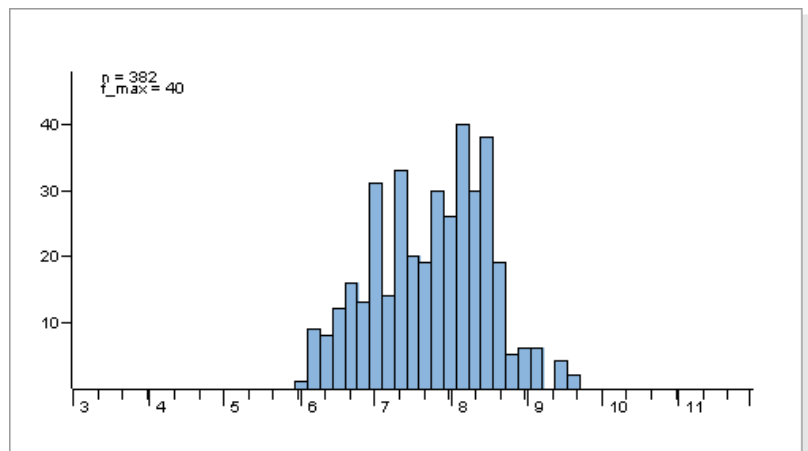
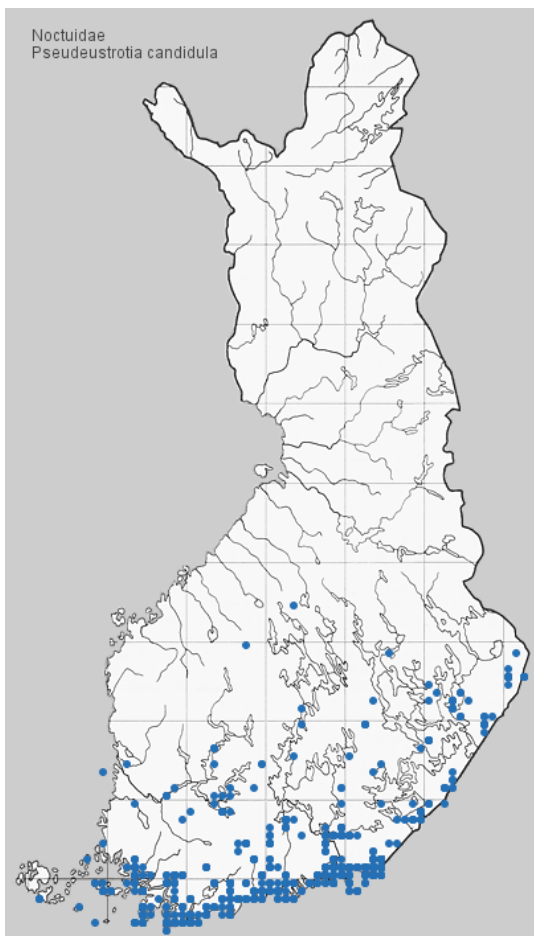

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-25 mm. Etusiivet valkeahkot, tuoreena ruusunpunan hohtoiset, harmaavarjoiset. Munuaistäplä suuri, mustanharmaa, mustien täplien reunustama; sen ympärillä etureunassa suuri, mustanharmaa, kolmikulmainen laikku.

Tyvisarakkeen etuosassa samantapainen, pienempi ja hiukan vaaleampi laikku. Poikkiviirut hienot, kaksinkertaiset, vaaleatäytteiset, saharhampaiset. Aaltoviiru leveä, vaalea, sen molemmilla puolilla tummemmat varjot. Takasiivet vaaleanharmat.

Elintavat. Lehti- ja sekametsissä, taimikoissa, puistoissa, niityillä. Tulee valolle, joskus syötille; pelotettavissa lentoon päivällä.

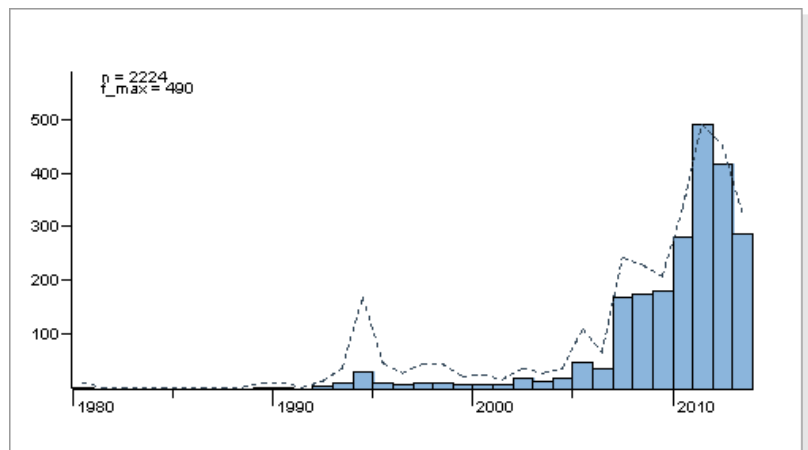
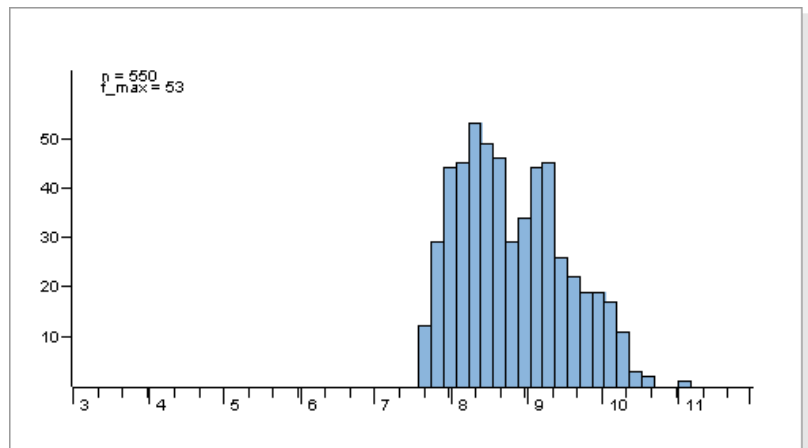
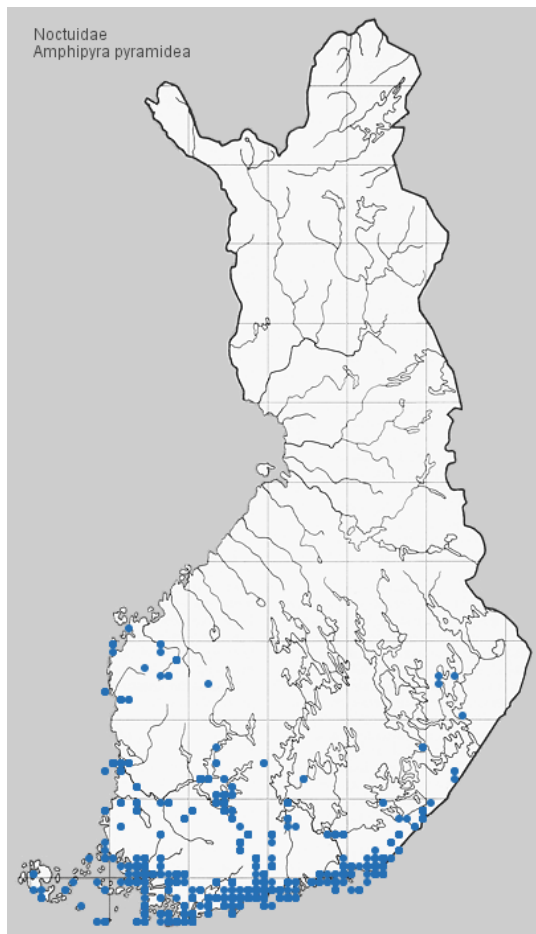
Toukka vihreä, jakkeiden välit kellertävät; selkä- ja sivuselkäjuova tummat; sivujuova valkea. Pää vihreä. Elää mm. heinäkasveilla (Poaceae), hierakoilla (*Rumex*) ja tatarilla (*Polygonum, Persicaria*). Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 44-52 mm. Etusiivet tummanruskeat, vaaleakehnäiset. Tyvi-, sisempi ja ulompi poikkiviiru vaaleat, tumman harmaanruskeareunaiset; sisemmässä poikkiviirussa myös etuosassa syviä hampaita. Keskisarake jokseenkin tasaleveä, etuosasta vain hieman leveämpi kuin takareunasta. Keskivarjo leveä, varjomainen, tumman harmaanruskea; sulautuu tavallisesti ulompaan poikkiviiruun. Rengastäplä pieni, vaalea, melko terävästi tummareunainen. Aaltoviiru vaalea, sen etupuoliskon sisäpuolella mustahkoja nuolitäpliä. Takasiivet voimakkaan ja tasaisen ruosteenruskeat, raja etureunan harmaanruskeaan alueeseen jyrkkä.

Koiraan sivulämssän kärjessä vain pieni sukastupsu; uncus kärjestään poikkipäinen.

Elintavat. Lehdoissa, rehevissä sekametsissä. Tulee jonkin verran valolle, hyvin syötill.

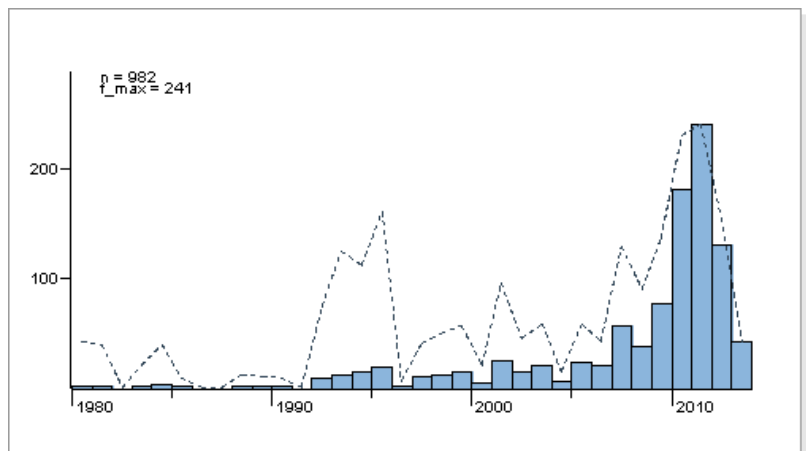
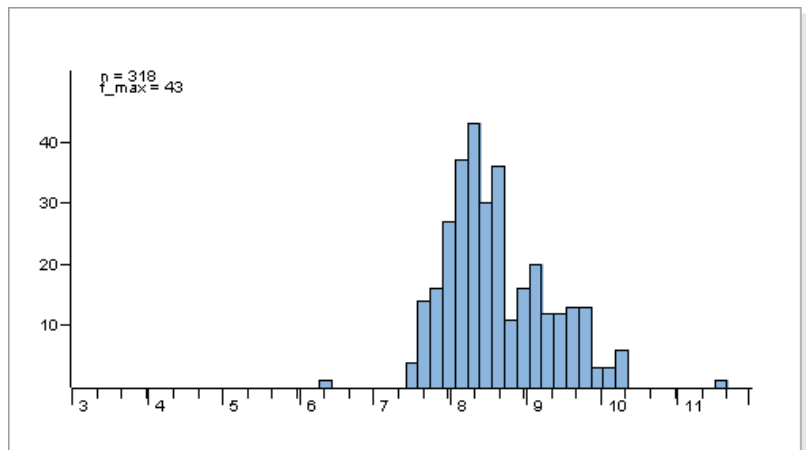
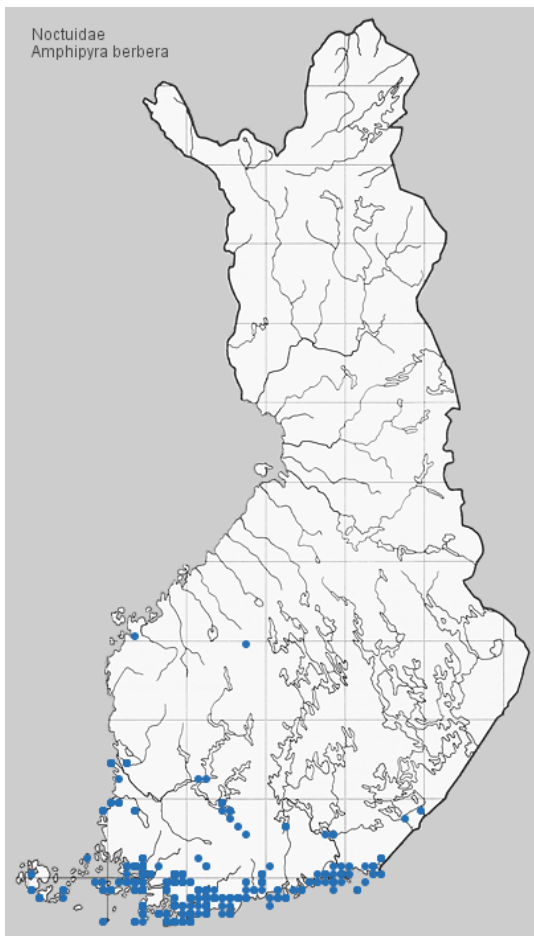
Toukka vihreä; selkäjuova valkea; sivuselkäjuova kellertävä, muodostuu täplistä; sivujuova vihertävänvalkea, katkennut keskiruumiin III ja takaruumiin kahden ensimmäisen jaokkeen kohdalta. Nystyrät kellertävät. Pää vihreä. Takaruumiin VIII jaokkeessa kartiomainen uloke, joka suuntautuu hiukan takaviistoon, sen kärki sarvimainen, kellanvihreä. Elää tammella (*Quercus robur*), syreenillä (*Syringa*) ja kuusamalla (*Lonicera*), myös muilla, lähinnä jaloilla lehtipuilla. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Muna talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 42-52 mm. Muistuttaa lajia *A. pyramidea*; etusiivet hailakammat. Sisemmässä poikkiviirussa vain takaosassa syviä hampaita. Keskisarake selvästi eteenpäin levenevä (takaosa runsaasti puolet etureunasta). Keskivarjo näkyy tavallisesti erillisenä. Rengastäplä isompi ja sulautuvampi. Takasiivet hailakammat, raja etureunan harmaanruskeaan alueeseen vähemmän jyrkkä.

Koiraan sivulämssän kärjessä tuuheasti sukasia; uncus suippokärkinen.

Elintavat. Lehdoissa, sekametsissä. Tulee valolle, selvästi paremmin syötille.

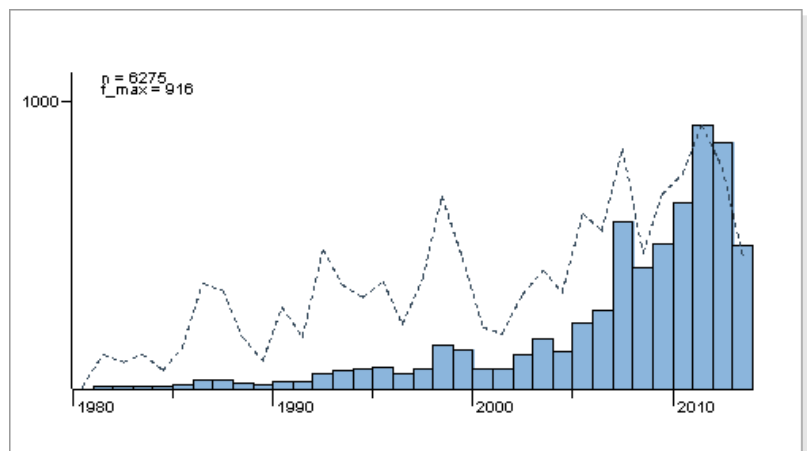
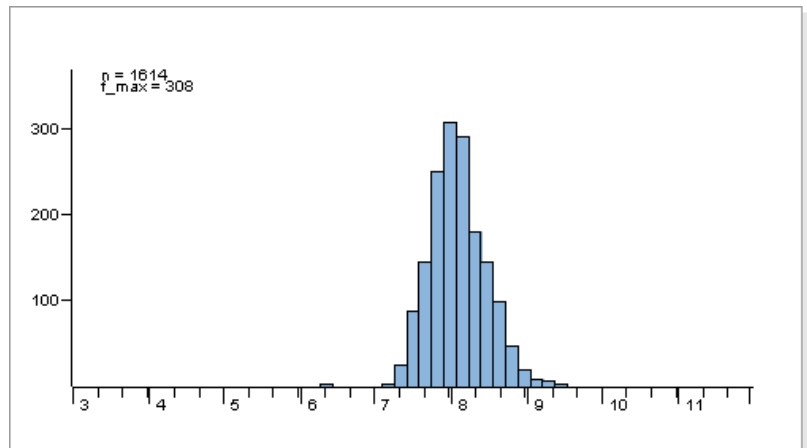
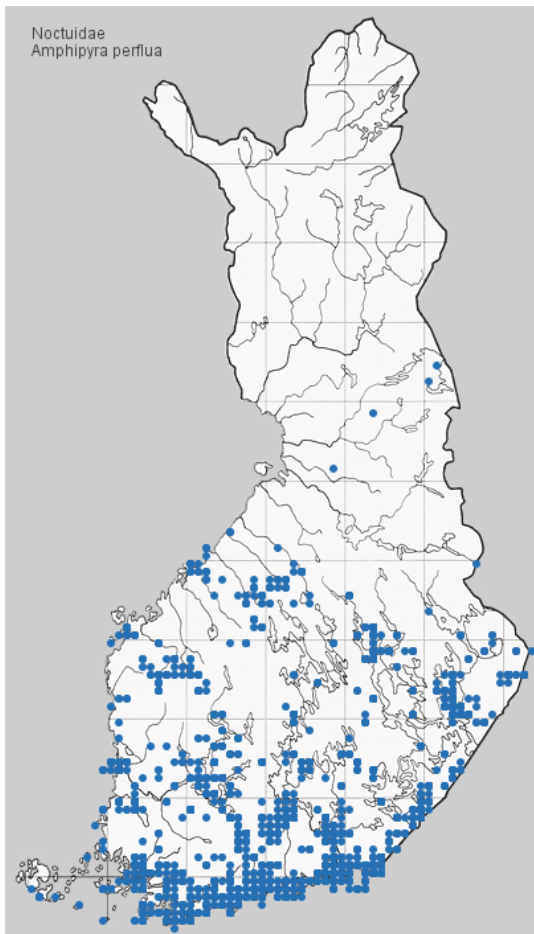
Toukka vihreä; selkäjuova valkea; sivuselkäjuova kellertävä, katkeileva; sivujuova vihertävänvalkea. Nystyrät kellertävät. Pää vihreä. Takaruumiin VIII jaokkeessa kartiomainen uloke, joka suuntautuu hiukan takaviistoon, sen kärki sarvimainen, punainen. Elää tammella (*Quercus robur*), myös muilla lehtipuilla ja pensaille. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Muna talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

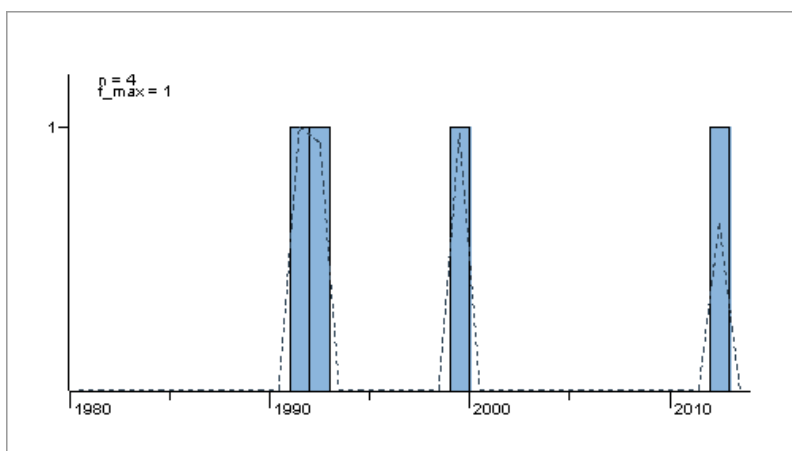
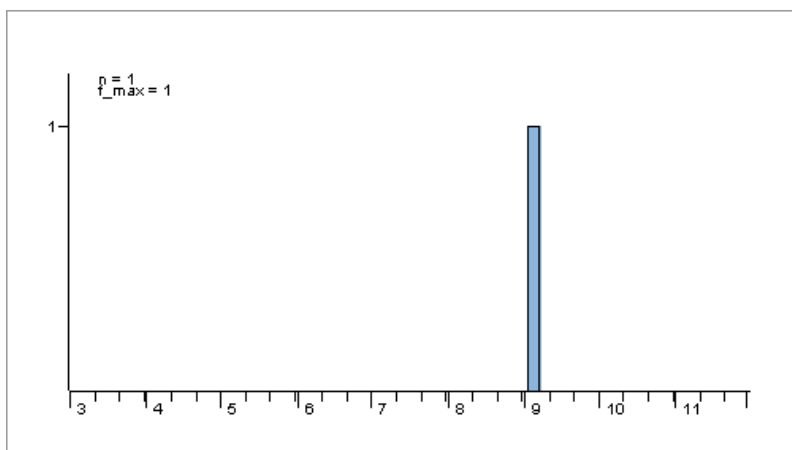
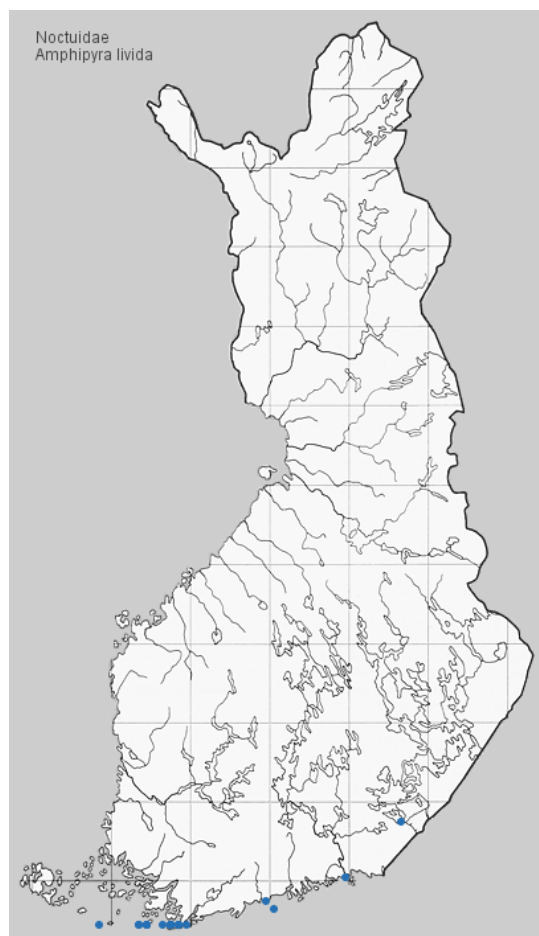
Tuntomerkit. Siipiväli 44-55 mm. Isohko, leveäsiipinen. Etusiipien tyvisarake tumman harmaanruskea; keskisarake leveä, mustanruskea, sen sisempi puolisko usein vaaleampi; ulkosarakkeen sisäosa vaaleanruskea, vaalenee kohti ulompaa poikkiviirua; ulkosarakkeen ulko-osa tumman harmaanruskea. Poikkiviirut kaksinkertaiset, yhdensuuntaiset, saharhampaiset, vaaleatäytteiset. Aaltoviiru vaalea, terävähampainen. Yökköstäplistä näkyy vain pieni rengastäplä, joka on vaaleatäytteinen, tummakeskinen, usein hyvin epäselvä. Takasiivet ruskeanharmaat.

Elintavat. Valoisissa lehti- ja sekametsissä, puistoissa. Tulee valolle, paremmin syötille.

Toukka kellanvihreä; selkäjuova valkea; sivuselässä viistoja, kellertäviä, täplistä muodostuneita juovia. Sivujuova kellanvalkea, katkennut keskiruumiin III ja takaruumiin kahden ensimmäisen jaokkeen kohdalta. Takaruumiin VIII jaokkeessa kyttyrä, siitä eteenpäin lähtee viisto, kellertävä juova VII jaokkeeseen sekä valkea juova taaksepäin. Hengitysaukot valkeat, ruskeareunaiset. Elää lehtipuilla ja pensaila. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Muna talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 38-48 mm. Etusiivet yksivärisen tumman purppuranruskeat, ilman kuvioita. Takasiivet ruosteenruskeat; etureuna, ulkoreunan etuosa ja ripset purppuranruskeat.

Elintavat. Valoisissa lehtimetsissä, puistoissa. Tulee valolle ja hyvin syötille.

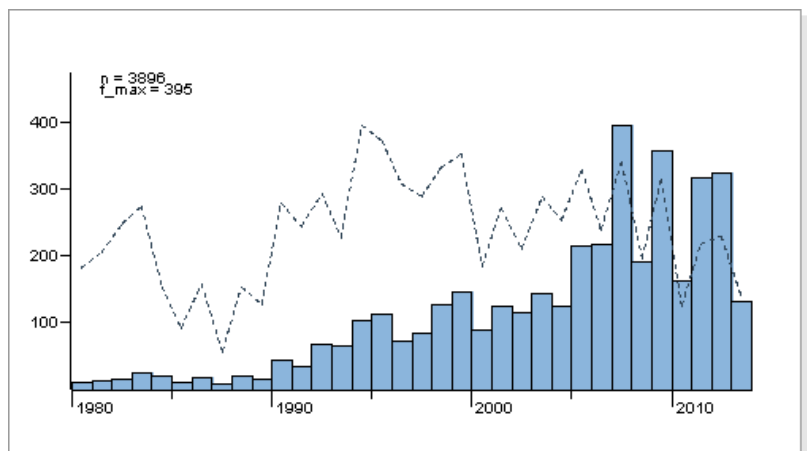
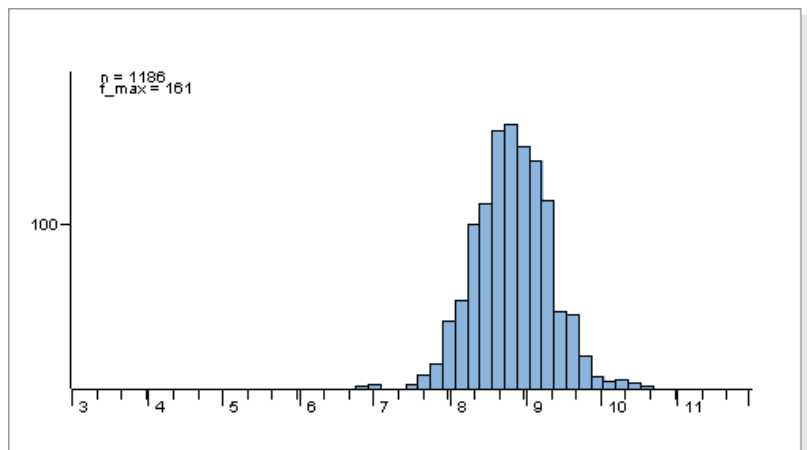
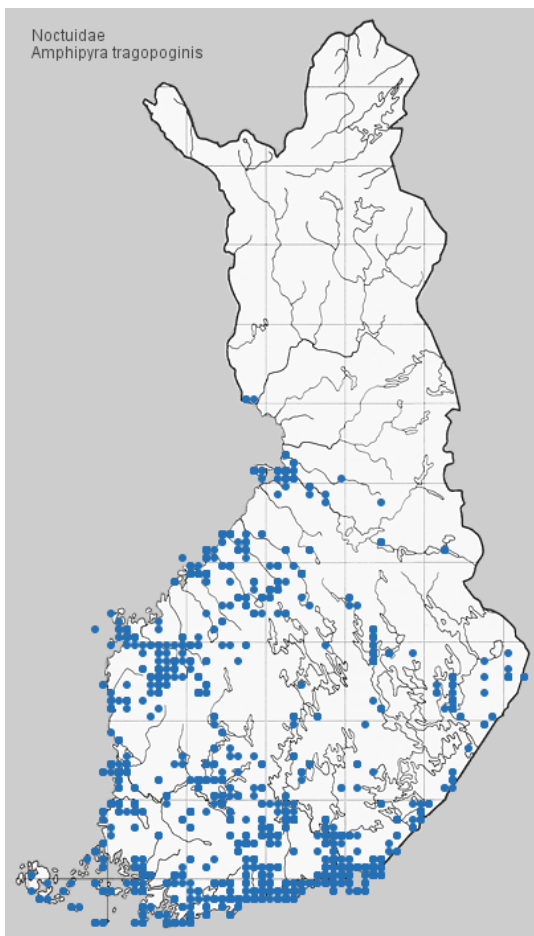
Toukka kellertävänvihreä; selkäjuova tummempi, vaaleanvihreäreunainen; sivuselkäjuova kellertävä; sivujuova keltainen. Elää voikukilla (*Taraxacum*), keltanoilla (*Hieracium*) ja muilla ruohoilla. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Muna talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

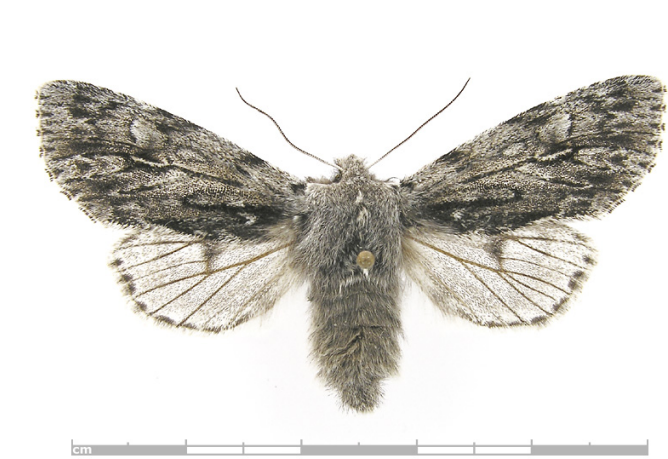
Kuva: Tomi Salin

Tuntomerkit. Siipiväli 34-41 mm. Etusiivet tasaisen kiiltävän sameanruskeat, vaaleakehnäiset. Rengastäplä mustahko pilkku, munuaistäplä muodostuu kahdesta päällekkäisestä mustasta pilkusta. Aaltoviirun paikalla vaaleaa sävyä, jonka sisäpuolella tummempi varjo. Etureunassa ulkosarakkeessa 3 pientä, vaaleaa, enemmän tai vähemmän selvää täplää. Takasiivet harmaanruskeat, tyvestä vaaleammat.

Elintavat. Metsissä, taimikoissa, piholla, puutarhoissa. Tulee valolle ja hyvin syötälle.

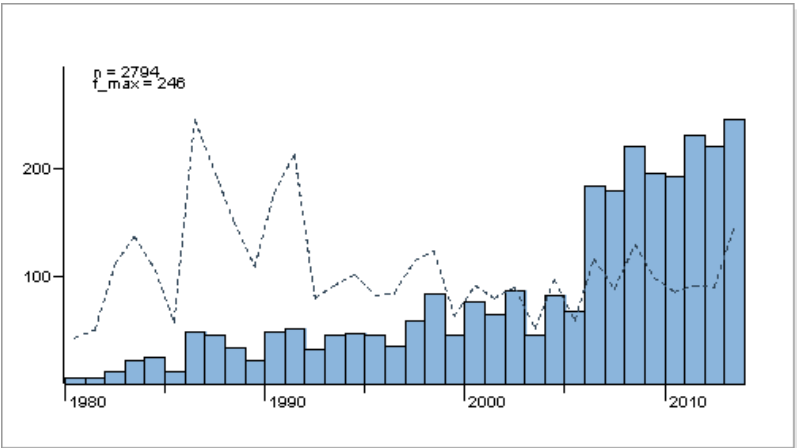
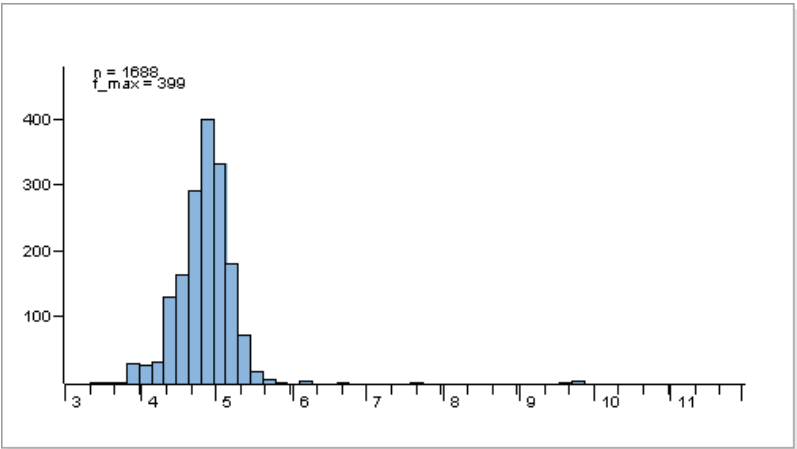
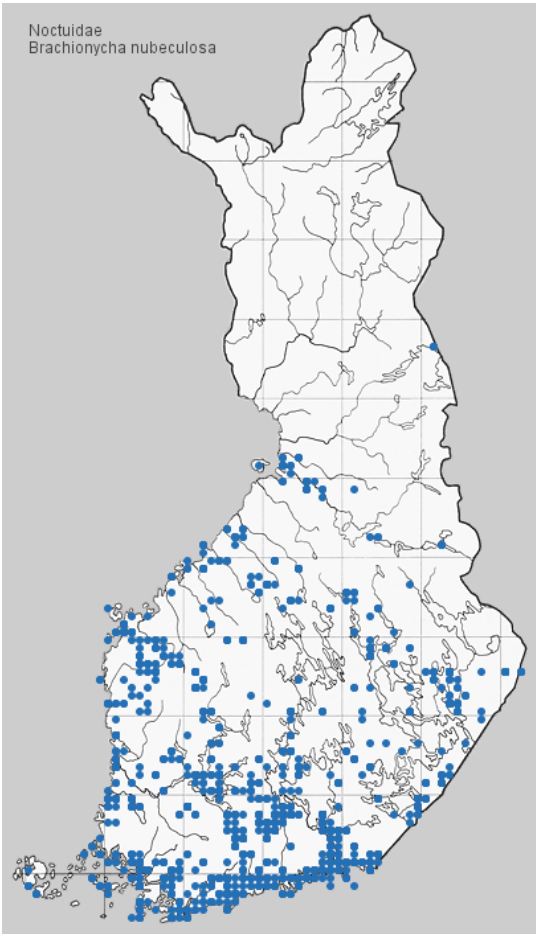
Toukka vihreä; selkä- sivuselkä- ja sivujuova valkeat tai kellertävät, sivujuova joskus osittain ylhäältä mustahkoreunainen. Pää vihreä. Takaruumiin VIII jaokeessa matala uloke. Polyfagi ruohoilla ym. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Muna talvehtii.

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Olavi Blomster

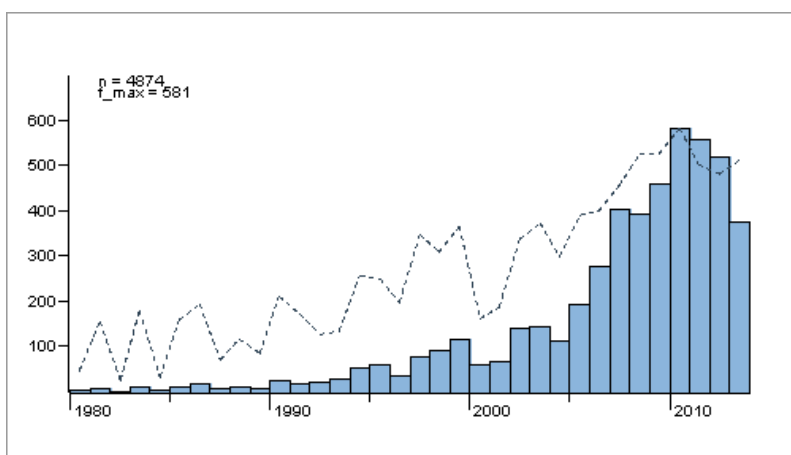
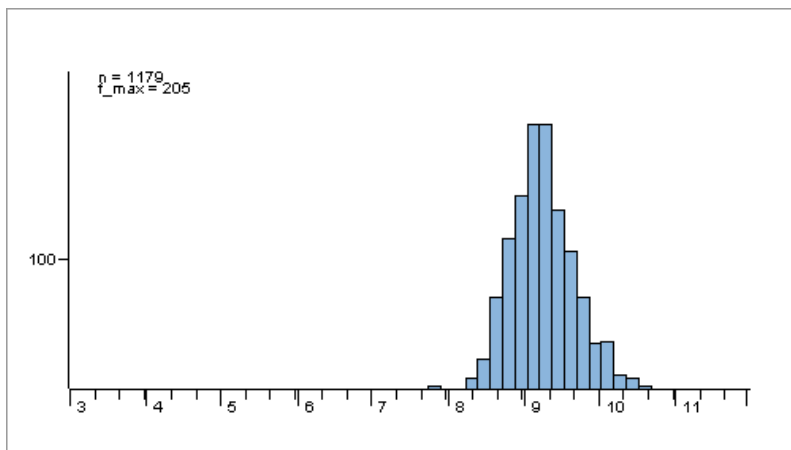
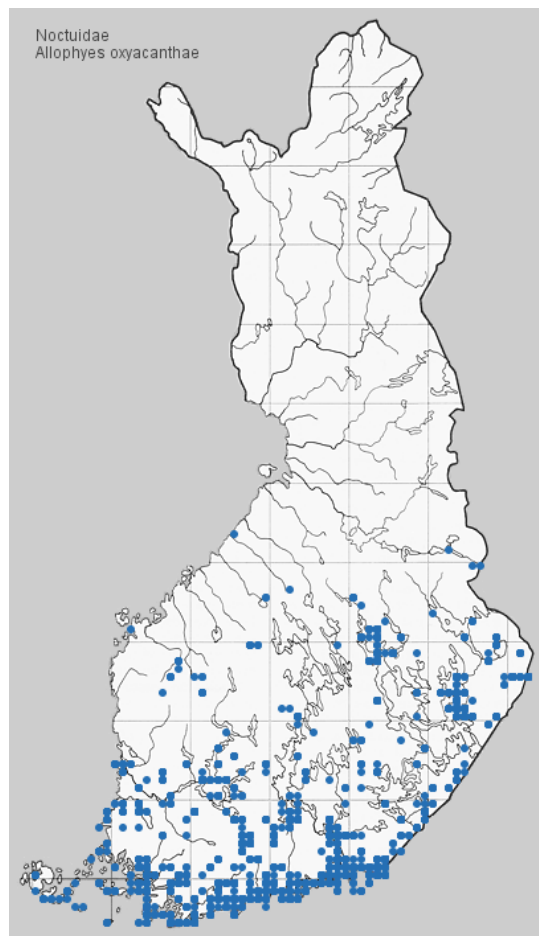

Kuva: Pekka Malinen

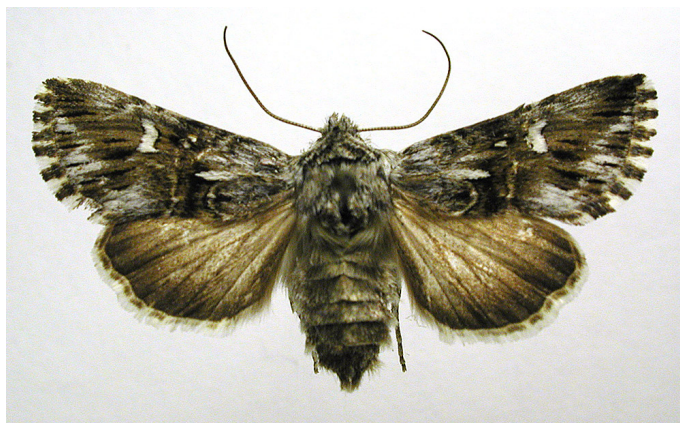

Kuva: Pekka Malinen

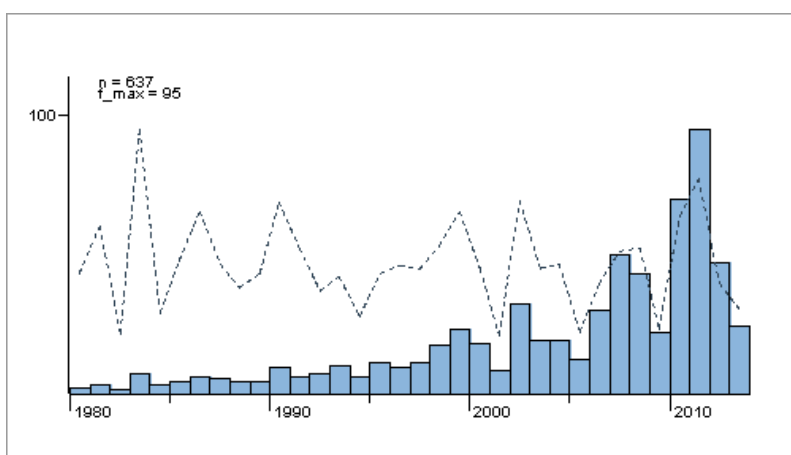
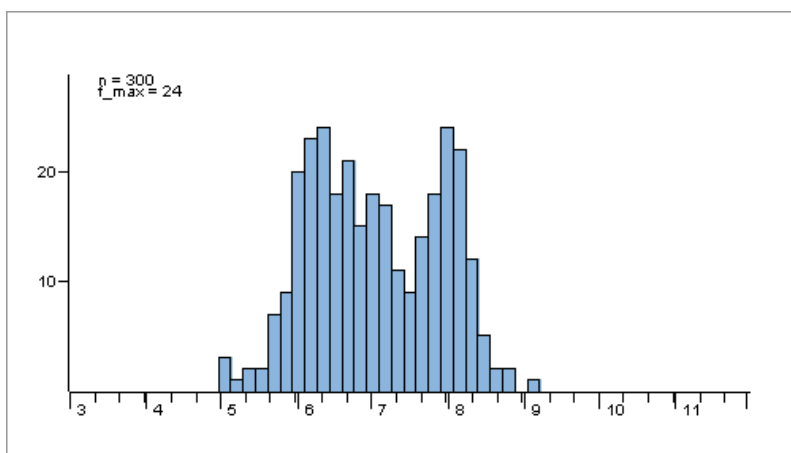
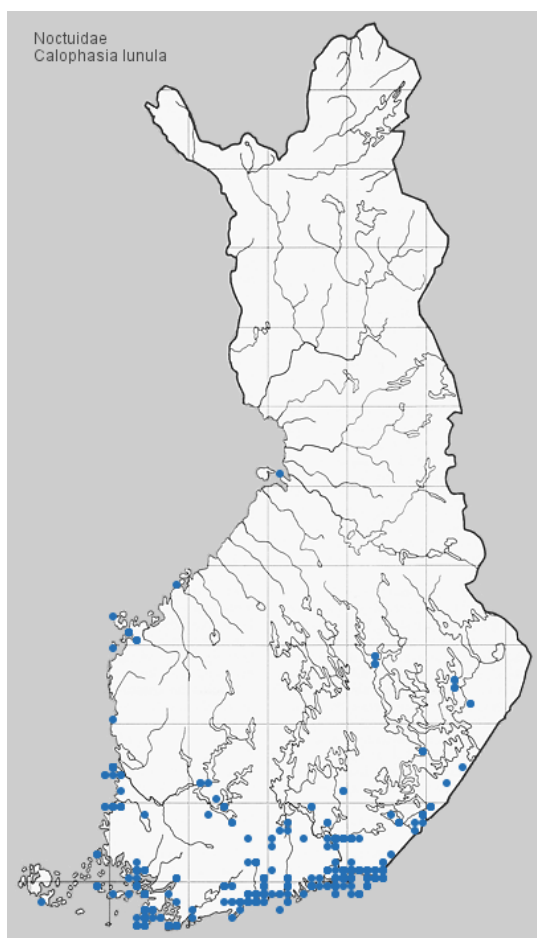

Kuva: Tomi Salin

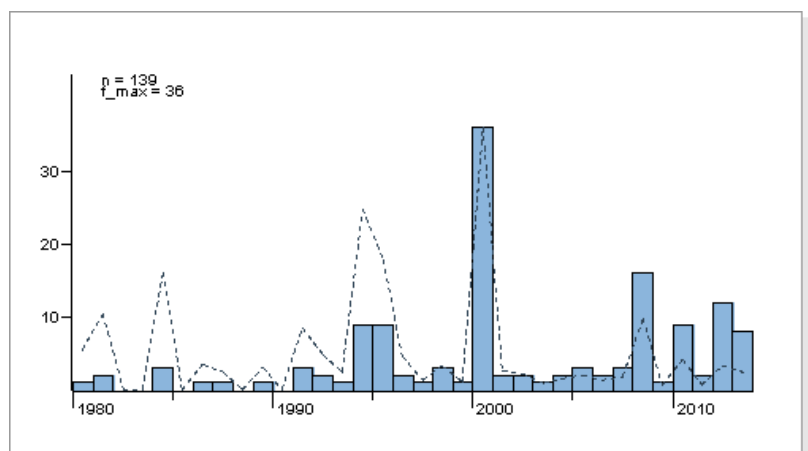
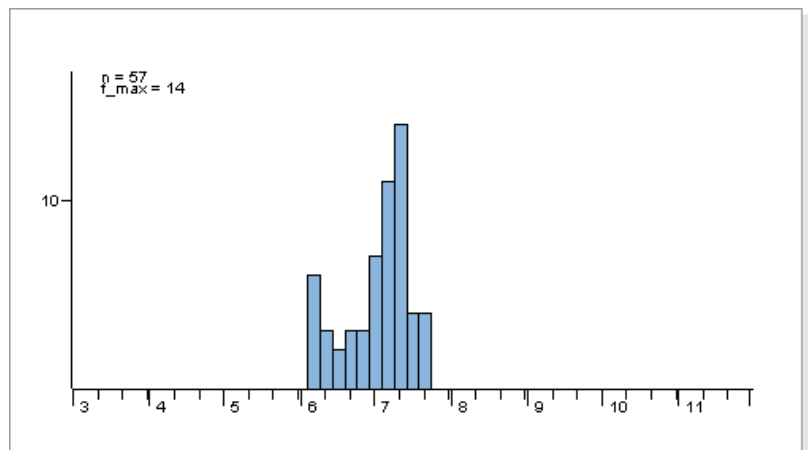
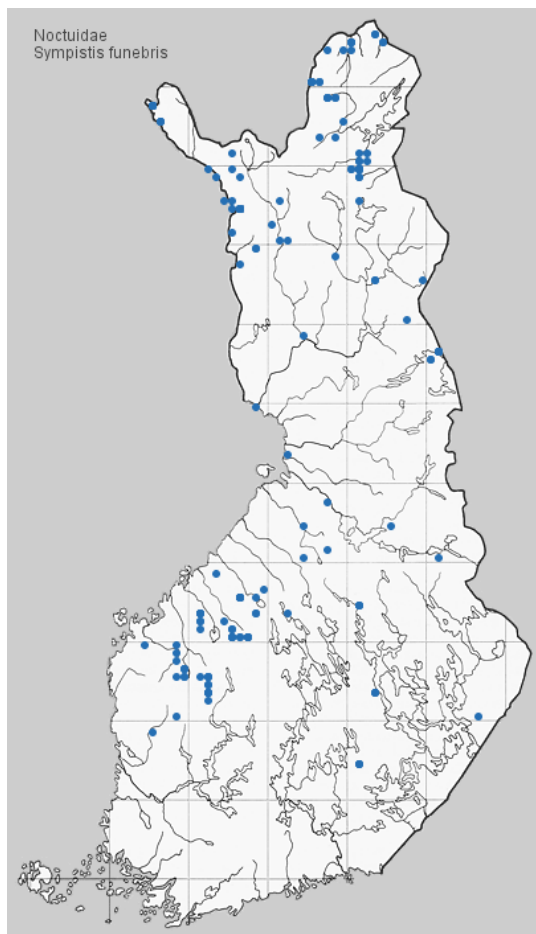

Kuva: M. Virtala

Kuva: Pekka Malinen

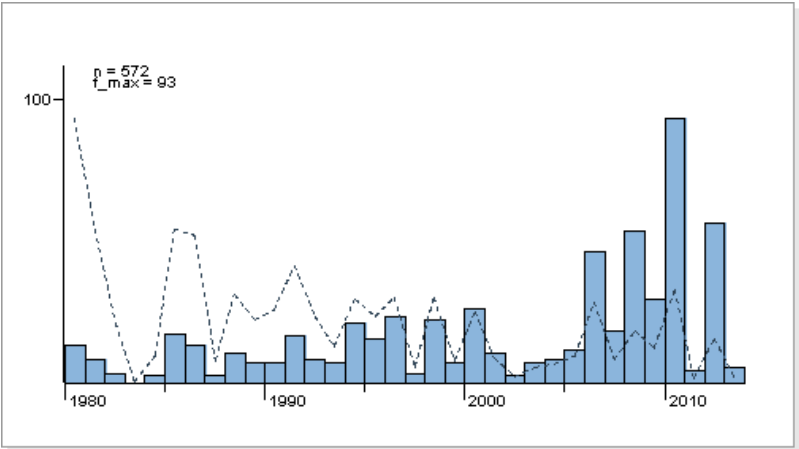
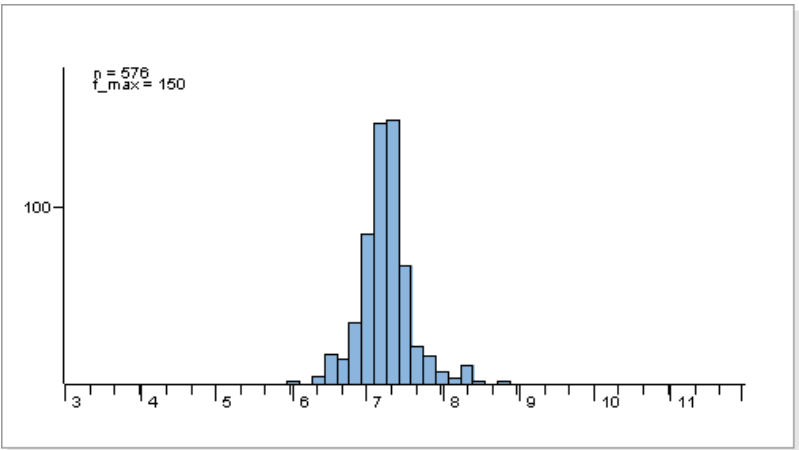
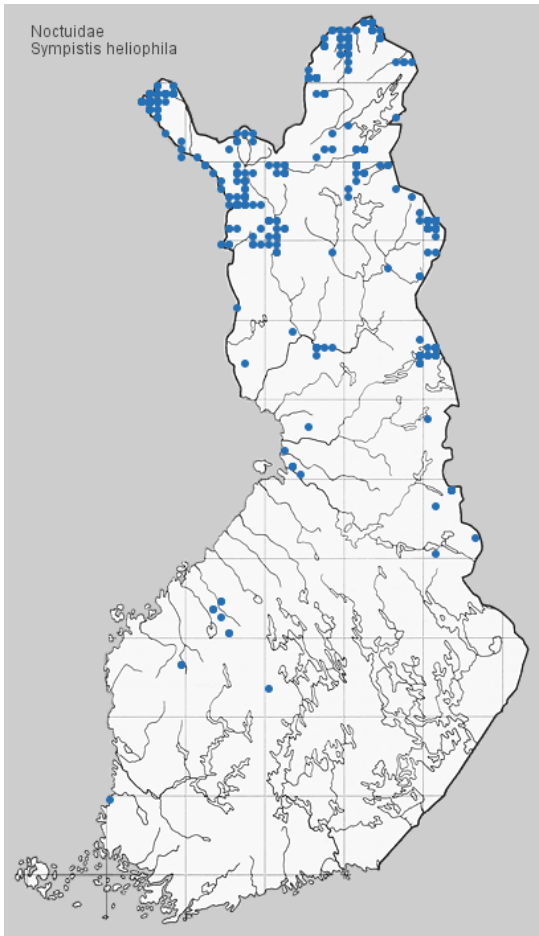

Kuva: Pekka Malinen

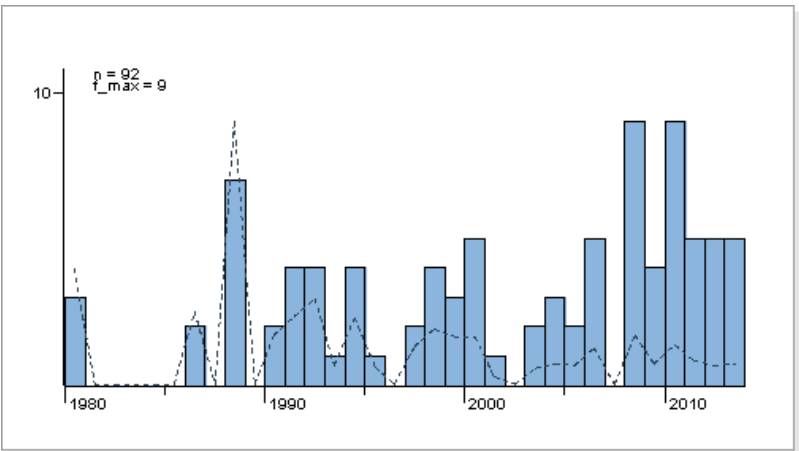
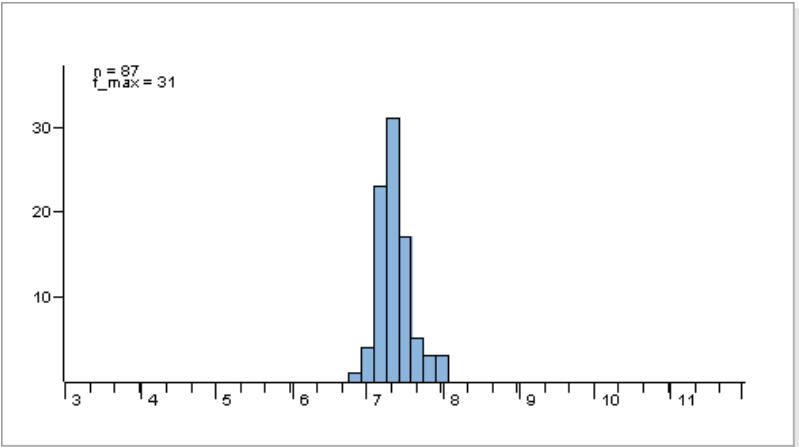
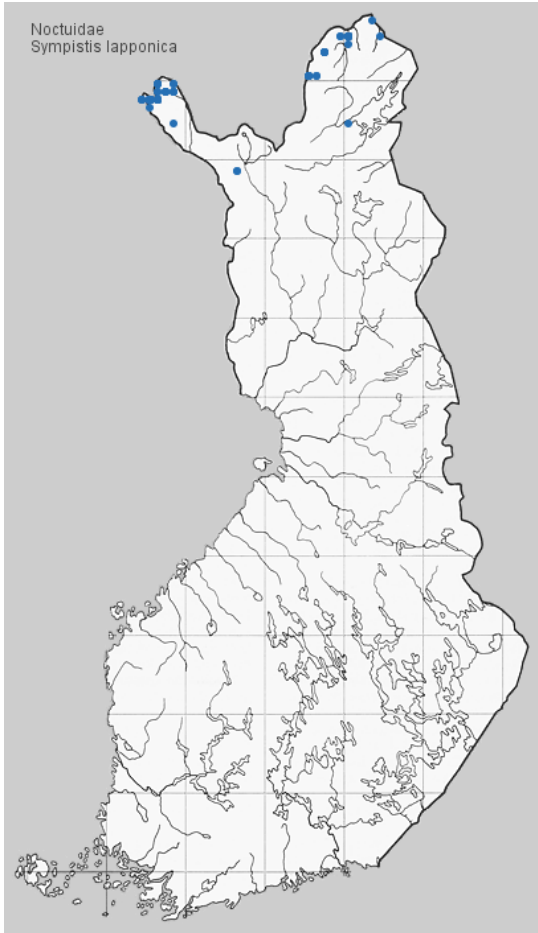

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Jusa Saralehto

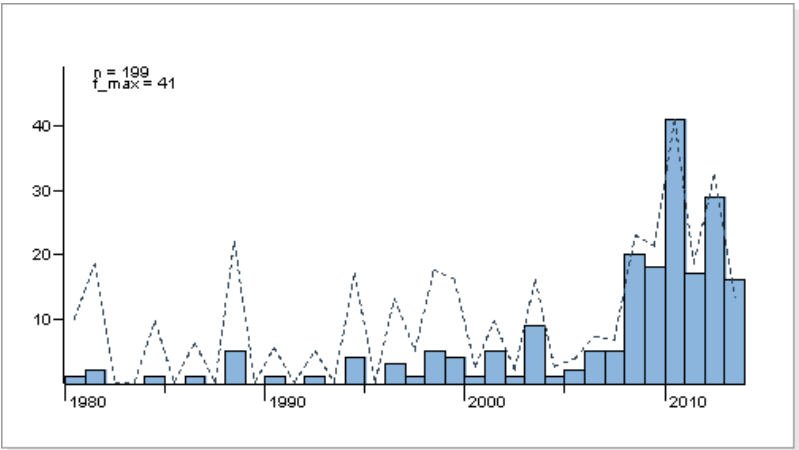
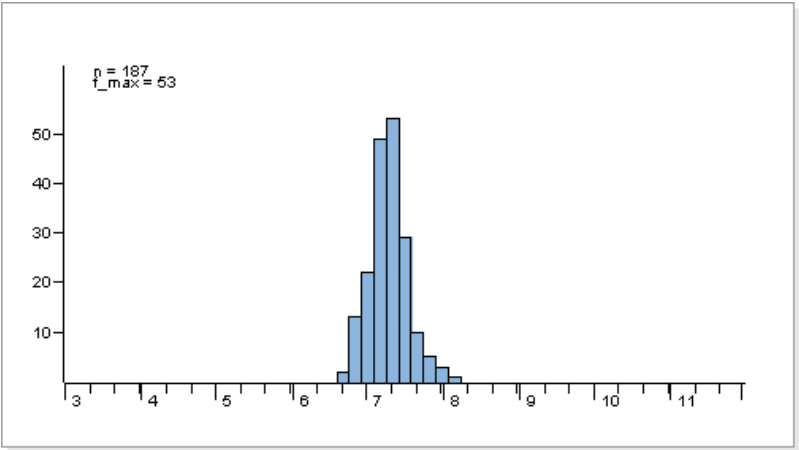
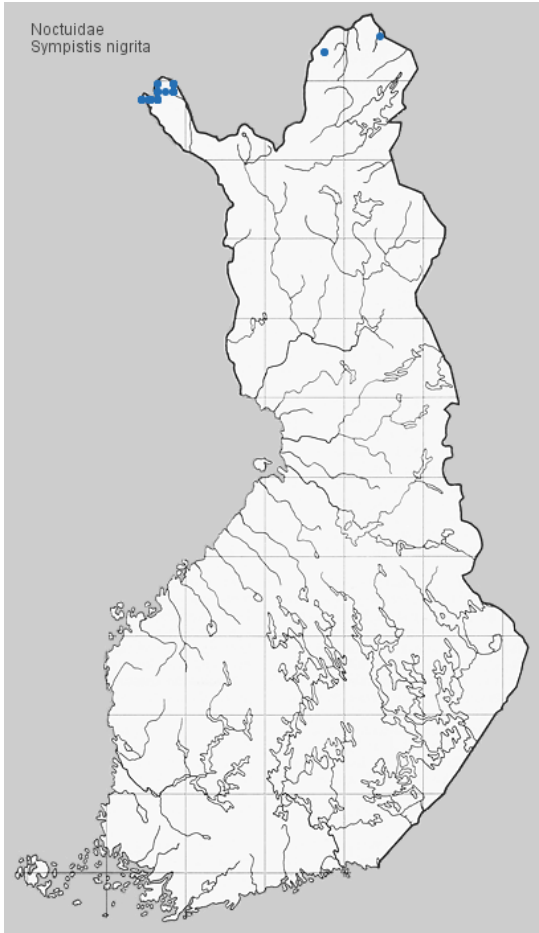

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Ari Kekki

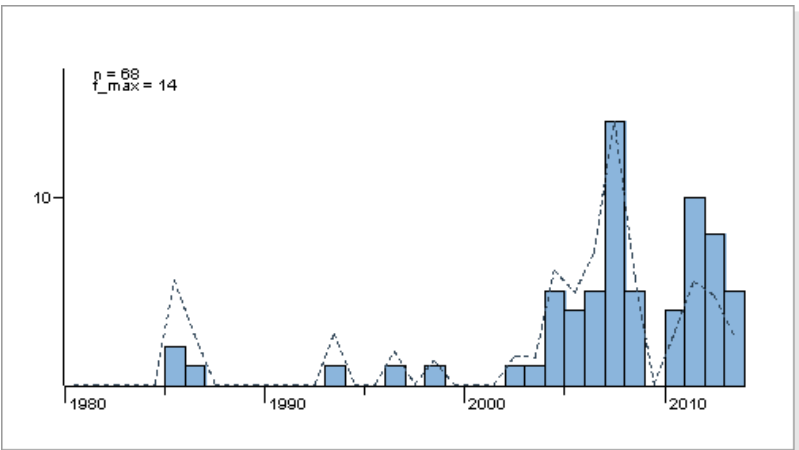
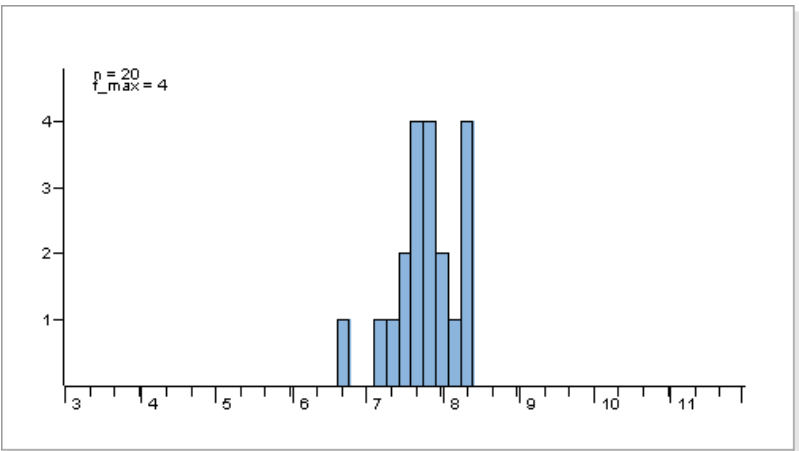
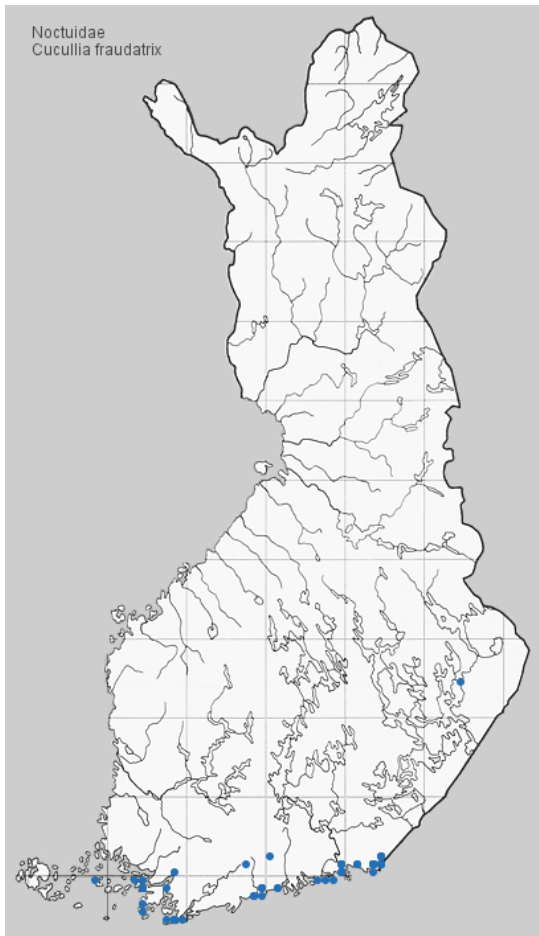

Kuva: Tomi Salin

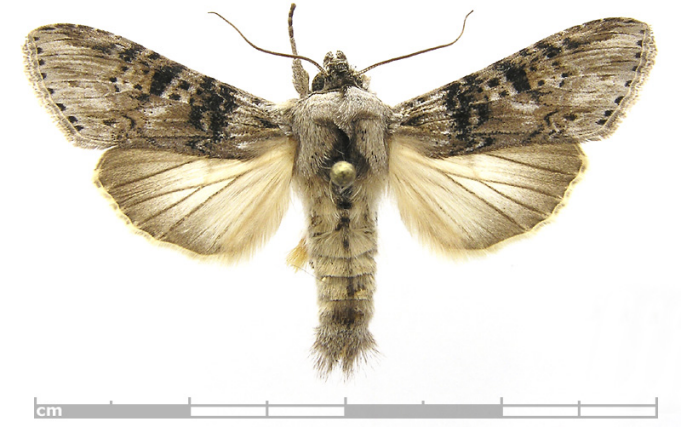

Kuva: Tomi Salin

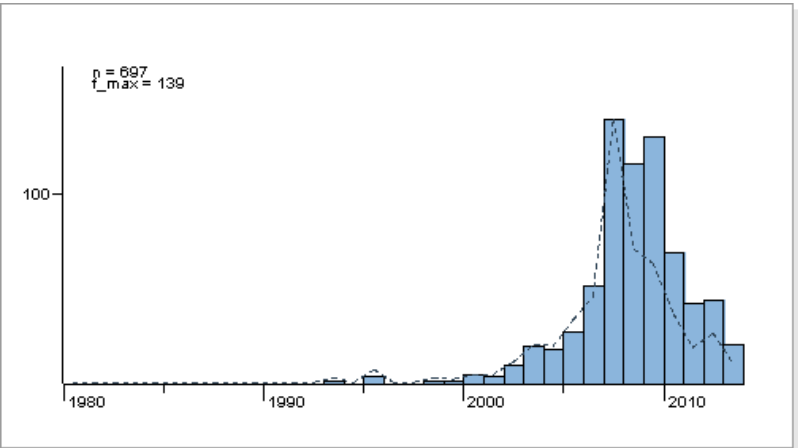
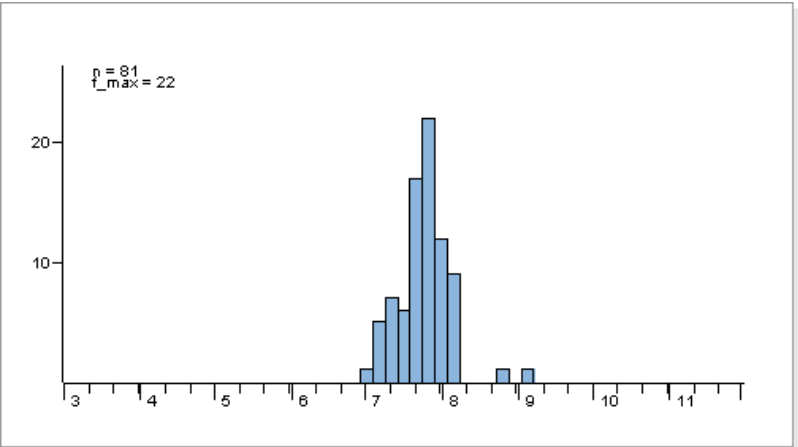
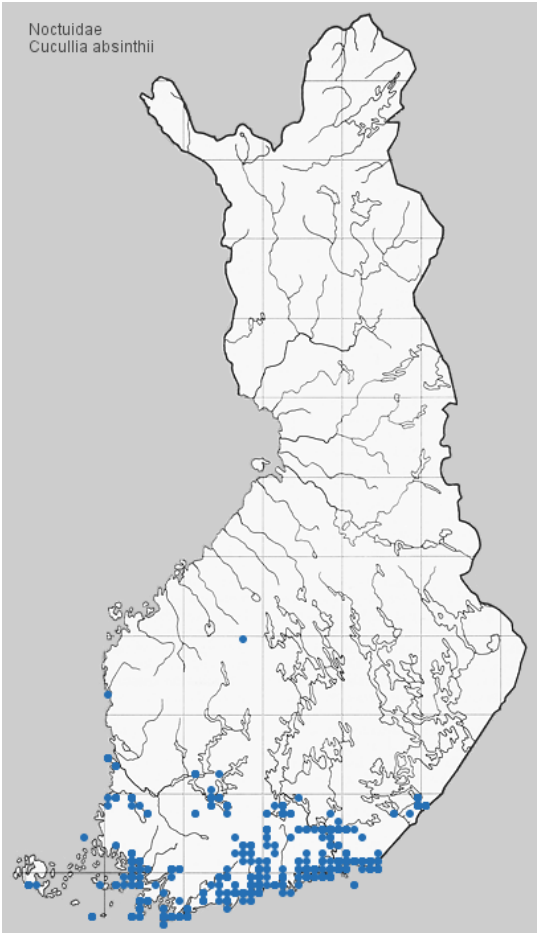

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

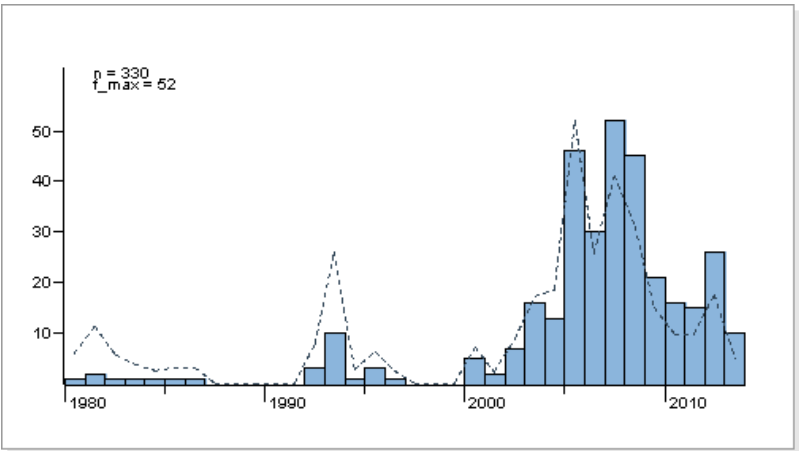
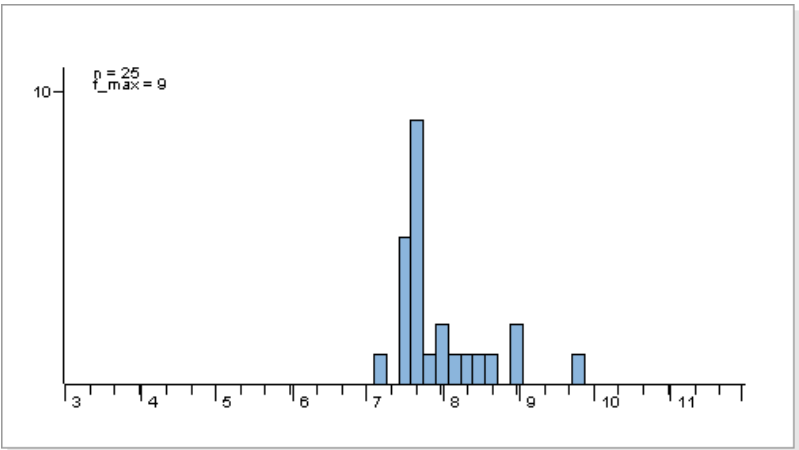
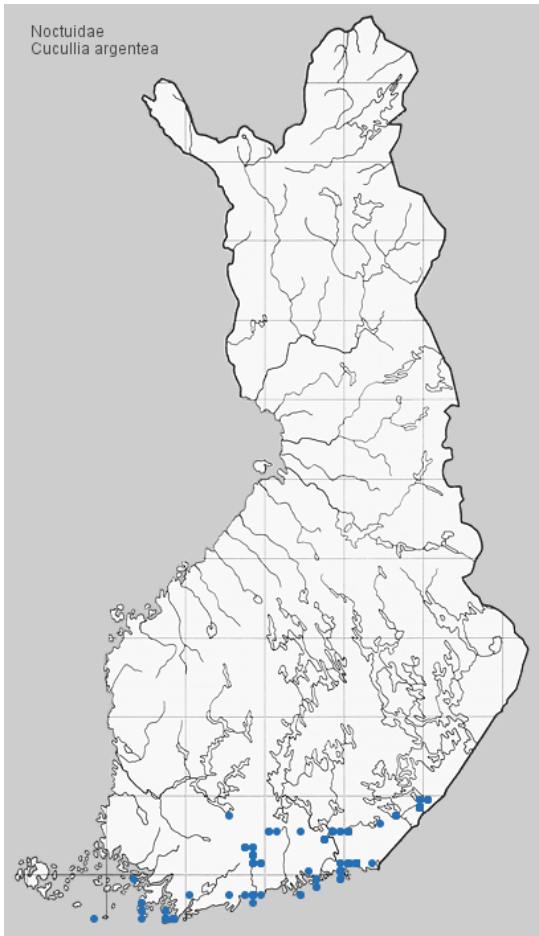

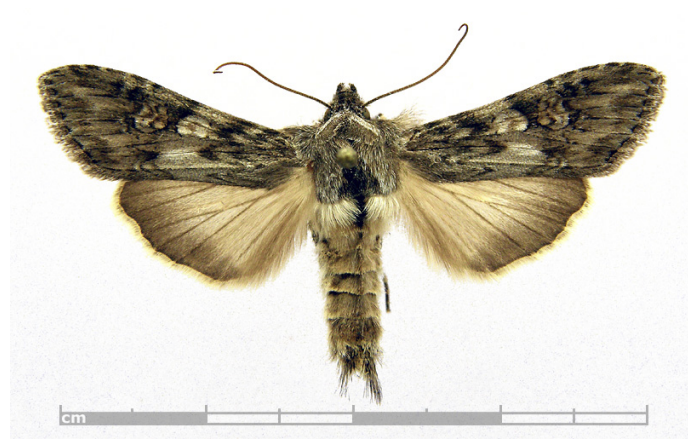

Kuva: Tomi Salin

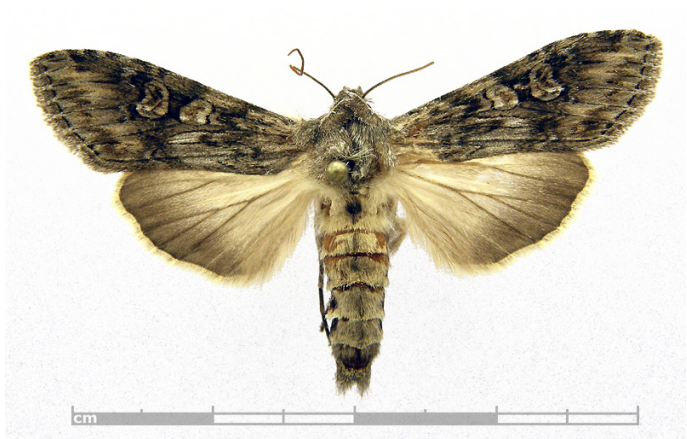

Kuva: Tomi Salin

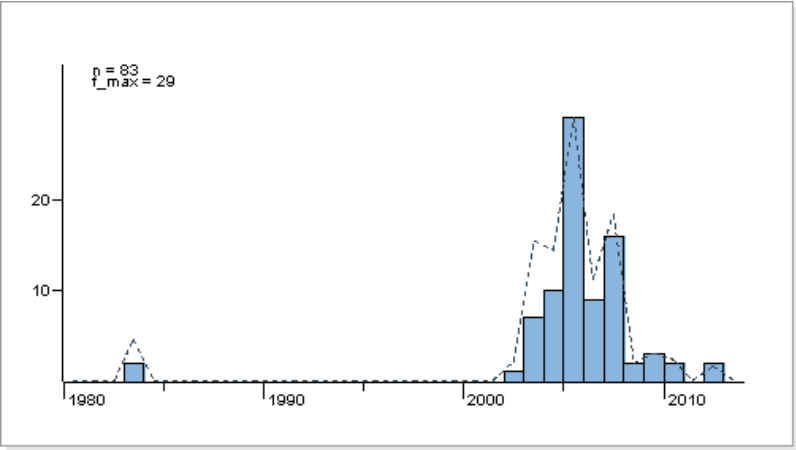
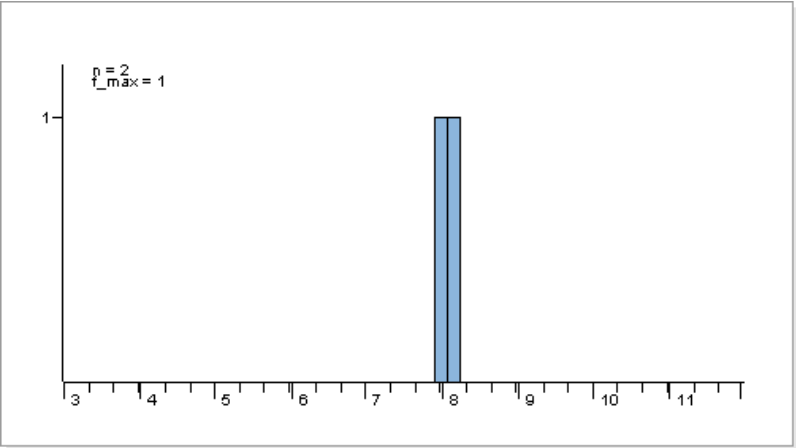
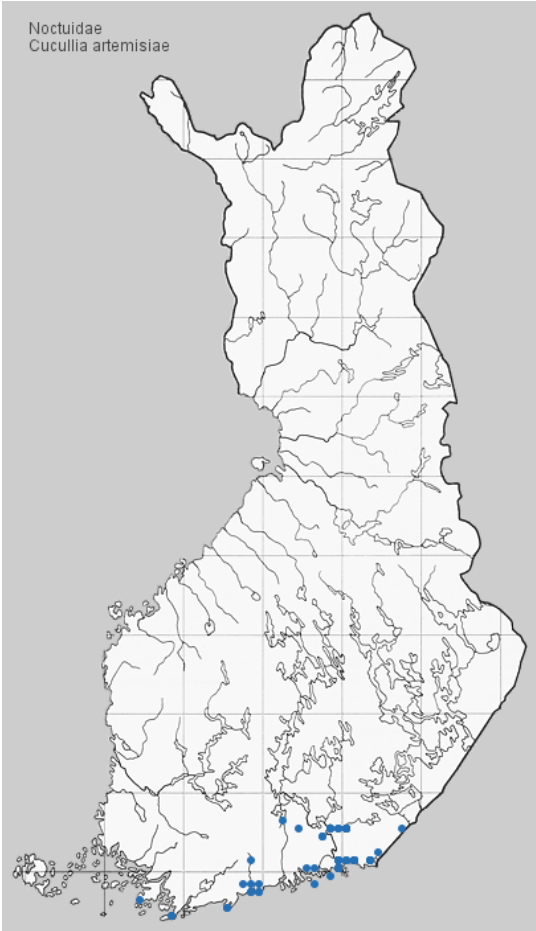

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

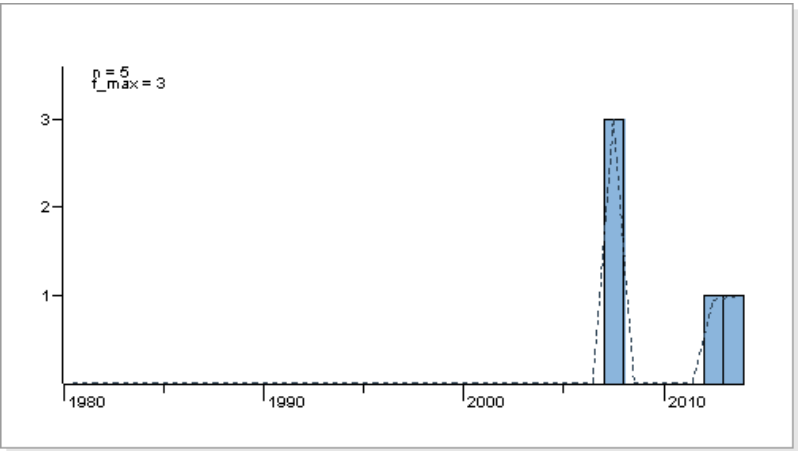
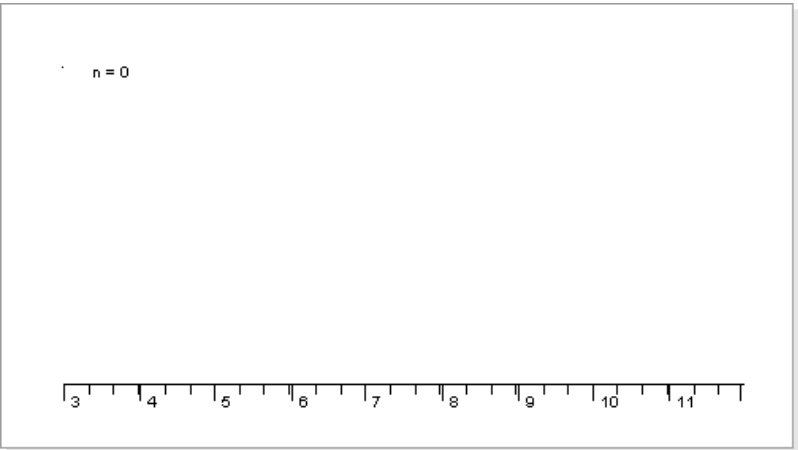
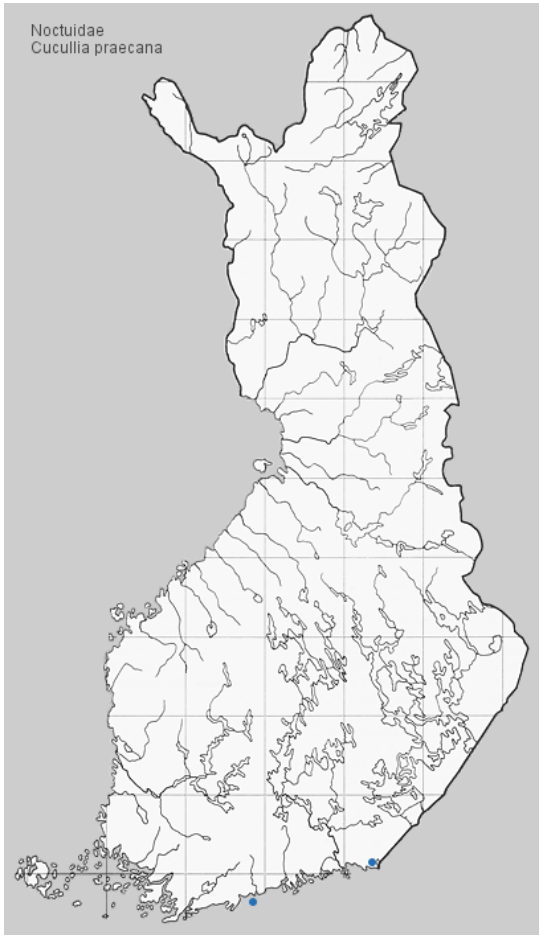

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

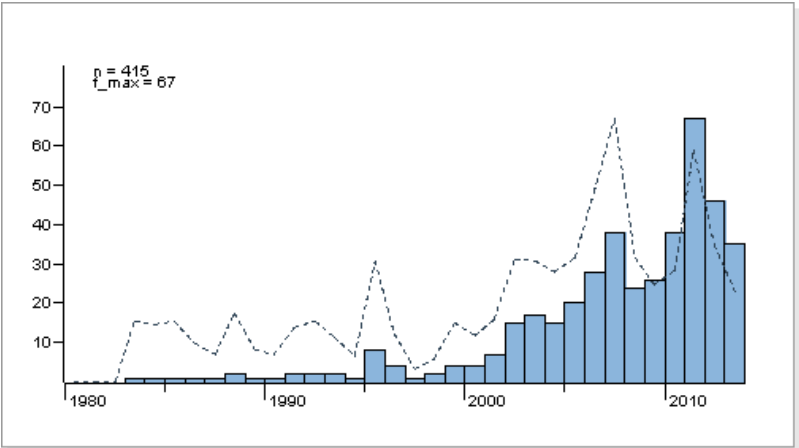
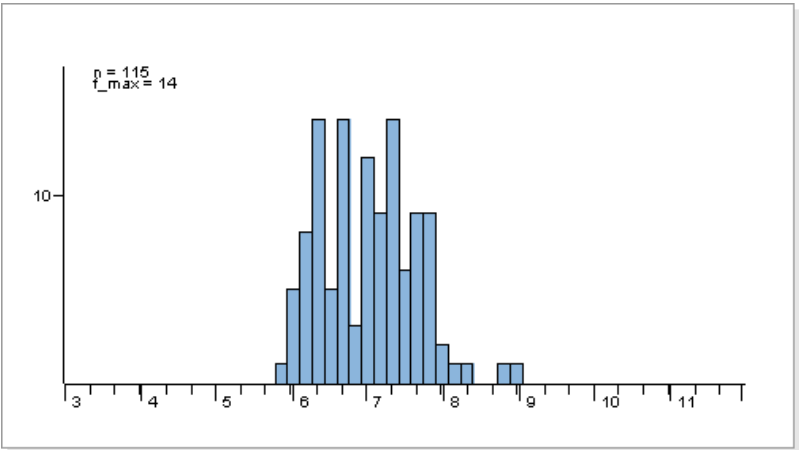
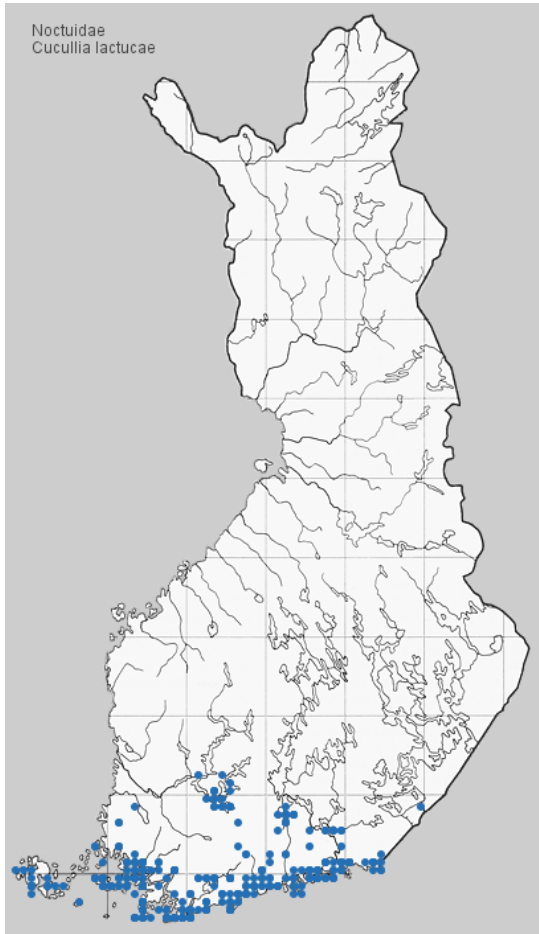

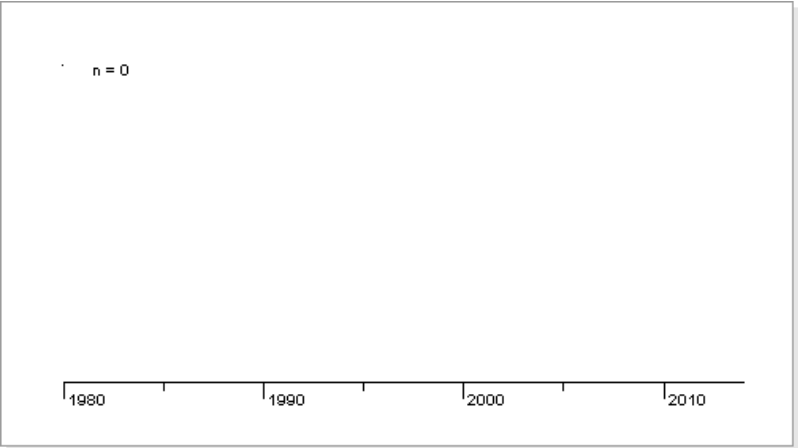
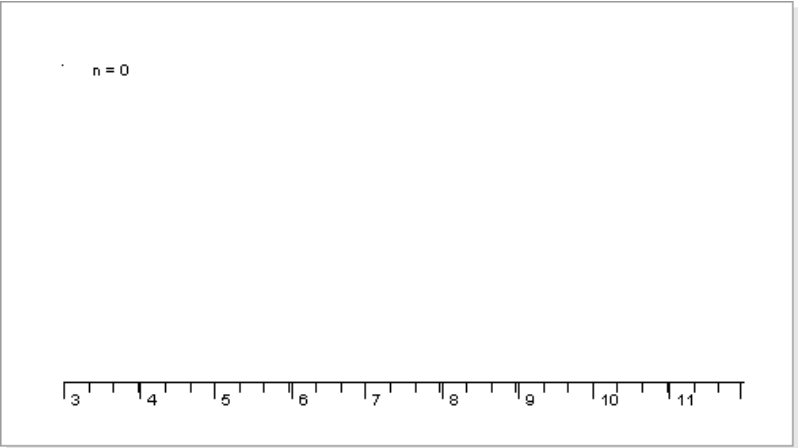
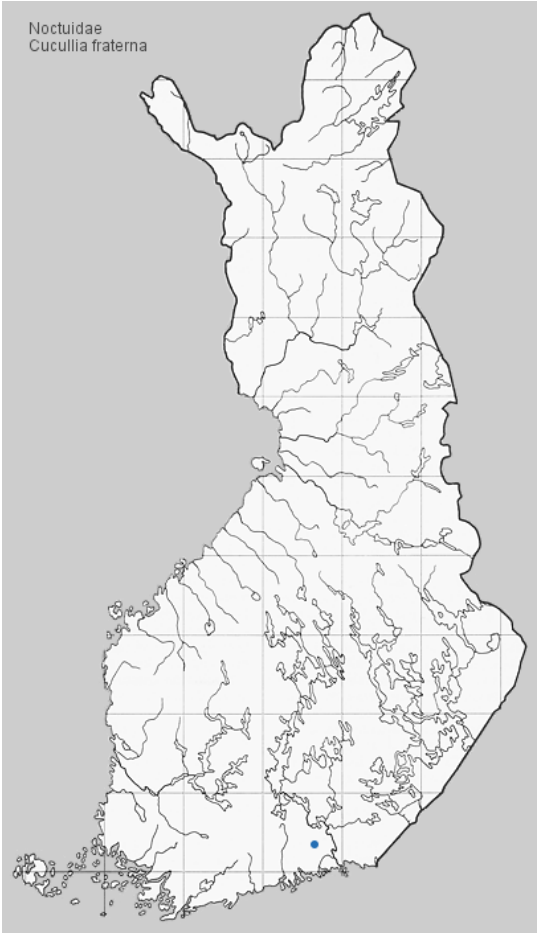

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

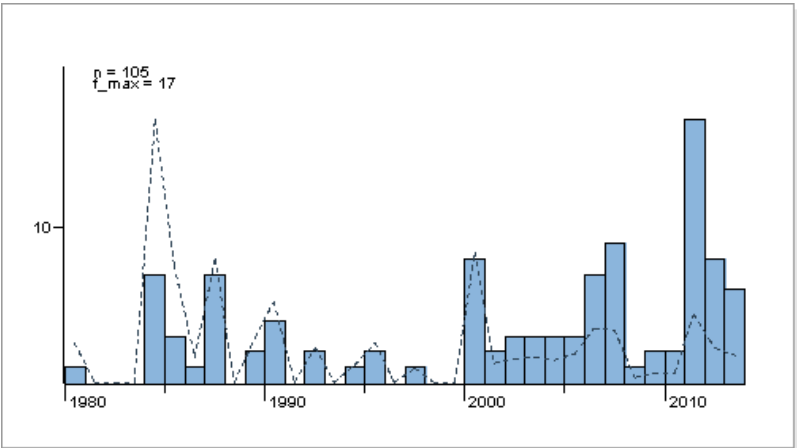
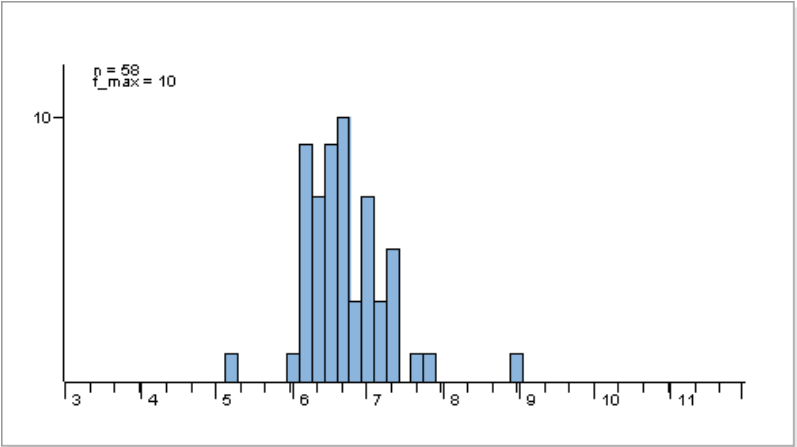
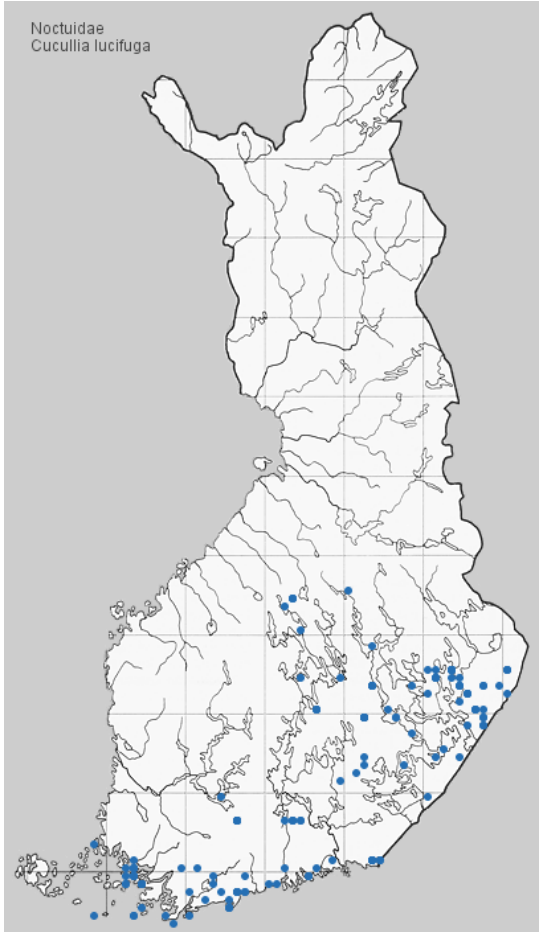

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Miika Jylkkä

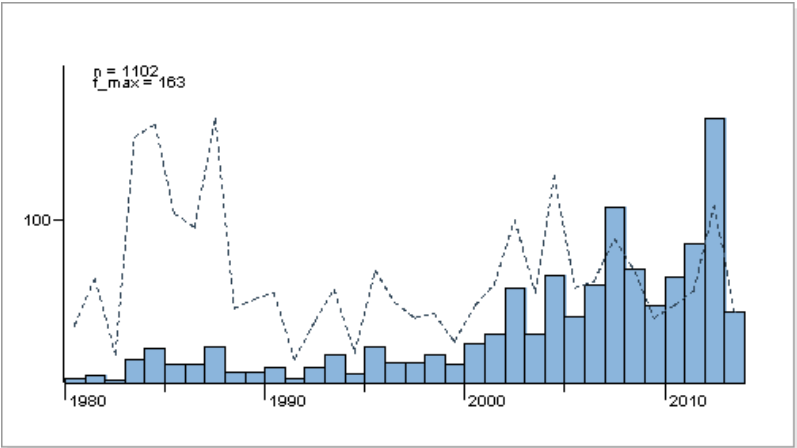
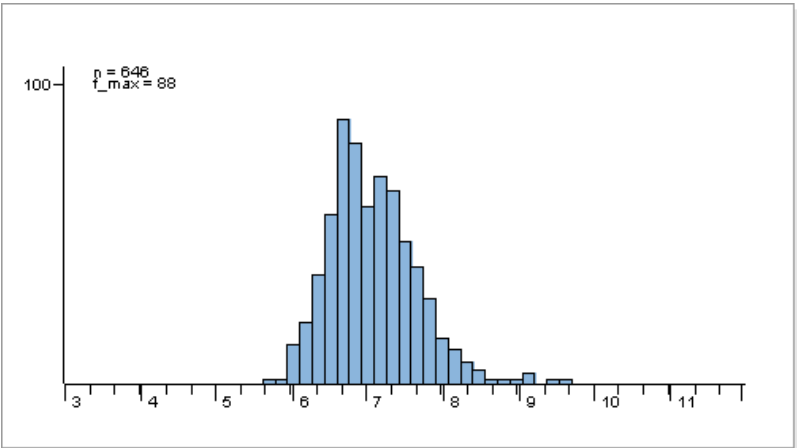
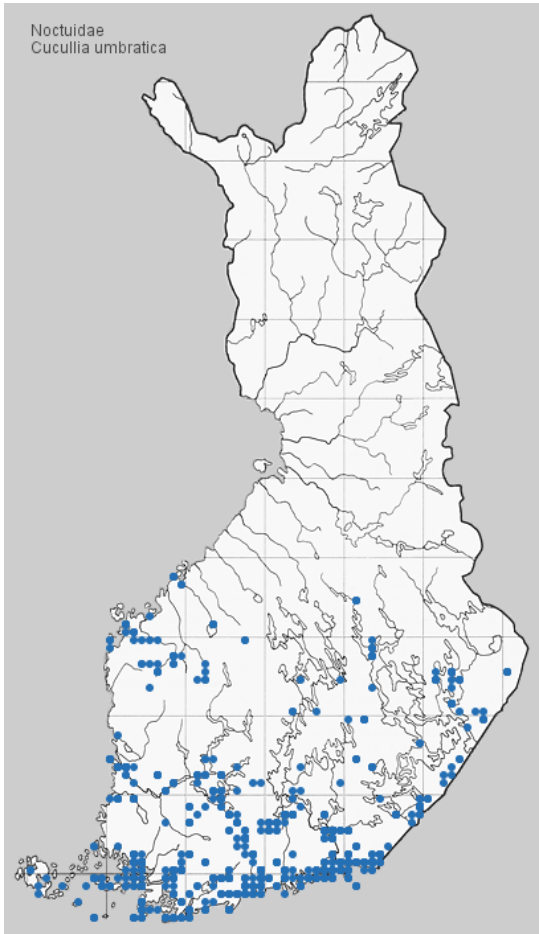

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

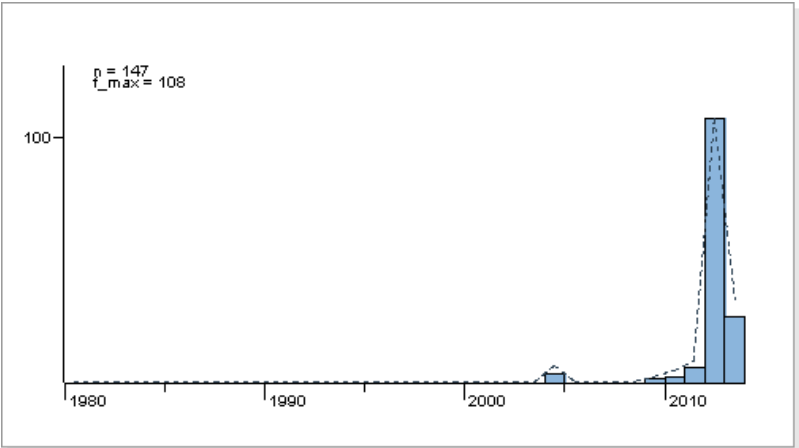
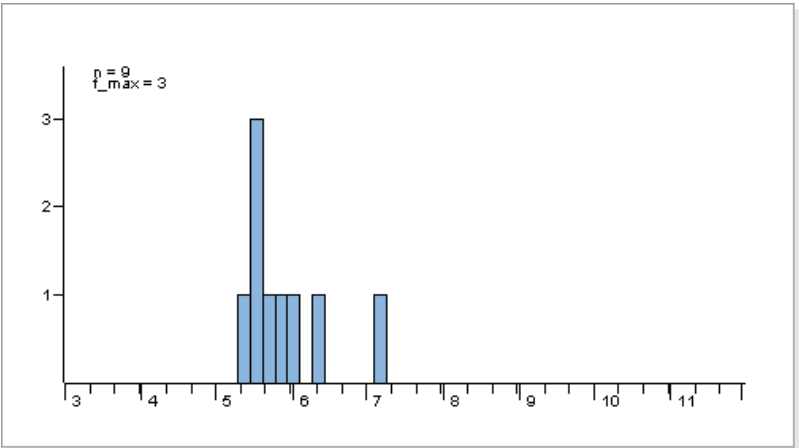
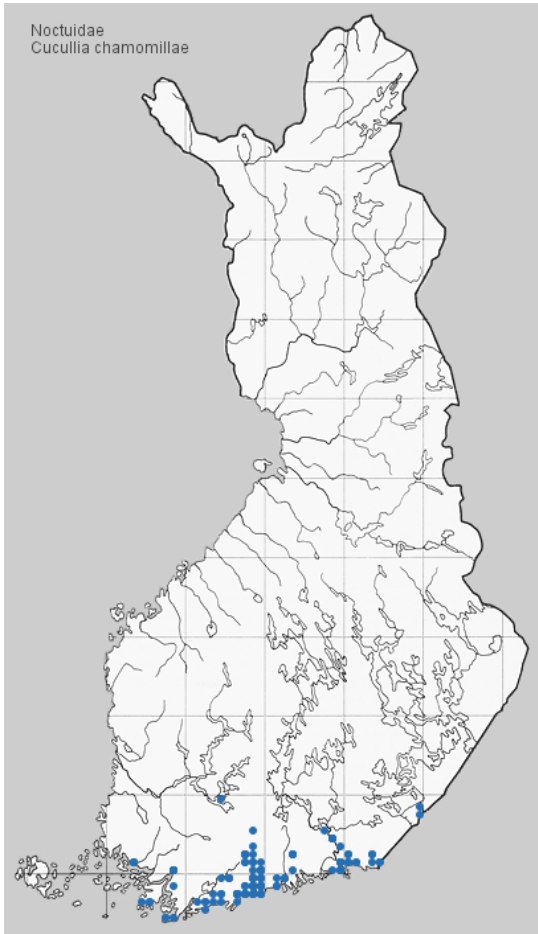

Kuva: H.Tanner

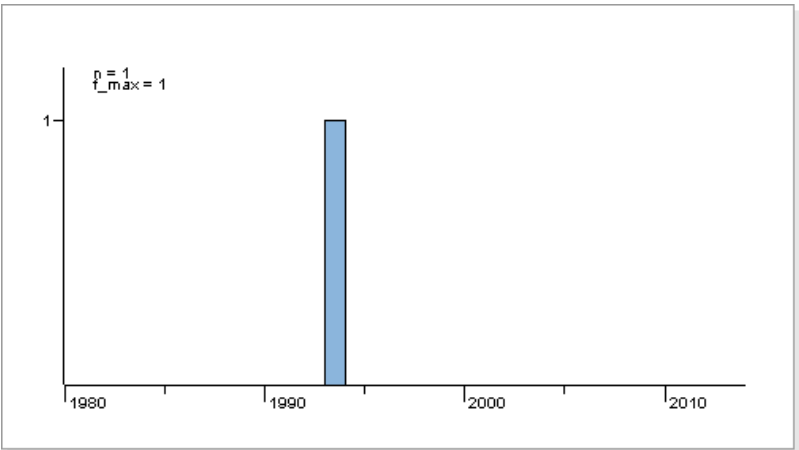
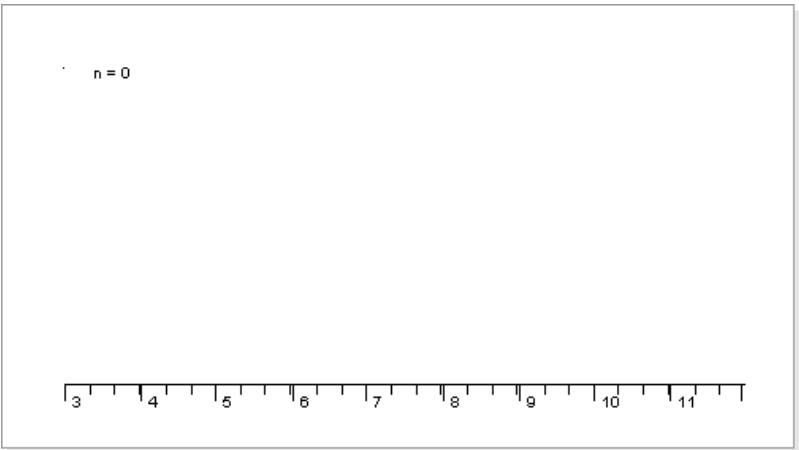
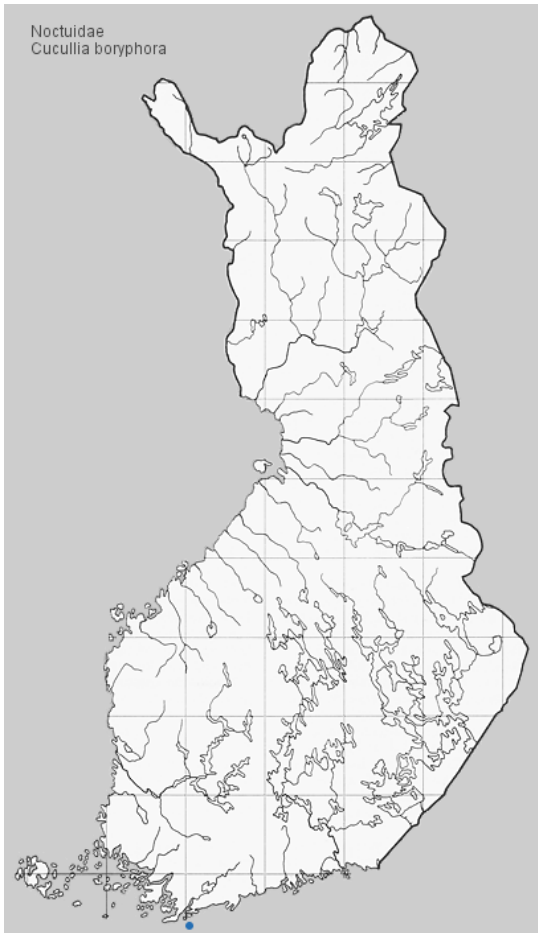

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

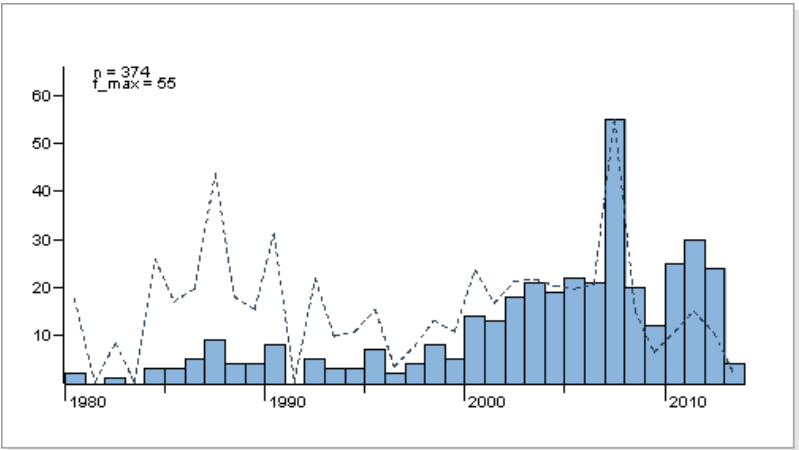
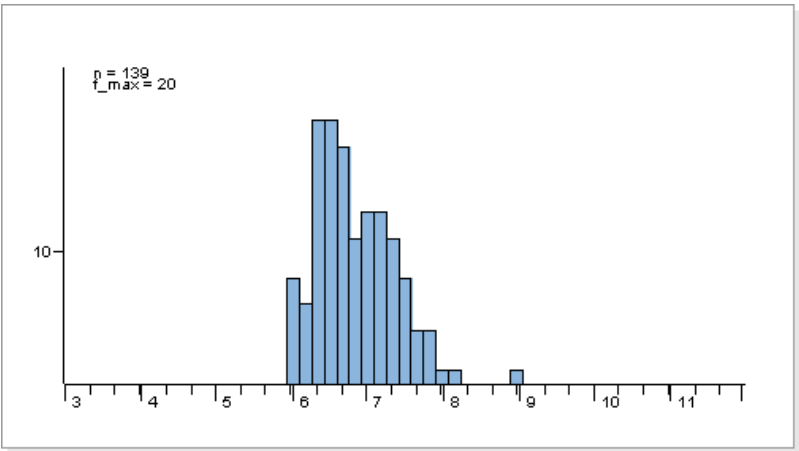
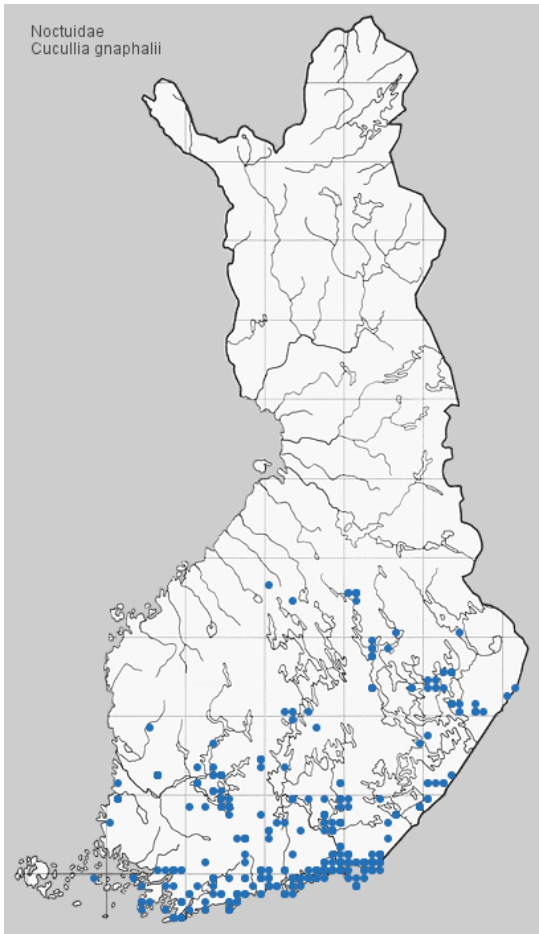

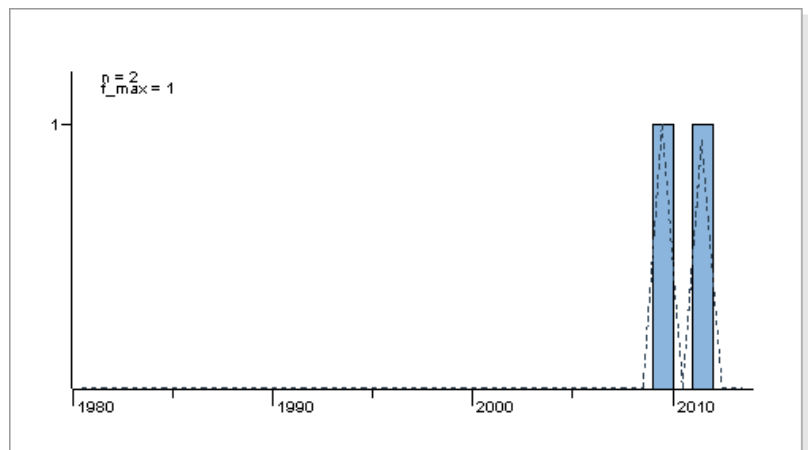
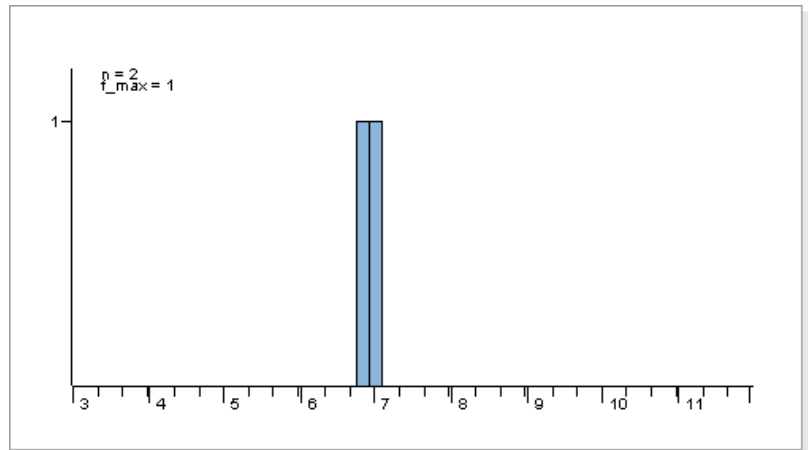
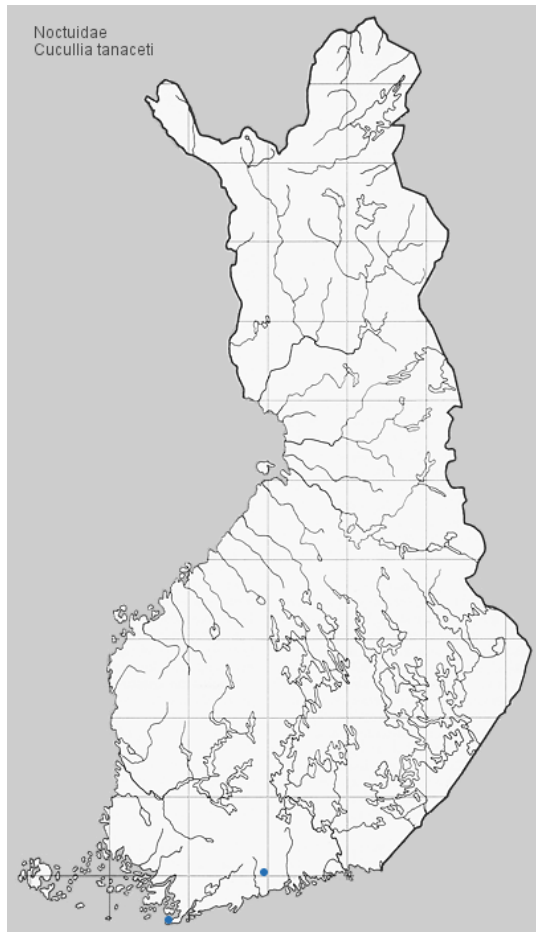

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Tomi Salin

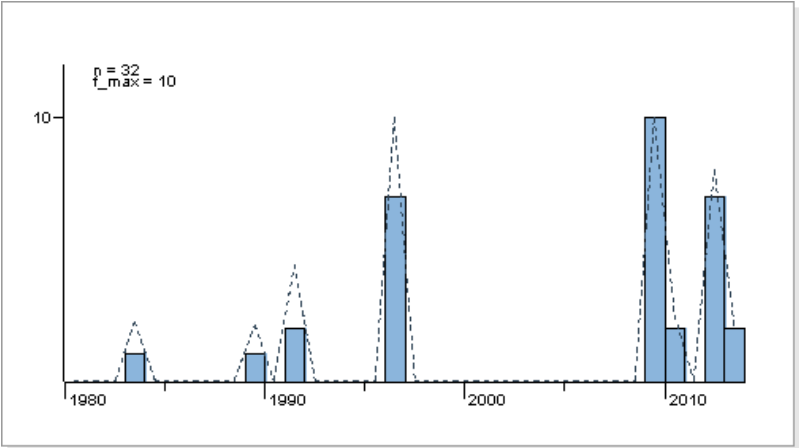
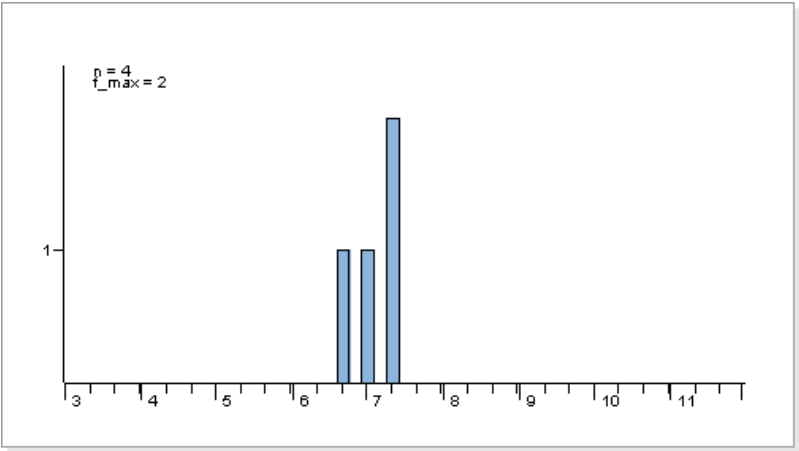
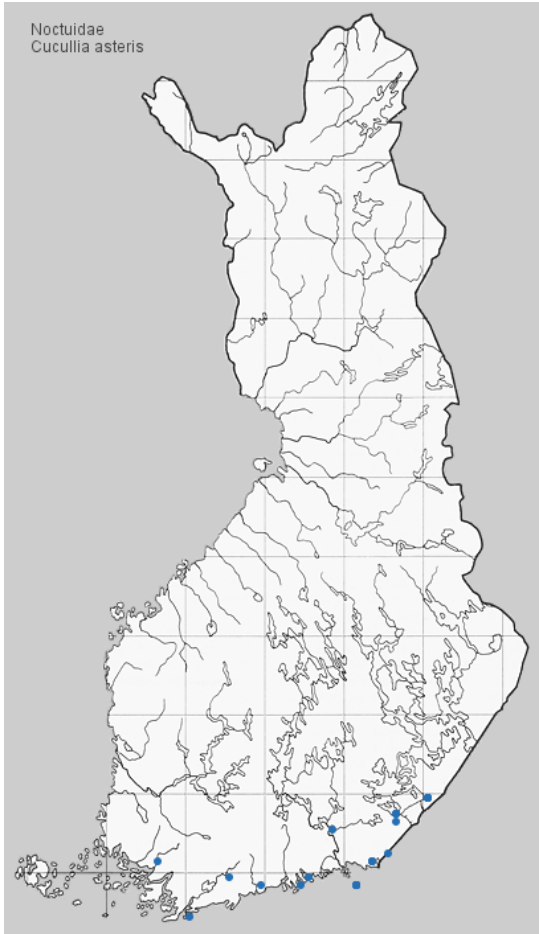

Kuva: Pekka Malinen

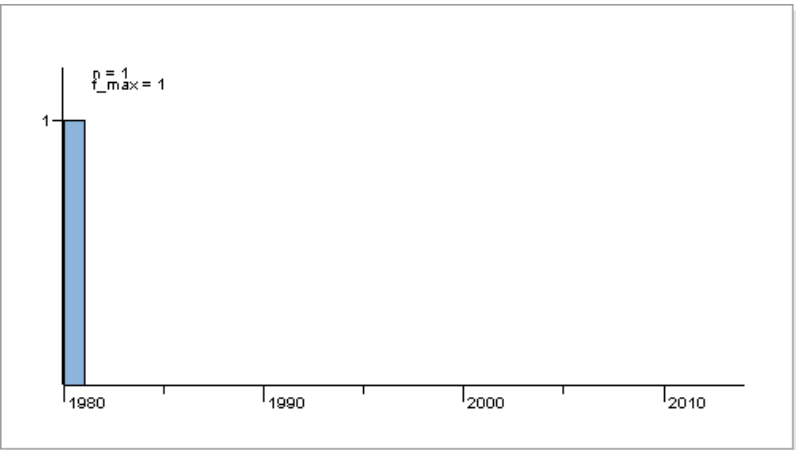
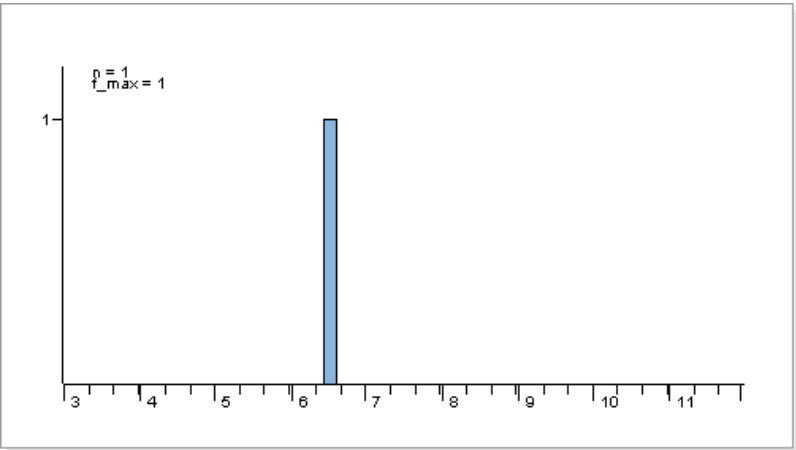
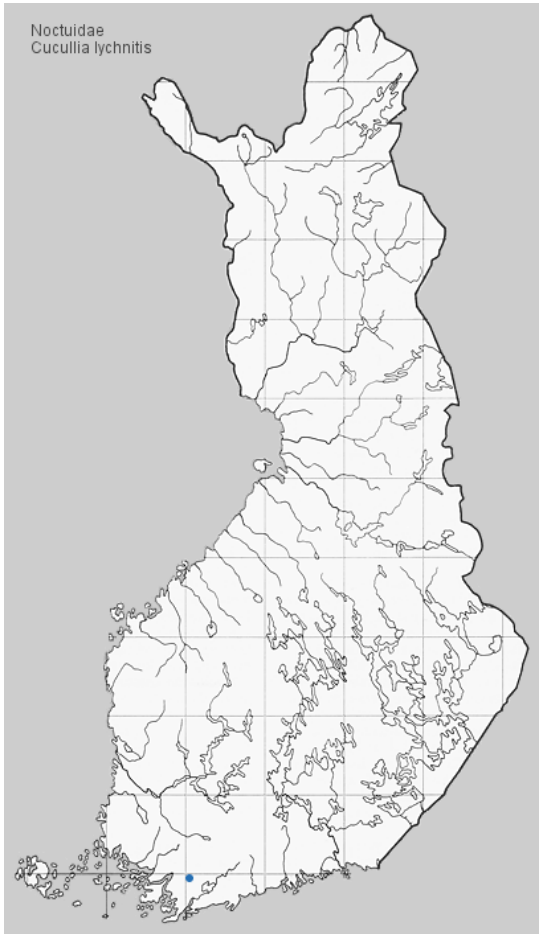

Kuva: Tomi Salin

Kuva: Pekka Malinen

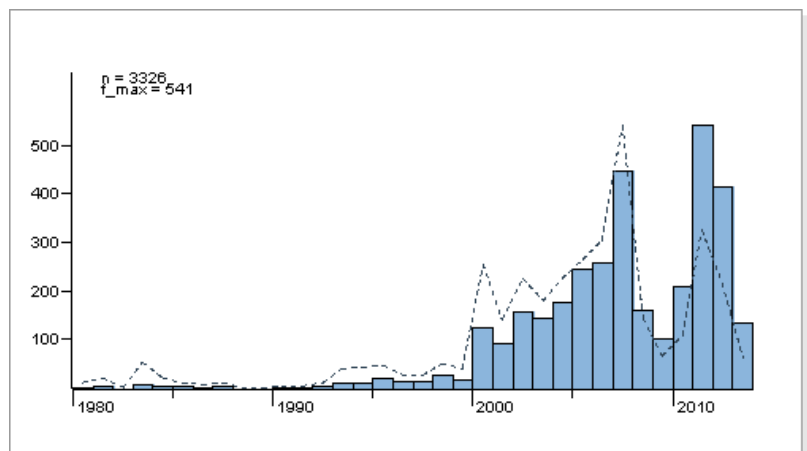
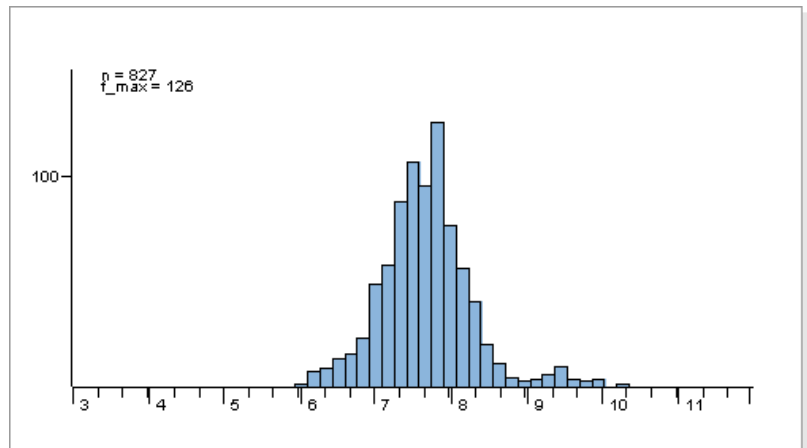
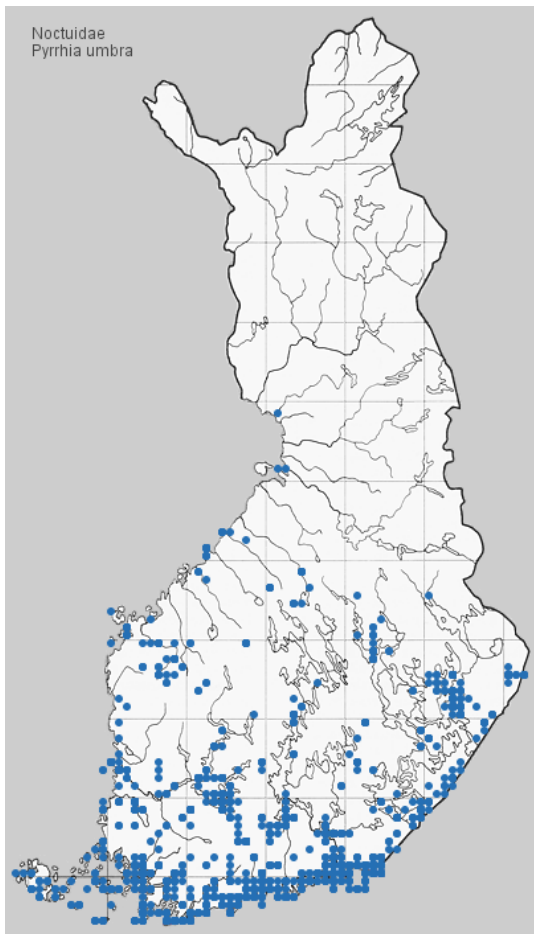

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 27-37 mm. Etusiivet melko kirkkaan tai ruskehtavamman keltaiset, ulkosarakkeen sisäosa ja ripset violetinharmaat. Poikkiviirut hienot, yksinkertaiset, ruskeat; sisemmässä 2 ulkonemaa; ulompi jokseenkin yhdensuuntainen ulkoreunan kanssa. Keskivarjo viirumainen, taittunut, ruskea. Munuais- ja rengastäplä pohjan väriset, ruskeareunaiset. Aaltoviiru epäselvä, sahapainainen, ruskehtava. Takasiivet kellertävät; keskittäplä tummanharmaa; ulkoreunavyö leveä, mustanharmaa, ulkopuolelta keltareunainen.

Elintavat. Pensaikkosisilla mäillä ja rinteillä, lehti- ja sekametsien aukioilla, rantaniityillä, ruderaateilla. Tulee valolle ja syötille; käy kukilla, joskus myös päivisin.

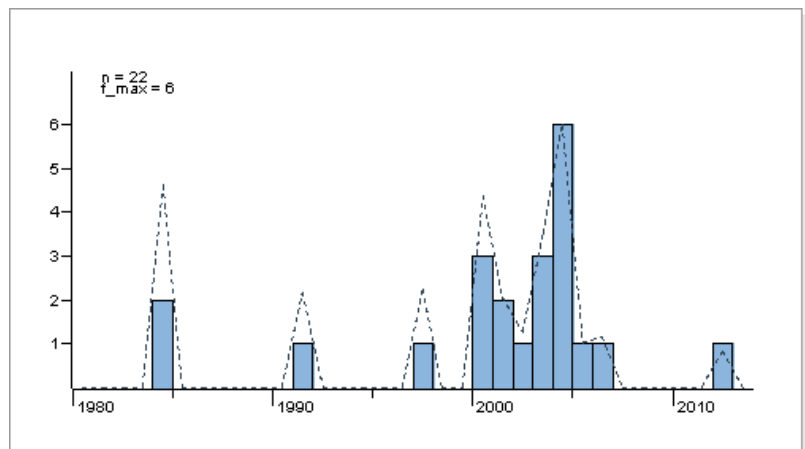
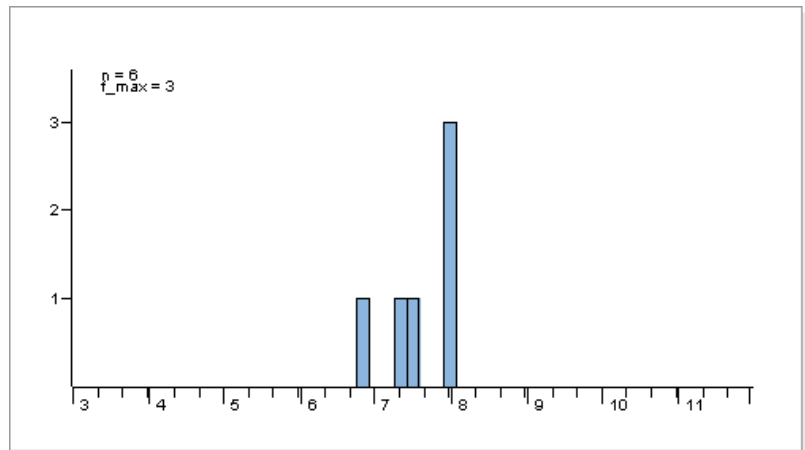
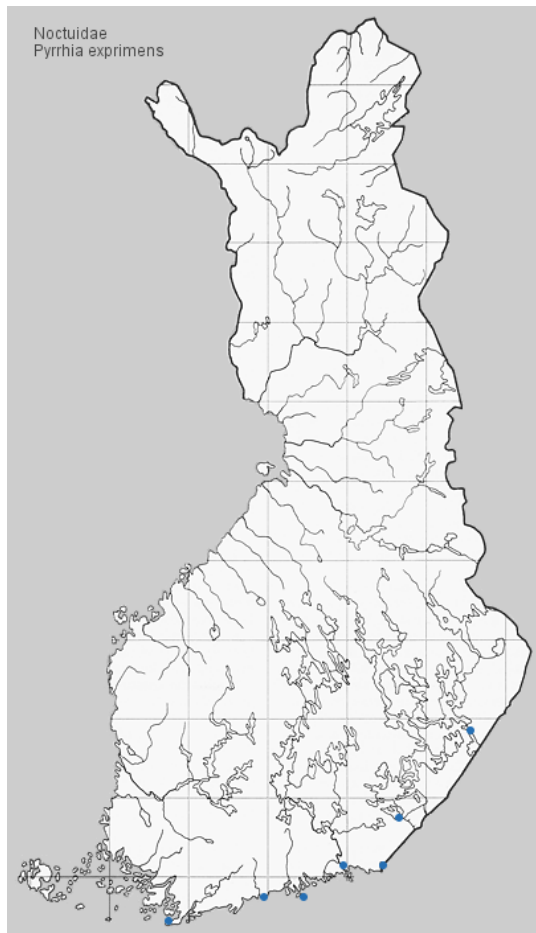
Toukka sameanvihreä tai punertavanruskea; selkäjuova tumma, valkeahkoreunainen; sivuselkäjuova hieno, valkeahko. Sivujuova leveähkö, valkea tai kellertävä. Nystyrät pienet, mustat. Pää vaaleanvihreä tai punertavanokra; niskakilpi joskus musta. Polyfagi, elää mm. orakolla (*Ononis spinosa*), kannusruoholla (*Linaria*), vadelmalla (*Rubus idaeus*), virnoilla (*Vicia*), kehäkukalla (*Calendula officinalis*) ja leijonankidalla (*Antirrhinum*), syö mielellään kukkia. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 30-36 mm. Muistuttaa lajia *P. umbra*, leveämpi- ja pyöreämpisiipinen. Etusiivet mullankellertävät; keskivarjosta ulospäin laaja violetinpunerva varjo, joka täyttää keskivarjon ja ulomman poikkiviirun välin; ulkosarake violettivarjosteinen.

Elintavat. Ukonhattulehdoissa. Tulee valolle ja luultavasti myös syötille; käy kukilla.

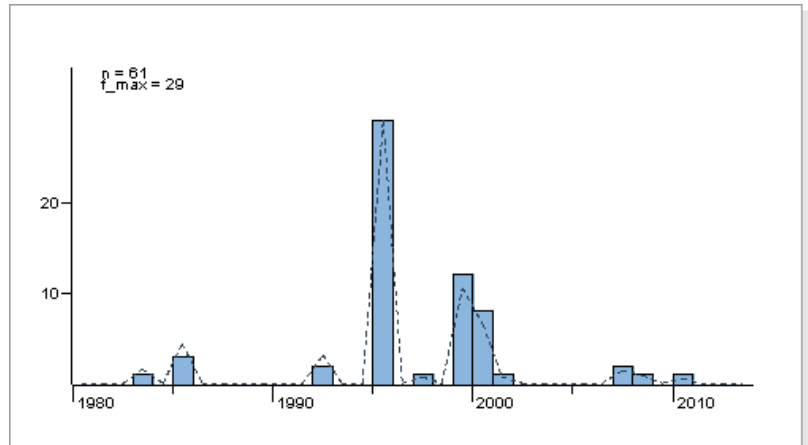
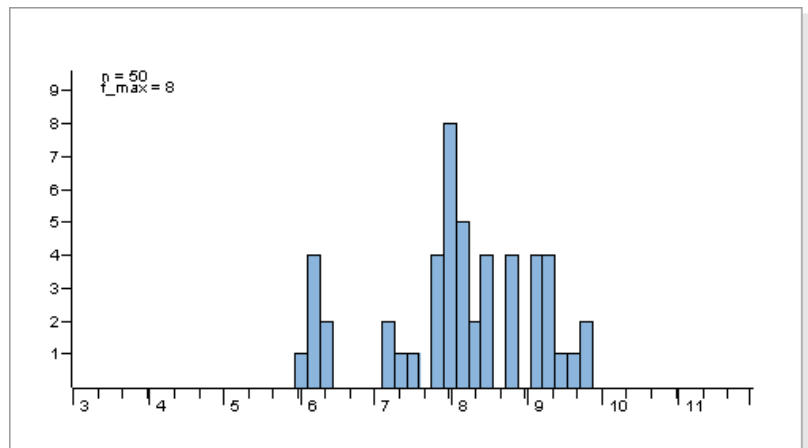
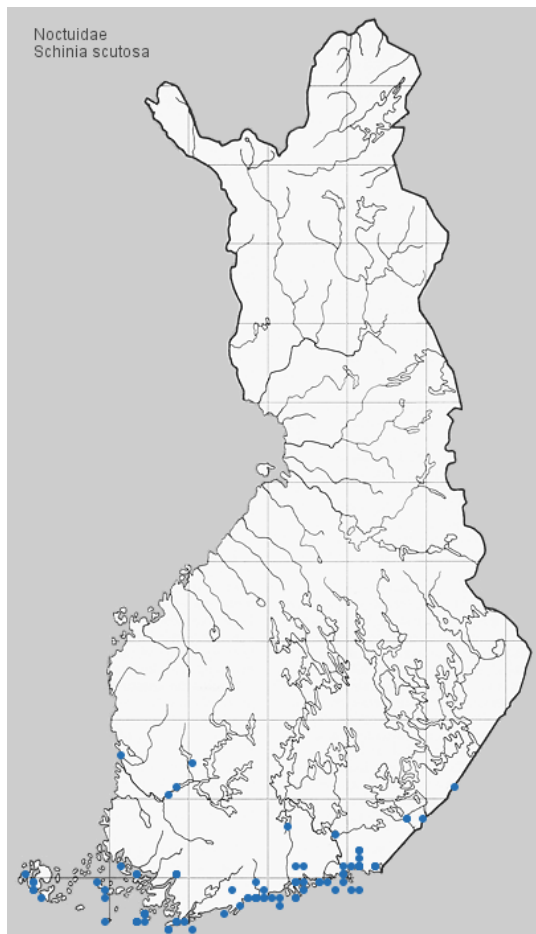
Toukka vihreä tai tummanharmaa; selkäjuova jakautunut, keskus vihreänharmaa, sukasen D2 kohdalla oranssi täplä, reunat kellanvalkeat, yhtyneet takaruumiin I-VIII jaokkeissa lisäselkäjuovaan; lisäselkäjuova valkea, leveä, selvä vain keskiruumiin II-III jaokkeissa, yhtynyt selkäjuovaan takaruumiin I-VIII jaokkeissa; sivuselkäjuova valkea, leveä; sivujuova keltainen, oranssi täplä keskiruumiin I jaokkeen hengitysaukon alapuolella. Nystyrät suuret, mustat. Pää ruskea, pistesilmien alue musta. Elää lehtoukonhatulla (*Aconitum lycoctonum*), nuorena siemenkodissa, myöhemmin myös lehdillä. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Sakari Kerppola

Tuntomerkit. Siipiväli 28-36 mm. Keskikokoinen. Etusiivet kellahtavan valkeat, etu- ja takareuna sekä ulkosarake oliivinuskeakehnaiset, suonet valkeahkot. Poikkiviirut vaaleat, tummareunaiset. Yökköstäplät suuret ja silmiinpistävät, ruskeat, mustareunaiset. Aaltoviiru valkeahko, sisäpuolelta osittain tummareunainen. Takasiivet valkeat; suonet, suuri keskitäplä, kaarijuova ja ulkoreunavyö tumman harmaanruskeat; ulkoreunavyössä kaksi valkeahkoa täplää.

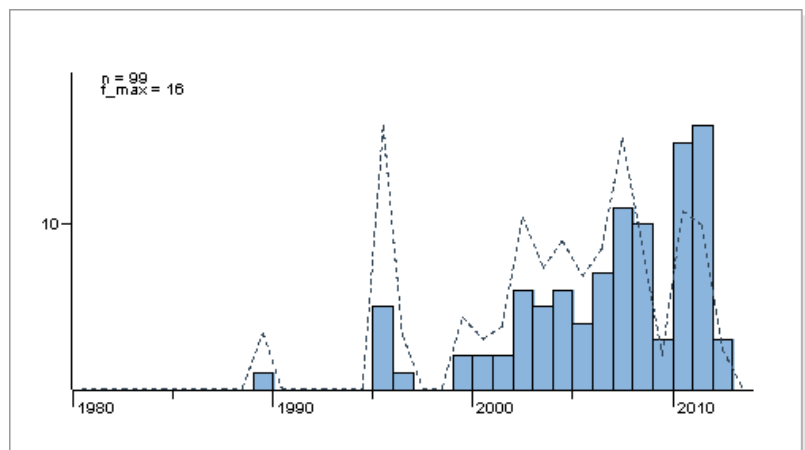
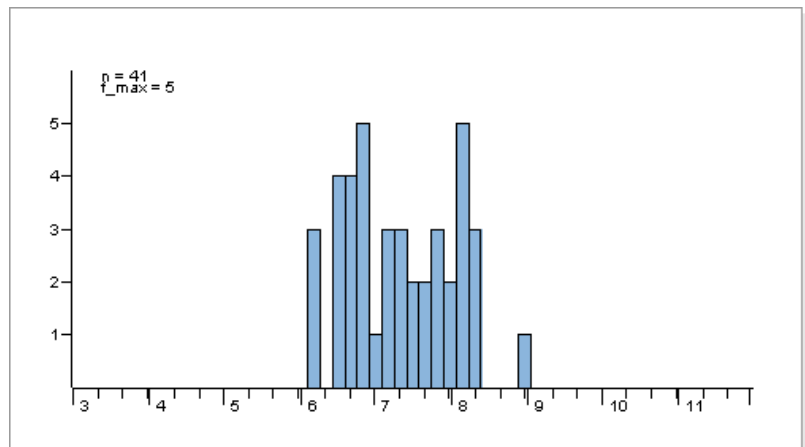
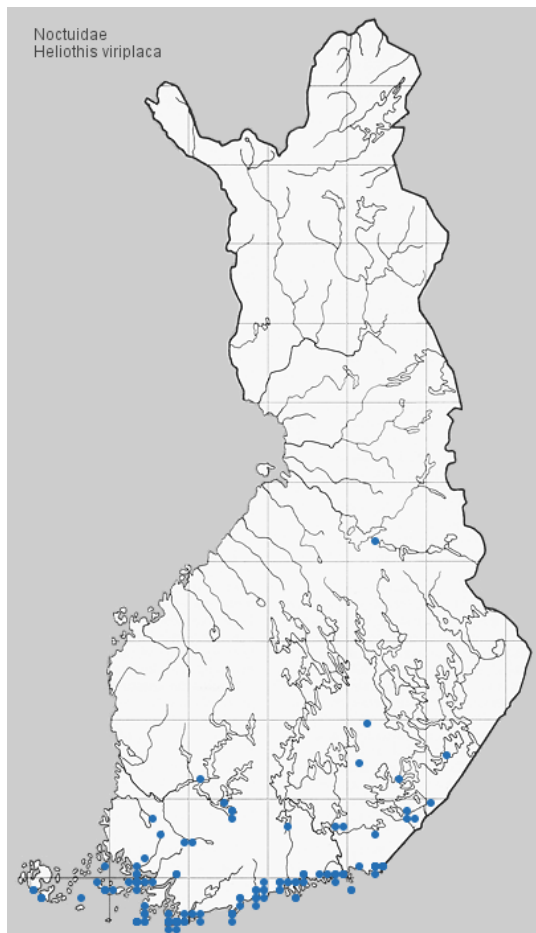
Elintavat. Kuivilla avoimilla hiekka- ja kivikkoalueilla, ruderaateilla, puistoissa; vaeltaja. Käy päivisin kukilla; tulee yöllä valolle. Toukka tummanvihreä, kyljet ja vatsa keltaiset; pitkittäisjuovat keltaiset, sivuselkäjuova mustatäpläinen. Pää keltainen, mustatäpläinen. Elää ketomaruunalla (*Artemisia campestris*), syö kukkia ja siemeniä. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Henry Holmberg

Tuntomerkit. Siipiväli 29-34 mm. Etusiivet harmahtavanokrat, vihertävänsävyiset. Keskivarjo tumma, ruskehtava, vähemmän viisto kuin lajilla *H. maritima*, munuaistäplän ja siiven takareunan väliltä kaarella sisäänpäin, päätty takareunaan lähes suorakulmaisesti, laajenee takareunassa ulospäin aaltoviiruun, joka on epäselvä ja sisäpuolelta tummavarjoinen. Poikkiviirut ja rengastäplä epäselvät. Munuaistäplä iso, tumma. Takasiivet okranvalkeat; tyvi, etureuna ja ulkoreunavyö mustahkot; viimeksimainitussa okranvalkea täplä.

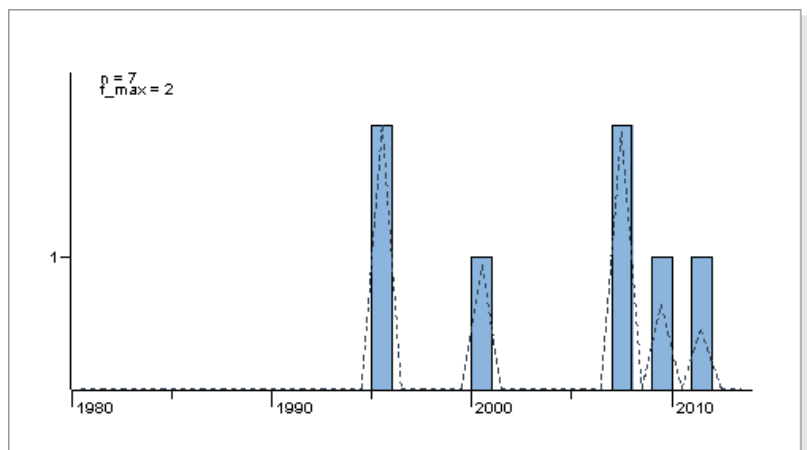
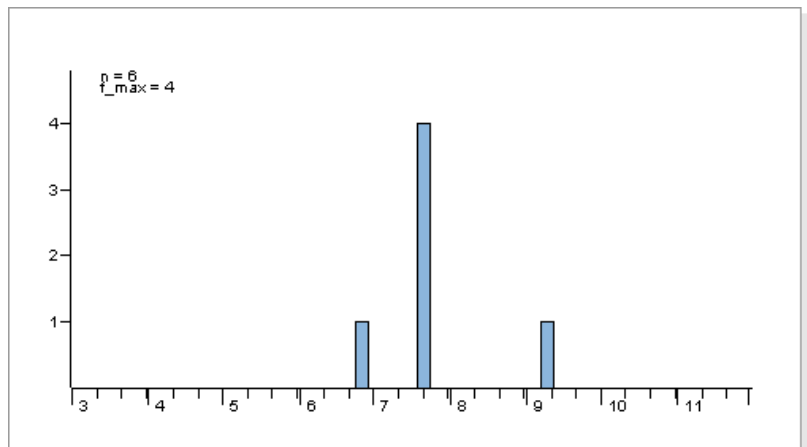
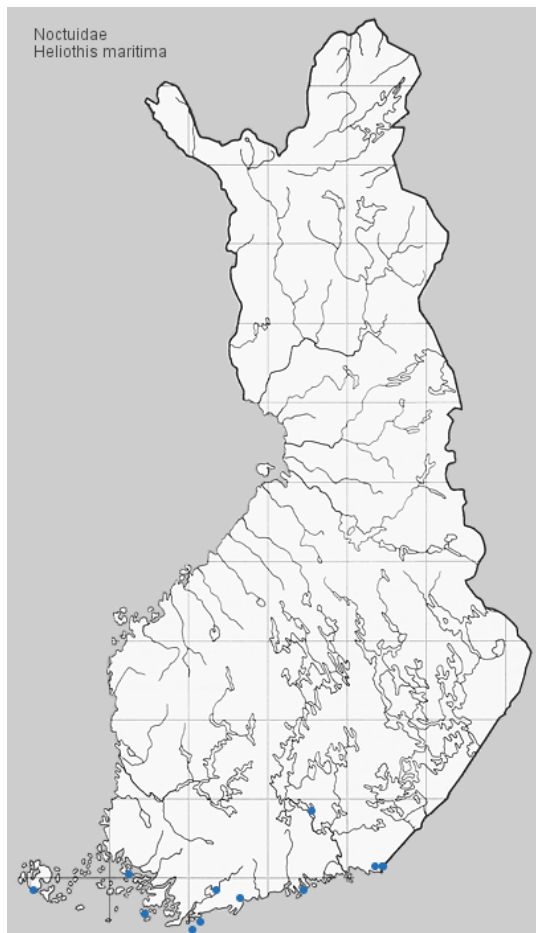
Koiraan uncus suorakärkinen.

Elintavat. Hiekkapohjaisilla rinteillä ja kentillä, ratapenkereillä, lehtimetsien aukioilla, puistoissa; vaeltaja. Tulee valolle; lentää päivällä ja yöllä, käy kukilla ja istuskelee lämpimillä alustoilla.

Toukka vihreä - purppuranruskea; selkä- ja sivuselkäjuova kellertävät; sivujuova leveä, vaalea. Pää kellertävänvihreä tai ruskehtava, tummempitäpläinen. Polyfagi ruohoilla kuten ahdekaunokilla (*Centaurea jacea*), hierakoilla (*Rumex*), sikurilla (*Cichorium intybus*), valvateilla (*Sonchus*), marunoilla (*Artemisia*) ja kohokeilla (*Silene*), syö mielellään kukkia ja siemeniä. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: Henry Holmberg

Tuntomerkit. Siipiväli 28-36 mm. Muistuttaa lajia *H. virescens*, hieman suurempi ja suipompisiipinen. Etusiipien kuviot terävämpiä; keskivarjo mustahko, viisto, munuaistäplän ja siiven takareunan väliltä jokseenkin suora tai kääntyy takareunan lähellä sisäänpäin. Huulirihmojen kärkijaoke mustahko, suomuton.

Koiraan uncus kärjestään S:n muotoinen.

Elintavat. Hiekkapohjaisilla rinteillä ja kentillä, ratapenkereillä, lehtimetsien aukioilla, puistoissa; vaeltaja. Käy päivällä kukilla; tulee yöllä valolle.

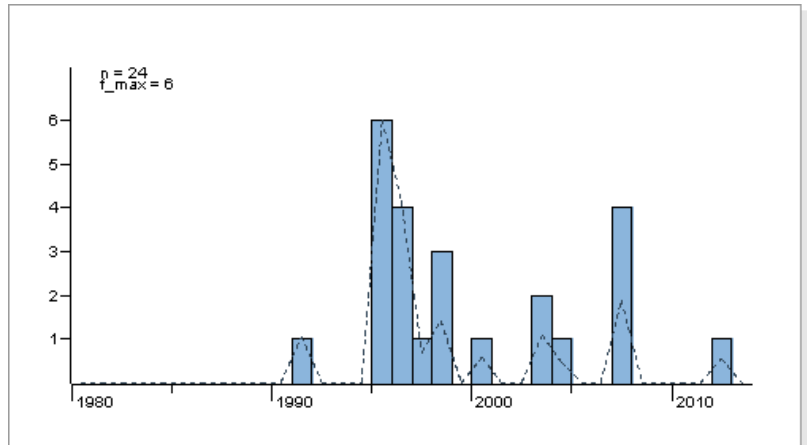
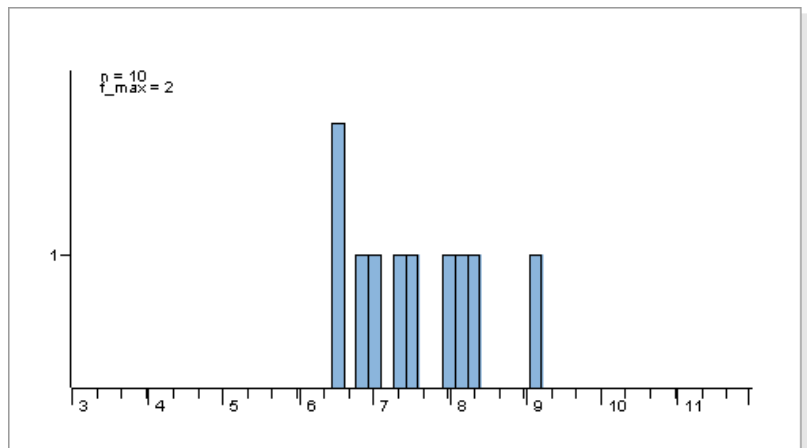
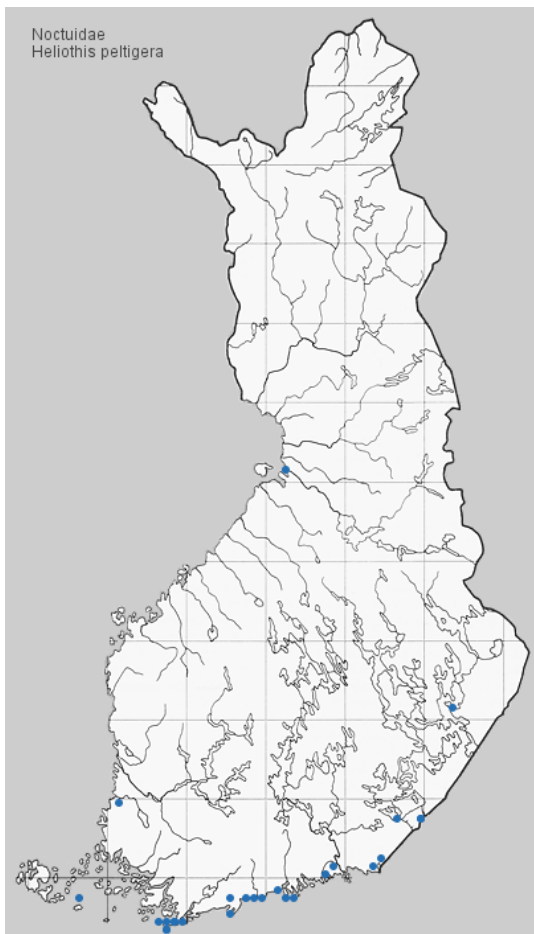
Toukka joko 1: harmaanvihreä; selkäjuova hieno, tumma; sivujuova hengitysaukkojen yläpuolella leveä, tumma; hengitysaukot kellertävät; tai 2: punertavanharmaa; selkäjuova hieno, tumma, jakautunut; tai 3: sinertävän harmaanvihreä; sivujuova mustanruskea. Elää mm. kanervalla (*Calluna vulgaris*), hatikoilla (*Spergula*) ja solmukilla (*Spergularia*). Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelo talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

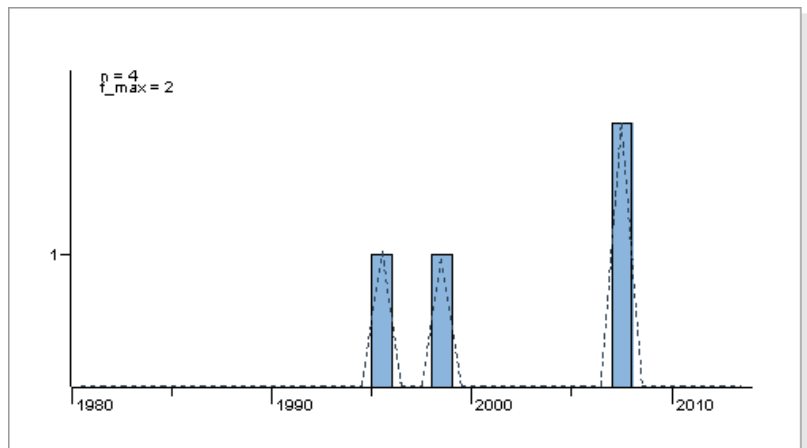
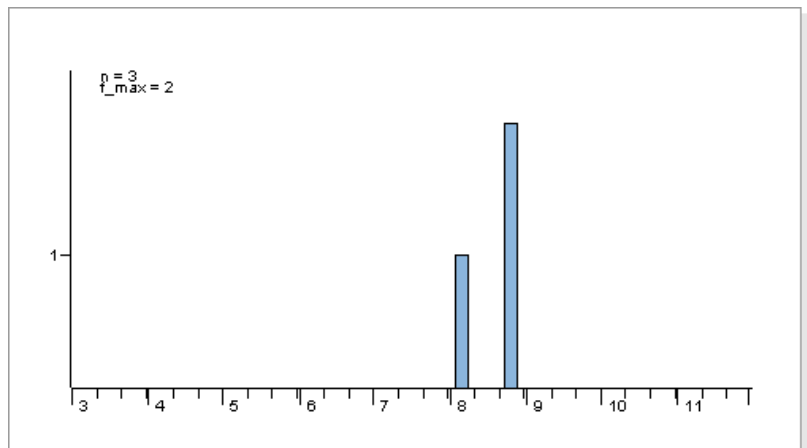
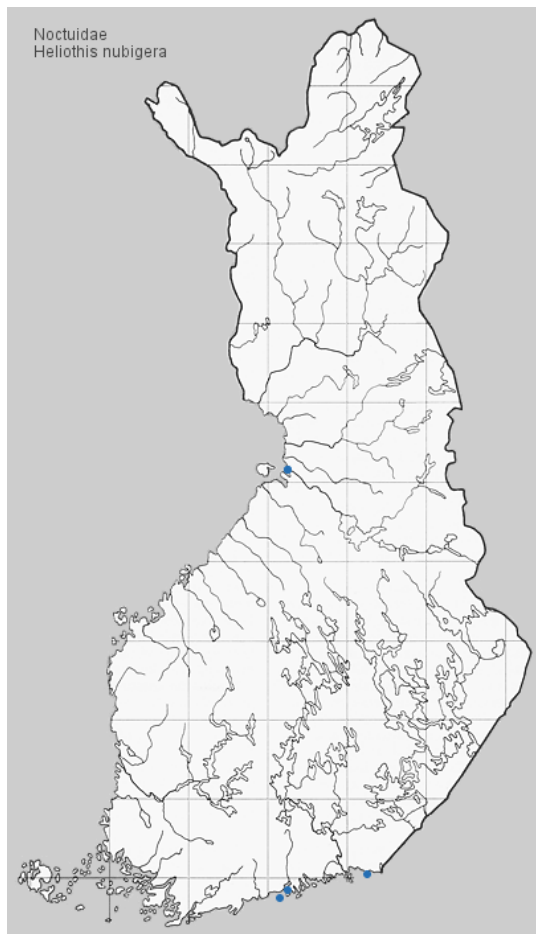
Tuntomerkit. Siipiväli 31-42 mm. Etusiivet vaalean ruskehtavanokrat; ulkosarakkeen sisäosa tummempi. Poikkiviirut ja keskivarjo ruskeat, epäselvät; ulomman poikkiviirun ulkoreunassa valkoisia pilkkuja. Rengastäplä tumma pilkku; munuaistäplä iso, reunoja myöten tummanruskeatäytteinen, sen etupuoella etureunassa ruskea täplä. Aaltoviiru vaalea, sen sisäpuolella etureunassa ruskea laikku. Siiven takanurkassa muita ripsipisteitä suurempi musta pilkku. Takasiivet valkeahkot; suonet tummat; ulkoreunassa leveä, tumman harmaanruskea vyö.

Elintavat. Avoimilla kentillä, rinteillä, kulttuuribiotoopeilla; vaeltaja. Käy päivisin kukilla; tulee yöllä valolle.

Toukka vihreä tai punertavanokra, valkotäpläinen; selkä- ja sivuselkäjuovat tummemmat; sivujuova valkea. Pää vihreä tai ruskehtava. Polyfagi ruohoilla kuten villakoilla (*Senecio*), mailasilla (*Medicago*), salvialla (*Salvia*) ja kehäkukalla (*Calendula officinalis*), syö mielellään kukkia ja siemeniä. Koteloituu kotelokoppaan maahan. Kotelot talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 33-40 mm. Etusiivet harmahtavanokrat; ulkosarakkeen sisäosa ruskeavarjainen. Munuaistäplä keskikokoinen, tumma täyte ei ylety reunaan, sen edessä etureunassa ruskea täplä; rengastäplä rengasmainen, keskellä harmaa pilkku. Ulompi poikkiviiru kuutavasti saharhampainen, sen ulkoreunassa valkoisia pilkkuja. Siiven takanurkassa terävä musta pilkku. Takasiivet helmenvalkeat; ulkoreunavyö leveä, mustahko, siinä kaksinkertainen valkeahko laikku; suonet ja keskitäplä tummat; ripset valkeat.

Elintavat. Avoimilla kentillä, rinteillä, kulttuuribiotoopeilla; vaeltaja. Todennäköisesti käy päivisin kukilla; tulee yöllä valolle. Toukka punaruskea; selkäjuova tummempi; sivuselkäjuova vuorotellen musta ja valkoinen; kyljessä häipyvä, ruskea vyö. Elää mm. kruunusuvikakkaralla (*Glebionis coronaria*), pallo-ohdakkeilla (*Echinops*) ja kuusamilla (*Lonicera*). Kotelo talvehtinee.